
mm
x·rite
MSCCPPPE0613
MSCCPPCC0613
x·rite
mm
colorchecker

colorchecker
x·rite
MSCCPPCC0613
mm
MSCCPPPE0613
x·rite
mm

יחסן אלפהם׃ כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה׃ ד׳ לאן
שפתא אלאג׳נביה תקטר שהדא וחנכהא אלין מן אלדהן׃ ואחריתה
מרה כלענה חדה כחרב פיות׃ ועאקבתהא מרה כאלעלקם וחאדה
כסיף דו פמין׃ רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמכו׃ ורגליהא
ינזלאן אלמות ובכטאהא תדעם אלת׳רא׃ ארח חיים פן תפלס נעו
מעגלתיה לא תדע׃ סבל אלחיוה לא תסלכהא ואדי אצ׳טרבת מסאלכהא
לם תעלם׃ ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי׃
ואלאן יא מעאשר אלבנין אסמעו לי ולא תזולון מן אקואל פאי׃ הרחק
מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה׃ אבעד ענהא טריקך
ולא תקרב אלי באב ביתהא׃ פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי׃
כילא תעטי לאכ׳רין בהאך וסניך לאג׳נבי׃ פן ישבעו זרים כחך
ועצביך בבית נכרי׃ כילא יאכלון אלאג׳נביין קואך ותציר אכסאבך
פי בית גריב׃ ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך׃ ותנהס פי
אכ׳רתך אד׳א פני לחמך וג׳סמך׃ ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת
נאץ לבי׃ ותקול יא להפאה כיף שנית אלאדב ורפץ׳ קלבי אלעט׳ה׃ ולא
שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני׃ ולם אסמע ראלי
ולם אמייל סמעי למעלמי׃ כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה׃
וען קליל צרת פי שר פי וסט אלג׳וק ואלג׳מאעה׃ שתה מים

מבורך ונוזלים מתוך בארך׃ אשרב אלמא מן בירך יא הדא ואטר מן
וסט בירך׃ יפוצו מעינותיך חוצה ברחבות פלגי מים׃ ותפיץ עיונך
כארגא ויכון פי אלרחאב אקסאם מא׃ יהיו לך לבדך ואין לזרים
אתך׃ תכון לך וחדך ולא לאגנביין מעך׃ יהי מקורך ברוך ושמח
מאשת נעורך׃ יכון נביעך מבארכא ואפרח בזוגה צבאך׃ אילת
אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד׃
ואיילה דאת אלמחבה ואלועלה דאת אלהוארה תדייאהא ירוויאנך פי
כל וקת בחבהא תסהו דאימא׃ ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק
נכריה׃ ולא תמהג יא בני באגנביה ותלאזם חגר גריבה׃ כי נכח
עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלותיו מפלס׃ אן חיאל עיני אללה טריק
אלמר וגמיע מסאלכה יסתקהא׃ עונותיו ילכדנו את הרשע ובחבלי
חטאתו יתמך׃ ואלכנוב אלפאסק תעלקה ובחבאל כטייתה ידעם לבאתה׃
הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה׃ הו ימות בגיר אדב ובכתרה
גהלה יצלה׃ בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך׃ יא בני
אן צמנת שיא לצאחבך או צאפחת לגריב בכפך פי דאך׃ נוקשת
באמרי פיך נלכדת באמרי פיך׃ פקד והקת באקואל פאך וקד עלקת
בהא׃ עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס
ורהב רעיך׃ פאצנע הדה יא בני ואנגו בהא אד קד חצלת פי כף

ואחבבן אמץ תמהל ואחגבה: אל תתן שנה לעיניך ותנומה
לעפעפיך: ולא תעט עיניך אלסנה ולא מקלתיך אלנום: הנצל כצבי
מיד וכצפור מיד יקוש: ותכלץ כאלצבי מן איד וכאלעצפור מן אלצ
יאד: לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: אמץ
אלי אלנמלה יא כסלאן אנצר טרקהא ותחכם: אשר אין לה קצין
שטר ומשל: אלתי ליס להא מדבר ולא עריף ולא סלטאן: תכין
בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: והיא תהיי פי אלקיץ טעאמהא
וקד אגמעת פי אלחצאד מאכלהא: עד מתי עצל תשכב מתי תקום
משנתך: אלי כם יא כסלאן תנצגע ומתי תקום מן סנתך: מעט שנות
מעט [illegible] תבק ידים לשכב: ען קליל מן אלסנאת ואלנום
ולזום אליד ואלאנצגאע: ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש
מגן: ויאתי פקרך כאלסאיר ועוזך כרגל ותרס: אדם
בליעל איש און הולך עקשות פה: אלאנסאן אלפאגר רגל יסיר
פי עכרת אלקול: קורץ בעינו מולל ברגליו מורה באצבעותיו: גאמז
בעינה דאכל ברגלה משיר באצאבעה: תהפכות בלבו
חורש רע בכל עת מדנים ישלח: אלתקלב פי נפסה מעתרץ אלשר
פי כל וקת ינשי אלכצומאת: על כן פתאום יבא אידו פתע ישבר ואין
מרפא: לדלך יאתיה אלעסר גפלה ינכסר בגתה ולא שפא לה:

שש הנה שנא יהוה ושבע תועבת נפשו: סתה ממא ישנא
אללה וסבע ממא יכרהה: עינים רמות לשון שקר וידים שפכות
דם נקי: עינין רפיעתין ולסאן מבטל וידאן תספך דם ברי: לב
חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה: וקלב מעתקד
אפכאר אלגור ורגלאן מסארעתאן אלי נאר אלשר: יפיח כזבים
עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: ותפוח באלכדב שאהד זור
ואנשא אלשגב בין אלאכוה: נצר בני מצות אביך
ואל תטש תורת אמך: אחפט יא בני וציה אביך ולא תרד
רסאלה אמך: קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך: אעקד
הא עלי קלבך דאימא ותדיין בהא עלי [illegible] רבך
תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות [illegible] חך: פאנהא
תסיירך פי אנטלאקך ותחרסך פי נומך ותחאדתך פי יקטתך:
כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: לאן אלוצ
סראג ואלתוריה נור וטריק אלחיוה הי ענה אלאדב: לשמרך
מאשת רע מחלקת לשון נכריה: יחפטך מן אמראה סו ו
לין לסאן אלגריבה: אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה:
כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד:
פאנה יטן אלדיתן אנה קד נאל אלזאניה פי זיארה רגיף כבז והי אנמא

אלנפס אלעזיזה׃ היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה׃
אמר נארא פי חגרה ולא תחתרק תיאבה׃ אם יהלך
על הגחלים ורגליו לא תכוינה׃ או ימשי אמר על גמר ולא
תכוי רגליה׃ כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה׃ כדאך
אתי זוגה צאחבה לא יברו כל מן דנא מנהא׃ לא יבוזו לגנב
כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב׃ לא יזדרב אלסארק אדי הו סרק
תכה רב מא כאן דלך ליושבע נפסה מן אלגוע׃ ונמצא ישלם
שבעתים את כל הון ביתו יתן׃ וגד קד יגרם בתיריא או גמיע
מאל יעטיה פי תבלה׃ נואף אשה חסר לב משחית נפשו הוא
יעשנה׃ מתל שאפח מרה נאקץ אלעקל מהלך נפסה הו יפעל דלך׃
נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה׃ אבלא ותהואן יגדהמא ועארה
לא ימחא׃ כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם׃ אן אלעקאב
כחמיה ארגל ולא ישפק פי יום אלנקמה׃ לא ישא פני כל כפר ולא
יאבה כי תרבה שחד׃ ולא ישפע פיה כל דיה ולא ישא אן כתר
ד אלרשא׃ בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך׃ יא בני
אחפט אקואלי וצאיאי תדכרהא ענדך׃ שמר מצותי וחיה ותורתי
כאישון עיניך׃ אחפטהא תחיא בהא ותוראתי כנאן עינאך׃
קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך׃ ואעקדהא עלי
אצאבעך

ואכתבהא עלי לוח קלבך׃ אמר לחכמה אחתי את ומ
לבינה תקרא׃ קל לשלחכמה אנת אכתי ואדעי אלפהם אל
לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה׃ ויגירך מן א
אגנביה ומן גריבה קד ליינת אקואלהא׃ כי בחלון ביתי בעד
אשנבי נשקפתי׃ פאנה בין מא אטלע פי כוה מן מנזלי ואת
מן אלמשבאך׃ וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב׃ ומ
מן אלגפלה ותפהמת מן אלבנין בחרא [illegible] לא עקל׃ עבר בשוק אצל
פנה ודרך ביתה יצעד׃ [illegible] ויתהא ופי טריק
מנזלהא יכטו׃ בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה׃ פי גלס מן
עשייה יום וענד תגנן אלליל ואלאפל׃ והנה אשה לקראתו שית
זונה ונצרת לב׃ פאדא באמראה תלקאה פי [illegible] ואניה סלבה
אלקלוב׃ המיה היא וסררת בביתה לא ישכנו [illegible]
ודאיה פי מנזלהא לא יסכנא רגליהא׃ פעם בחוץ פעם
ברחבות ואצל כל פנה תארב׃ מרה פי אלסוק ומרה פי אלרחאב
וענד כל זאויה תכמן׃ והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה
ותאמר לו׃ פאמסכתה וקבלתה ווקחת וגההא וקאלת לה׃ זבחי
שלמים עלי היום שלמתי נדרי׃ ללה עלי דבאיח סלאמה אליו
אופי בנדורי׃ על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך׃

עלי מא פרצ׳ת תלקאך פטלבת וג׳הך פוג׳דתך: מרבדים רבדתי
ערשי חטבות אטון מצרים: וקד נג׳רת סרירי נג׳רא ואלוטא
מן חשו מצר: נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: וקד בכרת מצ׳געי
במסך ועגבר ועוד טיב: לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה
באהבים: תעאל נרוא מן אלודוד אלי אלצבאח ונתמתע באלמ׳
חאב: כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: אן אלרג׳ל ליס פי
ביתה וקד סאר פי טריק בעיד: צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא
יבא ביתו: וקד אכ׳ד מעה כיסה פליס יג׳י אלי יום אלאצ׳חא: הטתו
ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו: פמילתה בכת׳רה בת׳הא ודחת
בה בליאנה נטקהא: הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבא
וכעכס אל מוסר אויל: ראיתה מנטלקא וראהא והו ג׳אפל
כת׳ור ירכ׳ל אלי אלמד׳באח או כעאכס אלי אדב אלג׳הל: עד יפלח
חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: אלי אן יפלע
אלסהם כבדה כסרעה אלטיר אלי אלפך ולא יעלם אנה בנפסה:
ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: פאלאן יא מעשר
אלבנין אסמעו לי ואטיעו ואנצתו לאקואל פאי: אל ישט אל דרכיה
לבך ואל תתע בנתיבותיה: ולא יחיד קלבך אלי טרקהא ולא תצ׳ל
פי סככהא: כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה: לאנהא

ואוקעת צרעא כתירין וקתלאהא עטימין׃ דרכי שאול ביתה
יורדות אל חדרי מות׃ אנמא ביתהא טריק ללתרדי מן דרגהא אלי
כדור אלמות׃ הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה׃ אלא אן אלחכמה
תנאדי ואלפהם תעלן צותהא׃ בראש מרומים עלי דרך בית
נתיבות נצבה׃ פי רוס אלרפאע עלי טריקהא ופי סככהא מנתצבה׃
ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה׃ ומכאן אלאבואב וענד
אלסקוף ופי ממר אלמדכל אלמפתוח תרן׃ אליכם אישים אקרא וקולי אל
בני אדם׃ ותקול אנאדיכם יא מעאשר אלרגאל וארפע צותי אלי סאיר
בני אדם׃ הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב׃ אפהמוא יא
גפלה אלדהא ויא גהלה אפהמו קלובכם׃ שמעו כי נגידים אדבר ומפתח
שפתי מישרים׃ אסמעו אני בתדביר אתכלם ואפתתאח נטקי
אלמסתקים׃ כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע׃ ולסאני ידרס
אלחק ושפתיי תכרה אלטלם׃ בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל
ועקש׃ וגמיע אקואלי באלצדק וליס פיהא מנפתל ולא עסר׃
כלם נכחים למבין וישרים למוצאי דעת׃ כלהא צואב לפאהם
וסהלה לואגדי אלמערפה׃ קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ
נבחר׃ כדו אדבי לא אלורק ואלמערפה אכתיר מן אלקראצה׃ כי
טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה׃ ולחכמה אכתיר מפנינים
3

מן אלגואהר וכל אלמראדאת לא תסאויהא׃ אני חכמה שכנתי
ערמה ודעת מזמות אמצא׃ אנא אלחכמה אסכן אלחילה ואל
מערפה אגד אלמהמאת׃ יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך
רע ופי תהפכות שנאתי׃ ואמא תקוית אללה שנאה אלשר פאלזהו ואלתח
תראר וטריק אלסו וקול אלתקלב שנאת ראי׃ לי עצה ותושיה אני
בינה לי גבורה׃ לי אלמשורה ואלפקה אנא אלפהם לי אלגברוה׃ בי מלכים
ימלכו ורוזנים יחקקו צדק׃ בי תמלך אלמלוך ואלוזרא תרסם
אלעדל׃ בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי ארץ׃ בי יתרוס אלריסא
ואלנבל וגמיע קצאת אלארץ׃ אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני׃
אנא אחב מחבי ומן טלבני וגדני׃ עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה׃
אלגנא ואלכרם מעי ואלמאל אלעזיז באלנצפה׃ טוב פריי מחרוץ ומפז
ותבואתי מכסף נבחר׃ ותמרי אכביר מן אלבראיזה ואפאיד וגלתי
מכתארה מן אלאוראק׃ בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט׃
ופי סבל מן צלאח אסיר ופי וסט סכך אלחכם׃ להנחיל אהבי יש
ואוצרתיהם אמלא׃ לאנחל מחבי אלוגוד וכזאינהם אמלאהא׃
יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז׃ אלרב
אכתרעני אול כליקה וקדים פעלה אול חין׃ מעולם נסכתי מראש
מקדמי ארץ׃ ומן אול אלדהר אנתכבת וקדים אלארץ מן אלאן׃

באין תהומות חוללתי באין מעינות נכבדי מים: בריב ורים גמר
ולא עין מע גזר אלמא: בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי:
קבל אן תרסב אלגבאל וקבל אלפאע אבתדיתו: עד לא עשה ארץ
וחוצות וראש עפרות תבל: ואד לם תצנע אלארץ באסואקהא
ולא אול תראב אלדניא: בהכינו שמים שם אני בחקו חוג על
פני תהום: ומע אצלאח אלסמא אנא הנאך ואד רסם תגאבא עלי
וגה אלגמר: באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום: ומע תאייד
אלסואהק מן אלעלו ואעזאזה עיון אלגמר: בשומו לים חקו ומים לא
יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ: ותצייירה לאלבחר רסמה ואלמיאה
לא תתגאוז אמרה ורסמה אסאסאת אלארץ: ואהיה אצלו
אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת: כנת
ענדה גמהורא וכנת קרה יום יום סארה בין ידיה פי כל וקת:
משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם: סרור לאהל אלדניא
אתרצה וקרתי לבני אדם: ועתה בנים שמעו לי
ואשרי דרכי ישמרו: ואלאן יא מעאשר אלבנין אסמעו מני וטובא
אלדין יחפטון טרקי: שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו: אסמעוא
אלאדב ותחכמו ולא תגרבוה: אשרי אדם שמע לי לשקד על
דלתתי יום יום לשמר מזוזות פתחי: וטובא אנסאן יסמע לי

אן

אן יראקב עלי מצאריעי יום יום ויחפט עצאדאת פתוחי׃ כי
מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה׃ לאן מן וגדני פקד וגד אלחיאה
ואפאד אלרצא מן ענד אללה׃ וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות׃
ומן אכטאני פקד ט׳לם נפסה וכל שאניי פקד אחבו אלמות׃
ט חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה׃ אלחכמה קד בנת
ביתהא ונחתת עמדהא סבעה׃ טבחה טבחה מסכה יינה אף
ערכה שלחנה׃ ודבחת דבחהא ומזגת כמרהא ונצדת מאידתהא
איצא׃ שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת׃ תם בעתת בגוא׳
רהא תנאדי עלי ט׳הור אעלי אלסקוף׃ לקרא לעברי דרך המישרים
ארחותם׃ ותדעו במארה אלטריק אלמסתקימה טרקהם׃ מי פתי
יסר הנה חסר לב אמרה לו׃ תקול מן כאן גאהלא יעדל אלי ההנא
ומן כאן נאקץ אלעקל אקול לה׃ לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי׃
היאלכם אנתרו מן טעאמי אשרבו מן כמר מזגתה׃ עזבו פתאים
וחיו ואשרו בדרך בינה׃ אתרכו אלגהאלאת ואחיו ואסתרשדו פי טריק
אלפהם׃ יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו׃ פכם מן מודב
ראהי יתכבר לנפסה אלהואן וואעט׳ טאלם דאכר עיבה׃ אל תוכח לץ
פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך׃ לא תעט׳ אלזאהי במא ישנאך בה
בל עט׳ אלעאלם פאנה יחבך׃ תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף
לקח׃

ואעט אלחכים במא יתחכם בה איצא ועלם אלצאלח מא יזדאד
בה עלמא: תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים
בינה: תקול מא תאמר בה אלחכמה תקוי אללה ופור מא יוגבה אל
פהם מערפה אלקדוס: כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים:
תקול אן בי תכתר איאמך וידדאד לך סני אלחיוה: אם חכמת
חכמת לך ולצת לבדך תשא: אן תחכמת פלנפסך ואן תראהית
חמלת וזרך: אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה
מה: ואלגאהל כאמראה האימה גאפלה לא תערף מא ריא:
וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: וקד גלסת עלי באב
ביתהא עלי כרסי פי אעלא אלסקוף: לקרא לעברי דרך
המישרים ארחותם: ותדעו במארה אלטריק אלמסתקימה
טרקהם: מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: תקול מן כאן
גאפלא יעדל אלי ומן כאן נאקץ אלעקל תקול לה: מים גנובים
ימתקו ולחם סתרים ינעם: אלמא אלמסרוק מא אחלאה ואלטעאם
אלמסתור מא אלדה: ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול
קראיה: ולא יעלם אן אלהאלכין הנאך פי אעמק אלגחים מדעוהא:
משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו:
ומן תמאם אלסלים אן אלאבן אלחכים יפרח אבאה ואלגאהל חסרה
לאמה:

אמ׳לם

לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות׃ לא תנפע כנוז
ואלצדקה תנגי מן אלמות׃ לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף׃
לא יגיע אללה נפס אלצאלח ואפה אלטאלמין ירפעהא ענה׃ ראש עשה
כף רמיה ויד חרוצים תעשיר׃ אלפקר מן עמל אלכף אלמחולה ואליד
אלנשטין תסתגני׃ אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש׃ אל
אבן אלעאקל יועי פי אלקיץ ואלאבן אלמכזי יסבת פי וקת אלחצאד׃
ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס׃ תחל אלברכאת בראס
אלצאלח וגוה אלטאלמין יגטיהא צלמהם׃ זכר צדיק לברכה ושם רשעים
ירקב׃ דכר אלצאלח ברכה ואסם אלטאלמין יבלא׃ חכם לב יקח מצות
ואויל שפתים ילבט׃ אלחכים אלקלב יקבל אלוצאיא וגאהל אלמנטק
יתלבט׃ הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע׃ אלסאלך פי צחה
יסיר ואתקא ואלמעסר טרקה יערף בר׳צאר׃ קורץ עין יתן עצבת ואויל
שפתים ילבט׃ אלגאמז בעיניה יגנע אלמשקה ואלגאהל במנטקה
יתלבט איצא׃ מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס׃ קול אל
צאלחין ינבע אלחיוה וקול אלטאלמין יגטיהם צלמהם׃ שנאה תעורר
מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה׃ אלשנאה תתיר אלגלב ואלמחבה
תגטי גמיע אלגרום׃ בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב׃
פי נטק אלפאהם תוגד אלחכמה ואלקציב לטהר נאקץ אלעקל׃ חכמים

יגפונה לעת ופי אויל מחתה קרבה: ואלחכמא ידכרון אלמערפה ויקול
אלגאהל ינדק ען קריב: הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם: כמי
אן מאל אלגני קריה עזה ואנדקאק אלפקרא ראתהם: פעלת צדיק
לחיים תבואת רשע לחטאת: אגר אלצאלח חיוה וגלה אלפאסק כטא
כטייה: ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה: סביל אלחיאה
חפט אלאדב ותארך אלעטאת מצלל: מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא
דבה הוא כסיל: מגטי אלשנאה רו נטק באטל ומכרג שנאעה
הו גאהל: ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתיו משכיל: בכתרה
אלכלאם לא יעדם גרם ואלצאבר שפתיה ען רשך עאקל: כסף נבחר
לשון צדיק לב רשעים כמעט: לסאן אלצאלח כאלפצה וקלב אלטאלחין אמכתאלה
תגיר: שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו: נטק אלצאלח
ידבר אלכתירין ואלגהאל בקלה עקולהם ימותונהם: ברכת יהוה היא
תעשיר ולא יוסף עצב עמה: ברכת אללה הי מגנא ולא יזיד אלמשקה
מעהא: כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש ת[illegible]
פאחשה ענד אלגאהל כאלצחך ואלחכמה לדוי אלפהם: מגורת רשע היא
תבואנו ותאות צדיקים יתן: חדר אלטאלם יחלבה [illegible] והוא אלצאלחין
יעטיהם אללה: כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: כמרור
אלזובעה יעדם אלפאסק ואלצאלח אסאס אלעאלם: כחמץ לשנים [illegible]

לעינים כן העצל לשלחיו: כאלכל ללאסנאן ואלדכאן ללעיניין
כדאך אלכסלאן לדאסלה: יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים
תקצרנה: תקוא אללה יזיד פי אלעמר וסני אלפאסקין תקצר: תוחלת
צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: רגא אלצאלחין אלי פרח
ורגא אלטאלחין יביד: מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און:
טריק אללה עז לדוי אלצחה ואנדקאק לפעלה אלגור: צדיק לעולם
בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: אלצאלח אלי אלדהר לא יזיל
ואלטאלמין לא יסכנון אלארץ: פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות
תכרת: פם אלצאלח ינמו אלחכמה ולסאן אלתקלב ינקטע: שפתי
צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות: שפתא אלצאלח קד תערף
אלרצא ופם אלטאלמין תעוור אלתקלב: מאזני מרמה תועבת יהוה
ואבן שלמה רצונו: מיזאן אלמכר ממא יכרהה אללה ואלצנגאת
אלתאמה [illegible] בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה: אדא
אתת אלקחה אתת אלהואן ומע אלמתואצעין אלחכמה: תמת
ישרים ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם: צחה אלמסתקימין תסירהם
3
ודיף אלגאדרין ינהבהם: לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל
ממות: לא ינפע אלמאל פי יום אלקיאמה ואלצדקה תנגי מן אלמות:
צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: צלאח אלתאם

יסהל טריקה ואלצ'אלם יקע פי צ'למה׃ צדקת ישרים תצילם ובהות
בגדים ילכדו׃ צלאח אלמסתקימין ינג'יהם ואלצ'אלמין יעלקון באפאת
הם׃ במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה׃ ואד'א
מאת אלאנסאן אלפאסק פקד אנקטע אלרגא כמא אן רגא אלמגדלין
יביד׃ צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו׃ יכ'לץ אלצאלח מן אלשדה
וידכ'ל אלפאסק מכאנה׃ בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים
יחלצו׃ אלדנס יהלך צאחבה בקולה ובאלמערפה אלצאלחין יתכ'לצון׃
בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה׃ בכ'יר אלצאלחין
יג'ב אן יפרח אהל אלבלאד ובהלאך אלפאסקין ינבגי אן ירננון׃
בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס׃ בברכת אלמסתקימין
ירתפע אלסקף ובקול אלצ'אלמין ינהדם׃ בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות
יחריש׃ אלמזדרי בצאחבה נאקץ אלעקל וד'ו אלפהם ימסך ענה׃
הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר׃ כאשף אלסר כא
מנטלק מאהרא וכאתמה אמין אלרוח׃ באין תחבלות יפל עם
ותשועה ברב יועץ׃ בגיר חילה יקע אלקום ואלמגותה בכת'רה אלמ
שורה׃ רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח׃ שר ישר למן צ'מן
אג'נביא ושאני אלמצאפחין הו ואת'ק׃ אשת חן תתמך כבוד
ועריצים יתמכו עשר׃ ותג'ד דאעמה אלוקאר דאת חט'ו ואעמ'

אלגנא ראחבין: גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי: אלמרדסן
לאהלה דו פצל ופאעלה אקרבאה הו אלקאסי: רשע עשה פעלת
שקר וזרע צדקה שכר אמת: אלטאלם יפעל מא אגרתה אלבאטל
וזארע אלנצפה אגרה אלחק: כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו:
כדאך אלצלאח לאלחיוה וכדלך אלשר למותה: תועבת יהוה עקשי לב
ורצונו תמימי דרך: יכרה אללה עסרי אלקלוב ורצאה אצחא אלטריק:
יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט: כתקלב יד ליד לא
יברו אלשרי ונסל אלצאלחין ינגו: נזם זהב באף חזיר אשה יפה
וסרת טעם: כשנף מן דהב פי אנף כנזיר כדאך אמראה חסנה
זאילה אלראי: תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה: שהוה
אלצאלחין אלי כיר ורגא אלטאלמין עברה: יש מפזר ונוסף עוד וחשך
מישר אך למחסור: כם מן מבדר יזדאד איצא ואלצאר מן אלסמח
הו פהו אלי נקץ: נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא: אלנפס
אלמבארכה תדסם ואלמרויה הי איצא תרוא: מנע בר יקבהו
לאום וברכה לראש משביר: מאנע אלבר תדמה אלאמה ואלברכה
תחל בראס אלממיר: שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו:
טאלב אלכיר יטלב אלרצא ומלתמס אלבלא יחל בה: בוטח בעשרו
הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו: אלואתק ביסארה הו יקע ואלצאלחין

יפרעון כאלורק: עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב: אל
מכתדר אהלה פאנה אהלה פיגב יחוז אלריח ואלגאהל עבדא ללחכים:
פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: תמר אלצאלח שגרה אלחיוה
ומקתני אלנפוס חכים: הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:
לית אלצאלח פי אלדאר יסלם פכיף אלטאלם ואלכאטי: אוהב מוסר אוהב
דעת ושונא תוכחת בער: אלמחב אלאדב מחב אלמערפה ושאני
אלעצה הו גאהל: טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע:
אלכייר יופק אלרצא מן ענד אללה ודו אלהמם יפלג: לא יכון אדם
ברשע ושרש צדיקים בל ימוט: לא יתבת אנסאן בפסק ואצל
אלצאלחין לא יזול: אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו
מבישה: מרה דאת חיל תאג בעלהא וכאלעפן פי עטאמה אלמכזיה:
מחשבות צדיקים משפט תחבולות רשעים מרמה: אפכאר
אלצאלחין פי אלחכם וחייל אלטאלמין פי אלמכר: [illegible] ם ארב
דם ופי ישרים יצילם: כלאם אלטאלמין אלכמון לאלדם וקול אלמס'
תקימין ינגיהם: הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד: יקלב
אלטאלמין פיעדמון וביות אלצאלחין תקום: לפי שכלו יהלל איש
ונעוה לב יהיה לבוז: עלי קדר עקלה ימדח אלמר ואלמעוג אלקלב
יציר מזדרא: טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם:

אליין לה עבר כ'יר מן מתנבל די עוד אלטעאם: יודע צדיק נפש
בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: יתעאהד אלצאלח נפס בהימתה
ורחמה אלפאסקין אקסוה: עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף
ריקים חסר לב: פלאח ארצה ישבע טעאמא וכאטב אלפראג נ
נאקץ אלעקל: חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן: תמני
אלפאסק מחגד אלאשראר ואצל אלצאלחין יעטון עלי אצולהם: בפשע
שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: דנב אלמנטק והק סי
ואלצאלח יפלת מן אלשדה: מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם
ישוב לו: מן תמר קול אלמר ישבע כ'ירא ואילא ידיי אלאנסאן
יגאזיה אלה: דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם: טריק
אלגאהל מסתקים ענדה וקאבל אלמשורה ... כים: אויל ביום יודע
בעסו וכסה קלון ערום: אלגאהל פי יום יערף גהלה וסאתר אל
הואן הו אלנאהז: יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה:
אלמתפוה באלאמאנה יכ'בר באלצדק ושאהד אלזור באלמכר:
יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: כם מן לאפץ'
כטעאת אלסיף ולסאן אלחכמא שפא: שפת אמת תכון לעד
ועד ארגיעה לשון שקר: מנטק אלחק יתבת אלי אלאבד ואלי טרפה
אלסאן אלמבטל: מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה:

אלמכר פי קלב מעתקדי אלשר וללמשירין באלסלאם אלפרח׃
לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע׃ לא יתצל
אלי אלצאלח שי מן אלגור ואלטאלחין יעמהם אלשר׃ תועבת יהוה שפתי
שקר ועשי אמונה רצונו׃ יכרה אללה נטק אלבאטל ועאמלי
אלאמאנה רצאה׃ אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא
אולת׃ אלאנסאן אלדאהי הו אלמחתוי באלמערפה וקלב אלגהאל
ידעו אלגהל׃ יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס׃ יד אלנשטין
תתסלט ואלמלולה תציר רמה׃ דאגה בלב איש ישחנה ודבר
טוב ישמחנה׃ אלהם פי קלב אלמר יכפיה ואלאמר אלגייד יפרחה׃
יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם׃ אלצאלח אפצל מן צא'
חבה וטריק אלטאלמין תצלהם׃ לא יחרך רמיה צידו והון אדם
יקר חרוץ׃ לא יצאד אלמלול [illegible] אל
נשאט׃ בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות׃ פי טריק אל
עדל אלחיאה והי סבה לא מות פיהא׃ בן חכם מוסר אב ולץ
לא שמע גערה׃ אלאבן אלחכים קאבל אדב אלאב ואלזאהי מן
לא יקבל זגרתה׃ מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס׃
מן תמר קול אלמר ינבגי אן יאכל אלכיר ותג' פי נפס אלגאדרין
אלטלם׃ נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו׃ אלחאפט פאה

הו תחרס נפסה וכם מן שאק שפתיה במא הו אנדק לה׃ מתאוה
ואין נפשו עצל ונפש חרוצים תדשן׃ אלכסלאן נפסה מתשהיה
וליס שי ונפס אלנשטין תדסם׃ דבר שקר ישנא צדיק ורשע
יבאיש ויחפיר׃ אלקול אלבאטל ישנאה אלצאלח ואלטאלח יסי ויכגל׃
צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת׃ אלזכוה תחפט צחיח
אלטריק ואלטלאחה ואלכטייה ידיפאן׃ יש מתעשר ואין כל מתרושש
והון רב׃ כם מן מסתגני בגיר מאל ומתפאקר במאל כתיר׃ כפר נפש
איש עשרו ורש לא שמע גערה׃ פדא נפס אלמר מאלה ואלפקיר מן
לם יסמע זגרה אלה׃ אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך׃ נור
אלצאלחין יתזאיד וסראג אלטאלחין יכמד׃ רק בזדון יתן מצה ואת
נועצים חכמה׃ ערא אן באלקחה תמנע אלמנאזעאה ומע אלמתשא
ורין אלחכמה׃ הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה׃ אלמאל מן קבול
אלגרור יקל ואלגאמע אלידה יכתר מאלה׃ תוחלת ממשכה מחלה
לב ועץ חיים תאוה באה׃ אלצבר אלמתמאדי ימרץ אלקלב ושגרה
אלחיוה אלשהוה אלחאצרה׃ בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא
ישלם׃ אלמזדרי באמר ירתהן לה ומתקי אלוציה הו יסלם׃ תורת
חכם מקור חיים לסור ממקשי מות׃ שריעה אלחכים ינבוע אלחיוה
ללזוול מן אזוה אלמות׃ שכל טוב יתן חן ודרך בוגדים איתן׃

אלעקל אלכ'ייר יעטי אלחט'וה וטריק אלגאדרין צעב: כל ערום יעשה
בדעת וכסיל יפרש אולת: כל כאהן יעמל אמרה במערפה
ואלגאהל יבסט גהלה: מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא:
אלרסול אלט'אלם יקע פי שר ואלספיר אלאמין שפא: ריש וקלון פורע
מוסר ושומר תוכחת יכבד: אלפקר ואלהואן למגרב לאדב וחאפט'
לעט'ה יכרם: תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור
מרע: ותרי אלשהוה אלכאינה תלד' ללנפס ולד'לך יכרה אלגהאל
אלזואל ען אלשר: הולך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע: מסאיר הולך יחכם
אלחכמא יתחכם ומראעי אלגהאל ירדו: חטאים תרדף רעה ואת
צדיקים ישלם טוב: אלכאטיין יטלבהם שרהם ואללה יכאפי
אלצאלחין בכ'יר: טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא:
אלכ'ייר ינחל בני בניה אירתא וקד ידכ'ר ל[illegible]אלח אלכ[illegible]אטי:
רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: וכם מן טעאם פי
סימא אלפקר וכם מן מנסאק בגייר חכם: חושך שבטו שונא בנו
ואהבו שחרו מוסר: אלתארך קציבה שאני ולדה ומחבה מבאכרה
באלאדב: צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר: אלצאלח
יאכל שבע נפסה ובטון אלט'אלמין תנקץ: חכמות נשים בנתה ביתה
ואולת בידיה תהרסנו: אלחכימה מן אלנסא תבני ביתהא ואלגאהלה

בידהא תהדמה : הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו :
אלסאלך באסתקאמתה תקי אללה ואלמעוג פי טרקה מזדריה : בפי
אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם : פי פם אלגאהל עצא
אלאסתכבאר ונטק אלחכמא יחפטהם : באין אלפים אבוס בר
ורב תבואות בכח שור : כמא אן מן עדם אלבקר ינדהץ אלבר
וכתרה אלגלאת בקוותהא : עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים
עד שקר : אלשאהד אלאמין מן לא יכדב ואלמתפוה באלכדב
שאהד זור : בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל : יטלב אלראהי
אלחכמה פלא יגדהא ואלמערפה עלי אלפאהם סהלה : לך מנגד
לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת : מר מן מקאבלה אלרגל אל
גאהל ואלא פלם תערף שיא מן אקואל אלמערפה : חכמת ערום
הבין דרכו ואולת כסילים מרמה : חכמה אלנאהץ תפהם אחואלה
וגהל אלגהאל מכרהם : אוילים יליץ אשם ובין ישרים רצון :
יתרגם ען אלגהאל אתמהם ובין אלמסתקימין אלרצא : לב יודע
מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר : אלקלב יעלם מראראת
נפסה ופי פרחה לא יכאלטה אגנבי : בית רשעים ישמד ואהל
ישרים יפריח : בית אלטאלמין ינפר ואכביה אלמסתקימין פלע :
יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות : כם מן טרי :

מסתקימה בין ידי אלמר ועאקבתהא טרק אלמות׃ גם בשחוק
יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה׃ ואלצחך איצ'א יוגע אלקלב
ועאקבה אלפרחה תרחה׃ מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש
טוב׃ סיסתכתר מן טרקה אלג'אש אלקלב ומן פוקה אלרג'ל אלג'יד׃
פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו׃ אלג'אפל יצדק בכל
אמר ואלמאהר יפהם רשדה׃ חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר
ובוטח׃ אלחכים יתקי ויזול ען אלשר ואלג'אהל יתג'אוז ויתכל׃ קצר
אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא׃ קציר אלחלם מן עמל
אלג'הל וכסמן רג'ל דו המם מבג'וץ׃ נחלו פתאים אולת וערומים
יכתרו דעת׃ ותרא אלג'פלא קד אנתחלו אלג'הל ואלמאהרין יתתוג'ון
באלמערפה׃ שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק׃
ינבגי אן ינכפץ' אלאשראר בין ידי אלג'יאר ואלטלחא עלי אבואב
אלצאלחין׃ גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים׃ חתי לצאחבה
יבג'ץ אלפקיר ומחבי אלאג'ניא כתירין׃ בז לרעהו חוטא ומחונן
עניים אשריו׃ אלמזדרי בצאחבה הו מכטי ואלראוף באלמסכין ענוים
טובאה׃ הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב׃ אלא יצ'ל ז
מעתמדי אלשר ויכון אלבר ואלחק מעתמדי אלכיר׃ בכל עצב
יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור׃ כתיר אלג'הד י' יפצ'ל

וכם מן כלאם הו לא נקצאן: עֲטֶרֶת חֲכָמִים עָשְׁרָם אִוֶּלֶת
כְּסִילִים אִוֶּלֶת: תאג אלחכמא ראך גנאהם וגהל אלגהאל גהלהם:
מַצִּיל נְפָשׁוֹת עֵד אֱמֶת וְיָפִחַ כְּזָבִים מִרְמָה: אלשאהד אלחק יכלץ
אלנפוס ואלמתפוה באלכדב דו מכר: בְּיִרְאַת יְהוָה מִבְטַח עֹז וּלְבָנָיו
יִהְיֶה מַחְסֶה: אלמשק בתקוי אללה לה מיתאק עז ולבניה יכ' מלגא:
יִרְאַת יְהוָה מְקוֹר חַיִּים לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי מָוֶת: תקוי אללה ינבוע
אלחיוה לזחזח מן אשראך אלמות: בְּרָב עָם הַדְרַת מֶלֶךְ וּבְאֶפֶס
לְאֹם מְחִתַּת רָזוֹן: בכתרה אלקום בהא אלמלך ובקלה אלחזב אנ
דקאק אלדיר: אֶרֶךְ אַפַּיִם רַב תְּבוּנָה וּקְצַר רוּחַ מֵרִים אִוֶּלֶת:
אלטויל אלמהל כתיר אלפהם ואלקציר אלרוח כתיר אלגהל: חַיֵּי בְשָׂרִים
לֵב מַרְפֵּא וּרְקַב עֲצָמוֹת קִנְאָה: אלקלב אלמעאפא חיוה אלבדן
ואלגירה סוס אלעטאם: עֹשֵׁק דָּל חֵרֵף עֹשֵׂהוּ וּמְכַבְּדוֹ חֹנֵן אֶבְיוֹן:
בְּרָעָתוֹ יִדָּחֶה רָשָׁע וְחֹסֶה בְמוֹתוֹ צַדִּיק: פי שרה ינדחי אלפאסק
ואמי אלנאה פהו יסתכן פי נכבתה: בְּלֵב נָבוֹן תָּנוּחַ חָכְמָה וּבְקֶרֶב
כְּסִילִים תִּוָּדֵעַ: פי קלב אלפהם תחל אלחכמה וענד אלגהאל
תערף גרבתהא: צְדָקָה תְּרוֹמֵם גּוֹי וְחֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת:
אלזכוה תרפע אמתהא ועאר אלאחזאב אלכטייה: רְצוֹן מֶלֶךְ
לְעֶבֶד מַשְׂכִּיל וְעֶבְרָתוֹ תִּהְיֶה מֵבִישׁ: רצא אלמלך לעבד עאקל

טו ועברתה תרד עלי אלמסי׃ מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה
אף׃ אלמרד אללין ירד אלחמיה ואלכלאם אלשאק יהיג אלגצב׃ לשון
חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת׃ לסאן אלחכמא יגווד
אלמערפה ופם אלגהאל ידעו אלגהל׃ בכל מקום עיני יהוה צפות רעים
וטובים׃ פי כל מוצ׳ע עינא אללה תטלע אלאשראר ואלאכיאר׃
מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח׃ צדק אללסאן שגרה
אלחיוה ואלדיר בה כסר אלרוח׃ אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת
יערם׃ אלגאהל ירפץ׳ אדב אביה וחאפץ׳ אלעט׳ה ינהץ׳׃ בית צדיק
חסן רב ובתבואת רשע נעכרת׃ פי בית אלצאלח אלתאק אלכתיר
ופי גלה אלפאסק אלפציחה׃ שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים
לא כן׃ שפתא אלעלמא תדרי אלמערפה וקלוב אלגהאל ליס כד׳אך׃
זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו׃ דבח אלפאסקין
ממא יכרה אללה וצלוה אלמסתקימין רצאה׃ תועבת יהוה דרך
רשע ומרדף צדקה יאהב׃ יכרה אללה טריק אלפאסק ויחב טאלב
אלזכוה׃ מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות׃ אדב סו
לתארך אלסביל ושאני אלעט׳ה יהלך׃ שאול ואבדון נגד יהוה אף
כי לבות בני אדם׃ אלת׳רא ודאר אלאבאדה מכשופאן ענד אללה
פכיף קלוב בני אדם׃ לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך׃

תגד אלר אהי לא ישרא אן תעצה ולא ימצי אלי אלחכמא: לב שמח ייטב
פנים ובעצבת לב רוח נכאה: אלקלב אלפארח יחסן אלוגה ובמשקה אל
קלב יכתאב אלרוח: לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת: ופ'
קלב אלפאהם יטלב אלמערפה ופם אלגהאל ירעי אלגהל: כל ימי עני ג
רעים וטוב לב משתה תמיד: טול איאם צעיף אלראי רדייה וגורה
אלקלב הו שרב ראים: טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה
בו: אלקליל בתקוי אללה כיר מן כנז כתיר פיה אלאהאמה: טוב ארחת
ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: ולבאקה מן בקל ומחבה
הנאך כיר מן תור מעלוף ומעה שנאה: איש חמה יגרה מדון
וארך אפים ישקיט ריב: רגל אלחמייה יחרך אלצכב וטויל אלמהל
יקרר אלכצומה: דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה:
טריק אלכסלאן [illegible]ה בשחרק וטריק אלמסתקימין מסלוכה:
חכם
בן ישמח אב וכסיל אדם בוזה אמו: אלאבן אלעאלם יפרח אבאה ואל
אנסאן אלגאהל יזרי באמה: אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה
יישר לכת: אלגהל פרחה לנאקץ אלעקל ורגל אלפהם יסהל מסירה: הפר
מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: פסד אלאפכאר מן עדם
כתם אלסר ובכתרה אלמשירין תתבת: שמחה לאיש במענה פיו
ודבר בעתו מה טוב: לשמר סרור בגואב פאה ואלכלאם פי וקתה

מא אחסנה׃ ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה׃
סביל אלחיאה פי אלעלו ללעאקל לכי יזול מן אלג̇חים אלספלא׃ בית
גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה׃ אללה יקלע בית אלמתכברין
וינצב תכ̇ם אלצ̇עפא׃ תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי
נעם׃ יכרה אללה אפכאר אלסו ואקואל אלחכמה טאהרה׃ עכר ביתו
בוצע בצע ושונא מתנות יחיה׃ אלטאמע טמע פאצ̇ח אהלה ושאני
אלמואהב יחיא׃ לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות׃
קלב אלצאלח ידרס מא אגאבה יגיב ופם אלצ̇אלמין ידוי אלשרור׃ רחוק יהוה
מרשעים ותפלת צדיקים ישמע׃ בעיד אללה בעיד מן אלצ̇אלמין
ותלוה אלצאלחין יסמע׃ מאור עינים ישמח לב שמועה טובה
תדשן עצם׃ כמא אן נור אלעינין יפרח אלקלב כד̇אך אלכבר אלצאלח
ידסם אלעט̇ם׃ אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין׃ אד̇ן
סאמעה עט̇ה אלחיאה ענד אלעלמא תנגד׃ פורע מוסר מואס נפשו
ושומע תוכחת קונה לב׃ לאן מגרב לאדב אלזאהד פי נפסה
ויקאבל אלעט̇ה למקתני קלבא׃ יראת יהוה מוסר חכמה ולפני
כבוד ענוה׃ תקוא אללה אדב אלחכמה ועאקבה אלכ̇שוע אלכרא
מה׃ לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון׃ ללאנסאן מא ירתבה טז
קלבה מן ענד אללה נטק לסאנה׃ כל דרכי איש זך בעיניו ותכן

רוחות יהוה: גמיע טרק אלמר ידאהא זכייה ענדה ולכן אללה
מזכי אלארואח: גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך: גל אלי אללה
אעמאלך תתבת אפכארך: כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום
רעה: כל פעל אללה לסבבה ואלטאלם איצא ליום סו: תועבת יהוה כל
גבה לב יד ליד לא ינקה: יכרה אללה כל שאמך אלקלב כאלתקלב יד
ליד לא יברו: בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: באלגוד
ואלאחסאן יגפר אלדנב ובתקוא אללה אלזואל ען אלשר: ברצות יהוה
דרכי איש גם אויביו ישלים אתו: אדי רצי אללה אחואל אמר סלם
לה אעדאה: טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: קליל
באלנצפה כיר מן גלאת כתירה בגיר חכם: לב אדם יחשב דרכו
ויהוה יכין צעדו: קלב אלמר יפכר פי תמדה ואללה יהיי כטאה:
קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: ינבגי אן יכון אלחתם
עלי נטק אלמלך ובאלחכם לא ינכת בקולה: פלס ומאזני משפט
ליהוה מעשהו כל אבני כיס: לאן אלתסקים ומיאזין אלעדל לללה
ועמלה כמי יזן באלצנגאת: תועבת מלכים עשות רשע כי
בצדקה יכון כסא: רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב:
ויגב אן יכון רצאהם עלי נטק אלחק ואלכלאם אלמסתקים יחבון:
חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: חמייה אלמלך כרסול

יגב אן
יכרה אלמלוך
עמל אלטלם
לאן אלכרסי
אנמא יתבת
באלעדל:

מלקוש
אלמות ואלרגל אלחכים יזילהא: באור פני מלך חיים ורצונו כעב
בנור וגה אלמלך אלחיאה ורצאה כגים אלקיט: קנה חכמה מה טוב
מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: אקתנא אלחכמה מא אגודה מן
אלקראצה ואקתנא אלפהם כיר מן אלורק: מסלת ישרים סור מרע
שמר נפשו נצר דרכו: מחגה אלמסתקימין אלזואל ען אלשר פיגב אן יר
אלמר חארס נפסה חאפט טריקה: לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה
רוח: וע אקבה אלאנכסאר אלכבר וע אקבה אלסקוט אלכבר אלרוח:
טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל את גאים: אלתואצע מע אל
באסין כיר מן תקסים אלסלב מע אלמקתדרין: משכיל על דבר
ימצא טוב ובוטח ביהוה אשריו: מן עקל לאמרה אצאב כירא
ומתוכל באללה טובאה: לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף
לקח: אלחכים אלקלב ידעא פהמא וחלאוה אלמנטק יזדאד בהא:
מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: אלעקל לדואתה מעין
אלחיאה ואדב אלגהאל גהלהם: לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף
לקח: קלב אלחכים יחכם קולה ופי נטקה יזדאד בהא: צוף דבש
אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם: פאיך אלשהד אקואל אלחכמה
חלו לאלנפס ושפא לאלגסם: יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
מות: כם מן טריק מסתקימה בין ידי אלמרו ועאקבתהא טריק אלמות:

נפש

כח

נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו׃ נפס אלשקי תשקא לה אד׳
תנכס ענה מקר אדה׃ איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
צרבת׃ רג׳ל אלפגור יכרו אלשרור תראהא עלי נטקה כנאר משוטה׃
איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף׃ רג׳ל אלתקלב ינשי אל
כצאים ואלמחרץ׳ יפרק אלאלפה׃ איש חמס יפתה רעהו והוליכו בדרך
לא טוב׃ רג׳ל אלט׳לם יכ׳דע צאחבה ויסיירה פי טריק ליס כ׳יר פיה׃
טרפה
עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה׃ וכם מן גאץ׳
יפכר פי אלתקלב ואומז עלי שפתיה קד אכמל אלשר׃ עטרת תפארת
שיבה בדרך צדקה תמצא׃ תאג אלפכ׳ר אלשיבה תוגד פי טריק אלזכוה׃
טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר׃ אלטויל אלמהל אכ׳יר
מן אלג׳באר ואלמסלט ברוחה אכ׳ירה מן פאתח בלד׃ בחיק יוטל את
הגורל ומיהוה כל משפטו׃ סביל אלסהם אן ילקא פי אלחג׳ר ומן ענד
אללה גמיע חכמה׃ טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב׃
לכסרה גאפה מעהא סלו כ׳יר מן בית ממלו דבאיחא בכ׳צומה׃ עבד
משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה׃ אלעבד אלעאקל
יסתחק אן יתסלט עלי אלאבן אלמסי ובין אלאכ׳וה יקתסם אלנחלה׃ מצרף
לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה׃ אלמסבך לאלפצ׳ה ואלכור לאלד׳הב
ומבתחן אלקלוב אללה׃ מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על לשון
הות׃

אלמסתהזי בי נטק באלג׳ל וגנית בי אלבאטל מן לסאן רדי אלאפאת: לעג
לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה: אלהאזי באלפקיר קד עייר
צאנעה ואלסאר באלתעס לא יברו: עטרת זקנים בני בנים ותפארת
בנים אבותם: תאג אלמשאיך בני אלבנין ופכר אלבנין אבאיהם: לא
נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר: לא יחסן באלספיה
אלנטק באלפצול פכיף באלנביל אלנטק באלבאטל: אבן חן השחד בעיני
בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל: אלרשא ענד צאחבה חגר רוחאן
אין מא תוגה ינגח: מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד
אלוף: מגטי אלדנוב טאלב אלמחבה ומעיד אלכלאם יפרק אלאלפא: תחת
גערה במבין מהכות כסיל מאה: תוגע אלזגרה פי אלפאהם אכתר
מן צרב אלגאהל כתירא: אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח
בו: אמא יריד אלמכאלף אלשר ורסול צארי יבעת פיה: פגוש דב שכול
באיש ואל כסיל באולתו: ולקאגי אלדב אלמתכל ולא גאהל
בגהלה: משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו: מן כאפא
אלשר בדל אלכיר לם יברח אלשר מן מנזלה: פוטר מים ראשית
מדון ולפני התגלע הריב נטוש: כבתק אלמא אול אלנכב פאתרך
קבל אלאנגרד אלכצומה: מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה
גם שניהם: מזכי אלטאלם ומטלם אלזכי אן אללה יכרה כלאהמא:

למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין: למא דא יכון תמן
ביד אלג'אהל יריד אן יקתני חכמה בג'יר עקל: בכל עת אהב הרע
ואח לצרה יולד: פהו פי כל וקת יחב אלצאחב וכם מן אך ינשא
לשדה: אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: אלאנסאן
נאקץ אלעקל יצאפח בכפה ויצ'מן צ'מאנא לצאחבה: אהב פשע
אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר: מן אחב אלמנאזאה פקד
אחב אלדנוב ומן שמך באבה פקד טלב אלכסר: עקש לב לא
ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: עסר אלקלב לא יציב כ'ירא
ואלמתקלב בלסאנה יקע פי שר: ילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי
נבל: ולד אלג'אהל לה חסרה ולא יפרח אבו אלספיה: לב שמח ייטיב
גהה ורוח נכאה תיבש גרם: אלקלב אלפארח יג'וד אלסחנה ואלרוח אל
כאיבה תג'פף אלעט'ם: שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות
משפט: אלט'אלם יאכ'ד אלרשוה מן אלכם ליזיל סבל אלחכם: את פני
מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ: בחצ'רה אלפאהם אלחכמה
ועינא אלג'אהל פי אקאצי אלארץ': כעס לאביו בן כסיל וממר
ליולדתו: אלאבן אלג'אהל ג'יט' לאביה ומרר לואלדתה: גם ענוש לצדיק
לא טוב להכות נדיבים על ישר: גרם אלזכי איצ'א לא כ'יר פיה
ולא צ'רב אלנבלא עלי מסתקימהם: חושך אמריו יודע דעת וקר

רוח איש תבונה: אלנאר אקטאה הו עטם במערפה ואלעזיז אלרוח
רופהם: גם אויל מחריש חכם יחשב אוטם שפתיו נבון: וכאן אל
גאהל אלממסך יחסב חכימא ואלצאם שפתיה פאהמא: לתאוה
יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: אלמנפרד אנמא יטלב שהותה
עלי כל פקה ילאתבך: לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו:
ותבד אלגאהל לא יריד אלפהם בל הו סאיר פי לגאג קלבה: בבוא רשע
בא גם בוז ועם קלון חרפה: אדי אתא אלפאסק חצ׳ר אלאזרא אי׳צ
ומע אלאך אלהואן ואלעאר: מים עמוקים דברי פי איש נחל נבע מקור
חכמה: ינבגי אן יכ׳ כלאם אלמר כאלמא אלעמיק לאן ינבע אלחכמה
כאלואד אלנאבע: שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: ומחא
באת אלט׳אלם לא כ׳יר פיהא ולא מיל אלזכי פי אלחכם: שפתי כסיל יבאו
בריב ופיו למהלומות יקרא: נטק אלגאהל יר כל פי אלכצומה ופאה
ידעו אלהבגאת: פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו: פם אלגאהל
אנכסארה ושפתיה והק נפסה: דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו
חדרי בטן: כלאם אלמחרץ׳ כאלמדאואה וקד ינזל אלי כ׳דור אלקלב: גם
מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: אלמסתרכי פי צנעתה
פהו אך לאלרג׳ל אלמפסד: מגדל עז שם יהוה בו
ירוץ צדיק ונשגב: אסם אללה כמגדל עז אליה יתאוי אלצאלחון ויבצרו:

הון עשיר קרית עזו ובחומה נשגבה במשכיתו׃ כמי אן מאל אלגני
קריה עזה וכחצן מניע פי דכרפתה׃ לפני שבר יגבה לב איש ולפני
כבוד ענוה׃ תבע מא ישמך קלב אלמר אלכסר ותבע אלכשוע אלכראמה׃
משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה׃ מן רד גואב קול קבל
אן יסמע תמאמה פדלך גהל מנה וכזיא לה׃ רוח איש יכלכל
מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה׃ רוח אלמר תחתמל אלאמהא ואלרוח
אלכאיבה מן יחתמלהא׃ לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש
דעת׃ קלב אלפאהם יקתני אלמערפה ואדאן אלחכמא תטלבהא׃
מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו׃ עטיה אלאנסאן ירחב בה
ובין ידי אלאגלא יסיירה׃ צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו׃
אול
יכאצב אלמתקדם אן יזכו פי רעואה חתי יגי צאחבה פיפחצה׃ מדינים
ישבית הגורל ובין עצומים יפריד׃ אלסהם יבטל אלכצב ויפרק בין
אלמתשאגרין׃ אח נפשע מקרית עז ומדינים כבריח ארמון׃
אלאך כאתנו פי קריה עז ותכצב עלים כנגר אלקצר׃ מפרי פי איש
תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע׃ מן תמר קול אלמר ישבע בטנה
ומן גלה נטקה יתכתר׃ מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה׃
אלרזק יאר אלמות ואלחיאה פי טאקה אללסאן ומן אחב יאכל מן
אכל תמרה׃ מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה׃ מן רזק

זוגה פקד רזק כירא ונפק אלדניא מן ענד אללה׃ תחנונים ידבר רש
ועשיר יענה עזות׃ ותרא אלפקיר יתכלם באלתחנן ואלמוסר באלעזה׃
איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח׃ כם מן אצחאב יכתץ
יט בהם וכם מן צדיק מלאזם אכתר מן אך׃ טוב רש הולך בתמו
מעקש שפתיו והוא כסיל׃ אלפקיר אלסאלך בסלאמתה כיר ממן הו
עסר פי נטקה והו גאהל׃ גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ
ברגלים חוטא׃ ואלנפס איצא בלא מערפה לא כיר פיהא
ואלמסתעגל פי אחואלה יכטי איצא׃ אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה
יזעף לבו׃ גהל אלאנסאן ידהש טריקה ועלי אללה יתצגר קלבה׃ הון
יוסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד׃ אלמאל יזיד אצדקא כתירין
ואלפקיר מן צאחבה יפרד׃ עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים
לא ימלט׃ שאהד אלזור לא יברו ואלמתפו[illegible] יפלת׃ רבים
יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן׃ ותרי כתי[illegible] בתהלון וגה אל
סכי ואכתר אלאצחאב לדי אלעטא׃ כל אחי רש שנאהו אף כי
מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא המה׃ ותרא כתירין מן
אכואן אלפקיר קד שנוה פכיף מן גיראנה קד בעדו ענה פיטלב
מנהם אמורא ליסת מוגודה׃ קנה לב אהב נפשו שמר תבונה
למצא טוב׃ מן אקתנא אלחכמה פקד אחב נפסה ומן חפץ אלפהם

וגר כירא׃ עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד׃ וכמי אן שאהד
אלזור לא יברו כדאך אלמתפוה באלכדב יביר׃ לא נאוה לכסיל תענוג
אף כי לעבד משל בשרים׃ לא יחסן באלג׳אהל אלרפאה פכיף יחסן
באלעבד אלתסלט עלי אלריסא׃ שכל אדם האריך אפו ותפארתו
עבר על פשע׃ מן עקל אלאנסאן טול מהלה ומן פכרה אלתג׳אוז ען
אלדנב׃ נהם ככפיר זעף מלך וכטל על עשב רצונו׃ ותרי זבר אלמלך
כנהים אלצרג׳אם ותג׳ד רצאה כאלטל עלי אלעשב׃ הות לאביו בן כסיל
ודלף טורד מדיני אשה׃ וכמי אן אלולד אלג׳אהל יאפה עלי אביה
כדאך יצרב אלזוג׳ה כאלוכף אלמתתאבע׃ בית והון נחלת אבות
ומיהוה אשה משכלת׃ אלעקאר ואלמאל מן נחלת אלאבא ותופיק אלזוג׳ה
אלמנג׳חה מן ענד אללה׃ עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׃ מן
פעל אלכסל אן יוקע אלסבאת ותג׳ד אלנפס אלמלולה תג׳וע׃ שמר
יומת ק׳ מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת׃ מן חפט׳ אלוציה חפט׳ נפסה
ומן אזדרא בטרקה אללה יהלכה׃ מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם
לו׃ אלראחם באלמסכין הו מקרץ׳ אללה ואתיאנה יסלם לה׃ יסר בנך
כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך׃ אדב ולדך פאן אלרג׳א
מוג׳וד ולא תחמל נפסך עלי קתלה׃ גרל חמה נשא ענש כי אם
תציל ועוד תוסיף׃ אלכתיר אלחמיה יחמל אוזארא פאנך אן

תכ׳לצה

מן שי אדתרת פיג׳דרה׃ שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך׃
אסמע אלמשורה ואקבל אלאדב לכי אן תתחכם פי אכ׳רתך׃ רבות
מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום׃ ואעלם אן אפכאר
כתירה פי קלב אלמר ותקריר אללה הו אלדי יתבת׃ תאות אדם
חסדו וטוב רש מאיש כזב׃ שהוה כל אנסאן אלאחסאן אליה
ומן צ׳הר פקרה כ׳יר מן דוי אלכדב׃ יראת יהוה לחיים ושבע ילין
בל יפקד רע׃ תקוי אללה לאחיאה ואלמסתכתר מן לזומהא לא
יטלב בשר׃ טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה׃ תרי
אלכסלאן קד גמס ידה פי אלג׳צ׳ארה פעגז אן ירדהא אלי פאה׃
לץ תכה ופתי יערים והוכח לנבון יבין דעת׃ כמי תצ׳רב אלראהי
פינהץ׳ מן גפלתה כדאך אדי ועט׳ת אלדאהן יפהם אלמערפה׃
משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר׃ תרי אלאבן [illegible]רי אלמבג׳ל
ינהב אבאה ויהרב אמה׃ חדל בני לשמע [illegible] לשגות מאמרי
דעת׃ אנתהי יא בני אן תקבל אדבא יסהיך ען אקואל אלמערפה׃
עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און׃ מן יתרגם פי אלחכם
פהו כשאהד זור וקול אלט׳אלמין יסתר אלג׳ור׃ נכונו ללצים שפטים
ומהלמות לגו כסילים׃ קד הייית לסכ׳רה אלאחכאם ומהאבג
לט׳הור אלג׳הל׃ לץ היין הומה שכר וכל שגה בו לא יחכם׃ ואן אלכמר

לדי אהי ואלמסכר להאים כל מן מהג פיהמא לא יתחכם: נהם
ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: והיבה אלמלך איצא כנהים
אלצרגאם מן תגאוזהא פקד אכטא עלי נפסה: כבוד לאיש שבת
מריב וכל אויל יתגלע: כראמה אלמר אלגלוס עין אלכצומה וכל גאהל
ילג פיהא: מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: אלכסלאן לא
יחרת פי אלכריף פיטלב שיא פי וקת אלחצאד פלא יגד: מים עמקים
עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: אלמשורה פי קלב אלמר כאלמא
אלעמיק לא ידרכה אלא מן כאן דא פהם: רב אדם יקרא איש חסדו
ואיש אמונים מי ימצא: תגד אכתר אלנאס ינסב כל ואחד פצלה
וגודה ואמאנה עלי נחו מן יגד: מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו
אחריו: אלצאלח יסיר פי נחוה פטובא בניה מן בעדה: מלך יושב
על כסא דין מזרה בעיניו כל רע: ויכבי אלמלך אלגאלס עלי כרסי
אלחכם [illegible] מן חצרתה כל שר: מי יאמר זכיתי לבי טהרתי
מחטאתי: מן דא יקול אני קד זכית קלבי וטהרת מן כטייתי: אבן
ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם: גם במעלליו יתנכר
נער אם זך ואם ישר פעלו: אלצבי איצא יערף מן שמאילה אן
כאן פעלה זכיא או מסתקימא: אזן שמעת ועין ראה יהוה עשה
גם שניהם: [illegible]מי אן אלאדן אלסאמעה ואלעין אלבאצרה אללה כלקהמא:

ושאל
ל

ואלצנגתין
אלמכתלפתין
ואלכילתין אלגיר
מעתדלתין
יכרההם אללה
אגמעין:

אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: לא תחב אלנום
כילא תפתקר אפתח עיניך תנתעש: רע רע יאמר הקונה
ואזל לו אז יתהלל: תגד אלמשתרי יקול רדי רדי פאדי צאר
אליה מדחה: יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת: מוגוד אלדהב
וכתרה אלגואהר ואלאנא אלעזיז מע אלנטק באלמערפה: לקח בגדו
כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו: וגאיז אן תאכד תובה אדא
צמן אגנביא ורהנה ען אלגריב: ערב לאיש לחם שקר ואחר
ימלא פיהו חצץ: ותכרא תלמה אלכדאם ילד לאלמר ובעד דלך
יתמלי פאה חצא: מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה
מלחמה: עלי אן גמיע אלמחאסב תתבת באלמשורה פאחרא אן
אלחרב יחתאג אלי אלחיל: גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא
תתערב: פאשה אלסר פהו מאר מאהר פלא תכלטן מגפלא פי
נטקה: מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך: שאתם
אבאה ואמה יכמד סראגה פי גנה אלטלאם: נחלה מבהלת
בראשונה ואחריתה לא תבורך: ותכון נחלתה מרהשה לה פי
אולהא ולא יבארך לה פי אכרהא: אל תאמר אשלמה רע
קוה ליהוה וישע לך: לא תקול אכאפי בשר ארגו אללה יגיתך:
תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב: ובמא יכרה

א
מבהלת
ג

Prov. 20, 24

א... בנגתאן אלמכתלפתאן כריאך מיאזין אלמכר לא בד פיה:
מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו: מן ענד אללה אצלאח
כטא אלמר ואלאדמי מא דראיתה מן טריקה: מוקש אדם ילע
קדש ואחר נדרים לבקר: ומן והק אלאנסאן אסתראתה אלאקואס
ופחצה אלנדור: מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן:
אלמלך אלחכים מדרי אלטאלמין ואדאר עליהם אלדולאב: נר יהוה
נשמת אדם חפש כל חדרי בטן: עלם אללה סראג נפוס אלנאס
יפתש גמיע כדור אלבואטן: חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד
כסאו: יגב אן יתאפק אלמלך באלחק ואלאחסאן פאן בהמא יסנד
כרסיה: תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: מן פכר
אלשבאב אלקוה ומן בהא אלשיוך אלשיבה: חבורות פצע תמריק
ברע ומכות חדרי בטן: אלתנאהר באלשר גראחאת ושגאתב
...ות מר אכלה: פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר
יחפץ יטנו: קלב אלמלך פי טאעה אללה כאקסאם מא פי גמיע
מיאדיר ינבו... ימילה: כל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה:
גמיע ... ק... ענוה מסתקימה ואללה מחיי אלארואח: עשה צדקה
...זר ל... מזבח: לאן פעל אלחכם ואלאנצאף מכתאר
ענדה מן ... ביאח ורום עינים ורחב לב נר רשעים חטאת: מן סימא

אלטאלמין פי כטאיאהם רפע אלעינין וסעה אלקלב׃ מחשבות חרוץ אך
למותר וכל אץ אך למחסור׃ אמא מחאסב אלנשיט פהו לפצל ואמא
אלעגל פהו לנקץ׃ פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות׃
אקתנא אלכזאין מן אקוא אלבאטל הבא מנדפע מע טאלבי אלמות׃
שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט׃ טלם אלטאלמין יגרהם
אד אבו אן יעמלו אלחכם׃ הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו׃
תרי אמר יתקלב פי טריקה ויגאנבה א ואלזכי אלמסתקים פעלה׃
טוב לשבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר׃ אלגלוס עלי זאויה
מן סטח אלתלה מן גלוס מע מרה מנאלבה דאת נקאר׃ נפש רשע
אותה רע לא יחן בעיניו רעהו׃ ותרי אלטאלם אדי אשתהת נפסה
אלשר לא יחנו עליה צאחבה׃ בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם
יקח דעת׃ מן גרם אלזארי יתחכם אלגאהל ומן תעלים אלחכים יקבל
אלמערפה׃ משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע׃ אדי עקל
אלצאלח פי בית אלטאלח דיה אלטאלמין אלי שר׃ אטם אזנו מזעקת דל
גם הוא יקרא ולא יענה׃ אלצאם אדנה מן זעיק אלפקיר הו איצא
ידעו פלא יגאב׃ מתן בסתר יכפה אף ושחד בחיק חמה עזה׃
אלעטא פי אלסתר יכבס אלגצב ואלרשא פי אלכם יכף חמייה עזיזה׃
שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און׃ כמא אן אלצאלח

יערה בעמל אלחכם כמא יערק מנה פעלה אלגל׳ אדם תועה
מדרך השכל בקהל רפאים ינוח׳ אי אנסאן צל ען טריק אלעקל
כמא פי גוק אלה אלמיט יחל׳ איש מחסור אהב שמחה אהב יין
ושמן לא יעשיר׳ מחב אלאפראח ר׳ו עוז ומחב אלכמר ואלדהן לא
יסתגני׳ כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד׳ קד יג׳ אלצאלם פדא
אלצאלח ואלגאדר בדל אלמסתקים׳ טוב שבת בארץ מדבר מאשת
מדונים וכעס׳ אלגלוס פי ארץ ברייה כ׳יר מן גלוס מע אמראה
ר׳את נכב וכיאד׳ אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם
יבלענו׳ כזאין אלמנא ואלדסם פי בית אלחכים ואלג׳אהל מן אלנאס
יהלכה׳ רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד׳ מן טלב אל׳
עדל ואלפצל וגד אלחיוה ואלזכוה ואלכראמה׳ עיר גבורים עלה חכם
וירד עוז מבטחה׳ קד יתער אלחכים אלי חצן אלגבאברה ויהד עד
מיתאקהם׳ שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו׳ מן חפץ׳ פאה
ולסאנה חפץ נפסה מן אלשדאיד׳ זד יהיר לץ שמו עושה בעברת
זדון׳ אלוקח אלצלף אסמה אלדאהי יצנע אלקחה בעברה׳ תאות עצל
תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות׳ תמאר שהוה׳ אלכסלאן אן תקתלה
אד׳ אבת ידאה אן תעמל שיא׳ כל היום התאוה תאוה וצדיק
יתן ולא יחשך׳ טול אלנהאר יתשהא שהואת ואלצאלח יעטיהא ופסה

א

ולא יצרהא: זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו: קרבאן
אלטאלמין מכרוה פכיף אנהם אנמא יאתון בה בפאחשה: עד כזבים
יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: כמא אן שאהד אלזור יביד ואלרגל
אלסאמע ללג'איה יתכלם: העז איש רשע בפניו וישר הוא יבין
דרכו: אדי וקח אלאנסאן אלטאלם וגהה פינבגי ללמסתקים אן יפהם
טריקה: אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה: לא חכמה
ולא פהם ולא משורה ענד אללה: סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה
התשועה: תהייא אלכיל ליום מלחמה וללה אלמגותה: נבחר שם
מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: אלאסם יכתאר עלי אלגנא אלכביר
ואלחט'וה אלג'ייד עלי אלפצ'ה ואלדהב: עשיר ורש נפגשו עשה כלם
יהוה: אדי תפאגא אלגני ואלפקיר פאן אלגמיע רב אלעאלמין: ערום
ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו: אלגאהץ' ירא אלשר פינתגב
ענה ואלג'פל ימרון בה פינכבון: עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד
וחיים: גזא אלכשוע ותקוא אללה אלגנא ואלכראמה ואלחיוה: צנים
פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: מסאלך ופכאך פי טריק
אלעסר מן חפץ' נפסה תבאעד ענהא: חנוך לנער על פי דרכו גם
כי יזקין לא יסור ממנה: סס אלצבי עלי קדר סנה פאנה אן שאך
לם יזול ען תלך אלסיאסה: עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה

יבין

יעני ליס לאחד מן
אלמכלוקין חכמה
ולא שי אכר בין ידי
אללה אעני אן ימאתל
חכמתה תע' חכמה

ויסתר

כמי יתסלט אלמוסר עלי אלפקרי כדׄלך ינבגי אן יר׳ אלמקתרץ׳ כאל׳
עבד ללמקרץ׳ · זורע עולה יקצור און ושבט עברתו יכלה · מן זרע יתיר ו
גורא חצד גׄלא ופני קציב עברתה · טוב עין הוא יבורך כי נתן
מלחמו לדל · אלסכׄי הו אלדׄי יבארך לה אדׄ אעטא מן טעאמה
ללמסכין · גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון · ואטרד אלדאהי
יכׄרג אלשגב ותעטל אלמכׄאצמה ואלהואן · אהב טהור לב חן שפתיו
רעהו מלך · מן אחב נקא אלקלב פלנטקה חׄלא ואלמלך צאחבה ·
עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בוגד · ענאיה אללה תחפט׳ אהל אל
מערפה ותזיל כלאם אלגאדר · אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות
ארצח · תרי אלכסלאן יקול אסד פי אלסוק פי וסט אלרחאב אכׄאף
אן אקתל · שוחה עמוקה פי זרות זעם יהוה יפל שם · אלהותה אלעמיקה
אקואל אלמתגאנבאת ירס אללה מן יקע הנאך · אולת קשורה בלב
נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו · אלגהל אלמנעקד פי קלב אלצבי יבעדה
ענה קציב אלאדב · עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור ·
מן יגשם פקירא ליסתכתר לנפסה או ליעטיה למוסר פאנה
אלמיע לנקץ · הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי ·
מייל אדׄנך ואסמע כלאם אלחכמא ואגׄעל באלך למערפתי · כי נעים
כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך · פאנה לדיד אן תחפטהא

פי צדרך ותתבת גמיעא פי נטקך: להיות ביהוה מבטחך הודעתיך
היום אף אתה: ליכון באללה מתכלך ערפתך אליום אנת איצא:
במשוראת ומעצבאת: הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת: אליס קד כתבת לך מלוכא שלישים ל
להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשולחך: לתערף
אצול אלקסט ואלחק ותרד אקואל אלחק עלי ראסליך: אל תגזל
דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער: לא תגצב אלפקיר לאנה פקיר
ולא תנתהר אלמסכין פי אלמחל: כי יהוה יריב ריבם וקבע את
קבעיהם נפש: לאן אללה יכאצם כצומאתהם ויפית באלסיהם נפוסהם:
אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא: ולא תצאחבן
רגל גצוב ומע רגל אלחמייה לא תדכל: פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש
לנפשך: כילא תתעלם מן מדאהבה פתאכד לנפסך והקא: אל
תהי בתקעי כף בערבים משאות: לא תך מע מסאפקי אלאכף
וצמנא אלכסייאת: אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך:
פאנה אן לם יך לך מא תסלם ולא יאכד פראשך מן תחתך: אל
תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך: לא תזיג תכום אלדהר אלדי
צנעה אבאך: חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב
בל יתיצב לפני חשכים: אדא ראית רגלא מאהרא פי צנעתה
יקף בין ידי אלמלוך ולא יקף בין ידי אלרעאע: כי תשב ללחום את

מושל בין תבין את אשר —— לפניך ואדי גלסת אלי טעאם אלמלך
פאפהם מא בין ידיך ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה
ותציר סכין פי מבלעך אדי כנת דו רגבה אל תתאו למטעמותיו
והוא לחם כזבים לא תתשהא אלואנה פאנה טעאם מקצר אל
תיגע להעשיר מבינתך חדל לא תתעב אן תטלב אן תוסר אנת
מן פהמך הדי התעיף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים
כנשר ועוף השמים פאנה מהמא עינאך תמקלה חתי ליס הו בל יעוף
יציר לה אגנחה כאלנסר יטיר פי אלסמא אל תלחם את לחם רע
עין ואל תתאו למטעמתיו לא תטעם טעאם אלשחיח ולא תתשהא
אלואנה כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו
בל עמך פאנה כמי קדר פי נפסה כדאך הו יקול לך כל ואשרב
וקלבה ליס מעך פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים
ואן אכלת כסרתך אן תתקיאהא פתכון קד אפסדת תמזוקך אלהניה
באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך ובחצרה אלאחמק
לא תתכלם במא יזרי באלמעקול מן כלאמך אל תסג גבול עולם
ובשדי יתומים אל תבא לא תזג תכם אלדהר ופי צ'יע אליתאמא
לא תדכל כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך לאן ולייהם
שדיד והו יכאצם כ'צומאתהם הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי
דעת

מייל קלבך אלי אלאדב ואדנך אלי אקואל אלמערפה׃ אל תמנע מנער
מוסר כי תכנו בשבט לא ימות׃ לא תמנע מן אלצבי אלאדב פאנך
לו צרבתה באלקציב לם ימות מנה׃ אתה בשבט תכנו ונפשו
משאול תציל׃ פאנך תצרבה באלקציב ותכלץ נפסה מן אלהלאך׃
בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני׃ יא בני אן תחכם קלבך פרח
קלבי אנא איצא׃ ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים׃ וסרת
בואטני אדא תכלמת שפתאך מסתקימא׃ אל יקנא לבך בחטאים
כי אם ביראת יהוה כל היום׃ לא יגאר קלבך עלי אלכאטיין אלא
פי תקוא אללה טול אלזמאן׃ כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃
פאנה מוגוד לך עאקבה ורגאך לא ינקטע׃ שמע אתה בני וחכם
ואשר בדרך לבך׃ אסמע אנת יא בני ותחכם וארשד פי אלמדאהב
קלבך׃ אל תהי בסבאי יין בזוללי בשר למו׃ לא תכן מן אלמפרטין
פי אלכמר ולא מן אלמסרפין פי אללחם׃ כי סובא וזולל יורש וקרעים
תלביש נומה׃ לאן אלמפרט ואלמסרף יפתקראן וכתרה אלנום ילבס
אלכלקאן׃ שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך׃ אקבל
מן אביך אלדי אולדך ולא תזדרי באמך אדא שכת (שאכת)׃ אמת קנה ואל
תמכר חכמה ומוסר ובינה׃ אשתרי אלחק ולא תביע אלחכמה
ואלאדב ואלפהם׃ גול יגול אבי צדיק יולד חכם ישמח בו׃ סרור יסר

גיל יגיל
ויולד
ישמח

אבו אלצאלח וולד אלחכים יפרח בה׃ ישמח אביך ואמך ותגל
יולדתך׃ אי קיל יפרח אבאך ואמך ויסר אגר אהדך׃ תנה בני
תצלנה ג לבך לי ועיניך דרכי תרצנה׃ דד יאבני בקלבך אלי ועינאך תחפט׳ טרקי׃
כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה׃ פאן אלזאניה הותה עמיקה
ואלגריבה כביר צייקה׃ אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסיף׃
והי איצ׳א כאללצוץ תכמן ותדיר פי אלנאס גדרהא׃ למי אוי למי
אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למי חכלילות עינים׃
למן אלויל למן אלעויל למן אלשגב למן אלהדיאן למן אלשגאג מגאנא
למן סלטה אלעין׃ למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך׃ ללמגתבקין
עלי אלכמר ואלמקבלין לאסתברא אלמזאג׃ אל תרא יין כי יתאדם
כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים׃ לא תרא אלכמר אד יתחמר
ויעטי פי אלכאס לונה ויסלך מסתקימא׃ אחריתו כנחש ישך
וכצפעני יפרש׃ פאן עאקבתה ילסע כאלתעבאן ויסם כאלארקש
מבהא׃ עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות׃ עינאך תרא אלמ׳
תגאנבאת וקלבך ידרס אלמנהפכאת׃ והיית כשכב בלב ים
וכשכב בראש חבל׃ ותכון כנאים פי קער אלבחר או כנאים עלי
ראס דקל׃ הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיפה
אבקשנו עוד׃ ותקול צרבוני פמא מרצ׳ת הבגוני פמא עלמתה

מתי אסתיקץ אעוד פאטלבה אבדא: אל תקנא באנשי רעה
ואל תתאו להיות אתם: לא תגאר עלי אהל שר ולא תשתהי אן תכ
מעהם: כי שד יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה: לאן קלובהם
תדרס שגב ושפאההם תתכלם באלגור: בחכמה יבנה בית
ובתבונה יתכונן: בחכמה תבנא אלביות ובפהם תתבת: ובדעת
חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: ובמערפה תמלא אלדור כל מא׳
עזיז הני: גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח: אלרגל אלחכים
בעז ודו אלמערפה מתאייד אלקווה: כי בתחבלות תעשה לך מלחמה
ותשועה ברב יועץ: אעלם אנך תצנע אלחרב במדאראה ואל
מגותה בכתרה אלמשורה: ראמות לאויל חכמות בשער לא
יפתח פיהו: אלגאהל יראא אלחכמה מרתפעה ענה פהו פי אלמח׳
לא יפתח פאה: מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו: כם מן
מפכר פי שר ואלנאס יסמונה דו אלהמם: זמת אולת חטאת
ותועבת לאדם לץ: אלגהל פאחשה ובטייה ואלדהאיה מכרוהה
ללאנסאן: התרפית ביום צרה צר כחכה: אן אנת תראכית פי יום
אלשדה יציק קואך: הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך
לפך כלץ אלמקדמין ללאמאתה ואלממיילין ללקתל ואבי אן
תדרהם: כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא יבין

כנר

ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו׃ ואן קלת מא נערף
הדי פאן מדבר אלקלוב הו יפהם והאפט נפסך הו יעלם ויכאפי
אלאנסאן עלי פעלה׃ אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך׃
כמא אנך יא בני תאכל אלעסל לאנה טייב ואלשהד לאנה חלו פי
חנכך׃ כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך
לא תכרת׃ כדאך אערף אלחכמה פאנהא לנפסך ואן וגדתהא
וגדת אלעאקבה ורגאך לא ינקטע׃ אל תארב רשע לנוה צדיק
אל תשדד רבצו׃ לא תכמן עלי מאוי אלזכי פאנך תאתם לה ולא
תנהב מחלה׃ כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה׃ פאן
אלצאלח לו וקע כתיר אלקאם ואלטאלמין יעתרון פי אלשר׃ בנפל אויבך
אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך׃ ואדא וקע עדוך לא תפרח ואדי
נכב לא יסר קלבך׃ פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו׃
כילא יראה אללה דלך פיסוי ענדה ויזיל ענה גצבה אליך׃ פצל אל תתחר
במרעים אל תקנא ברשעים׃ לא תגתבט באלאשראר ולא
תחסד אלטאלמין׃ כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך׃ לאן
אלשריר לא תבקא לה עאקבה וסראג אלטאלמין יטפא׃ ירא את
יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב׃ אתק אללה יא בני ואלמלך
ולא תכלטן אלמ[illegible]בין׃ כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע׃

לאן אלתעס מנהם יקום גמלה ואלוכס מן כלאהמא מן דא יעדה
יקתהו׃ גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב׃ והדי איצ'
מן שאן אלחכמא אלתבאת אלוגוה פי אלחכם לאכתיר פיה׃ אמר
לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים׃ לאן אלקאיל
ללט'אלם אנת זכי תהגוה אלשעוב ותדמה אלאחזאב׃ ולמוכיחים
ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב׃ ולאלמוצ'ין ינעם ותחל עליהם
ברכאת אלכיר׃ שפתים ישק משיב דברים נכחים׃ לאן מן ירד
כלאמא ינאסבא כמן יקבל אלשפתין׃ הכן בחוץ מלאכתך
ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך׃ אל תהי עד חנם ברעך
והפתית בשפתיך׃ לא תכן שאהד מגאן לצאחבך ותכדעה בנטקך׃
אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו׃ לא
תקול כמא יצנע בי אצנע בה אחדר עליה כפעלה׃ על שדה איש
עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב׃ למרגזת עלי צ'יעה רגל
כסלאן וכרם אנסאן נאקץ אלעקל׃ והנה עלה כלו קמשנים כסו
פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה׃ ואד'א קד נבת אכתרה קריצ'א
וגטא וגהה שחרשף וחגארה גדארה קד אנהדמת׃ ואחזה
אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר׃ פאלי ראית אני רצ'ך
ודראת אליה בבאלי ואדא נט'רתה אתכד'תה אדבא׃ מעט שנות

אצ'לח פי אלסוק
צנאעתך ואע'
דהא פי אלציעה
לך ובעד דלך
אבן ביתך׃

מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב. ען קליל מן אלסנאת ואלנומאת
ולזום אליד ללאצטגאע. ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש
מגן. חתי יקבל פקרך כאלסאיר ועוזך כרגל מגן. גם אלה
משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה. והדה
איצא מן אמתאל סלימאן אלתי נקלהא קום חזקיה מלך יהודה.
כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר. כרם אללה מן
כפא אלאמור וכרם אלמלוך מן נהאיה אלאמור. שמים לרום וארץ
לעמק ולב מלכים אין חקר. וכמי אן אלסמא פי גאיה אלרפע ואל
ארץ פי גאיה אלעמק כדאך ראי אלמלוך לא נהאיה לה. הגו סיגים
מכסף ויצא לצרף כלי. וכמי אנך אדא נחית אלדיה מן אלפצה כלג
לאלסבאך אנאה גייד. הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו. כדאך
אדא נחית אלטאלם מן בין ידי אלמלך תבת כרסיה באלעדל. אל
תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד. לא תתבאהא בין
ידי אלמלך ופי מוצע אלאגלא לא תקף. כי טוב אמר לך עלה
הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך. פאנה אצלח אן יקאל
לך ארתפע ההנא מן אן אכסאסך בחצרה נביל כמא קד ראת
עינאך. אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים
אתך רעך. ולא תכרגן אלי כצומה סריעא כילא מא תצנע פי
אלעאקבה

אלי אכ׳דאך צאחבך׃ ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל׃
טלב צאחבך מטלבתך ולא תכשף סר אכ׳ר׃ פן יחסדך שמע
ורבתך לא תשוב׃ כילא ימקתך סאמעך ושנאעתך לא תרגע׃
תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃ כתפאפיח מן
דהב פי מזכ׳רפאת מן פצ׳ה אלכלאם אלמקול עלי גהתיה׃ נזם זהב
וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת׃ וכשנף מן דהב וחלי מן
פיזוץ ואעץ׳ חכים עלי סמע קאבל׃ כצנת שלג ביום קציר ציר
נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב׃ כברודה מן תלג פי יום חצאד
אלספיר אלאמין לראסליה וכאנה ירד נפס מולאה׃ נשיאים ורוח
וגשם אין איש מתהלל במתת שקר׃ כסחאב וריאח וליס גית
רגל ימתדח בעטא באטל׃ בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר
גרם׃ בטול אלמהל יבדע אלמדבר ואללסאן אללין יכסר אלעט׳ם מתלה׃
דבש מצאת אכל דייך פן תשבענו והקאתו׃ כמי אנך אדי וגדת
אלעסל אנמא תאכל מנה כפאיך כילא תסתכתרה פתקיאה׃
הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך׃ כדאך אעז רגלאך
מן בית צאחבך כילא ימלך פישנאך׃ מפיץ וחרב וחץ שנון
איש ענה ברעהו עד שקר׃ וכטברדין וסיף וסהם מסנון כדאך
מן ישהד עלי צאחבה שהאדה באטלה׃ שן רעה ורגל מועדת

מבטח בגד ביום צרה׃ וכסן מצטרבה וקדם זאילה כדאך מיתק
אלכאפר פי יום אלשדה׃ מעדה בגד ביום קרה חמץ על נתר ושר
בשרים על לב רע׃ וכנאזע תובה פי יום קר וכבל עלי נטר כדאך
מן יגני בגנא עלי קלב מגתם׃ אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם
צמא השקהו מים׃ אן גאע שאנך אטעמה טעאמא ואן עטש
אסקה מאא׃ כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃ פאנך
תחתהו גמרא עלי ראסה בדלך ואללה יכאפיך׃ רוח צפון תחולל
גשם ופנים נזעמים לשון סתר׃ כמא אן ריח אלשמאל ירדע אלמטר
כדאך אלכלאם אלרפק לטוגה אלבציס׃ טוב שבת על פנת גג מאשת
מדינים ובית חבר׃ ולדאך אלגלוס עלי זאויה מן סטח אעלה כד
אמראה מנאכבה ראית נכאד׃ מים קרים על נפש עיפה ושמועה
טובה מארץ מרחק׃ כאלמא אלבארד עלי נפס לגבה כדאך כבר
צאלח מן בלד בעיד׃ מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני
רשע׃ כמעין מנכבס ומגרא מנפסד כדאך צאלח ימיל בין ידי
אלטאלח׃ אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד׃ וכמא אן
אכל אלעסל כתירא לא כיר פיה כדאך לכהאתיה יתכבר אמהם
אכבראם׃ עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו׃
וכקריה מתגורה בגיר סור כדאך אמר ליס מתכול לראיה׃

כו כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד: כאלת'לג פי
אלצ'יף וכאלמטר פי אלחצאד כד'אך לא יחסן באלג'אהל אלכראמה:
כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא: וכאלעצפור ינוד
וכאלדורי יטיר כד'אך לען אלמג'אן לא יציב: שוט לסוס מתג לחמור
ושבט לגו כסילים: כאלסוט ללפרס ואלמקרעה ללחמאר כד'אך אלעצא
לט'הור אלג'האל: אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה: לא תג'יב
אלג'אהל חסב חמאקתה פי מא תכ'אטבה אן ירי חכימא ענד נפסה:
מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל: כקאטע אלארג'ל
ושארב אלט'לם כד'אך מן יבעת' ברסאלה ביד ג'אהל: דליו שקים
מפסח ומשל בפי כסילים: וכמא ארתפע אלמשי מן אלמקעד כד'אך
ארתפעת אלחכמה מן פואה אלג'הלא: כצרור אבן במרגמה כן נותן
לכסיל כבוד: וכחג'ר גוהר פי מרג'מה כד'אך מעטי אלג'אהל אל
כראמה: חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים: וכשוך תעלק
ביד סכראן כד'אך שי מן אלחכמה פי פואה אלג'הלא: רב מחולל כל
ושכר כסיל ושכר עברים: ותראהם ירדעון בה אלכל ויסרונה
ען מא יג'הלונה וען אלמעאצי: ככלב שב על קיאו כסיל שונה
באולתו: ככלב ראג'ע אלי קיה כד'אך ג'אהל יעאוד חמאקתה:
ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו: אד'א ראית רג'לא

תסאויה אנת
איצ'א: ענה
כסיל כאולתו
פן יהיה חכם
בעיניו: כלא ג'ו
אן תג'יבה
חסב חמאקתה פי
מא תכ'אטבך אן

חכימא ענד נפסה פאעלם אן לא אמל לה אכתר מנה׃ אמר
עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות׃ תראה אלכסלאן יקול פי אלטריק
שבל ופי אלרחאב אסד׃ הדלת תסב על צירה ועצל על מטתו׃ וכמא
ידור אלבאב עלי צירה כדאך ידור אלכסלאן עלי סרירה׃
טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו׃ ולו גמס ידה מתלא
פי אלג׳צארה לעגז אן ירדהא אלי פאה׃ חכם עצל בעיניו משבעה
משיבי טעם׃ ומעראך הו ענד נפסה אעקל מן וזרא כתירין׃
מחזיק באזני כלב עבר מתעבר ריב לא לו׃ וכמא אמסך באדן כלב על ריב
מאר כדאך אלמהתר פי כצומה ליסת לה׃ כמתלהלה הירה זקים
חצים ומות׃ וכמא אלזאח ירמי במוריאת סהאם ממיתה׃ כן איש רמה
את רעהו ואמר הלא משחק אני׃ כדאך אנסאן ימאכר באצחאבה
ויקול אנמא אנא לאעב׃ באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק
מדון׃ כמא אנה מן כלו אלחטב תטפא אלנאר כדאך מן כלו אלמחרץ
יסכת אלשגב׃ פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר
ריב׃ וכמא אן אלפחם מאדה ללג׳מר ואלחטב ללנאר כדאך אלצכ׳יב
לאשעאל אלכצומה׃ דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן׃
וכלאם (ואלמחרץ) כאלמזאח וקד וצל אלי כדור אלקלב׃ כסף סיגים מצפה
על חרש שפתים דלקים ולב רע׃ וכפצה זיף מטליה עלי כזף

כראהך שפתאן תשתעל בכלאם ואלקלב רדי׃ בשפתיו ינכר שונא תו
ובקרבו ישית מרמה׃ בשפתיה יתנכר אלשאני ופי קלבה קד געל נ
אלמכר׃ כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו׃ ואד׳א יחנן
נותה לא תאמנה פאן כתיראמן אלמכאדה פי קלבה׃ תכסה
שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל׃ תנסתר ענך שנאתה פי אלכלוה
וינכשף לך שרה פי אלגמאעה׃ כרה שחת בה יפול וגולל אבן אליו
תשוב׃ מן כרא הותה פיהא יקע ומן דחרג חגרא סתרגע עליה
לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה׃ דו אלקול אלבאטל
כז ישנא חתי ינעפאה ואלקול אללין יצנע אלמרחאה׃ אל תתהלל ביום
מחר כי לא תדע מה ילד יום׃ ולא תמתדח בגד פאנך לא תעלם
מא יחדת פיה׃ יהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך׃ ימדחך
אגנבי ולא פאך אלגריב ולא שפתאך׃ כבד אבן ונטל החול
וכעס אויל כבד משניהם׃ אן אלחגר אלתקיל ואלרמל אלראזן וג׳יט׳
אלג׳אהל אתקל מן כלאהמא׃ אכזריות חמה ושטף אף ומי
יעמד לפני קנאה׃ יהור אלחמיה חנק ואלגצב גרק ומן יקף בין ידי
אלגירה׃ טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת׃ ואלעט׳ה מכשופה
כיר מן מחבה מסתורה׃ נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות
שונא׃ ושגאג אלמחב מאמונה וקבל אלשאני מסתפט׳עה׃ נפש מסתרתה
נא

שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק: תדוס אלנפס אלשבעאנה
תבעס אלשהד ואלנפס אלגאיעה כל מר ענדהא חלו: כצפור נודדת
מן קנה כן איש נודד ממקומו: וכטאיר נאיד מן וכרה כדאך
אלמר נאיד מן מוצעה: שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת
נפש: כמא אן אלדהן ואלבכור אוכד לפרח אלקלב מן אחד המי כדאך
משורה אלמתחבב אחלא מן משורה אלנפס וחדהא: רעך ורעה
אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אידך טוב שכן
קרוב מאח רחוק: צאחבך או צאחב אביך לא תתרך ובית
אכיך לא תדכל פי יום נכבתך וגארך אלקריב אנפע מן אכיך אל
בעיד: חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר: תעלם יא אבני
ופרח קלבי חתי אדר עלי מעיירי קולא: ערום ראה רעה נסתר
פתאים עברו נענשו: תרא אלחאדק אדא ראי אלשר אכתבא ענה
ואלגפל ימרון בה פינכבון: קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו:
חתי חכם יקצ פיה כד תובה למן צמן אגנביא ועין אלגריב רהנה:
מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו: פכם מן ראתעי
לצאחבה בצות עאל פי דלגה מן אלגראה והי מחסובה ענדה
פריה: דלף טורד ביום סגריר ואשת מדינים נשתוה: אלוכף אל
מתתאבע פי יום זמהריר ואלמרה אלמסאכבה תסאויא: צפניה

צפן רוח ושמן ימינו יקרא: ומן רדהא אפסד דלך אלריח וגהר ימינה
ילקאה: ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו: כמא אן אלחדיד באל
חדיד יתחד כדאך אלמר יתחד בחצ׳רה צאחבה: נצר תאנה יאכל
פריה ושמר אדניו יכבד: כמא אן מן חפט׳ אלתינה אכל מן תמרהא
כדאך מן חפט׳ מולאה יכרם: כמים הפנים לפנים כן לב האדם
לאדם: כאלמא אלמואגה ללוגה כדאך קלב אלנאס ללנאס: שאול
ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: כמא אן אלת׳רא ואבדו ק׳
ואלאבאדה לא תשבע כדאך עינא אלנאס לא תשבע נילא: מצרף
לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו: וכמא אן אלמסבך ללפצ׳ה
ואלכור לל׳ד׳הב כדאך ינבגי אן יר׳ אלמר עלי קדר מדיחה: אם
תכתוש את האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו
אולתו: ולו דקקת אלגאהל מתל אלתריא פי מדק או פי וסט אלבאסנה באל
הראוה לם יזול ענה גהלה: ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים:
ינבגי אן תעלם חאל מקדמי גנמך ותגעל באלך אלי סאיר קטועהא:
כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור: אן ליס ותאקהא אלי אלדהר ודור ק׳
ולא תאגהא אלי גיל בעד גיל: גלה חציר ונראה דשא ונאספו
עשבות הרים: ואנמא אד׳י תגלא אלחשיש ותט׳הר אלכלא ואגתמעת
תעשיאב אלגבאל: כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: יכאר מן

אנעאג לבאסך ומן תמן אלֿיעה פי מואעזך ׃ ודי חלב עזים ללחמך
ללחם ביתך וחיים לנערותיך ׃ ומן כפאיה לבנהא פי טעאמך וטעאם
מנזלך ועיש גואריך ׃ נסו ואין רודף רשע וצדיקים ככפיר יבטח ׃ כח
יהרב אלטאלחון ולא טאלב להם ואלצאלחון כאלצרגאמה יטמאנון ׃ בפשע
ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך ׃ ברכב אהל אלבלד
יכתרון ריסאהא ובריים ואחד פאהם עאלם בראך תטול מדתהא ׃
גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם ׃ רגל פקיר יגשם אלצעפא
יכבה אלמטר פלא יבקא לה טעאם ׃ עזבי תורה יהללו רשע ושמרי
תורה יתגרו בם ׃ ואן מארחי אלעלם תארכי אלשראיע פינבגי
להאפטהא אן יתחרשו בהם ׃ אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי
יהוה יבינו כל ׃ אהל אלשר לא יפהמון אלחכם וטאלבי אללה יפהמון
אלכל ׃ טוב רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר ׃ ואפקיר סאלך
בנזאהה כיר מן עסר אלטריק והו מוסר ׃ נוצר תורה בן מבין ורעה
זוללים יכלים אביו ׃ אלאבן אלפאהם יחפט אלתוריה ומן יצאחב אל
ותרבית מסרפין יכזי אבאה ׃ מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים
יקבצנו ׃ מן כתר מאלה מן עינה ואלרבא פיגב אן יגמעה לראפה
אלצעפא ׃ מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה ׃ מזיל אדנה
מן אסתמאע אלתוריה צלותה איצא מכרוהה ׃ משגה ישרים

בדרך רע בשחיתו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב׃ מן יצל אלמסתקימין ו
פי טריק סו פי הותתה הו יקע ואלתאמין ינחלון כירא׃ חכם בעיניו ז
איש עשיר ודל מבין יחקרנו׃ תרי אלמוסר חכים ענד נפסה ואל
פקיר אלפאהם יסתבריה׃ בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים
יחפש אדם׃ בסרור אלצאלחין יכתר אלאפתכאר ובקיאם אלטאלמין
יטלב אלנאס פלא יוגדון׃ מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב
ירחם׃ מגטי דנובה לא ינגח ואלמקר בהא ואלתארך להא ירחם׃
אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה׃ טובא אנסאן
יפזע דאימא ומן צעב קלבה יקע פי שר׃ ארי נהם ודב שוקק משל
רשע על עם דל׃ וכאסד ינהם ודב יתלהא סלטאן טאלם עלי שעב
צעיף׃ נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך ימים׃ שנא ז
כמדבר כתיר אלמגאשם פהו נאקץ אלפהם ושאני אלטמע תטול
איאמה׃ אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו׃ תרא
אנסאן מגשום בדם יהרב אלי אלחבס ולא ידעמה אחד׃ הולך תמים
יושע ונעקש דרכים יפול באחת׃ ויגב למן סלך בצחה אן יגאת
ועלי מן עסרת עליה טריקה אן יקע באחדהמא׃ עבד אדמתו
ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע ריש׃ מן פלח ארצה שבע טעא׳
מא ומן כלב אלפראג אסתכתר מן אלפקר׃ איש אמונות רב ברכות

ואץ להעשיר לא ינקה: ר׳ו אלמאמנה כתיר אלברכאת ואלעאגל פי אל
יסאר לא יברא: הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: לא כיר
פי מחאבאת אלוגוה ולא אן יכפר אלמר עלי כסרה מן כבז: נבהל
להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו: יבאדר אלי אלמאל אלרגל אל
שחיח ולא יעלם מן אין יאתיה אלנקץ: מוכיח אדם אחרי חן ימצא
ממחליק לשון: מן ועט אנסאן לטאעתי יגד חט׳ואא ענדה אכתר
מן אלמליין לה לסאנה: גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא
לאיש משחית: מן גצב אבאה ואמה ויקול לא דנב פיהו צאחב
אלרגל אלמפסד: רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ידשן: ואסע
אלבטן יהיג אלשגב ואלמתוכל עלי אללה ירסם: בוטח בלבו הוא כסיל
והולך בחכמה הוא ימלט: אלואתק בראיה הו גאהל ואלסאלך בחכמה
הו יפלת: נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות: מן יעטי
אלפקיר לא ינקצה ראד ומן יגבי עינאה כתיר אלמחק: בקום רשעים
יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים: בקיאם אלטאלמין יחתגב אלנאס
כט ובאבארתהם יכתר אלצאלחין: איש תוכחות מקשה ערף פתע
ישבר ואין מרפא: אלמתצעב רקבתה ר׳ו אלתוביך ינכסר בגתה ולא
שפא לה: ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם:
בשרף אלצאלחין יגב אן יפרח אלקום ובתסלט אלטאלמין ינבגי אן יתנהדון:

איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון: אמר מחב אל
חכמה יפרח אבאה ומן צאחב אלזואני יצייע מאלה: מלך במשפט
יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: אלמלך באלחק יתבת אלבלאד
ולו אלרפאיע יהדמהא: גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו:
אמר מליין אלבטן לצאחבה פהו באסט אלשרך עלי קדמיה: בפשע
איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: בדנב אלמר יכאה שר והק ואלצאלח
ירנן ויפרח: ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: יעלם אלצאלח
חכם אלצעפי ואלטאלם לא יפהם אלמערפה: אנשי לצון יפיחו קריה
וחכמים ישיבו אף: רגאל אלהזאה יליבון אהל אלבלד ואלחכמא ירדון
אלגצב ענהו: איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת:
תרי אלרגל אלחכים אדא יחאכם אלגאהל אן חרד או צחך לם יגד
ענדה ראחה: אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו: תגרדוי
אלמעאצי ישנון אלנחיח ואלמסתקימין יטלבונה: כל רוחו יוציא כסיל
וחכם באחור ישבחנה: תגד אלגאהל יכרג כל גיטה ואלחכים בעקבה
יהדיה: מושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים: ואדי
כאן אלסלטאן יצגי אלי אלקול אלבאטל כאן גמיע כדאמה טאלמין:
רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: אלפקיר ואלמתוסט
מן אלרגאל אדי תפאגיא יגב אן יעלמא אן אללה אלמניר אעיאנהם:

באלחק

מֶלֶךְ שׁוֹפֵט בֶּאֱמֶת דַּלִּים כִּסְאוֹ לָעַד יִכּוֹן׃ מלך יחכם ללצעפא
כרסיה יתבת אלי אלדהר׃ שֵׁבֶט וְתוֹכַחַת יִתֵּן חָכְמָה וְנַעַר מְשֻׁלָּח מֵבִישׁ
אִמּוֹ׃ אלקציב ואלעצה יעטיאן אלחכמה ואלגלאם אלמכלא יכזי אלואלדה
בִּרְבוֹת רְשָׁעִים יִרְבֶּה פָּשַׁע וְצַדִּיקִים בְּמַפַּלְתָּם יִרְאוּ׃ בריאסה אל
טאלמין תכתר אלדנוב ואלצאלחין ירון וקועהם׃ יַסֵּר בִּנְךָ וִינִיחֶךָ וְיִתֵּן
מַעֲדַנִּים לְנַפְשֶׁךָ׃ אדב אבנך יריחך ויעטי לנפסך אלמלאד׃ בְּאֵין
חָזוֹן יִפָּרַע עָם וְשֹׁמֵר תּוֹרָה אַשְׁרֵהוּ׃ מן גיר וחי יתהתך אלקום וחאפט
אלשריעה טובאה׃ בִּדְבָרִים לֹא יִוָּסֶר עָבֶד כִּי יָבִין וְאֵין מַעֲנֶה׃ ובאל
כלאם פקט לא יתאדב אלעבד אן יפהם מן גיר מנטק׃ חָזִיתָ אִישׁ אָץ
בִּדְבָרָיו תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ׃ מְפַנֵּק מִנֹּעַר עַבְדּוֹ וְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה מָנוֹן׃
מן ידלל עבדה מן צבאיה יציר פי אלעאקבה מתסיטרא עליה׃
אִישׁ אַף יְגָרֶה מָדוֹן וּבַעַל חֵמָה רַב פָּשַׁע׃ ודו אלגצב יהריש אלכצומה
ודו אלחמיה כתיר אלדנוב׃ גַּאֲוַת אָדָם תַּשְׁפִּילֶנּוּ וּשְׁפַל רוּחַ יִתְמֹךְ
כָּבוֹד׃ ואקתדאר אלאדמי מא יצע בה ואלמתואצע ממן ידעם
אלכראמה׃ חוֹלֵק עִם גַּנָּב שׂוֹנֵא נַפְשׁוֹ אָלָה יִשְׁמַע וְלֹא יַגִּיד׃ מקאסם
אלסארק באגץ נפסה וכדאך מן יסמע אלחרג ולא יכבר׃ חֶרְדַּת
אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ וּבוֹטֵחַ בַּיהוָה יְשֻׂגָּב׃ רבמא כאן קלק אלאנסאן לה
והקיא ואלואתק באללה יחגב׃ רַבִּים מְבַקְשִׁים פְּנֵי מוֹשֵׁל וּמֵיְהוָה מִשְׁפַּט
אִישׁ׃

ואן ראית רגל לאח
פי אמורה פאעלם
אן ללגאהל רגא
אכתר מנה׃

כת׳ירין יטלבון וגה אלסלטאן ומן ענד אללה חכם כל רגל מנהם׃ תועבת
צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך׃ כמא יכרה אלצאלחין רא
אלגור כדאך יכרה אלטאלמין אלמסתקים אלטריק׃ דברי אגור
בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל׃ כלאם אגור
בן יקה פי גרב אלאמתאל קאל אלרגל ען איתיאל איתיאל עלמני רשׄד׃ כי
בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי׃ יקול ערפניה בער מא כנת
גאהלא מן אלרגאל ולא פהם אלנאס לי׃ ולא למדתי חכמה ודעת קדשים
אדע׃ ואנא ערפניה איצׄא פליס אעלם כל אלחכמה ולא מערפה אללה
אלערפא׃ מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים
בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע׃
מן ארתקא אלי אלסמא ונזל או גמע אלריח פי חפניה או צר אלמא פי
מנדיל או אקאם גמיע אקטאר אלארץ׳ מא אסמה ומא אסם
נסלה הל תעלם׃ כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו׃ גמיע
אקואל אללה מסבוכה והו מגן לאלמסתכנין אליה׃ אל תוסף על דבריו
פן יוכיח בך ונכזבת׃ לא תזיד עלי כלאמה שיא כילא יובכך
פתנקטע׃ שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם
אמות׃ אתסאלך כלתין לא תמנעהמא מני אלי אן אמות׃ שוא ודבר
כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי׃ אלזור

ואלמרתב אבעדהמא עני באן ירי פקרא כתירא או גנא לא תעטני
בל ארזקני מן אלטעאם קותי׃ פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה
ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי׃ כילא אסתגני פאכפר ואקול
מן אללה וכילא אפתקר פאסרק ואמתהן אסם רבי׃ אל תלשן
עבד אל אדניו פן יקללך ואשמת׃ לא תסעי בעבד אלי מולאה
כילא ישתמך פתאתם׃ דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך׃ יא גיל
שאתם אבאה ולא יבארך עלי אמה׃ דור טהור בעיניו ומצאתו
לא רחץ׃ גיל טאהר ענד נפסה ולם יגתסל מן גאיטה׃ דור מה רמו
עיניו ועפעפיו ינשאו׃ גיל מא ארפע עינאה ואסנא מקלתאה׃
דור חרבות שניו ומאכלות מתלעותיו׃ גיל אסנאנה כאלסיוף ואניא
בה כאלסכאכין׃ לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם׃ ליאכל
אלצעפי מן אלבלאד ואלמסאכין מן בין אלנאס׃ לעלוקה שתי בנות
הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון׃ פאן לל׳
ערס קסמין באנהמא יקולאן מתל אלאה׳ אתה האת ולהמא תלאת
פליס ישבען וראבע פליס יקולון בס׃ שאול ועצר רחם ארץ לא
שבעה מים ואש לא אמרה הון׃ הם אלתרא וחבס אלרחם וארץ
לא תרוא מאא ונאר לא תקול בס׃ עין תלעג לאב ותבוז
ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר׃ כל נאטר עין תהזו

באביהא ואמהא ותזדריבהא גמאעהם ינקרהא מתׄלא גׄראב אל
ואדי ויאכלהא בני אלנסור׃ שלשה המה נפלאו ממני
וארבע לא ידעתים׃ הי תׄלאתׄה פאתת עני ותׄראבע מעהא לם אערפהא׃
דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור
דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה׃ וטריק אלנסר פי אלהוי וטריק
אלחייה פי אלצואן וטריק אלספינה פי לגׄ אלבחר וסביל אלרגל פי אלמ
ראה׃ כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי
און׃ עלי דׄאך סביל אלמרה אלזאניה תאכל ותמסח פאהא ותקול
לם אפעל גׄלא׃ תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע
לא תוכל שאת׃ תגר אלארץ תרגז תחת תׄלאתׄ ותׄראבע מעהא
לא תטיק חמלה׃ תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם׃ תחת
עבד אדׄי מלך ולכיס אדׄי שבע טעאמא׃ תחת שנואה כי תבעל
ושפחה כי תירש גבירתה׃ ומשניה אדׄי תמלך ואמה אדׄי תמלך
סיידתהא׃ ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים׃
הם אלארבעה יגׄאר מא פי אלארץ והם עלמין מעלמין׃ הנמלים
עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם׃ אלנמל גמע גיר עזיז וקד אצלחו
פי אלציף טעאמהם׃ שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם׃
ואלובר גמע גיר עזים וקד צירו פי אלצכׄר וכוריהם׃ מלך אין
לארבה ויצא חצץ כלו׃ ואלגראד ליס מלך לה וקד כרג מלתף כלה׃

שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך׃ ואלסאמניה תעלק
באידיהא מא תציר פי היאכל אלמלוך׃ שלשה המה
מיטיבי צעד וארבעה מיטיבי לכת׃ והי תלאתה גיידה אלכטא ואל
ראבע מעהא גייד אלמסיר׃ ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני
כל׃ אלליות גבאר מן אלבהאים ולא ירגע מן בין ידי שי׃ זרזיר
מתנים או תיש ומלך אלקום עמו׃ ואלזרזר אלחקוין ואלתיס ואלמלך
אלמלך לא קואם מעה׃ אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה׃
פאמי אן תדללת לה אדי תשלטה או לזמת אליד לאלפם׃ כי מיץ
חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב׃
פאנה כמא אן מכץ אללבן יכרג זבדא ומכץ אלאנף יכרג דם כדאך
מכץ אלגצב יכרג כצומה׃ דברי למואל מלך משא אשר
יסרתו אמו׃ כלאם למואל אלמלך צרב מתל מא אדבתה אמה׃ מה
ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי׃ מא דא יא אבני ויא אבן בטני
ויא אבן נדורי׃ אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין׃
לא תעט אלנסא קותך וסעיך ליכרוב אלמהואת׃ אל למלכים
א׳ למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר׃ לא לאלמלוך
ג׳ יא למואל לא להם שרב אלכמר ולא ללוזרא אלמסכר׃ פן ישתה
וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני׃ כילא ישרב אחדהמא

פינסא אלמרסום ויגייר חכם אלצעפי׃ תנו שכר לאבד ויין למרי
נפש׃ ידעו אלמסכר לאלהאלך גמיעא ואלכמר למרי אלנפוס׃ ישתה
וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד׃ ישרב אחרהם פינסא פקרה
ולא ידכר איצא שקאה׃ פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף׃
אפתח פאך לאלאכרס ולחכם כל דוי אלפנא׃ פתח פיך שפט צדק
ודין עני ואביון׃ ואפתח פאך ואקץ בלעדל ואחכם אלצעיף ואלמס
כין׃ אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה׃ אמרה
אלצאלחה טובא מן יגדהא ואבעד מן אלגואהר אתמאנהא׃ בטח
בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃ ותתק בהא קלב בעלהא ומא תע
דמה גנימה׃ גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃ במא תוליה אלכיר
לא שר טול איאם חיאתהא׃ דרשה צמר ופשתים ותעש
בחפץ כפיה׃ ותטלב מנה אלצוף ואלכתאן ותעמל במא אפי טבע
ידיהא׃ היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃ וצארת כספן
אלתגאר תאתי מן בעיד בטעאמהא׃ ותקם בעוד לילה ותתן
טרף לביתה וחק לנערתיה׃ ותקום ועאד ליל פתעטי מכאסבא
לאהל ביתהא ורזאיבא לגואריהא׃ זממה שדה ותקחהו מפרי
כפיה נטע כרם׃ ואד המת ביעה פאשתרתהא ומן תמר
כפיהא קד גרסת כרמא׃ חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה׃

ושרת

Prov. xxxi. 17

Lament. I 2

ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה
היו לה לאיבים: כד שלח משה נביא מאללין לאללא ית ארעא
דכנען תבו מאללייא ואפיקו שום ביש על ארעא דישראל וההוא
ליליא תשעה באב הוה כד שמעו עמא בית ישראל ית בסורתא
בשתא הארא מן ארעא ארימו ית קלהון ובכו עמא בליליא
ההוא מן יד תקיף רוגזא דייי עליהון למהוי בכין בליליא הדין
לדריהון וכד אתאמר בנבואה לעמא דישראל וסריבו לקבלא
במימריה בכן אתא נבוכדנצר רשיעא ואגלי יתהון ובירת
מקדשא אוקיד בנורא בתשעה באב הות כנשתא דישראל
בכיתא ודמעהא זליג על לסתהא ולית דימליל לה תנחומין
מכל טעותהא דרחימת למיזל בתריהון ובגין כן כל חברהא
תבו למהוי לה בעלי דבבא: פאמסת תבכי בכאא פי אלליל
ודמועהא עלי כדהא וליס להא מעאדי מן גמיע מחביהא וגמיע
אצחאבהא גדרו בהא צארו להא אעדאא: גלתה יהודה מעני
ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה
השיגוה בין המצרים: גלות יהודה משעבוד ומסגיות פלחנא
היא יתבא ביני עממיא לא אשכחת מנח כל רדפהא ארבעוה
ביני מצרניא: גלא אל יהודה בעד עדאב וכתרה אסתעבאד

אר׳ אק׳ אמת׳ פי מא בין אלאמם לם תגד להא ראחה וגמיע כאלבוהא
לחקוהא בין אלמצאיק׳ דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל
שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה׃
אורחת ציון אבלן מדלא עלין מועדיא כל תרעהא צדין כהנהא
מתאנחין בתולתהא מתאבלן והיא מרירא להון וצארת טרק
ציון חזינה ממא ליס חאג אליד וגמיע אבואבהא מסתוחשה
ואימתהא מתנהדין ואבכארהא מתחסראת והי מר להא׃
היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה
הלכו שבי לפני צר׃ הוו מעיקהא מתמנן עלה ובעלי דבבהא הוו
יתבין בשלוא ארום יי תבר יתה על סגי מרודתה טפלהא אזלו
בשביתא קדם מעיקא׃ וצ׳ר צאלו אעדאיהא ריסא ובאגצ׳והא
אמנין אד׳ נחאהא אללה עלי כת׳רה גרומהא וצביאנהא סארו
מסביין בין ידי אלעדו׃ ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה מבת
כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף׃ ונפק מן ל
כנשתא דציון זיותהא הוו רברבנהא מסתחרין כאילא במדברא
דלא אשכחו אתר למרעיהון ואזלו בתשוה ולא הות להון חילא
למערך לאשתיזבא מן קדם רדיפהון׃ וכרג מן גמע ציון כל
בהאיהא וצארו ריסאהא כאיאיל לם יגדו מרעא וסארו בלא

קווהבין ירי כזבהס׃ זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה
אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה
צרים שחקו על משבתה׃ הות דכירא ירוש׳ יומין קדמאין דהות
מרודה בכרכין תקיפין ומדרא ושליטא בכל עלמא וכל
רגוגה דהוו לה מן יומין קדמאין ועל חוביהא כפלו עמהא ביד
נבוכדנצר רשיעא ואעיק להון ולית דיסייע לה וחוביהא מעיקין
דאזדלו בגלותא חייבו על דפסק טובתה מביזהא׃ ותדכרת ירוש׳
איאם צ׳עפהא וד׳להא וגמיע תמתהניהא אלתי כאנת מן אלזמאן
אלקדים אד׳ וקע קומהא פי יד אלעדו ולא מעין להם ראוהא אלאע
דא פצ׳חכו עלי עטלתהא׃ חטא חטאה ירושלם על כן לנידה
היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב
אחור׃ חובא חבת ירוש׳ בגין כין לטלטול הות כל עממיא דהוו
מיקרין לה מלקדמין נהגו בה זילותא ארום חזו בהתהא בלסהיא
מתאנחא ואתהפכת לאחורא׃ לאן כ׳טאא אכ׳טתה ירוש׳ פלד׳לך
צארת נאידה וגמיע מכרמוהא חקרוהא אד׳ ראו עורתהא והי
איצ׳א מתנהדה ורגעת אלי ורא׃ טמאתה בשוליה לא זכרה
אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל
אויב׃ סואבתה בשפולהא לא דכירת מא דעתיד למיתי עלה

בסוף יומיא ונחתת ונפלת והות פרישא ולית דימלל תנחומין
עלה חזי ייי ית עניי ארום אתרברב עלי בעלי דבבאו ואנחדרת
כאמראב צהרת וחיצתהא פי דילהא ולם תדכר אכרתהא
וורדת עלי קום מבארין להא ולא מעאזי להא תקול אנטר יא
רב לשקאיי פאן אעדו קד תעטם ידו פרש צר על כל מחמדיה
כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך׃
ידיה אושיט נבוכדנצר רשיעא ושליט סיפא וקטע כל רגוגהא
ארום חזת עממיא עלו לבית מקדשהא דפקידתא על יד נביא
על עמון ומואב דלא ידכון למיעל בכנשתא דילך׃ ובסט אעדו
ידה עלי גמיע מנאהא ונטרת אממא דכלו מקדסהא כ־־מן
אמרתהא פיהם לא ידכלו פי גמעכם׃ כל עמה נאנחים מבקשים
לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי
הייתי זוללה׃ כל עמא דירוש׳ אניחו מכפנא ותבעין לחים למיכל
יהבו רגוגהון בלחמא לקיימא נפשהון חזי ייי ואסתכל מן שמיא
ארום הויתי גרגרניתא׃ וגמיע קומהא מתנהדין טאלבין אטעאם
קד דפעו מנאהם פיה ליורדו נפסהם אנטר לי יא רב וארחמני
פאני קד צרת חקירה׃ לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו
אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום

חרון אפו: ואשתלהית לכון כל דעברין באורחא זורו הכא אסתכלו
וחזו האית כיבא דכאובי דאסתעף לי דאתגבר ייי יתי ביום תקוף
רוגזיה: לא לכם ואנתם יא גמיע מארה אלטריק אלתפתו ואנ׳
צרו הל מוגוד וגע כוגעי אלדי בטש בי אלדי חסרני אלה פי יום שדה
גצבה: ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי
השיבני אחור נתנני שוממה כל היום דוה: מן שמיא שלח אישתא
בגרמי תקיפה וכבש יתהון פרס מצודתא לרגלי אתיבני לאחורי
יהבני יתי צדיא כל יומא מרחקא: ומן אלסמא בעת בנאר— פי
עטאמי פאדלהא ובסט שרכא עלי רגלי ורדני אלי ורא וגעלני
מסתוחשה וטול אלזמאן מדוייה: נשקד על פשעי בידו ישתרגו
עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני יהוה (אדני) בידי לא אוכל קום: ואש׳
תכבשו כשבשן דגופנא סליקו על קדלי איתקל חילי מסרני ייי
ביד מן לית אנא יכיל למיקם: ושנך גל רנובי בידה פתשעבת ואל׳
תפעת עלי ענקי ואצעף קואי ואסלמני אלרב פי יד מן לא אטיק
מקאומתה: סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר
בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה: כבש כל תקיפי דרי
ערע עלי זמן דתברא עולימי ועלן עממיא וסאיבו בתולתא
רבית יהודה עד דהוה משד דם בתוליהן כגבר דמבעיט
במעצר

והמר ענבוהי דריין ונגל אלה גמיע אגלאי מן וסטי וגמע עלי
מחנרא לכסר שבאבי וכאנה עצר פי מעצרה גמיע אבכאר
יהודה׃ על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני
מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב׃ על טפריא
דאתרדטו ועל נשיא מעדיתא דאתבקעו כריסיהון אמלת
כנשתא דישראל אנא בכיא ותרתין עיני דולגן מיא ארום אל
אתרחק מני מנחים מקים נפשי הוו בני ערין ארום אתגבר
עליהון בעלי דבבא׃ עלי הדה אמור אנא באכיה ועיני מורדה
מא תם מורדה למא בעד עני אלמעאדי אלמרד נפסי וצארו בני
מסתוחשין ותעטם אלעדו׃ פרשה ציון בידיה אין מנחם לה
צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם׃
פרסת ציון ידהא מן עקתהא כמא דפרסא אתתא על מתבלה
פגש ולית דמנחים לה פקיד ייי לבית יעקב פקודיא ואוריתא
ועברו על מימריה בגין כין אסתחרו סחור לבית ישראל מעיקוהי
ירוש׳ דמיא לאתתא מרחקא בניהון׃ ובסטת ציון ידהא ולא
מעאדי להא ואמר אללה פי אל יעקוב אן תחיטבה אעדאה
וצארת ירוש׳ מבעדה פי מא בינהם׃ צדיק הוא יהוה כי פיהו
מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו׃ ׳עמים

בעברי׃ אמר ייי במימריה לעממא בית ישר׳ דלא יעברי קטלין
בחרבא בארעהון אהדר יושיה מלכא שלח חרבא על פרעה
חגירא דלא אתפקד מן קד׳ ייי בגין דגמו דגומיא גירין למלכא
יושיה ומית ועד לא נפקת נשמתיה הוה חאיש בספותיה וכן אמר
דכאה הוא ייי ארום עברית על מימריה שמעו כען כל עממיא
הספידו דאספיד ירמיה על יושיה והאדו כאבי מרתה בתולתי
ועולימי אזלו בשביא׃ אלה עדל ואנא כאלפת אמרה אסמעוא
יא גמיע אלאמם ואנטרו לי וגעי אבכארי ושבאבי מצו פי אלסבי׃
קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל
למו וישיבו את נפשם׃ אמרת ירוש׳ כד אתמסרת ביד נבוכדנצר
קריתי למרחמי בני עממיא דגזרית קים להון ואנון חכימין מני
ואתהפיכו לחבלא יתי כהני וסבי בגו קרתא אתנגידו מן כפנא
ארום תבעו סעיר לחמא למיכלהון ויקימון ית נפשהון׃ דעות
במחבי פאלי בהם קד וארבוני ואאמתי ושיוכי פי אלקריה תלפו
ממא טלבו טעאמא לאנפסהם לירדוהא פלם יגדו׃ ראה יהוה
כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ
שכלה חרב בבית כמות׃ חזי ייי ארום עקא לי מעי אידגרו אתהפך
לבי בקרבי ארום מעבד עברית על מימרך בגין כין מן ברא

תכילת חרבא ומרגיו הרגת כפנא כמלאך דממנא על מותא ׃
אלהם אנטר לי פאן קד צאק בי ראך ותכדרת אמעאי ותקלב קלבי
פי גופי ממא כאלפת כלאפא ואתכל אלסיף מן כארג ויבאד מן דאכל
מתל אלמות׃ שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי
ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני׃ שמעו עממיא
ארום מתאנחא אנא לית דינחים לי כל בעלי דבבי שמעו בשתא
דמטת עליהון ארום את הוא יי׳ עברת איתיתא עלי יום פורענו
תא עדעת עלי מערע לירותכי כין תערע עליהון ויהון תרין כותי
וסמעו אולאי אני מתנהדה וליס לי מעאדי וגמיע אעדאי סמעו
שרי פאסרו במא תנעתאה ולו אתית ביום ועדת בה פיצירון מתלי׃
תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי
כי רבות אנחתי ולבי דוי׃ תיעול ליום דינא כל בישתהון קדמך
ותסתקף קדמך כמא דאסתקפת עלי על סגיאות מרודי ארום
סגיאו אנחתי ולבי חלש׃ פאסתך את תחצר (גמיע) שרורהם בין ידיך
ותבטש בהם כמי בטשת בי עלי כתרה גרומי פאן נהראתי (כתירה)
וקלבי מרוי   איכה יעיב באפו אדני את בת ציון
השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו
ביום אפו׃ איכדין קריץ יי׳ תקוף רוגזיה ית בת ציון רמא מן

גלוגדתא

שמיא לארעא תושבחתא דישראל ולא דכר בית מקדשיה
לרגלוהי ביום תקוף רוגזיה: וכיף יגיים אללה בגצבה גמיע ציון
וטרח מן אלסמא אלי אלארץ פכר אל אסר ולם ידכר מחל סכינתה
פי יום שדה גצבה: בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב הרס
בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה:
שיצי ייי ולא חס ית כל עדית ישראל פגר ברוגזיה כרכי בית יהודה
אמטי לארעא אחיל מלכותא ורברבנהא: ואהלך אללה
בגיר שפקה גמיע דיאר אל יעקוב והדם בעברתה חצון אל
יהודה ובלג בהא אלי אלארץ ובדל אלממלכה ורוסאהא: גדע
בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער
ביעקב כאש להבה אכלה סביב: קציץ בתקוף רוגזיה ית כל
יקרא דישראל אתיב יד ימיניה ולא סייע לעמיה מן קדם בעיל
דבבא ואדליק ביעקב כאישתא דמשתלהבא אכלת חזור
חזור: וגדע בשדה גצבה גמיע שאן אל אסר ובאנה אחר
ימינה אלי ורא מן וגה אלעדו ואשעל פי אל יעקוב כנאר מלתהבה
אכלת חואליהא: דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל
מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו: מתח קשתיה
ואזיז עלוי גירין כבעיל דבבא עתד יד ימיניה כמעיך וקטיל

כל רגוג עינא במשכן כנישת ציון שרא כביעור רוגזיה: וכאנה
אותר קוסה כאלעדו או נצב ימינה כעדו פקתל כל מנא עין
פי כבא גמע ציון ספך כאלנאר חמייתה: היה אדני כאויב
בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת
יהודה תאניה ואניה: הוה ייי דמי לבעיל דבבא שיצי פלטורהא
חביל כל כרכהא ואסגי בכנשתא דישראל אנינותא ואבילותא:
וצאר אללה כעדו אהלך אל[illegible]סל תם אהלך גמיע דיארהא ואפסד
חצונהא וכתר פי אל יהודה אלתרח ואלאטן: ויחמס כגן שכו שחת
מועדו שכח אדני בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך
וכהן: ושדר פגנתא טלל בית מקדשיה חביל אתר כמזומן
לכפרא על עמיה נשי ייי בציון מועדיא ושבתא ושנא ברגז
חמתיה מלכא וכהנא רבא: וכתר כבגן יגלטה ואפסד מחצרה
ואנסא פי ציון אלמחצר ואלעטלה ורפץ בזגם גצבה אלמלך ואל
אמאם: זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומות
ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד: שבק ייי מדבחיה
בעט מקדשיה מסר ביד בעיל דבבא שורי פלטורהא קלא
יהבו בבית מקדשא דייי כקל דמא בית ישראל דמצלין בגויה
ביומא דפסחא: ורפץ אלה מדבחה ואגשיא מקדסה ואסלם

פי יד עדוהא אסואר דיארהא ואעלנוא אצואתהם פי בית אללה
כאיאם אלמחצר: חשב יי להשחית חומת בת ציון נטה קו
לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו: ויחשיב
יי לחבלא שור כנשתא דציון סכים שקוליתהא לא אתיב ידיה
מלשיצאה ואביל מקפנא ושורי כחדא אתפגרו: וכמי קדר
אללה אן יהלך סור גמע ציון כרתך מד אלתר פלם ירד ידה ען
הלאכה ואחזן אהל אלפציל ואלסור חין צפא גמיעא: טבעו
בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין
תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: טבעו בארעא תרעהא
על דנכסו חדיריא ואובידו מן דמיה עליה הובר ותבר מדודתהא
מלכה ורברבנהא בני עממיא על דעברו על פתגמי אוריתה
אף נביאהא אתמנע מנהון רוח קודשא לא אשכחו מימלא
דיי: וכאן אבואבהא קד רסבת פי אלארץ וכסר מגורהא חתי
אבאדהא ומלוכהא ורוסאהא פי מא בין אלאמם בגיר תוריה
חתי אנביאהא לם יגדו וחיא מן ענד אללה: ישבו לארץ ידמו
זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ
ראשן בתולת ירושלם: יתבין על ארעא ושתקין סבי כנשתא
דציון אסיקו עפר מוקלה על רישיהון קטרו סקין אחיתו
לארעא

רישיהון בתולתא דבירושלם׃ פצאר שיוך גמע ציון יגלסון
עלי אלארץ ויתחזנון ויצערון אלתראב עלי רוסהם ויתזרון
באלמסוח וצאר אבכאר ירושלם ינזלון אלי אלארץ שעורהם׃
כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר
בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה׃ יספו בדמען עיני
אדגרו מעי אתתשד לארעא כבדי על תבר כנשתא דעמי
כד צהא עולימיא ויניקיא בפתחות קרתא׃ יקולון קד רמדת
עיני מן אלדמוע והתורת אמעאי וכאן קד כבדי אנצבת
עלי אלארץ עלי מצבה גמע קומי אד תנוור אלצבי ואלרציע
פי רחאב אלקריה׃ לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם
כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמותם׃ לאמהון
הוו אמרין אן עיבור וחמר כד צהן בקטילא בפתחות קרתא
כד אתאשד נפשהון לגו עטפות אמהון׃ סימא ענד קולהם
לאמאתהם אין אלבר ואלכמר פי תנוורהם כאלצריע פי רחאב
אלקריה ופי סילאן אנפסהם פי חגר אמאתהם׃ מה אעודך
מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת
בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך׃ מא אסהיד ביך
ומא אדמי ליך כנשתא דירוש' מא אחביר ליך ואוהי בתולת

ירוש' גמא אסראיל
ואעזיך יא גמע

כנשתא דציון ארום סגא תברך כסגיאות תבר גללי ימא
רבא בערן נחשוליה מן הוא אסי דיסי יתיך מן מרעיך:
מא אחיכך ומא אשבה לך יא גמע ציון ואן כסרך לעטים
כאלבחר ומן ישפיך מנה: נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו
על עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים:
נביי שקרא דבינך חזו ליך שקרא ולית מששא ולא פרסימו
על חוביך לאהדרותיך בתיובתא ונביאין ליך נבואת שקלא
וטעותא: אנביאך נטרו לך זור וטבהתאן ולם יכשפו ען דנבך
לירדך ען עתיאנך פנטרו לך קצץ זור ומראחי: ספקו עליך
כפים כל עברי דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלם הזאת
העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: ספקה ספיקיר
עליך ידהון כל דעבר אורחא שרקו וטלטילו רישיהון על
כנשתא דירוש' אמרו הדא היא קרתא דיימרון סביא דמלקדמין
דהיא יאות שופריא חדות כל ארעא: וספקו עליך אכפהם
גמיע מאדה' אלטריק וצפרו וחרכו רוסהם עלי גמע ירושלם
אתרי הדה אלמדינה אלתי יקולון ענהא אלנאס אנהא כאמלת
אלגמאל סרור גמיע אלבלדאן: פצו עליך פיהם כל איביך שרקו
ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו:

פתחו עלך פומהון כל בעלי דבביך שריקו עסיאו שניהון
אמרו חבלנא ברם דין יומא דסברנהי אשכחנא חזינא: וקד
פתחו אפואההם עליך גמיע באגציך וצפרו ואצרו אסנאנהם
וקאלו קד אהלכנאהא והדי הו אליום אלדי רגונאה וקד וגדנאה
וראינאה: עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה
מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן
צריך: עבד יי מא דחשיב שלים מלוליה דפקיד למשה
עבדיה מן יומין קדמאין דאילא יעברון בית ישראל דתקין
בעינוהי עתיד הוא לאתפרעא מנהון פגר ולא חס ואחדי
עלך בעלי דבביך ארים יקר מעיקיך: ורמי צנע אללה בהם
אלדי דבר ותמם אמרה אלדי אמר בה מן אלאיאם אלקדימה הרם
והו בגיר אשפאק ופרח בהם אבאגציך ורפע שאן אעדאיהם:
צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידי כנחל דמעה יומם
ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך: צוח לבהון קדם
יי דרחים עליהון שור קרתא דכנשתא דציון דלוגי כמעין
יממם ולילי לא תתני תנחומין ליך לפיגא צלותיך ולא תניתוק
בבת עינך: צרכת קלובהם אלי אללה וקיל להם יא אהל סור
גמע ציון אחדרי דמועא כאלואדי נהאר וליל לא תפתרי:

לך פתרה ולא תהר חד קתך: קומי רני בליל לראש אשמורות
שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך
העטופים ברעב בראש כל חוצות: קומי עסיקי בליליא במשנה
ובפתגמי אוריתא בשירויי מטרתא רישפרא שדאי כמיא
לביך בתיובא בבית כנשתא כל קביל אפי יי' טולי לותיה ידיך
בצלו על נפשת עולימיך די יתהון בכפנא לריש כל מחוזין: קומי
פרנני פי אלליל וכאתה פי אול אלנוב וכאן קלבך יסיל כאלמא בין
ידי אללה ארפעי אליה כפיך עלי נפוס צביאנך אלמתגשיין מן אלגוע
פי אטראף אלאסואק: ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם
תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן
ונביא: חזי יי' ואסתכל מן שמיא למן אסתקפת כדנן אם חזי
למיכל נשיא פירי בטנהא עולימיא דמתלפפין בסדינין ענת
מדת רחמין וכן אמרת אם חזי למקטל כהנא ונביא כמא
דקטלתון לזכריה בר עדוא כהנא ונביא דין דביש ק' יי': אללהם
אנצר לי וארחמני פאנה מן ראה בטשה ברא אן תאכל אלנסא
אולאדהן אלצביאן אלמתרפון ואן יקתל פי קדס אללה אלאמאם
ונבי: שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב
הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת: שכיבו על ארעא

במהודיהון עולימא וסבא דהוו רגילין למשכב על ערסין
דמילת בתולתא ועולימי נפלו קטילין בחרבא קטלת ביום
רוגזך נכסת ולא חסת׃ ואנטגעו עלי אלארץ כארגא אלצבי מנהם
ואלשיך ואבכארי ושבאבי וקעו פי אלסבי קתלתהם פי יום
גצבך ודבחתהם בגיר שפקה׃ תקרא כיום מועד מגורי
מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי
ורביתי איבי כלם׃ תהי קרי חירותא לעמך בית ישר׳ על יד
מלכא משיחא הא כמא דעבדת על ידוי משה ואהרן ביומי
פסחא ויתכנשון חזור חזור עולימי מן כל אתר דאתבדרו
ביום תקוף רוגזא דיי ולא הוה בהון שיזבא ושארא בכן
דלפיפית בסריבין ודרביתי בעלי דבבא שיצינון׃ ותנאדית
תדעו באהל חרדי מתל יום אלמחשר חולי ולם יבק פי יום גצב
אללה פלית ולא שריד ואלדי תרפהתהם ורביתהם אפנאהם
אלעדו׃ אני הגבר ראה עני בשבט
עברתו׃ אנא הוא גברא דחזי עניא בחוטרא דרדוי
ברוגזיה׃ אנא אלרגל אלדי ראא אלעדאב בקציב
עברתה׃ אותי נהג וילך חשך ולא אור׃
ויתי דבר ואוביל לחשוכא ארי

ואנך להולראו וקארני וסיירני פי צ'לאם בלא נור׃ אך בי ישב
יהפך ידו כל היום׃ ברם בי יתוב וגלגיל עלי מחתיה כל יומא׃
והולאה יעוד עליי יקלב ידה טול אלזמאן׃ בלה בשרי ועורי
שבר עצמותי׃ עתק בסרי ומשכי תבר גרמי׃ וקד אבלא לחמי
וגלדי תם כסר עצ'אמי׃ בנה עלי ויקף ראש ותלאה׃
וקד בנא עליי ואחדק בי קאמה ובסט [illegible]׃
במחשכים הושיבני כמתי עולם׃ בבית אסירא דחשוכא אתיבנע
כמיתין דאזדין לעלמא אוחרנא׃ ואגלסני פי צ'למאת כאמואת
הדהר׃ גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי׃ סגר בתרי בדיל דלא
אפוק מן איסורי יקר על רגלין כבלין דנחש׃ וקד גדרני פלא
אברג ותקל קידי׃ גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי׃ אף ארום
אזעק ואצלי אסתתים בית צלותי׃ פאן אנא צרכת וגות קד
סד ען צלותי׃ גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה׃ סגר אורחי באבנין
פסילן שבילי סקר׃ וגדר טרקי בחגארה ושווש סככי׃ דב ארב
הוא לי ארי במסתרים׃ דיבא מכמן הוא לי אריא [illegible]
בבישא׃ והו כדב כאמן לי או אסד פי סתר [illegible]
ויפשחני שמני שמם׃ אורחי סרר ושסעני שויני צדו׃ אזאל
טרקי ופצ'לני וצירני מסתוחשא׃ דרך קשתו ויציבני כמטרא׃

להן׃ מתח קשתיה ועתדני כפגליסא לגירא׃ כראך אותר
קוסה ונצבני כאלהדף לסהאם׃ הביא בכליותי בני אשפתו׃
אעיל בכוליתי גירי תיקיה׃ ואדכל פי כלאי סהאם געבתה׃
הייתי שחוק לכל עמי נגינתם כל היום׃ הויתי חוכא לכל פריצי
עמי ומזמרין עלי כל יומא׃ וצרת צחכא לגמיע קומי ותלחינהם
טול אלזמאן׃ השביעני במרורים הרוני לענה׃ אסבעני מריר
חיוון אדרוני גידין׃ וכאנה אשבעני מראראת וארואני עלקמא׃
ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר׃ ודעץ באבנין שני כבשנני
באפרא׃ ואחפא בלחצא אסנאני וטמרני פי אלרמאד׃ ותזנח
משלום נפשי נשיתי טובה׃ ושבקת משלמא נפשי אתנשיתי
טבתא׃ פאנכרלת נפסי אתי מן אלסלאם ונסית מן אלכיר׃ ואמר
אבד נצחי ותוחלתי מיהוה׃ ואמרית הוביד תוקפי וטובתא
דהויתי אוריך קדם ייי׃ וקלת קד באד גאותי ורגאי מן ענד
אלה׃ זכר עניי ומרודי לענה וראש׃ אדכר עניי נפשי ומריה
[illegible] ואשקיאנו יתי גידין ורישי חיוון׃ פאדכר ל
אדכר עלאבי ודלי אלדי המא כעלקם וסם׃ זכור תזכור
ותשיח עלי נפשי׃ מדכר תדכר ותצלי עלי נפשי׃ כמא תדכר ו
ראך ותתשווח עליי׃ זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל׃ ראת ז
בחמרה

יתיב

אתיב על לבי בגין כין אוריך: והדי מא אורדה פי קלבי ולדלך
אנתטר: חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: טבותא דייי
ארום לא פסקו ארום לא יתמנעו רחמוהי: אחסאן אללה פאני
לא ינסאה ולא תפנא רחמתה: חדשים לבקרים רבה אמונתך:
נסין חדתין מרחיש לצפריא סגיאה היא הימנותך: בל הי גדיד
פי כל גדאה ואמאנתך כתירה: חלקי יהוה אמרה נפשי על כן
אוחיל לו: חולקי ייי אמרת נפשי בגין כין אוריך ליה: בל אקול
לנפס נעם אללה קסמי ולדלך אנתטר: טוב יהוה לקוו לנפש
תדרשנו: טב הוא ייי למסברין לפורקניה לנפשא דתתבע
אולפניה: ואללה גואד לראגיה ולנפס תלתמסה: טוב ויחיל
ודומם לתשועת יהוה: טב היא לאורכא ולמשתק עד תיתי
פורקנא דייי: ויגב אצבר ואנתטר ואסכות למעונתה אללה: טוב לגבר
כי ישא על בנעוריו: טבא היא לגוברא ארום ידליף נפשיה
לסובלא ניר פקודיא דייי מן עולימוי: ומא אחלה לרגל אן
יחתמל שקא מן צבאיה: ישב בדד וידם כי נטל עליו: יתיב
בלחודוי ויסבול יסורין בדיל ייחוד שמא דייי דמשמכירה
ברחמוהי עד דיתוב ויטלינון מעלוי: ויגב אן יגלס מנפרדא
ויסכת אדי חמל עליה אמר: יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה:

יתין בעפרא פומיה וישתטח קדם רבונה מאת אם אתסבר׃
ויצ'ע פאה פי אלתראב לעלה יגד רגאא׃ יתן למכהו לחי ישבע
בחרפה׃ יושיט למחוהי ליסתא יסבע בקלנא׃ ויעטי כדה
לצ'ארבה ויסתבתר מן תעיירה לה׃ כי לא יזנח לעולם יהוה׃
ארום לא ישבוק עמיה בעקתא לעלם רבונהון ייי׃ אן אללה
לא יכ'דל אלי אלדהר׃ כי אם הוגה ורחם כרב חסדו׃ ארום אלהין
ברישא תבר והדר יתוב ויחוס עליהון בסגיאות טבותיה׃ בל
אדי נה'א עאד ורחם בכת'רה אחסאנה׃ כי לא ענה מלבו ויגה
(בגין)
בני איש׃ ארום דלא ענוי גבר ית לביה בתעניתא ארום גרם
לתברא בני אנשא׃ ולאנה לם יערב וינחי בני אלבשר מן ראתה׃
לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ׃ למרכא ולמכבשא תחות
רגלוהי כל אסירי ארעא׃ לידך תחת סלטאנה גמיע אסארא
אלארץ׃ להטות משפט גבר נגד פני עליון׃ לאסטאה ולמיצני
דין גבר מסכין קביל אפי עלאה׃ לימיל אלחכם אלאנסאן
בחצ'רה אלעלי׃ לעות אדם בריבו אדני לא ראה׃ לסכלא אנש
מסכן במצותיה אפשר דמן קדם ייי לא אתגלי׃ לישוש אלאנסאן
פי כ'צומתה אללה לא ירא דלך׃ מי זה אמר ותהי אדני לא צוה׃
מן הוא אנשא דאמר והות בשתא מתעבדא בעלמא אלהין

אלהין בגין דעבדו מא דא אתפקדו מן קד' ייי: מן דא קאל קולא פכאן
אלה לם יאמר בה: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: מפום
אלהא עלאה לא תפוק בישתא אלהין על ברת קלא מתבכדא
למהוי בישין על חטופין דאתמליאת ארעא ובעדן ובעדן די
יבעי למגזר טבא בעלמא מפום קודשא נפיק: מן קול אלטאיק
לא תכרג אלשרור ולא אלכיר: מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו: מא
ממון ישבח גבר כד הוא חי על חובוהי דיתוב: מא דא יענת אל
אנסאן לשהי אלבאקי או אלרגל עלי כטאה: נחפשה דרכינו ונחקרה
ונשובה עד יהוה: נבלוש אורחנא ונבקר ונהוב בתיובתא קד' ייי:
ינבגי אן נפתש טרקנא ונסתברייהא ונרגע אלי אללה: נשא לבבנו
אל כפים אל אל בשמים: נטול לבנא בדיר ונרבי ידנא מגדילין
ונתוב לאלהא דמדוריה בשמיא: פנרפע קלובנא מע אכפנא
אלי אלטאיק אלדי פי אלסמא: נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת:
נחנא מרדנא וסריבנא ועל דלא הדרנא בתיובתא
את לא שבקתא: פנקול נחן אדנבנא וכאלפנא
ואנת לם תגפרהא: סכותה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת:
טללתא עלנא ברגז ורדפתנא בגלותא קטלתא ולא חסתא:
וטללת באלגצב פטלבתנא וקתלת בגיר שפקה: סכותה בענן

בגלאמר

לך מעבור תפלה: טלולתא שמיא בענני יקרא דילך בגין דלא
תעבר לותך צלותנא: וצללת בגמאמך כאנה לא תגוז אליך צלוה:
סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: כניעותא ומאיסותא תשוי
יתנא בחובכנא בני עממיא: קלעא וזהדא צירתנא פי מא בין
אלאמם: פצו עלינו פיהם כל איבינו: פתחו עלנא פומהון למגזר
עלנא גזירין כל בעלי דבבנא: פתחו עלינא גמיע אעדאינא
אפואההם: פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: אימתא ודיט
הוה עלנא לחיתא ותברא: וצאר לנא אלך כאלפזע ואלהותה
ואלעטב ואלכסר: פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי: יבדלין
דמיא תזלוג עיני על תבר כנשתא דעמי: פתהטל עיני אקסאם
מא עלי מציבה גמיע קומי: עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות:
עיני זלגת ולא תשבוק מלמבכי מדלית פאיג עקתי ומסליל
תנחומין על לבי: ולדלך עיני תגרי מא ולא תסכת מנה ליס
תפתר: עד ישקיף וירא יהוה משמים: עד דיסתכי ויחזי
ייי מן שמיא: אלי אן יטלע וינצר אללה מן אלסמא: עיני עוללה
לנפשי מכל בנות עירי: בכותא דעיני לא אסתקפת למירע
על חורבן כל פלכי עמי ועל זלזול בנתא דירלני קרתי: עיני הי
אלתי תבכית לנפסי מן גמיע אהל קריתי: צוד צדוני כצפור

איבי חנם: מכמן כמן ליה בציפרא בעלי דבבי על מגן: ואצטאדוני
כאלטאיר אעדאי מגאנא: צמתו בבור חיי וידו אבן בי: צבתו
בגובא חיי ורגמו אבנא בי: ואבתו פי אלחבס וטקו אלחגר עליי: עמלו
צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי: שטפו מיא אטיפו על
רישי אמרית במימרי אתגזרית מן עלמא: קראתי שמך
יהוה מבור תחתיות: צליתי לשמך ייי מן גוב ארעיתא: דעות
אסמך יא רב מן אלביר אלספלי: קולי שמעת אל תעלם אזנך
לרוחתי לשועתי: צלותי קבילתא בזמנא ההוא וכען לא
תכסי אודנך מלקבלא צלותי לרווחתי לבעותי: פכמא
סמעת צותי אסתגר אן לא תגבי אסתמאעך לפרגי ותגותי:
קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: שלחת מלאכיה
לשיזבא יתי ביומא דצליתי קדמך אמרת במימרך לא
תדחל: וכמי טלמא קרבת מני יום כנת אדעוך פיה ותלית
לי לא תכאף: רבת יהוה ריבי נפשי גאלת חיי: נציתא ייי לנצ
דין מלתא לנפשי פרקתא חיי: אללהם באאנס עני מכאצמי
ופך חיאתי: ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי: חזיתא ייי
סרוך דסריבו לי דון דיני: אללהם וכמא ראית מנהם תשחשי
אחכם לי פיהא חכמא: ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי:

פלמי טף אלמא
עלי ראסי קלת
קד אנקטעת:

גלי קדמך כל נקמתהון כל מזמתהון עלי׃ ופאנך קד ראית
אנתקאמהם מני וגמיע מחאסבהם עליי׃ שמעת חרפתם
יהוה כל מחשבתם עלי׃ שמיע קדמך כסופיהון כל מזמתהון
עלי׃ אלהם וכמי סמעת תעיירהם לי ותדבירהם עליי׃ שפתי
קמי והגיונם עלי כל היום׃ ספות דקימין עלי ומלולהון עלי כל
יומא׃ נטק מקאומי ודרסהם עליי טול אלזמאן׃ שבתם
וקימתם הביטה אני מנגינתם׃ מיתבהון וקימתהון אסתכל
אנא זמריהון׃ ונצרת אלי גלוסהם וקיאמהם ואנא פי דלך תלחי
נהם׃ תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם׃ תתיב להון גמולא
בישא יי כעובדי ידיהון׃ ורד עליהם מכאפאת כצנע אידיהם׃
תתן להם מגנת לב תאלתך להם׃ תתן להון תבירות דליבא
ושלהאותך ישלה להון׃ ואגעל להם חסרה אלקלב ומצאיבך
עליהם׃ תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה׃ תרדיפינון
ברגז ותשיצינון מתחות שמיא דיי׃ ואתבעהם בגצבך ואנפהם
מן תחת אלסמא׃ איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב
תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות׃ איכדין עמא דהבא
דבית מקדשא אשתני זיוו דפטלון בחיר משרין מרגלוון
קדישין בריש כל מחוזין׃ כיף יצמר אלדהב ויתגייר אלפץ אלגייד

ותנבד תגארה' אלקרס פי אטראף אלאסואק: בני ציון היקרים
המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: בני
ציון יקירין דהוו מתחלפין ברהב טב ואינון כמרגלין ואיכדין
הוו עממין מסאבין מותבין יתהון כל קביל עדסיהון ומסתכלין
באנפיהון בגין דילדו נשיהון בנין שפירין כותהון ואתחשבו
לנבלי חסף עובד ידי פחארי: ובני ציון אלאעזא אלמתמאסון באל
פאיד כיף חסבו כאניה אלכזף צנעה יד אלפכראני: גם תנין חלצו
שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כיענים במדבר: אף בנתא
דישראל מפנקתא לבני עממיא דרמין לתנינא טלען בידא אניקו
רוביהון כנשתא דעמי מסירא לאכזריאן וספרא על בנהא
כנעמיותא במדברא: ואתזק לסאן אלראציע אלי חנכה מן אלעטש
ואלצביאן סאלו טעאמא פלם יכן להם מן כאסר: האכלים למעדנים
נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: דהוו רגילין
למיכל תפנוקין אשתוממו במחודין דאתרביו על צבע זהורי
גפיפו קלקלתא: ואכלי אלמלאד תוחשו פי אלאסואק ואלמדתרון
עלי אלקרמז לאזמו אלמזאבל: ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם
ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: וסגי חובת כנשתא דעמי מן
חובת סדום דאתהפכא כשעא ולא שריאו בה דאתנבאה נביא

תנינ

ואתנא כאלעראציד
אלתי ירצען תדיאהן מן
אן ירצען אגראהן
כראך צארת אלאסד
מן קומי אלי רבין כאלנעאם
פי אלבריה: דבק לשון
יונק אל חכו בצמא
עוללים שאלו לחם
פרש אין להם: אידבק
לישן עולימא למוגיה
בצהותא טפליא
שאלו לחמא מושיט
לית להון: ואתנז

למהדר יתיה בתיובתא: ועט'ם ד'נב גמיע קומי מן כטייה' סרוס
אלמקלובה מתל טרפה' אלעין ולם תלבת בה אלאיד': זכו נזיריה
משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: ופאן אוחאהא
אצפא מן אלתלג ואביץ' מן אללבן וסחנתהם אשר חמרה מן אליאקות
ומפצלהא אצפא מן אלמהא מתלא ותבטלא: חשך משחור
תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ: מסגאות
אוכמות גרותא דיוהון לא אשתמודעו במחודין אדק משכיהון
על גרמיהון נגיב הוה כקיסא: פאסודת חליתהם אכתר מן אלחבר
חתי לם יתבתו פי אלאסואק ולצק גלדהם בעט'מהם בעד מא יבס
פצאר כאלעוד: טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקרים
מתנובת שדי: מעלהון קטולין סיפא מקטילי כפן דקטילי סיפא רייבין
כד אנון מבדעין ממא דאפלו מעללי חקלין: ולקד כאנו קתלא אלסיף
אצלח מן קתלא אלגוע לאנהם ידובון רגן כאמי אלצחרי כאנהם מתב
עגון: ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי:
ידי נשין דהוו מרחמין על מסכינין בשלו בניהון הוו לסעודתא
להון ביום תבר כפנא דאיתברת כנשת עמי: ואידי אלנסא אלרחמאת
טבכו אולאדהן חתי צאר להן מרזאת עלי מציבה גמיע קומי: כלה
יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה:

ספ יי ית חמתיה שרא תקוף רוגזיה ואסיק בי עור אישתא בציון
ואכלת אושהא : גזם אללה בחמיתה וספך שדה גצבה ואגג נאר
פי ציון אכלת אסאס אוהאיא : לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי
תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם : לא הוו מהימנין מלכות
ארעא וכל יתבי תבל בעדן דהות ירוע בשלוא ארום ייעול
מעיק ומעיל דבבא בתרעי ירוש : לם יצדק מלוך אלארץ וסאיר
אהל אלדניא אן אלעדו ואלבאגץ ידכלאן פי אבואב ירוש : מחטאת
נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים : מחובי
נביאיהא ועוית כהנהא דגרמו למהוי מתשד על ידהון דם
זכאין : מן כטאיא מתנביאתהא ודנוב אאמתהא אלסאפכין פי
וסטהא דם אלצאלחין : נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו
יגעו בלבשיהם : אטלטלו עורין במחוזין אטנפו בדם קטולין
ועל דלא הוו יכלין למחזי קריבו בלבושיהון : ואתטרדו כעמין
לאסואק
פי אסואק ותלוותו בדמא חתי לם יטיקו אן ימסו תיאבהם :
סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו
בגוים לא יוספו לגור : זורו מסאבא קרו עממיא להון זורו זורו
לא תקרבון ארום נדו אף איטלטלו אמרו בממהויהון בטלותהון
ביני עממיא לא תוספון לאתותבא : זולו יא אנגאס נאדו בהם

בהם אעדלו לא תמסונהם מ׳מא כלו ואצטרבו קטן
ענהם אלאמם אנהם לא יעאודו אלסכנא׃ פני יהוה חלקם לא יוסיף
להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו׃ מן קׄ ייי אתפליגו ועקנים ל׳
לא יוסיף לאסתכלא בהון בגין כין אומיא רשיעיא אפי כהנא
לא סברו על סביא לא חסו׃ ואן גצ׳ב אללה קד קסמהם ולא
יעאוד אן ינט׳ר אליהם ולד׳לך וגוה אלאאמה לם יהאבו ואלשיוך לם
יראפו׃ עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו נו ל׳
צפינו אל גוי לא יושע׃ פסקת עיוננא תשכץ׳ אלי עוננא פארי בה
הבא ואטלענא בתטלענא אלי שעב לא יג׳יתנא׃ צדו צעדינו
מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו׃ צדו שבילנא
מלמהך בפתיותנא קרב סופנא אתמליו יומנא למימת אדום אתא
סופנא׃ ותוחשת כטאנא מן אסלוך פי רחאבנא וקרב אגלנא
ותמת איאמנא למיופא אגלנא׃ קלים היו רדפינו מנשרי
שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו׃ קלילין הוו רדפנא
מנשרי שמיא על טוריא רדפו יתנא במדברא כמנו לנא׃
וצאר כטבונא אכף מן נסור אלסמא ודהקונא עלי אלגבאל וכמנו
לנא פי אלבראדי׃ רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר
אמרנו בצלו נחיה בגוים׃ מלכא יאשיה דהוה חביב לנא כנשמת

רוח חיין רב אפנא דהוה משיח יי אתפס במתרב חבולהון דהוינא
דאמרין עלוהי בטלל דכותיה ניחי בין עממיא: ומסיח אלה אלדי
הו כריח אנפאסנא עלק פי הותאתהם אלדי קלנא אנא נעיש פי
יתו צלה בין אלאמם: שישי ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עוץ גם
עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: חדיאן ובועי קרתא דאדום
ועמיא דביסלין יתביא בארע ארמוניתא אף עלך עתיד למעבר
כס פורענותא תרוי ותרוקיניה: סרי ואפרחי יא גמאעה אדום
אלמקימה פי בלד עוץ פאן עליך איצא סימר אלכאס תסכרין ותת
ערין: תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום
גלה על חטאתיך: בתר כין ישתלים עויתך כנשתא דציון ולא
יוסיף לאגלותיך אסער עויתיך קרתא דרומי ותתפרסם קד
יי על חוביך: קד פני דנבך יא גמע ציון לא יעאוד אן יגליך
וטולב בדנבך יא גמאעה אדום וכשף ען כטאיך: דכיר
טה זכר יהוה מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו: הוי
יי מא דהוה לנא אסתכל וחזי סגופנא: אלהם פאדכר מא כאן
לנא אטלע ואנצר תעירנא: נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים:
אחסנתנא אתהפכת לחילוני בתנא לנוכראין: פאן נחלתנא
ואין אנקלבת לאגנביין וביותנא לגרבא: יתומים היינו ואין אב אמותינו

כאלמנות: הוינא בגלותנא דמיין ליתמין דלית להון אב אמהתנא
כארמלן: ויתדננא כיתמא בלא אב ואמא אתנא כאריאמל:
מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: מימנא בכספא שתינא
קיסנא בדמין ייתון: ושדבנא מאמה בפצה וארכלנא חטבנא
בתמן: על צוארנו נרדפנו יגענו ל' הונח לנו: על פריקת ולא
עורנא איטענא כד הוינא אזלין בשביא הזא נבוכדנצר
רשיעא סרכיא ורבני עמא דישראל דהוו אזלין ריקנין פקיד למטעי
ענהון חלא דעל ספר פרת בגין דלא יהכון ריקנין ובההיא
זמנא לאיבא ולא הוות נייחא לנא: וכלבנא עלי אעננאקנא
ותעבנא ולם נסתריח: מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם:
מצרים יהבנא סמך לאתפרנסא ואשור למסבע לחמא:
ימראנא יהיבנא לי מצר ולי אשור לנשבע טעאם: אבתינו
חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם סבלנו: אבהתנא חבו וליתיהון ואינם ואנחנו
ואנחנא עויתהון סוברנא: ועלי אן אבאינא אכטו ובארו ונחן
איתנא חמלנא דנובהם: עבדים משלו בנו פרק אין מידם: בני
חם דאתמסרו עבדין לבנוי דשם אנון שליטו בנא פריק לית
מידהון: ותסלט עלינא עביד ולים מן אידיהם פכאך: בנפשנו
נביא לחמנו מפני חרב המדבר: בסכנת נפשנא ניתי לחים
פרנסותנא

מן קדם קטיל בחרבא דאתי מסטר מדברא: בכטר נפוסנא
נאתי בטעאמנא מן קבל אלסיף פי אלברייה: עורנו כתנור נכמרו
מפני זלעפות רעב: משכנא כתנורא אתקדרו מן קדם מפח
כפנא: וגלודנא חמית כחמא אלתנור מן קבל זמע אלגוע: נשים
בציון ענו בתולות בערי יהודה: נשיא דמתנסבן לגבר בציון
אתעניאו בתולתא בקרוי יהודה מאומא כסדאי: ואלנסא אלתין
פי ציון ואלאבכאר פי קרא יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים
לא נהדרו: רברבנין בידיהון איצטליבו אפי סביא לא אתהדרו:
ועלק אלריסא באידיהם ווגוה אלשיוך לם תבתהג: בחורים טחון
נשאו ונערים בעץ כשלו: עולימיא ריחיא נטלו ורביין בצליבת
קיסא תקלו: ואלשבאב חמלו אלמעלה ואלצביאן עתרו באלכשב:
זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: סביא מתרע סנהדרין
אתבטלו ועולימיא מבית זמריהון: ואלשיוך תעטלו מן אלמגלס
ואלשבאב מן תלחינהם: שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחולנו:
בטיל חדות לבנא אתהפיך לאבלא חנגנא: ועטל סרור קלובנא
ואנקלבת טבולנא חזנא: נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי
חטאנו: נפלת כליל רישנא וי לנא ארי חבנא: ווקעת תיגאן רוסנא
אויל לנא אד אכטאנא: על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו

עלדין בית מקדשא דאתחריב הוה חליש לבנא על אלין עמיא
דגלו מתמן אחשיכו עיננא׃ עלי הדי כאנת קלובנא מדוייה
ועיונגא מצלמה׃ על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו׃ על
טורא דציון דהוה צדיא תעלין אזלו ביה׃ עלי גבל ציון אלדי
תוחש וסאר מיה אלתעאלב׃ אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר
ודור׃ את הוא ייי לעלם בית מותבך בשמיא כורסי יקריך
לדרי דריא׃ אנת יא רב תאבת אלי אלאבד וכרסיך אלי גיל ואגיל׃
למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים׃ למא לעלמין תנשננא
תשבקננא לאורכות יומיא׃ פלא תגעלנא כאלמנסיין אלי אלאבד
ולא תתרכנא אלי טול אלזמאן׃ השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש
ימינו כקדם׃ אתיבנא ייי לותך ונתוב בתיובתא שלימתא
תחדית יומנא לטב כיומין קדמאין׃ אלהם רדנא אליך ונרגע
וגדד איאמנא כאלקדימה׃ כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו
עד מאד׃ ארום אלהין מרחק תרחיק בנא רגזתא עלנא לחדא׃
עלי אן אלדהר אלדי דהרת פינא הו אנמי סכטת עלינא גדא׃

סכום הפסוקים מאה וחמשים וארבעה

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו [illegible] בזכרנו את ציון
על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון איך נשיר את שיר ה׳
על אדמת נכר אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני [illegible]
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם
החומרים ערו ערו עד היסוד בה בת בבל השדודה אשרי שישלם לך
את גמולך שגמלת לנו אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע

לוותי מדזעקי ותללני מן חינדקא וכל אילן עביד פירין ותחומיה שור
קרתא דירושלם עד כיף ימא דשילוח ׃ ואכתרת גנאת ובסאתין וגרס
תה א פי הא כל שגרה חסנה מתמרה ׃ עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם
יער צומח עצים ׃ ובנית בית משתיא דמיא ארגין חדי לאשקאה
עסבין עבדית ליה פרקטמין דמיא לאשקאה מנהון אפלו חורשא
דמרבא קיסין לאשקאה ׃ וצנעת לי צהאריג לאלמא ליסקי מנהא
גריאת אליה מנבת אלשגר ׃ קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי
גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם ׃ קניתי
עבדין ואמהן מבניהון דחם עממיא ונוכראין וגזברין דממנן
על מזונא דביתי הוו לי לפרנסא יתיה ויתהון אנשי ביתי תרי עסר
בתרי עסר ירחי שתא וחד לפרנסותי בירחא דעיבורא אף קנין
תורין ועאן הוה לי יתיר מן כל דריא דהוו קדמי בירושלם ׃ ואקתנית
עבידא ואמאא וכינלא וחשמיה ינאר ענדי ומושי ואבקאר וגנ׳
אגנאם אכתר מן גמיע מן סבקני פי ירושלם ׃ כנסתי לי גם כסף וזהב
וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענגות בני האדם
שדה ושדות ׃ כנישית לי אף אוצרין דכסף ודהב ואפלו מתן דלין
ומודענן דקשוט עבדית מן דהב טב ותוסכרי מלכין ופלכין אתיהבו
לי לכרבא עבדית בבית מקדשא מיני דמד לזמרא בהון דמריא

וזמירתא בבית משתי חמרא ותפנוקי בני אנשא ודמסיא וכבנאן
ומרזובין דשדין מיא פושרי ומרזובין דשדין מיא חמימי׃ וגמעת
אפצה ודהב ותראית אלמלוך ואלמדן ואכתסבת מגניין ומגניאת
ולדאת אלנאס ואלאת אלגואני׃ וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם
אף חכמתי עמדה לי׃ ואסגיתי טובא ואוסיפית עותרא מן כל
דריא דהוו בירושלם ברם חוכמתי קמת לי והויא סייעת יתי׃ ושרפת
וטפפת עלי גמיע מן כאן קבלי פי ירוש׳ ואיצא מע תבות עלמי
וחכמתי׃ וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי
מכל שמחה כי לבי שמח בכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי׃
וכל מה דבעו מני רבנן סנהדרין לרחקא ולסאבא לדכאה ולחייבא
לא כליתי מנהון פשר מלוליא לא מנעית ית לבי מכל חדוות
אוריתא ארום הות לי פנאי די לבי ברח בחוכמתא דאתיהיבת לי
מן קדם כל בני אנשא והדיתביה יתיר מן כל טורחותי ודין הוא
חולקי טב דאזדמן לי לקבלא עליהון אגר שלים לעלמא דאתי
מכל טורחותי׃ וגמיע מא אמתד אליה בצרי ורגב פיה לם אקטעה
ענה ולא צדדת קלבי ען גמיע אלפרחאת ענד מא כנת מסתסרא
במא כדדת פיה והו נציבי מן גמיע כדי׃ ופניתי אני בכל מעשי
שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח

Eccles. II 11

Eccles XII. 1

עור תלום הוא מחית לגהנם רבתא ואתחזי לך רתעדי נפשך
מדינא דגהנם ותנדע ארום עלמא הדין כוליה מתחשיב הבלו
ולא ישתייר לבר אנש מכל עובדוהי מדעם אלהין עובדין טבין
ראנון מגינין עלוהי ואף מהנין ליה בעלמא דאתי ויחזד להם קולבן
וארהב בשרה מן גסמך לאן זמיאן עצבא ושחראותה מסתחילו:
וזכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה
והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: ותהי דכיר ית בורייך
ליקרותיה ביומי רבותך עד דלא ייתון לותך יומי בשתא וימטון
עלך יומין דתימר לית לבהון רעוא: ואנהר פירכר באריך קי
אי אם שבאבך קבל החלול זמאן שערה וקרב סנין אדי תקול לא
ית לי אמלא בהא: עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח
והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: עד דלא ישתני זיו יקרא
דאפך ומתיל לשמשא ונהורא דעינך עד דלא יסתמון והדרד
ליסתך עד דלא יתקדרן ובעינך דמתילן בירחא עד דלא יתעמטון
ולייסי עינך יהון זלגין כעננין בתר מטרא: קבל אן תולם שמס
ויליא הא ושקמר וטבואכב ותבדר אגים כאתר שמטר: ביום שיזעו
שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו
הראות בארבות: ביומא דיזעון ארכובתך ויתנקשן ארלעך

ויתבטלון כובי פומך עד דלא יכלין למלעס מיכלא ויתעמי כדון
עינך דמסתכלין בחרכי רישך ׃ פי יום יתזעזע פיה חאפצי אל
מנזל ויתשוש דוי אלטאקה ואלחייל ואלדעאמה ותבטל אלטואחן מן
אגל מא תקל ותצלם אלאנואר מן רואזנהא ׃ וסגרו דלתים בשוק
בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר ׃ ויהון
רגלך כבילן מלמפק בשוקא ויעדי מנך רעות מיכלא ותהי
מיתער משנתך על עיסק קל צפרא כאלו על קל גנביא דאזלין
בליליא ויתדקפון ספותך מלמימר שירתא ׃ ותגלק אבואב אלש
ואדע ענד מא תכהם צות אלטאחונה ויתיקצה צות אלעצפור ותנכפץ
את אלגשיר ׃ גם מגבוה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד
ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הולך האדם אל בית עולמו
וסבבו בשוק הספדים ׃ אף מן עולמין דהוי מן קדמת דנא תהי
דחיל למרכב יתהון וגבשושיתא קליליא מתידלא באנפי נפשך
לטוורים בעידן מהלכך באורחא ותציץ ריש שזרתך מן
כחשותא כשיגדא ויתנפחון אסתורי רגלך ותתמנע מן משבבין
ארום אתקפני שמודא למהך לבית קבורתיה ויסחרון מלאכיא
תבעיינך כספריא דמסחרין בשוקא למכתב דין חושבנך ׃
פיחדר אלשי אלמסתעלי וילחקה אלפזע פי טריקה ותנהי אלודה

Eccles. XII 5.

ז בבית שביינו לא הונח לנו ובטלטולנו לא חמלו עלינו: בחכמי מוסד שמו עיניהם
הלוג אותם במיתה משונה: גם על זוג כזה הפילו גורל איזה מהם יהרג תחלה:
מעות כמעין הוריד נשיא רבן שמעון בן גמליאל נשיא ישראל הויא בוכה
חבריו מקוננים על רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול: ובמה חטאנו אמרו שניהם
זו: זעף שונאו ושלף חרבו איבר והשחית זוגו עמו: חמדה
וקנאה לבש צר על רבי עקיבה בן יוסף דורש אותיות: טבחו כטביחת איל
ויכוה לשקול בשרו במאזנים: ישיש וזקן במכליות הקרו את רבי יהודה בן
בבא מסלסל תעודה: כל תלמידיו של רבי חנינה בן תרדיון ראו וברחו בעת
נתפש וספר תורה עמו: לא חמלו עליו ועל תורתו שעמל בה יומם ולילה:
אש הכינו לו ושרפוהו יחד וספר תורה עמו: נתנו את נבלת רבי ישובב
הסופר שלא להספד ולא לקבורה: ששו להאכיל את בשרו לעוף השמים
ה שברה מרמו: על רבי חנינה בן שמוע ינור ראשינו שנה לגעל
מינות תפלין: פיו שעמל בדברי תורה איך נפל לארץ ועפר תמלא: ינואר
חנניה בן חכינאי הסיר שונא והתעולל בו כרצון נפשו: קרעו כתנתיהם כל
שותי מימיו אמרו אוי כאלנו כי יבש מקורנו: רבתה מכה וגדלה צעקה בעת
נבלת עשרה זקנים שנהרגו בעון רודיהם תשש כחנו וכשלו ברכינו
ל רבי אלעזר בן רומה שנהרג על מינות ציצית תעש
ואי בטוב מעשיך לחון למו מעשים תרחד יגנה תרו. זם שפלה הקודם

נכ׳ שלה תנחם שבויה כרכ׳ כי נחם יי׳ ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה
כעדן וערבתה כגן יי׳ ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: ונאמ׳
נחמו נחמו יאמ׳ וכאמר כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירוש׳ תנחמו
ברוך מנחם ציון ואבליה ובונה ירושלם אכי״ר יא׳

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר
מלך בבל ירושלם ויצר עליה: פי סנה תלאתה מן מלך יהויקים
מלך יהודה ואתי בכת נצר מלך בבל ירושלם פחאצרהא: ויתן
אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים
ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר
אלהיו: פאנפרה אלה ביהויקים מלך יהודה ובעץ׳ אניה בית אלה
פאתא בהא אלי בלד שנער בית מעבודה ואלאניה אתא ב[ה]א
לדאר מעבודה: ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא
מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: ילדים אשר אין
בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי
דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך
וללמדם ספר ולשון כשדים: בשבאב ליס פיהם שי מן עיב
וחסנא אלמנטר וקד אתעלמו פי כל עלם ויעלמון אלמערפה:

ואמר אלמלך אשפנז רייס כרמה (?) [illegible]
ויאתי מן בני יסראל ומן נסל אלמלך ואלבטארקה:

[illegible] ויתקוה לנפשו [illegible] ויש פעמו בשבעה [illegible]

יעלמהם

מונהא ומן פיהם קווה אן יקומון [illegible] כל אלמלך ואן
כתב אלכסדאניין ולגתהם: וַיְמַן לָהֶם הַמֶּלֶךְ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ מִפַּתְבַּג
הַמֶּלֶךְ וּמִיֵּין מִשְׁתָּיו וּלְגַדְּלָם שָׁנִים שָׁלוֹשׁ וּמִקְצָתָם יַעַמְדוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ: ורתב להם אלמלך אמר יום ביום מן כבז אדאמה וכמר
שראבה ואן ירבו כדאך ג' סנין פאד'א אנקצת יקומון בין ידי
אלמלך: וַיְהִי בָהֶם מִבְּנֵי יְהוּדָה דָּנִיֵּאל חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה: פכאן
פיהם מן בני יהודה דניאל חנניא מישאל ועזריא: וַיָּשֶׂם לָהֶם שַׂר הַסָּרִיסִים
שֵׁמוֹת וַיָּשֶׂם לְדָנִיֵּאל בֵּלְטְשַׁאצַּר וְלַחֲנַנְיָה שַׁדְרַךְ וּלְמִישָׁאֵל מֵישַׁךְ
וְלַעֲזַרְיָה עֲבֵד נְגוֹ: פלקבהם רייס אלכדם אלקאבא פאסמי דניאל
בלטשצר וחנניה שדרך ומישאל מישך ועזריא עבד נגו: וַיָּשֶׂם דָּנִיֵּאל
עַל לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגָּאַל בְּפַתְבַּג הַמֶּלֶךְ וּבְיֵין מִשְׁתָּיו וַיְבַקֵּשׁ
מִשַּׂר הַסָּרִיסִים אֲשֶׁר לֹא יִתְגָּאָל: פאעתקד דניאל פי נפסה אן לא
יתלות בשי מן כבז אלמלך ואדאמה ומן כמר שרבה פאלתמס
מן רייס אלכדם אן לא ילזמה דלך: וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים אֶת דָּנִיֵּאל
לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לִפְנֵי שַׂר הַסָּרִיסִים: פרזקה אללה חטותה ורחמה
ענד רייס אלכדם: וַיֹּאמֶר שַׂר הַסָּרִיסִים לְדָנִיֵּאל יָרֵא אֲנִי אֶת
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִנָּה אֶת מַאֲכַלְכֶם וְאֶת מִשְׁתֵּיכֶם אֲשֶׁר
לָמָּה יִרְאֶה אֶת פְּנֵיכֶם זֹעֲפִים מִן הַיְלָדִים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם וְחִיַּבְתֶּם

וכן בדברי רז"ל [illegible]
[illegible]

שרתי למורי׳ ולבון כמו טעם דק[illegible] שהוא תוך הדבר׳ מרח דנה׳ בלויק׳

את ראשי למלך׃ פ[illegible] [illegible]יס אלכדם לדניאל כאיף אנא מן סי
אלמלך אלדי רתב [illegible]לכם ומשרבכם אלדי לם ינטר וגוהכם עאבסין
מן אלשבאב אלדי [illegible] באקראנכם פתלאטון בראסי אלי אלמלך׃
ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל
חנניה מישאל ועזריה׃ פקאל דניאל לאלכאזן אלדי ולאה רייס אלכדם
עלי דנ׳ חננ׳ מיש׳ ועז׳׃ נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן
הזרעים ונאכלה ומים ונשתה׃ אמתחן עבידך י׳ איאם יעטונא
[illegible] מן אלחבוב מא נאכל ומן אלמא מא נשרב׃ ויראו לפניך
מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר
תראה עשה עם עבדיך׃ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים
עשרה׃ פתתבין לך סחנתנא וסחנת אלשבאב אכלי טעאם אלמלך
ואדראמה ובחסב מא תראה אסתעמלה מע עבידך׃ ומקצת ימים
עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את
פתבג המלך׃ פלמא אנקצת י׳ איאם תביינת סחנתהם צביחה ואב
דאנהם צכמה אכתר מן אלשבאב אכלי טעאם אלמלך ואדראמה׃
ויהי המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים׃ פכאן
אלכאזן יאכד לנפסה כבזהם ואדראמהם וכמרהם ויעטיהם חבובא׃
והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר
וחכמה ודניאל

ל׳ מנהס׳
ג׳ס הר׳א
ומתחנהם
עלה איאם׃

חיוך כמצרי׳ רפ״ל למי שהוא על פני׳ וקרבנס קשי פנים חזיב׳
[illegible] דקק הנהו׳ הפתר הדר׳ קרעס חרש לאמר ברז למשל׳ הרצה כמוהו
[illegible] [illegible] בהו [illegible]

ה

הבין בכל חזון וחלמות׃ והולאי אלשבאב אלדי רזקהם אללה
מערפה ועקל פי כל כתאב וחכמה ואפצ'להם דניאל בכל חלם
ורויא׃ ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם
שר הסריסים לפני נבוכדנצר׃ ולמא אנקצת אלאיאם אלדי אגלהם
אלמלך אן יחצ'רו ואחצ'רהם רייס אלכדם בין ידי בכ'תנצר׃
וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל
ועזריה ויעמדו לפני המלך׃ פכלמהם אלמלך ולם יגד פי
גמיעהם מתל דניאל חננ' מיש' ועז' פאקאמהם חצ'רתה׃ וכל דבר
חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על
כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו׃ וכל אמר
חכמה ופהם אלתמסה אלמלך וגדהם פי אצ'עאף עלי סאיר
אלחכמא ואלמנגמין אלדי פי גמיע ממלכתה׃ ויהי דניאל עד
שנת אחת לכורש המלך׃ ופקאם דניאל אלי סנה אחדא לכורש
אלמלך׃ ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם
נבוכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו׃ ופי
אלסנה אלתאניה מן מלך בכ'תנצר ראי חלמא פכרב רוחה
ותנגץ נומה׃ ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים
ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו

לפני המלך: פאמר באן ידעא באלחכמא ואלמנג׳מין ואלסחרה ואלכסדאי
ניין ליערפוה רויאה פגאו פוקפו בין ידיה: ויאמר להם המלך
חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: פקאל להם אלמלך
ראית רויא פכרב רוחי אלי אן אערפה: וידברו הכשדים למלך
ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא:
פכלמוה באלנבטייה אטאל אללה בקא אלמלך קל אלרויא לעבידך
נכברך בתפסירהא: ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתה מני
אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון
נולי יתשמון: תגאובהם וקאל קד גז מני אלאמר באנכם אן לם
תערפוני אלרויא ותפסירהא אעצאא תגעלון וביותכם צואפי
יתצ׳רון: והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא
תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: ואן אלרויא ותפסי
רהא תכברון הבאת וגואיז ווקאר ועד כתיר תרפעון מן
קדאמי לדלך אלרויא ותפסירהא אכברוני: ענו תנינות ואמרין
מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה: תגאובוה תאניה
וקאלוא אלמלך יקול אלרויא לעבידה נכברה בתפסירהא: ענה
מלכא ואמר מן יציב ידע אנא די עדנא אנתון זבנין כל
קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: תגאובהם וקאל אנא אעלם

יקינא אנכם אנמא תשתרון סאעתכם ורׄאך למא ראיתם גד
אלאמר מני: די הן חלמא לא תהודענני חדה היא דתכון ומלה
כדבה ושחיתה הזדמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא
להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: ואנכם אן לם
תערפוני אלרויא פסבילכם ואחדה ואנמא קד אעדדתם כלאם
כדב וזור אן תקולוה בין ידיי אלי אן תתגייר אלסאעה ותנגלי
לכן קולו לי אלרויא חתי אעלם אנכם צאדקון פי אכבארי
ותפסירהא: ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש
על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחויה כל קבל די כל מלך רב
ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי: אגאבו
אלכסדאניין וקאלו בחצרה אלמלך ליס אנס אן עלי אלארץ יקדר
אן יכבר במא קאל אלמלך ולדלך אן כל מלך גליל וסלטאן לם
יסאל קט מתל הדי אלקול לאי חכים או מנגם או כסדאני: ומלתא
די מלכה שאל יקירא ואחרן לא איתי די יחונה קדם
מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: ואלאמר
אלדי יסאל ענה אלמלך עזיז וליס אחד סואהא איצׄא יקדר אן
יכברה במא קאלה אלא אלמלאיכה אלדי ליס מסכנהם מע אלנאס:
כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל

חכימי בבל׃ פענד דלך שאט אלמלך וסכט גדא ואמר באבאדה
גמיע חכמא באבל׃ ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו
דניאל וחברוהי להתקטלה׃ ולמא אתוקיע בדלך והודא יקתלון
אלחכמא ובאד דניאל ואצחאבה אן יקתלון׃ באדין דניאל התיב
עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלא לחכימי
בבל׃ חינידׄ רפע דניאל אלקצה אלי אריוך רייס סיאפי אלמלך אלדי
נפד ליקתל חכמא באבל׃ ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא
על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך
לדניאל׃ יסאלה ויקול עלי מאדא אלאמר חאת מן ענד אלמלך
חינידׄ ערפה אריוך אלקצה׃ ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן
ינתן לה ופשרא להחויה למלכא׃ פתסבב דניאל אלי אן יסאל אלמלך
אן ינצ׳רה אגלא חתי יערפה אלרויא ותפסירהא׃ אדין דניאל
לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע׃
חינידׄ צאר דניאל אלי ביתה ועלם חנניה מיש ועז אצחאבה אלקצה׃
ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא
יהובדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל׃ ואגתמעו אן
ילתמסו אלרחמה מן ענד רב אלסמא פי הדא אלסר לילא יהלכון
דניאל ואצחאבה מע באקי חכמא באבל׃ אדין לדניאל בחזוא

ומן [illegible] די פי דלך ומתוזק לבדלני ונעמן כיצחק כסעי מתרגוס
כסע [illegible] כנצחק דחביבותיה בלאור מנסע ונעכת יצחק יחיא
בחיים

די ליליא רזא גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא: חינאיד כשף אללה
דלך אלסר לדניאל פי רויא אלליל פסבח דניאל רב אלסמא: ענה דניאל
ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די
חכמתא וגבורתא די לה היא: ואן ליכון אסם אללה מבארכא
מן אזל אלעאלם אלי אבדה אלדי אלחכמה ואלגברוה לה: והוא מהשנא
עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא
לחכימין ומנדעא לידעי בינה: והו מגייר אלאוקאת ואלאזמאן
עאזל מלוך ונאצב מלוך מעטי אלחכמה לאלחכמא ואלעלם
לעארפי אלפהם: הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא
ונהורא עמה שרא: והו כאשף אלעמיקאת ואלמסתוראת יעלם
מא פי אלצלמאת ואלנור סאכן ענדה: לך אלה אבהתי מהודא
ומשבח אנא די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די
בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא: לך יא אלאה אבאינא שאכר
מסבח למא קד רזקתני מן אלחכמה ואלגברוה ואלאן ערפתני מא
סאלתה והי מסאלת אלמלך: כל קבל דנה דניאל על על אריוך די
מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי
בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: פענד
דלך יבאדר דנאל אלי אריוך אלדי ולאה אלמלך ליביד חכמא באבל

פקאל לה לא תהלך אחדא מנהם אדכלני אלי אלמלך חתי אערפה אלרויא
ותפסירהא׃ אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם
מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד
די פשרא למלכא יהודע׃ חינאיד אריוך במבאדרה אדכל דניאל
אלי אלמלך וקאל לה אני קד וגדת רגלא מן אהל גלות אליהוד ודכר
אנה יערף אלמלך אלרויא ותפסירהא׃ ענה מלכא ואמר לדניאל
די שמה בלטשאצר האיתיך כהל להודעתני חלמא די חזית ית
ופשרה׃ פאבתדאה אלמלך וקאל יא בלטשאצר הל תקדר אן תערפני
אלרויא אלתי ראיתהא ותפסירהא׃ ענה דניאל קדם מלכא ואמר
רזא די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין
להחויה למלכא׃ אגאבה דניאל וקאל אלסר אלדי אלתמסה אלמלך
ליס אלחכמא ואלמנגמין ואלכסראניין ואלחכאם יקדרון אן יכברון
בה׃ ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר
מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך
דנה הוא׃ לאכן אללה אלדי פי אלסמא וכאשף אלאסראר ערף
בכתנצר אלמלך מא סיכון פי אכר אלזמאן פרואך ומא נטריא
עינאך עלי מצגעך הו הדי אלדי אקולה׃ אנתה מלכא ית
רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא

הודעך מה די להוא׃ אנת יא איהא אלמלך כאן אפכארך קבל
נומך חצלת פי מא יכון בעד הדה אלאיאם פאסעפך באשהאר אל
אסראר באן ערפך דלך׃ ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל
חייא רזה דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון
ורעיוני לבבך תנדע׃ ואנא פליס אני אחכם מן אלנאס כשף לי
הדי אלסר לכן בסבב אלדין יערפון אלמלך אלתפסיר ולכי תערף
מא דאר נפסך׃ אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא
צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל׃ יא איהא אל
מלך ראית כאנך מתבצר פאדי בצנם עטים דלך אלצנם כביר
ולה בהגה כתירה והו קאים אמאמך ולה רועה האילה׃ הוא
צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה
די נחש׃ דלך אלצנם ראסה מן דהב כאלץ צדרה ודראעיה מן
פצה ובטנה ואפכאדה מן נחאס׃ שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון
די פרזל ומנהון די חסף׃ סאקיה מן חדיד רגליה בעץ אגזאהא
מן חדיד ובעצהא מן כזף׃ חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא
בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת
המון׃ תם ראית כאן חגר קד אנקטעת לא ביד אחד פצרב דלך
אלצנם עלי רגלאה אלדי מן חדיד וכזף פדקהמא פסקטו׃ באדין

דקו כחדא פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כעור מן
אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון
ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל ארעא׃ חינ׳
אנדקו אגמעין אלחדיד ואלכזף ואלנחאס ואלפצ׳ה ואלדהב וצארו
כאלהשים מן בואדר אלציף תם חמלהם אלריח ולם יוגד להם אתר
אלבתה תם אן אלחגר אלדי צרב אלצנם צאר גבלא עט׳ימא ומלא
גמיע תלך אלארץ׃ דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא׃ ואנ׳
הדי אלרויא נקול תפסירהא בין ידי אלמלך׃ אנתה מלכא לז
מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא
יהב לך׃ אנת יא איהא אלמלך מלך אלמלוך אלדי רב אלסמא אלמלך
ואלתאאך ואלתאיד ואלכרם רזקך׃ ובכל די דארין בני אנשא חיות די בכל
ברא ועוף שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא
ראשה די דהבא׃ וחית יאוי גמיע אלנאס וחיואן אלצחרי וטאיר
אלסמא סלמהם אליך וסלטך עלי גמיעהם פאנת הו אלממתל בראס
אלדהב׃ ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתיא לט
אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא׃ ובעדך תקום ממלכה
אכ׳רי ארון מנך ואלממלכה אלת׳אלת׳ה תשבה אלנחאס ותתסלט
עלי גמיע אלארץ׃ ומלכו רביעיא תהוא תקיפא כפרזלא כל מ

קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל אלין
תדק ותרע׃ ואלממלכה אלראבעה תכון צליבה כאלחדיד וכמא אן
אלחדיד ידק אלכל ויסחקה וירצ׳ה כד׳אך תדק אלכל ותרצ׳ה׃ ודי
חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חסף די פחר ומנהון פרזל
מלכו פליגה תהוה ומן נצבתא די פרזלא להוא בה כל קבל די
חזיתה פרזלא מערב בחסף טינא׃ ואמא מא ראית אן
קדמין ואצאבע בעצ׳הא כ׳זף מפכ׳ר ובעצ׳הא חדיד
פיכון ד׳לך מלכא מנקסמא ופיה מן אצל אלחדיד באזא מא
ראיתה יכ׳לט אלכ׳זף ואלטין׃ ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון
חסף מן קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה׃ ותא
ויל אלאצאבע אלתי מנהא חדיד ומנהא כ׳זף אן יכ׳ בעץ׳ אלממלכה
צליבא ובעצ׳הא מנכסרא׃ די חזיתה פרזלא מערב בחסף
טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין דנה עם
דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם חספא׃ ואמא מא ראית
מן אכ׳תלאטהא פתאוילהא יכ׳תלטון הולאי באלמנאסלה ולא
יכ׳תלטון באלכליה כמא אן אלחדיד לא יכ׳תלט באלכ׳זף׃ וביומיהון
די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל
ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אלין מלכותא

והיא תקום לעלמיא: ובעד מדה האתין אלממלכתין יקים אלאה
אלסמא ממלכה לא תתפסד אלי אלדהור ולא יתרך מעהא מלכא
לאמה אכרי פהי תדק גמיע הדה אלממאלך ותסתפהא והי
תתבת אלי אלדהור: כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת אבן
די לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלה
רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן
פשרה: ודלך באזא מא ראית אן חגרא אנקטעת מן אלגבל
לא ביד אחד פדקת אלחדיד ואלנחאס ואלכזף ואלפצה ואלדהב גמלת
אלאמר אן אללה אלכביר ערף אלמלך מא יכון פי אכר אלאיאם פאלר
רויא צחיחה ותפסירהא צאדק: באדין מלכא נבוכדנצר
נפל על אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה:
חינידֿ וקע אלמלך בכתנצר עלי וגהה פסגד לדניאל ואמר באן
תקרב לה הדאיא ושמאים: ענה מלכא לדניאל ואמר מן
קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין
די יכלת למגלא רזא דנה: ותם קאל לה אלמלך מן אלחק אלצחיח אן
רבכם הו אלאה אלאלהאת וסייד אלמלוך וכאשף אלסראיר אד
מכנך אן כשפת הדי אלסר: אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן
רברבן שגיאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין

הם ידועים קינים. שמם כן בלשון ארמית׳ וכל קני במרא׳ וכל מיני קמר׳

על כל חכימי בבל׃ חינ׳ כת׳ר אלמלך דניאל ווהב לה עטאיא
נפיסה גלילה וסלטה עלי מדינה באבל׃ ודניאל בעא מן מלכא
ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו
ודניאל בתרע מלכא׃ תם אן דניאל סאל אלמלך אן יולי עלי אעמאל
מדינה באבל שדרך מישך ועבד נגו ואקאם הו בבאב אלמלך׃
נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין
פתיה אמין שת אקמיה בבקעת דורא במדינת בבל׃ תם אן
בכ׳תנצר אלמלך עמל צנמא מן ד׳הב רפעה ס׳ דראע ועריצ׳ה
סתה ונצבה פי בקעת דורא פי מדינה באבל׃ ונבוכדנצר מלכא
שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא
דתבריא תפתיא וכל שלטוני מדינתא למתא לחנכת צלמא
די הקים נבוכדנצר מלכא׃ תם אנה בעת׳ ליחשר אלבטארקה
ואלאמרי ואלכלפא ואלחכאם ואלעמאל ואלכתאב ואלשרטיין וסאיר
סלאטין אלבלדאן אלי ובארת לינגס אלי נצבה׃ באדין מתכנשין
אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא
תפתיא וכל שלטוני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר
מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר׃ תם יג׳תמעו
אלבטארקה ואלאמרי ואלכלפא ואלחכאם ואלעמאל ואלכתאב
ואלשרטיין

ומרה עלי
גמיע חכמא
באבל׃

ודימין
ג

והשדרפניא: מגניא: וכל הפכון: כל אלו שמות בלשון ארמי: למינוים ולגדולים
זה למעלה מזה

וסאיר סלאטין אלבלדאן אלי ובאדרה אלצנם אלדי נצבה בכת נצר
אלמלך ווקפו בין ידיה: וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא
אמיא ולשניא: ואלמנאדי ינאדי בקוה לכם יא מעאשר אלשעוב
ואלאמם ואהל אללגאת: בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא
קיתרוס שבכא פסנתרין סומפניא וכל זני זמרא תפלון ותסגדון
לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: פי וקת אן תסמעון צות
אלבוק ואלצפארה ואלרבאב ואלטבל ואלצנג ואלנאי וסאיר אנואע אלמלאהי
תכרון ותסגדון לצנם אלדהב אלדי נצבה בכת נצ אלמלך: ומן די לא
יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: ומן מנכם
לם יכר ויסגד לה מן סאעתה ירמא בה אלי אתון אלנאר אלמתוקד:
כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא
קיתרוס שבכא פסנטרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא
ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: פענד
דלך כמי כאן יסמע אלשעוב צות אלבוק ואלצפארה ואלטבל ואלצנג
ואלנאי וסאיר אנואע אלמלאהי מן וקתה יכרון גמיע אלשעוב ואל
אמם ואהל אללגאת פיסגדון לצנם אלדהב אלדי נצבה בכת נצ אל
מלך: כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די
יהודיא: ועדר דלך מן וקתה תקדם קום כסראניין פסעו וגמזו באליהוד:
ענו ואמרין

וכרוזא קרא בחיל: והכרוז קורא בכח: משרוקיתא: כלי
שורקין בו: שי כל זה בלעז: קתרוס קבבא: מיני כלי זמר:

הם ידועים קינתס. שמה כן בלשון ארמית וכל קני במראה וכל מיני זמר

לנבוכדנצר מלכא לעלמין חיי · באן אבתדרו וקאלו לבכתנצר אלמלך
אטאל אללה בקא אלמלך · אנת מלכא שמת טעם די כל אנש די
ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין וסיפניה
וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא · ומן די לא יפל ויסגד
יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא · יא איהא אלמלך אנת אמרת
באן כל אנסאן יסמע צות אלבוק ואלצפארה ואלערף ואלטבל
ואלצנג וסאיר וסאיר אנואע אלמלאהי יכר ויסגד לצנם אלדהב
ומן לם יכר ויסגד ירמא בה אלי אתון אלנאר אלמתוקד · איתי
גברין יהודאין די מנית יתהון על עבידת מדינת בבל שדרך
מישך ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך טעם לאלהיך לא
פלחין ולצלם דהבא די הקימתא לא סגדין · מוגוד קום יהוד אלדין
וליתהם עלי אעמאל מדינה באבל שדרך מיש' ועב' נגו אלאיך
קום לם יקבלו לאמר אמריה מעבודה לא יעבדון ולצנם אל
דהב אלדי נצבתה גיר סאגדין · באדין נבוכדנצר ברגז
וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא
אלך היתיו קדם מלכא · חיניד אמר בכתנצר בגצב וחמיה אן
יחצרו שדרך מיש' ועב' נגו פחצרו בין ידיה · ענה נבוכדנצר
ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איתיכון

ית וסופניה

תרגום לטעיהו לשטהיו ואכלו קרציהון תרגום לא תהך רכילא. לא תהכון כרכילא

[illegible] האחת לשון חמירא׳ [illegible] אבל לפי
[illegible] כלומר׳ [illegible]

פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין׃ פאבתדי וקאל להם
איקינא יא שדרך מישך ועבד נגו מעבודי ליס אנתם עאבדין
ולצנם אלדהב אלדי נצבתה גיר סאגדין׃ כען הן איתיכון עתידין
די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שבכא קתרוס
פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די
עבדת והן לא תסגדון בה שעתא תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא
ומן הוא אלה די ישיזבנכון מן ידי׃ אלאן כונו מסתעדין פי וקת
אן תסמעון צות אלבוק ואלצפארה ואלרח ואלטבל ואלצנג ואלנאי וסאיר
אנואע אלמלאהי תכרון ותסגדון ללצנם אלדהב אלדי צנעת פאן
לם תסגדון מן סאעתכם ירמי בכם פי אתון אלנאר אלמתוקד
ומן הו אלרב יכלצכם מן ידי׃ ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין
למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנא על דנה פתגם להתבותך׃
אגאבוה וקאלו יא בכת נצר אלמלך לא נחתאג אן נגיבך ען הדא
בכלמה׃ הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא
מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישיזב׃ אד רבנא אלדי
נעבדה יסתטיע אן יכלצנא מן אתון אלנאר אלמתוקד ומן ידך
יא איהו אלמלך יכלצנא׃ והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהך
לא איתינא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד׃ ואן לם

[illegible]
[illegible] כלומר [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

יבֿלגנא פאעלם יא איהא אלמלך אנא לא נעבד מעבודך ולא
נסגד לצנם אלדהב אלדי נצבתה: באדין נבוכדנצר התמלי
חמא וצלם אנפוהי אשתני על שדרך מישך ועבד נגו ענה
ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה: חינייד אמ'
תלא בבלת נ"צ וסחנה חמייה וגהה תגיירת עלי שדרך מיש' ועב' נגו פאמר
באן יסגר אלאתון לסבעה אחר עלי מא ינבגי לה אן יסגר: ולגברין
גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו למרמא
לאתון נורא יקדתא: ואמר קומא גבארין מן גישה אן יכפתו
שד' מיש' ועב' נגו וירמא בהם פי אתון אלנאר אלמתוקד: באדין
גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטישיהון וכרבלתהון ולבושיהון
ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא: חינייד כפתו אולאיך אלקום
בסראוילאתהם וקמצאנהם ומשאמלהם וסאיר לבאסהם ורמי
בהם פי וסט אתון אלנאר אלמתוקד: כל קבל דנה מן די מלת מלכא
מחצפה ואתונא אזה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך
מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא: ומן אגל כאן אלאמר
חאת' ואלאתון סגר פצ'לא אולאיך אלקום אלדי וגו' בשדרך מישך
ועבד נגו קתלהם והג אלנאר: וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך
ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין: ואנפר אלתלתה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שדרך מישך ועבד נגו וקעו וסט אתון אנאר אמתוקד מכפותין ׃
אדין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי
הלא גברין תלתא רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין
למלכא יציבא מלכא ׃ חיניד קלק בפת נ״נ אמלך וקאם מבא
דרהא פאבתרי וקט לקוארה איס ג׳ אנפאר רמיצא בהס אי
וסט אנאר מכפותין אגאבוה וקטו יקינא יא איה אמלך ׃ ענה
ואמר הא אנא חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא נורא
וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אלהין ׃ אגא
בהס וקט הוריא אנכנד ד׳ נפר מהלכין יתמשון פיוסט אנאתר
וליס פיהס שיא מן אפסאר וחלייה ארבאע תשבה אמלאיכה
באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר
שדרך מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו
באדין נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן גוא נורא ׃ חיניד תקרס
בפת נ״נ אי באב אתון אנאר אמתוקד פכאריא יא שדרך מישך
ועב׳ נגו עביד אלאה אעלי אכרגו ותעטו חיניד שד׳ מי׳ וע׳ נגו
כרגו מן וסט אנאר ׃ ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ו...
ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט
נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: ואג'תמע אלבטארקה
ואלאמרי ואלכלפי וקואד אלמלך פנט'רו אולאיך אלקום ותעג'בו כיף לם
יתסלט אלנאר עלי אג'סאמהם ושעור רוסהם לם יתשוט ולבאסהם
לם יתגייר וראיחה אלדכאן לם תעבק בהם: ענה נבוכדנצר ואמר
בריך אלההון די שדרך מישך ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב
לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון
די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון: תם אבתדא
בכת נבכד וקאל תבארך אלה אלאה שדרך מישך ועבד נגו אלדי בעת במלכה
וכלץ עבידה אלדי תוכלו עליה וגיירו אמר אלמלך ובדלו אג'סאמ'
מהם דון אן יעבדון ויסגדון לאלאה סוי אלאההם: ומני שים טעם
די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישך
ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי
אלה אחרן די יכל להצלה כדנה: והו דא אמר באמר אן יכון
אי קביל או אמה או לגה יתקול אלמחאל עלי אלאה שדרך מישך
ועבד נגו אן יגעל אעצאא ומנזלה נכאלה אד ליס יוגד אלאה אכר
יסתטיע כלאץ כדאך: באדין מלכא הצלח לשדרך מישך
ועבד נגו במדינת בבל: תם אן אלמלך אצלח חאל שדרך מישך ועבד נגו
פי מדינה באבל: נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא

ולישניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא: תם אן בכת נצ
אלמלך כתב אלי גמיע אלאמם ואלשעוב וד׳וי אללגאת אלמקימין פי גמיע
אלבלדאן סלאם עליכם וברכאת אלה׳: אתיא ותמהיא די
עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחויה: אלאיאת ואלאעגו
באת אלתי צנעהא מעי אלה אלעאלי ראית אן אכברכם בהא:
אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות
עלם ושלטנה עם דר ודר: איאתה מא אכברהא ואעגובא
תה מא אשדהא מלכה מלך אלעאלם וסלטאנה פי כל ג׳יל ואג׳יל:
אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: אנא בכת נצ
סאכן פי מנזלי ומטמאנא פי היכלי: חלם חזית וידחלנני
והרהורין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני: חתי ראית חלמא
פאפזעני ואפכארי עלי מצ׳געי ורויאי ידערני: ומני שים
טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני:
פאמרת פחצ׳ר אלי גמיע חכמא באבל ליערפוני תפסירה;
באדין עללין חרטמיא אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא אמר
אנא קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי: חינ׳ד חצ׳רו אלחכמא
ואלמנגמין ואלכסדאניין ואלחכאם פקצצת עליהם אלרויא פלם
יערפוני תאוילהא: ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה
בלטשאצר

בשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת׃
וקד אן חצ׳ר בין ידיי אכ׳רהם דניאל אלד׳י אסמה בלטשצ׳ באסם
מעבודי ולאן פיה רוח אלה אלמקדס פקצצתהא עליה׃ בלטשאצר
רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז
לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר׃ וקלת לה יא בלטשצ׳
רייס אלחכמא אלד׳י אעלם מנך אן רוח אלה אלמקדס פיך וכל
סר לם יעגזך ואלד׳י קצ׳ לי אנפא רויאי ותפסירהא׃ וחזוי ראשי
על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שגיא׃
רויאי אנא עלי מצ׳געי ראית כאן שג׳רה פי וסט אלארץ׳ וסמו
רפעהא כתיר׃ רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה
לסוף כל ארעא׃ חתי עצ׳מת וכברת פבלג רפעהא אלי ען אל
סמא ושעבהא אלי גמיע תלך אלארץ׳׃ עפיה שפיר ואנבה
שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי
ידרון צפרי שמיא ומנה יתזן כל בשרא׃ ואג׳צאנהא חסאן
ותמרהא כתיר וקות אלכל פיהא ותחתהא יסתצ׳ל חיואן אלצחרי ופי
אג׳צאנהא יאוי טאיר אלסמא ומנהא ימאן כל בשרי הנאך׃
חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא
נחת׃ ותם ראית רויאי פי אלליל כאן מלך קדוס מן אלסמא קד
נזל׃

ירוקן

עד די שעריה כנשרין רבה. עד אשר היה שערו גדול כנוצות נשרים׃

קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה
ובדרו אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי׃ ינאדי
בקוה והכדי יקול גדו אלשגרה וקצו אגצאנהא ואפרטו ורקהא
ובדדו תמרהא יזול אלוחש מן תחתהא ואלטאיר מן אגצאנהא׃
ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש
בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב
ארעא׃ לאכן סנך אצלהא אתרכוה פי אלארץ ושדוה בותאק
מן חדיד ונחאס פי כלא מן אלצחרי ומן נדא אלסמא ינצבג וקסמה
מע אלבהאים מן עשב אלצחרי׃ לבביה מן אנושא ישנון ולבב
חיוא יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי׃ ותמייזה יתגייר
מן חאל אלנאס ותכייל אלבהאים יגעל לה וז׳ אחואל תמצי עליה כדאך׃
בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא
עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא
במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל
אנשים יקים עלה׃ וכאן אלקול בחתם אלמלאיכה
וגואב אלמסאלה בקול אלקדוסין לכי יעלם

לכי יעלם אלנאס אן אלעלי מסלט עלי מלכהם ומן ישא
להם ויגוז אן ינצב לה אוציע מנהם: דנה חלמא חזית
מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר כל
קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני ואנת
כהל די רוח אלהין קדישין בך: הדה אלרויא נטרת אנא א
אלמלך ואנת יא בלטשצר תפסירהא קל לאגל אן כל
ממלכתי לם יסתטיעו תפסירה ליערפוני ואנת ת
לאן מוגוד פיך רוח אלה אלמקדס: אדין דניאל די שמה
בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה
מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה
בלטשאצר ואמר מרי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך: ח
אבהתי אלמלך וקף יא בלטשצר לא יהולך אלרויא ותפסירה
לא תדהשך אגאבה וקאל יא סיידי אלרויא לשאניך ותפסי
רהא לעדוך: אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא
לשמיא וחזותה לכל ארעא: ואמא אלשגרה אלתי ראיתהא
קד עטמת וכברת ובלג ארתפאעהא אלי אלסמא ונטרהא
אלי אקאצי אלארץ: ועפיה שגיא ומזון לכלא בה
תחותוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא

כהא [illegible] מרהא כתיר וקות אלבר מנהא ותחתהא
[illegible] וחש אלצחרי ופי אגצאנהא יסכן טיור אלסמא. אנתה
א מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמיא
ותה לשמיא ושלטנך לסוף ארעא. אנתהו יא איהא אלמלך
די כברת ועצמת ועלת ריאסתך פראנית אלסמא ובלג סלטא
אקטאר אלארץ. ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא
דו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו
די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע
ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי. ואמי
מא ראי אלמלך מלך קדוס קד נזל מן אלסמא פקטע גדו אלשגרה
אקטעוהא לכן סנך אצלהא אתרכוה פי אלארץ מותוקא
בחדיד ונחאס פי כלא אלצחרי ומן נדא אלסמא ינצבג ומע וחש
אלצחרי קותה אלי אן תמצי עליה ז' אחואל. דנה פשרא מלכא
וגזרת עליא היא די מטת על מראי מלכא. פהדי תאוילה
יא איהא אלמלך והו חכם אלעאלי אלדי חתם עלי סיידי אלמלך. ולך
טרדין מן אנשא ועם חיות ברא להוא מדרך ועשבא כתורין
לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון
עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא

יתננה׃ באן תנפי מן בין אלנאס תאוי מע וחש אלצחרי פתגתדי אל
עשב כאלבקר ותנצבג מן טל אלסמא ותמצי עליך ז׳ אחואל
פי דאך חתי תעלם אן אלעלי מסלט עלי מלך אלנאס למן שא יעטיה׃
ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה
מן די תנדע די שלטן שמיא׃ ואמא קולהם מן תרך סנך אצל
שגרה פתאוילהא אן מלכך סיעוד אליך בעד אן תעתרף בסלטאן
צאחב אלסמא׃ להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה
פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך׃ ולאכן יא
איה אלמלך תחסן משורתי ענדך פתקפר כטייתך בצדקה ודנוך
בדפאע אלצעפי פלעל אן תכון מהלה לנעמתך׃ כלא מטא על
נבוכדנצר מלכא׃ אלכל חל בבכת נצר אלמלך׃ לקצת
ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוא׃ בעד
יב שהר כאן יתמשא עלי היכל אלמלך פי באבל׃ ענה מלכא
ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו
בתקף חסני וליקר הדרי׃ פאבתדי יקול אן הדה באבל אלכברא
אלתי בניתהא למנבר אלמלך בשדה ותאקי וכרמי ובהאיי׃ עוד
מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר
מלכא מלכותא עדת מנך׃ פבינמא אלכלמה פי פאה חתי ודר

יות מן אלסמא לך יקאל יא בכת נצר אלמלך מלכך קד זאל מנך׃ ומן
אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך
יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט ית
עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה׃ ומן בין אלנאס ית ית
תנפי ומע וחש אלצחרי תאוי פתגתדי אלעשב כאלבקר ותמצי
עליך ז׳ אחואל כדאך חתי תעלם אן אלעאלי מסלט עלי מלך אלנאס
למן שא יעטיה׃ בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן
אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע
עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין׃ מן סאעתה חל
אלאמר עלי בכתנצר ומן בין אלנאס נפי וצאר יאכל אלעשב כאלבקר
וינצבג מן נדא אלסמא אלי אן כבר שערה שביה בריש אלנסור
ואצפארה כאלגוארח׃ ולקצת יומיא אנה נבוכדנצר עיני
לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא זה
שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר׃ ז
פלמא אנקצת תלך אלאיאם רפעת עיני אנא בכת נצר
אלי אלסמא ורגע עלי עקלי פחמדת אלעאלי וסבח
ומגדת חי אלעאלם אלדי סלטאנה סלטאן אלעאלם ומלכה
מע גיל וגיל׃ וכל דארי ארעא כלה

חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי
די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת: וגמיע אהל אלארץ לא
כשי מחסובין והו מא ארדה יצנעה בגיש אלסמא ואהל אלאר׳
וליס מן יצרב עלי ידה ויקול לה מא דא צנעת: בה זמנא מנדעי
יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני
יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי: פי דלך אלוקת
ובהאי
עאד אלי עקלי ולוקאר מלכי ובהגתי רגע ולי אלקואד ואלריסא
יטלבון ותבת לי מלכי וזיד לי שרף כתיר: כען אנה נבוכדנצר
משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט
וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה: ואן אנא בכת נצר
מסבח ומרפע ומבגל למלך אלסמא אלדי אן גמיע צנעה אלחק וסבלה
אלחכם ומן יסיר בין ידיה באלתכבר יקדר אן יחטה:
בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא
חמרא שתה: תם אן בלשאצר אלמלך אתכד טעאמא כתירא לאלף
רייס מעה וגלס חדאהם ישרב כמרא: בלשאצר אמר בטעם
חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי
מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה
ולחנתה: פלמא מלכה ראי אלכמר אמר באן תחצר אניה אלדהב

[illegible] ... על הק' [illegible]

ואלפצה אלדי אכרגהא בכתנצר אביה מן אלהיכל אלדי פי מדינה אל
סלאם ליטרב בהא אלמלך ואלריסא וחראירה וסראריה: באדין
היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא
די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה:
חינד אחצרת אלאניה אלדהב ואלפצה אלדי אכרגהא מן היכל בית
אללה אלדי פי ירוש' וטפק אן ישרב בהא אלמלך ואלריסא וחראירה
וסראריה: אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא
פרזלא אעא ואבנא: אכדו אן ישרבו בהא אלכמרא וסבחוא
לאלאה אלדהב ואלפצה ואלנחאס ואלחדיד ואלכשב ואלחגארה: בה
שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על
גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידא די כתבה:
מן סאעתה חצרת אלאצאבע בצורה יד אנסאן פכתבת בחדא
אלמנארה עלי אספידאג חאיט היכל אלמלך ואלמלך ירא אלכף
והי תכתב: אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי
חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן: חינד תגיירת סח
נתה ואזעגתה אפכארה וכאן כרז צלבה תחללת ואקבלת
רכבתאה תנקר ואחדה מע אלאכרי: קרא מלכא בחיל להעלה
לאשפיא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל

Margin notes: הסון חב בטעו' / כמנו [illegible] / פס ידא כת' קיר — נפקה ל — א' ל — בנסח בשבוע / [illegible] כתבנים

וקטרי חרציה [illegible] ... מקטן [illegible]
[illegible]

אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמניכא
די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט ׃ קנארא בקווה
באחלאר אלמנגמין ואלכסדאניין ואלחכאם פאבתדי וקאל להם אי
אנסאן אחסן אן יקרא הדי אלכתאב ויערפני תפסירה פליلבס
אלחמרה ויטוק בטוק אלדהב ויליתלת אלממלכה ׃ אדין עללין כל
חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרה להודעה למלכא ׃
חיניד חצר גמיע חכמא אלממלכה פלם יטיקו אן יקרו אלכתאב
פצלא עלי אן יערפו אלמלך תפסירהא ׃ אדין מלכא בלשאצר שגיא
מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין ׃ חיניד תחיר
בלשצר אלמלך כתירא ותגייר לונה עליה ואלריסא אלדין מעה
מתשושין ׃ מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא
עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלך
רעיונך וזיויך אל ישתנו ׃ ענד כלאם אלמלך ואלריסא דכלת
לבית אלמגלס פאבתדרת וקאלת אטאל אללה בקא אלמלך לא תדע
הולך אפכארך ולא יתגייר לונך ׃ איתי גבר במלכותך די רוח
אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת
אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין
כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא ׃ מוגוד פי ממלכתך רגל מן

והקיצה את הילדים׃ הנגה׃ חנוך׃ הבירן ממכן ועם עבדנה׃ פסוקים׃ כמו ומוכיח ערום׃

מן פיה רוח אלה אלמקדסין איאם אבוך אלאציאה ואלעקל ואלחכ׳
מה כחכמה אלמלאיכה מוגודה פיה ולדלך נצבה אסתאד אל
חכמא ואלמנגמין ואלכסדאניין ואלחזאת׃ כל קבל די רוח יתירה
ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחוית אחידן ומשרא קטרין
השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצר כען
דניאל יתקרי ופשרא יהחוה׃ לאגל מא פיה מן אלראי ואלפצל
ואלמערפה ואלעקל יפסר אלאחלאם ויבדי אלאחאדית ויחל אלע׳
קוד אלכל מוגוד פי דניאל אלדי אסמאה אלמלך בלטשאצר אלאן
ידעא בה חתי יערפך אלתפסיר׃ באדין דניאל העל קדם
מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני
גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד׃ חינד אחצר דניאל
בין ידי אלמלך פאבתדאה אלמלך וקאל לה אנת הו דניאל אלדי מן
גלוה אליהוד אלדי סבאהם אבי מן אלשאם׃ ושמעת עליך די רוח
אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך׃ ו
וסמעת ענך אן מוגוד פיך רוח אלה ואציאה ועקל וחכמה
פאצלה וגדת פיך׃ וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה
דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחויה׃
ואלאן אחצרו קדאמי אלחכמא ואלמנגמין אן יקרו הדי אלכתאב

יח׳ ה׳ היתי ל׳

פריבק׳ מן הלוא פרוס ללרעב לחמך׃ קבין׃ נשמריו׃ קרבס׃ ושוטרין׃ וכרכוהו׃
ענישיה׃ חנוך מן עם קרוב הון׃ בעה׃ עלעלת מן עלעלו דבריו׃ הרגישו על מלכא׃
הקרבו עלהמלך מן למנצח רגשו גוים׃

די לא תוכל ... כמו ... כמו שם ... [illegible]

ויערפוני תפסירה פלם יסתטיעו לפצ̇ה ראלכבאר׃ ואנה שמעת
עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל
כתבא למקרא ופשרה להודעותני ארגונא תלבש והמונכא די
דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט׃ ואני קד סמעת ענך
אנך תסתטיע אן תפסר אלתפאסיר ותחל אלעקד ואלאן אן אמכנך
אן תקרא הדי אלכתאב ותערפני תפסירה תלבס אלחמרה ותטוק
בטוק אלדהב ותלי תלת אלממלכה׃ באדין ענה דניאל
ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם
כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודעינה׃ חיניד אגאבה דניאל
וקאל אמאם אלמלך עטאיאך תבקא ענדך וגואיזך פהבהא לגירי
לכני אקרא אלכתאב ללמלך ואערפה תפסירה׃ אנתה מלכא
אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרא יהב לנבוכדנצר
אבוך׃ ואקרם קבלך אנת יא איה אלמלך תעלם אן אללה
אלעלי אעטא בכתנצר אביך אלמלך ואלשרף ואלוקאר ואלבהא׃ ומן
רבותא די יהב ליה כל עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ודחלין
מן קדמוהי די הוה צבא הוא קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי
הוה צבא הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפל׃ ומן עטמה כדא
אעטאה כאן גמיע אלשעוב ואלאמם ואהל אללגאת יתקונה ויכאפונה׃

י״ת תקבול תקבל
והמניכא

מפרשים בלא מנחש ... לשון ערבי ... כמו ... [illegible]
... לשון ... כלומר ... [illegible]

[illegible] ר"ל מנותרל ובמשנה ובמקום שאין שם שום השתדל להיות איש׃ כמו השגו [illegible]
ריעות כלומר שלא ישנה ריעותו להדיקו ולא ישנה ריעות [illegible] נבה טוב

פמן שאקי נ"ל ומן שית אסתבקא ומן שאר פע ומן שאחט׃ וכדי
רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרה
העדיו מנה׃ ולמא עט'ם קלבה ועלת נפסה ג'י אתקאח חט מן
כרסי מלכה ווקארה זאלענה׃ ומן בני אנשא טריד ולבבה עם
חיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא כתורין יטעמנה ומטל
שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות
אנשא ולמן די יצבא יהקים עליה׃ ומן בין נפי וראיה צאר מע
והוש ג'נחרי ומאואה מע ג'ער אביר ויג'תדי ג'עשב כאלבקר
וינצבג מן טל ג'סמא חתי אעתרף באן אלה ג'עאלי מסלט עלי
מלך ג'נאס מן שא אעטאה ויג'וז אן ינצב לה ג'ליע מנהם׃ ואנתה
ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת׃
ואנת יא בלשצר אבנה לם תתואצ'ע מע מא קד ערפת עלי גמיע
ד'לך׃ ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו
קדמיך ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון
ולאלהי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין
ולא שמעין ולא ידעין שבחת ולאלהא די נשמתך בידה וכל
ארחתך לה לא הדרת׃ ולכנך תרפעת עלי רב ג'סמא פאחצ'רת
בין ידיך אניה ביתה ושרבת בהא וסבחת לג'אה ג'דהב ופצ'ה

[illegible]

[illegible]

ודחוון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי ... בקרבתא ...

...וי יחון כלום ... המלה מולכבת ...

ואלנחאס ואלחדיד ואלכשב ואלחגארה אלתי לא תבצר ולא תסמע
ולא תעלם שיא ולם תבגל אללה אלדי נסמתך בידה וגמיע אחואלך
לה: באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים:
חיניד אמר מן חצרתה בהדי אלכף פרסמת הדי אלכתאב: ודנה
כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: והדי הו אלכתאב אלמרסום
אחצינא אחצינא וזן וזן וכסר כסר: דנה פשר מלתא מנא מנה
אלהא מלכותך והשלמה: והדי תפסירה הדה אלכלמאת אמא
אחצינא פאן אללה קד אחצא מדה מלכך ותממהא: תקל
תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר: ואמא וזן פוזנת פי מיזאן
פוגדת נאקץ: פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: ואמא
אלכסר פקד כסר מלכך ואסלם אלי מדי ופרס: באדין אמר בלשאצר
והלבשו לדניאל ארגונא והמניכא די דהבא על צוארה והכרזו
עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא: חיניד אמר בלשאצר
פאלבסו דניאל אלחמרה וטוק בטוק אלדהב ונאדו עליה באן ילי תלת
אלממלכה: בה בליליא קטיל בלאשצר מלכא כשדיא: פי תלך
אלליל קתל בלשצר אלמלך אלכסראני: ודריוש מדיא קבל
מלכותא כבר שנין שתין ותרתין: שפר קדם דריוש והקים על
מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא:
וצאר אלמלך אלי דריוש אלמדי והו שביה באבן אתנין וסתין סנה:

ובעלי השיר בשפרפרא ... כשור ... יתגלי ...

[illegible]

קבלו מן שבחיה׃ רבד הסמתה׃ וכן והוענה׃ ולא מצאו סתר עליו גבה׃ ולא הגיעו לבחינת הבור

מאיה ועשרין

ורׄאי מן ראיה אן ינצב פי ממלכתה בטריקא יתצרפון פי גמי׳
עמאלהא ועליא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון
אחשדרפניא אלין יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק׃
ופוקהם ג׳ וזרא אלדי דנאל ואחד מנהם לכי יכון אולאיך אלוזרא יע׳
טונהם אלראי ולא יתצאר אלמלך׃ אדין דניאל דנה הוא מתנצח
על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירה בה ומלכא
עשית להקמותה על כל מלכותא׃ ותיגיר כאן דנאל מתגלב עלי
אלוזרי ואלבטארקה לעלה אן פיה פצל ואלמלך עאזם ינצבה
לגמיע אלממלכה׃ אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה
להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין
להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת
עלוהי׃ ותיגיר כאנו אלוזרא ואלבטארקה יטלבון עלה יגדונהא
עלי דנאל פי גהה אלממלכה ולם ימכנהם אן יגדו שיא עלה ולא
גניה מן אגל אנה אמין פלא דלה ולא גלטה תוגד עליה׃ אדין
גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן
השכחנא עלוהי בדת אלהה׃ ותיגיר קלו אולאיך אלקום אנא לא
נגד עלי דנאל הדי שיא מן אלעלל לכנא נגד עליה פי סנן
דינה׃ אדין סרכיא ואחשדרפניא

[illegible]

[illegible] לקימה: [illegible] ולתקפה [illegible]

[illegible]

אלין הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי:
חינד֗ כ֗אטבו אלוזרא וצ֗באט אלרקה אלי אלמלך וקאלו אטאל אללה
בקא דריוש אלמלך: אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא
הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה
בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב
אריותא: קד אתאמר גמיע אג֗לא אלממלכה ואלאמרא וצ֗באט אלרקה
ואלריסא ואלכלפא באן יט֗הר אלמלך ט֗הרא ויחט֗ר חט֗רא אן כל
מן יטלב מן אי מעבוד ואי אנסאן סוי אלמלך אלי תלאתין יום ירמי
בה אלי גב אלאסד: כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא
להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא: נריד אן יא איה אלמלך
תקים הד֗א אלחט֗ר ותרסמה פי כתאב ואן לא יג֗יר כסנן מדי ופרס
אלדי לא תזול: כל קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא:
פענד ד֗לך רסם דריוש אלמלך אלכתאב באלחט֗ר: ודניאל כדי ידע
די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם
וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא ומודא קדם
אלהה כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה: פלמא עלם דניאל אן
אלכתאב קד רסם דכ֗ל אלי מנזלה ולה כוא מפתוחה פי גרפתה
בחדיא ירוש ותלאת מראת פי כל יום הו יג֗תו עלי רכבתיה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויכ׳לי ויטפר רבה עלי מא כאן סבילה אן יגנע קבל ד׳לך׃ אדין
גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה׃
חינ׳יד׳ תחסס אולאיך ל׳קום עלי דניאל פוגדוה יתחנן ויטלב מן בין
ידי רבה׃ באדין קריבו ואמרין קדם מלכא אסר די רשמת
די כל אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך
מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא
כדת מדי ופרס די לא תעדא׃ חינ׳יד׳ תקדמו פכלמו אלמלך בסבב
ה׳דה אלד׳י רסם וקאלו לה אליס קד רסמת אלחט׳ר עלי אחד אי אנסאן
יטלב מן כל מעבוד או אנסאן סוי אלמלך אלי תלאתין יום ירמא
בה אלי גב אלאסד אגאבהם אלמלך פקאל אלאמר יקינא כסנן מדי
ופרס אלד׳י לא תזול׃ באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן
בני גלותא די יהוד לא שם עליך מלכא טעם ועל אסרא די רשמת
וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה׃ חינ׳יד׳ אגאבו בין ידי אלמלך
וקאלו אן דניאל אלד׳י מן אהל גלות אליהוד לם יעבא לאלמלך אמרא
ולם ילתפת עלי אלחט׳ר אלד׳י רסמתה ותלאת מראר פי כל יום
יטלב טלבתה׃ אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי
ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי שמשא הוה משתדר
להצלותה׃ חינ׳יד׳ למא סמע אלמלך הד׳א אלאמר שק עליה גדא

[illegible]

וורד באלה פי תכליצה ולם יזל ג'אהדא עלי כ'לאצה אלי מגיב אלשמס:
באדין גובריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא
די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה:
חינייד שגבו אולאיך אלרג'אל ותבטו אראקה עלי אלמלך וקאלו לה
יעלם אלמלך אן מן סנן פרס ומאדי אן כל חט'ר ורסם אן יקימה
אלמלך לא יתגייר: באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא
די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה פלח לה
בתדירא הוא ישיזבנך: חינייד אמר אלמלך פגאו בדניאל ורמוה
פי גב אלאסד פאכ'תבראה וקאל לה אלאהך אלדי אנת תעבדה דאימא
הו יכ'לצך: והיתית אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה מלכא
בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל: ת'ם גא
בחג'ר עט'ים פוצ'עת עלי פם אלגב וכ'תמה אלמלך בכ'אתמה ובכ'ואתם
אלרויסא לילא יתגייר ראיה פי דניאל: אדין אזל מלכא להיכלה ובת
טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: חינייד תוג'ה אל
מלך אלי היכלה פבאת טאויא ולם יחצ'ר כ'ואנא בין ידיה פאנק'
גומה: באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה
לגבא די אריותא אזל: חינייד קאם אלמלך ענד מטלע אלפג'ר
ותבאדר אלי גב אלאסד מבאדרא: וכמקרבה לגבא לדניאל בקל

עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא
אלהך די אנתה פלח לה בתדירא היכל לשיזבותך מן ית ה
אריותא: פלמי קרב מנה צות בדניאל בצות חזין וקאל לה יא דניאל
עבד אלה אלחי אלאהך אלדי תעבדה דאימא הל אמכן כלאצה
לך מן אלאסד: אדין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין
חיי: חינייד כאטב דני׳ אלמלך וקאל אנת אלה בקא אלמלך: אלהי
שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל קבל די
קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמך מלכא חבולה לא עבדת: ית
רבי בעת במלכה פסד פם אלאסד חתי לם תולני ולאכך למי
חצרני בין ידיה מן אלחסנאת ואיצא בחצרתך יא איה אלמלך
לם אעמל סייה: באדין מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר
להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח
בה די הימן באלהה: חינייד למי סמע אלמלך הדי אלאמר סלה
גדא ואמר באנעאר דני׳ מן אלגב פאנעאר ולם יוגד פיה שיא
מן אלפסאד למי אמן ברבה: ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך
די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון
ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא
וכל גרמיהון הדקו: ואמר אלמלך פגו באולאיך אלקום אלדי מהלו

ברכנא ורמו בהם פי גב אלאסד הם ובניהם ונסאהם פמא וצלו אלי
קעדה חתי תסלטת עליהם אלאסד פדקת גמיע עצאמהם׃ באדין
דריוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל
ארעא שלמכון ישגא׃ חינד כתב דריוש אלמלך אלי גמיע אלשעוב
ואלאמם ואלי אללגאת אלמקימין פי גמיע אלבלדאן סלאם אללה עליכם
וברכאתה׃ מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין זיעין ל
ודחלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין
ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא׃ קד אמרת באמר פי
גמיע סלטנה ממלכתי אן יכונו מתקיין פאזעין מן אלאה דניאל אד
הו אלחי אלקיום אלי אלאבד ומלכה לא יזול וסלטאנה אלי אבד אלעאלם׃
משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזיב
לדניאל מן יד אריותא׃ והו אלמנגי ואלמכלץ וצאנע איאת ואעגובאת
פי אלסמא ואלארץ אד כלץ דניאל מן יד אלאסד׃ ודניאל דנה הצלח
במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא׃ תם אנגלה חאל דניאל פי אה
מלך דריוש וכורש אלפארסי׃ בשנת חדה לבלאשצר ל
מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא
כתב ראש מלין אמר׃ פי אלסנה אלאולי מן מלך בלשצר מלך באבל
ראי דניאל חלמא כמא תרא עינאה והו פי מצ'געה חינד כתב דלך

אחלם וקט פי אול אלכלאם׃ ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם
ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא׃ אבתדא דני
ויקול ראית פי מא ירא פי אלליל כאן ארבע גהאת אלסמא מגדרה
מנטמה אלי אלבחר אלכביר׃ וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין
דא מן דא׃ וכאן ארבעה אשכאץ עטימה צאעדה מן אלבחר כל
ואחד מתגייר ען אלאכר׃ קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה
הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקמת יתי
ולבב אנש יהיב לה׃ אלשכץ אלאול ישבה אלאסד ולה אגנחה כאלנסר יור
תם ראית כאן אגנחתה קד אנתתפת ורפע מן אלארץ
תם אקים עלי רגלאה מתל אנסאן ואעטי עקל אלנאס׃ וארו חיוא
אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין
שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא׃ וכאן שכץ אכר תאני יתי
שבה אלדב וקד אקים אלי גאנב ואחד וכאן פי פאה ג אצלאע מתעלקה יור
בין אסנאנה והכדי יקאל לה קם פכל לחם אלכתיר׃ באתר דנה חזה הוית
וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה יתי
ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה׃ ובעד דלך ראית כאן שכץ אכר כאל
נמר ולה ד מן אגנחה אלטאיר עלי צהרה ולה ד רוס וקד רפע אליה סלטאן׃ באתר
דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא אחי
ושנין

די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושארה ברגליה רפסה והיא
משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה ׃ ובעד דלך ראית ית
פי רויא אלליל כאן שבה ראבע פזע היוב שדיד גדא לה אסנאן
כבאר מן חדיד יאכל בהא וידק ופצל באקי ירוסה ברגלאה והו
מתגייר ען סאיר אלאשבאה אלתי קבלה ולה עשר קרון ׃ משתכל
הוית בקרניא ואלו קרן אחרי דעירה סלקת ביניהון ותלת מן ית
קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא דה ית
בקרנא דא ופם ממלל רברבן ׃ בינמא אנא מתפכר פי תלך אלקרון
פאדי בקרן סגיר קד נבת פי מא בינהא ותלאתה מן אלקרון אלאול
אנקלעת מן בין ידיה ואדא עיון כעיון אלנאס פי דלך ופם יתכלם בעט
כביר ׃ חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כ
כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין דינור גלגלוהי
נור דלק ׃ תם ראית כאן כראסי קד טרחת וכאן שיבא קד גלס
פוקהא לבאסה כאלתלג אלאביץ ושער ראסה אביץ כאלצוף וכרסיה
מן נאר להא שעאע ולולבה נאר משתעלה ׃ נהר דינור נגד ונפק
מן קדמוהי אלף אלפין ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא רבבן
יתב וספרין פתיחו ׃ ונהר מן נאר יגרי ויכרג מן בין ידיה ואלף אלוף
יכדמונה ורבואת רבואת יקומון מן בין ידיה וקד וצע אלחכם ונשרת
אלדיואן ׃

חכ פהיה רוחי נפעמה נבהלה רוחי א׳ פירושו קצרה רוחי ונבעתו וכתב כוד וכריא רוחי

חזה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה
הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא׃
ת֗ם ראית באן מן אגל תלך אלכלמאת אלעט֗ימה אלתי כאנת אל
קרן תתכלם בהא אסתחק גמלת אלשב֗יאן קתל ובאד גסמה
וגעל וקידא ללנאר׃ ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה
בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן׃ ואמא באקי אלאשכ֗אץ פקד סל
טאנהם ואעטו מהלה פי חיאתהם אלי וקת וזמאן׃ חזה הוית בחזוי
ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא
מטא וקדמוהי הקרבוהי׃ ת֗ם ראית פי מא ירא פי אלליל כאן
שאבא מקבל מע אלסחאב חתי בלג אלי מוצ֗ע אלשיך פקרמה בין
ידיה׃ ולה יהב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה
יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדא ומלכותה די לא תתחבל׃
פאעטאה אלסלטאן ואלוקאר ואלמלך וגמיע אלשעוב ואלאמם ואהל
אללגאת לה יטיעון סלטאנה סלטאן אבדיא לא יזול ומלכה לא
יתגייר׃ אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחזוי ראשי
יבהלנני׃ פלמי כרבת רוחי אנא דני פי גסמי ורויא עיני אדהשני׃
קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר
לי ופשר מליא יהודענני׃ תקדמת אלי ואחד מן אלוקוף ואלתמסת

מנה

בגו נ׳ ב׳ בגוא נדנה כי הגוף לנשמה כמו נדן לחרב׃ קרבת על חד מן קאמיא׃ קרבתי על אחד מן העומדים והם המלאכים כמו בין העומדים האלה׃

מט

ויציבא אצבעה מנה: ואמר מצדק מנהו: אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא

מנה אלצחיח פי גמיע דלך פקאל לי וערפני תפסיר אלאמור: אלין
חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא:
הדה אלאשכאל אלעט'אם אלתי הי ארבע ממאלך תקום פי אלארץ':
ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד
עלם עלמיא: תם יתסלמון אלמלך אלקדוסין אלמתעאלין וירתונה אלא
אלדהור ודהר אלדהור: אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא
די הות שניה מן כלהון דחילא יתירה שניה די פרזל וטפריה
די נחש אכלה מדקה ושארא ברגליה רפסה: חינד' אדרת אן
אסתתבת אמר אלשכל אלדי כאן מגאירא מן אלגמיע פהו מפזע
גדא אסנאנה מן חדיד ואט'פארה מן נחאס יאכל בהא וידק
ואלבאקי ידוסה ברגליה: ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די
סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן
וחזוה רב מן חברתה: ואמר אלעשרה אלקרון אלאואיל אלתי פי ראסה
ואלאכר אלדי נבת וסקט מן בין ידיה ג' ולקרן מנה צב אלעינין ופם יתכלם
באלכביר ומנאר מנט'רה אכבר מן נט'ראיה: חזה הוית וקרנא
דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להן: וכנת ראית כאן דלך אל
קרן יחארב אלקדוסין ויט'פר בהם: עד די אתה עתיק יומיא ודינא
יהיב לקדישי עליונין וזמנא מטא ומלכותא החסנו קדישין: אלי אן

הין יה יה
צ
יה

לה יה
די

... לבנימוד על האמור: ועל החיה הרביעית: וקרנא דכן וכו' זאת:
ויקבל ויחשב ... וצדי בנך ... שהוא כתב המכלול צעכת ...

[illegible]

גא אלשיך ותאר אלחכם לאלקדוסין אלמתעאליין ודני אלאגל וורת' אל
מלך אלקדוסין׃ כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיא תהוא
בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה
ותדקנה׃ הכדא קאל תפסיר אלשכץ אלראבע ממלכה ראבעה תכון
פי אלארץ תגייר מא תקדם מן אלממאלך ותאכל גמיע אל
בלאד ותדוסה ותדקה׃ וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין
יקמון ואחרן יקום אחריהן והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין
יהשפל׃ ותפסיר אלעשרה אלקרון מן תלך אלממלכה יקום י' מלוך
ואכר יקום בעדהם פהו יגייר מא תקדם מן אלאולין ויצע ג' מלוך׃
ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה
זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן׃ וכלאם
יתקולה עלי אלעלי ויבלי אלקדוסין אלמתעאליין ויאמל אן יגייר אע
יאדהם וסננהם ויסלמון פי ידה אלי מדה ומדתין ונצף׃ ודינא יתב
ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא׃ ולמא וצע אלחכם
ואזיל סלטאנה אלי אלנפאד ואלאבאדה אלי אכר אלזמאן׃ ומלכותא
ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי
עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון׃
ואלמלך ואלסלטאן ואלשרף אלדי לאלמלוך גמיע מא תחת אלסמא סלמת

אלי אלקום אלקדוסין אלמתעאלין פמלכהם מלך אלדהר וגמיע אלסלאטין
להם יסמעון ויטיעון: עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא
רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת: אלי ההנא
אכר אלקצה ואנא דניאל אדהשתני אפכארי כתירא ותגירת סחנתי
עלי וחפטת אלקצה פי קלבי: בשנת שלוש למלכות בלאשצר
המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: פי
אלסנה אלתאלתה מן מלך בלשצר אלמלך אורי לי רויא אנא דני בעד
מא אורי לי אולה: ואראה בחזון ויהי בראותי ואני בשושן הבירה
אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי:
וראית פי אלמנאם כאני פי סוס אלגוסק אלדי פי בלד כוזסתאן ראית
וכאני עלי שאטי נהר אולי: ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד
לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית
והגבהה עלה באחרנה: פמדדת בצרי פראית כאן כבש קאים
עלי אלשט לה קרנין ואלקרנאן עטימאן אחדהמי אעטם מן אלאכר
ואעטמהמא אלדי נבת אכירא: ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה
ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו
והגדיל: ראיתה ינטח מן וגה גרבא ושמאלא וגנובא וגמיע אלאמם
לא תתקף בין ידיה ולא מכלץ מנה פצנע בהם רצאה ואסתרת:

ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל
הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: ובין מא
אנא מתפהם פאד'א בתיס קד אקבל מן אלמגרב יערו עלי וגה אל
ארץ וליס ימסהא מן שדה עדוה ולה קרן משעב בין עיניה:
ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל
וירץ אליו בחמת כחו: פיתצל אלי אלכבש דו אלקרנין אלדי ראיתה
ואקפא עלי אלשאטי פעדי עליה בקוה חמיתה: וראיתיו מגיע
אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו
ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא
היה מציל לאיל מידו: ראיתה למא וצל אליה אחתד עליה
פצ'רבה וכסר קרנאה ולם תכן פיה קווה אן יקף בין ידיה
פטרחה עלי אלארץ פדאסה ולם יכן לה מכ'לץ מן ידה: וצפיר
העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה
ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: ת'ם ראית
אלתיס קד אכבר גדא פענד תעט'ימה אנכסר אלקרן אלאכבר
פנבתת מכאנה ד' שעב בחדא ארבע גהאת אלסמא: ומן האחת
מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח
ואל הצבי: ומן ואחד מנהם נבת קרן צגיר פעט'ם פצ'לא מן

כהה מהב אלגנוב ואלמשרק ואלשאם אעני אלשאם: ותגדל עד צבא
השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם: תם
עלת אלי נגום אלסמא חתי אוקעת עלי אלארץ מן אלנגום ואלכואכב
ודאסתהא: ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך הורם ל
מכון מקדשו: ואלי רייס אלנגום עלת חתי רפע מנה אלשי אלדאים
וטרח מהייא מקדסה: וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך
אמת ארצה ועשתה והצליחה: ודעת אלנגום בסבב אלשי אלדאים
פי גרם אנהא קד טרחת אלחק אלי אלארץ פעמלת עמלהא ואנגחת
פיה עאגלהא: ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש
לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שומם תת וקדש
וצבא מרמס: תם סמעת צות ואחדא מן אלמלאיכה יתכלם סאל
מלך אכר לפלאני אלמתכלם אלי מתי אלרויא אלדאים ואלדנב ואלוחשה
תגעל אלקדס וגישה דוסא: ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש
מאות ונצדק קדש: פקאל לי אלי אלפין ותלאת מאיה ליל ונהאר יזכו
אלקדס ויפלג: ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה
והנה עמד לנגדי כמראה גבר: פלמא ראית אנא דני הדי אלרויא
טלבת אן אתפהם פאדי בשבה קאים חדאי כמנטר רגל: ואשמע
קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את המראה:

תם סמעת כצות אנסאן פי גהה׳ אלנהר פנאדא באן קאל להד׳א יא גבריא׳
אפהם ד׳א אלר׳ תפסיר אלרויא: ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה
על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון: פגא ענד
מוקפי ופי מגייה הד׳א פזעת עלי וגהי פקאל לי אפהם יא אבן אדם
תפסיר אלרויא פאנה אלי וקת אלאגל: ובדברו עמי נרדמתי על פני
ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי: פלמא כלמני אסבת עלי וגהי עלי
אלארץ פדנא בי חתי אוקפני עלי וקפי: ויאמר הנני מודיעך את אשר
יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ: וקאל האנא מערפך מא יכון פי
אכ׳ר אלגצ׳ב פאנה אלי וקת אלאגל: האיל אשר ראית בעל הקרנים
מלכי מדי ופרס: אלכבש אלד׳י ראיתה ד׳ו אלקרנין מלוך מאדאת
ופארס: והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו
הוא המלך הראשון: ואלתיס פהו מלוך אליונאניין ואלקרן אלעט׳ים אלד׳י
בין עיניה הו אלמלך אלאול מנהם: והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה
ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו: ואלמנכסרה אלתי נבתת
מכאנהא ד׳ הי ארבע ממאלך תקום מן אמה ואחדה ולא בקותה:
ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות
ופי אכ׳ר מלכהם ענד כמאל אלגרום יקום מלך צפיק אלוגה יפהם אל
אחאגי: ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה

והשחית עצומים ועם קדשים ׃ ותעט'ם קותה ולא בקותה ויפסד
פסאדא עג'יבא ויתם לה אן ינג'עה ויהלך אלעט'מא ואקום אלקדוסין ׃
ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים
ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר ׃ ומע כ'בותה יתם אלמכר פי
ידה פיכבר קלבה ויהלך אלכת'ירין פי הדו פיכבר קלבה ויהלך אל
וט'י רייס אלריסא יקום ועגר כלו אלמקדרה ינכסר ׃ ומראה הערב
והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים ׃
ורויא מרה אלליל ואלנהאר אלתי קילת פהו חק ואנת פאחפץ' אלרויא
פאנה אלי וקת טויל ׃ ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה
את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין ׃ ואנא דניאל
אג'תמאת פמרצ'ת איאמא אלי אן קמת פעמלת עמל אלמלך פבהת
מטרקא פי אלתפכר פי אלרויא פלם אג'ד מפהמא ׃ בשנת
אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות
כשדים ׃ פי סנה אחדי לדריוש בן אחשורש מן נסל אלמאדיין אלדי
נצב מלכא בעקב מלך אלכסראנין ׃ בשנת אחת למלכו אני דניאל
בינותי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה
הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה ׃ פי תלך סנה אחדי
מן מלכה אנא דניאל תביינת פי אלכתאב עדד אלסנין אלדי אוחיבה אלה

אלי ירמיה אלנבי ענד תמאם סבעין סנה לכראב ירוש׳: ואתנה את
פני אל יהוה האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר:
פתצרעת אלה רבי טאלב צלוה ותחננא בצום ומסח ורמאד——:
ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא יהוה האל הגדול
שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: ורמת צלית ללה והנורא
רבי אקררת בד׳נובי וקלת אללהם יא רבי אלטאיק אלכביר אלמהיוב
חאפט׳ אלעהד ואלפצ׳ל למחביה וחאפט׳י וצאיאה: חטאנו ועוינו
הרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך: קד אכטאנא ואד׳נבנא
וט׳למנא ועצינא וזלנא מן שראיעך ואחכאמך: ולא שמענו
אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל עם הארץ:
ולם נקבל מן רסלך אלאנביא אלד׳י כאטבו ענך מלוכנא ורוסאנא
ואבאנא וסאיר אלאמה: לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים
כיום הזה לאיש יהודה ולישבי ירושלם ולכל ישראל הקרבים
והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר
מעלו בך: לך יא רב אלעדל ולנא אלכזי כיומנא הד׳א לאל יהודה
ולאל ירוש׳ וסאיר בני אסראל אלקריבין ואלבעידין פי גמיע אלבלדאן
אלד׳י דחית בהם תם בנכתהם אלד׳י נכתו בטאעתך: יהוה לנו בשת
הפנים למלכינו ולשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך: וכמא לנא

יא רבנא אלכזא כדאך למלוכנא ורוסאנא ואבאינא אד אכטאנא
לך׃ לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו׃ ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו
הנביאים׃ וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקולך
ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד
האלהים כי חטאנו לו׃ וסאיר אל אסר׳ תגאוזו תוראתך ודלוא
פלם יקבלו אמרך חתי אנצב עלינא מא פי שרח ואימאן אלמכתו׳
בה פי תוריה מוסי רסול אללה ממא אכטאנא לה׃ ויקם את דבריו
אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה
גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם׃
פופא בוערה אלדי תואעדנא בה וחכאמנא אלדין ולונא אן ינזל
בנא בלוא עצימה מא לם תצנע תחת אלסמא כמא צנעת פי ירוש׳
כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא
חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך׃ בער
מא מכתוב פי תוראת מוסי לאן גמיע דלך חל בנא ולם נבתהל
אלי אללה רבנא פנתוב אליה מן דנובנא ונעקל חקאיקה׃ וישקד יהוה
על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר
עשה ולא שמענו בקלו׃ פחתם אללה עלי אבליה ואתי בהא עלינא

ועלי אנה ללה
רבנא אלרחמה
ואלגפראן ועלא
אנא קד עצינאה׃
ולם נקבל אמר
אללה רבנא לנסיר
פי שראיעה אלתי
געלהא עלינא רסלה
אלאנביא׃ וכל׳

אד̇ הו [illegible] אלעד̇ל פי גמיע צנעה אלד̇י צנע ונחן אלד̇י לם נקבל אמרה׃
ועתה יהוה אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד
חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו׃ ואלאן יא אלאה
רבנא אלד̇י אכ̇רגת קומך מן בלד מצר ביד שדידה וצנעת לך
אסמא עט̇ימא פאננא יומנא הד̇א קד אכ̇טינא וט̇למנא׃ אדני
ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך
כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל
סביבותינו׃ אללהם כגמיע אחסאנך אסאלך אן תרד גצ̇בך וחמיתך
ען מדינתך ירוש' גבל קדסך פאנהא בכ̇טאיאנא וד̇נוב אבא
ינא קד צארת הי וקומך מעירה לגמיע אלמחיטין בנא׃ ועתה
שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על
מקדשך השמם למען אדני׃ ואלאן אסמע יא רבנא צלוה עבדך
ותחננה ואקבל בנור וגהך אלי קדסך אלוחשי כמא אנת אהלה׃
הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים׃ ואסמע לנא סמעה
תאמה ואנט̇ר אלינא נט̇רה כאמלה ורוה שתאתנא ואלקריה אלתי
נסב אסמך אליהא פאנה ליס עלי צלאחנא נחן מוקעין תחננא

בין ידיך לכן עלי רחמתך אלואסעה׃ אדני שמעה אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך׃ אללהם אסמע לנא אללהם אגפר לנא אללהם
אגבנא ואקץ חואיגנא ולא תוכרהא כמי אנת אהלה יא רבי
אלי נסב אלי מדינתך וקומך׃ ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה
חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על
הר קדש אלהי׃ ואיצא אנא דאעי ומצלי ומקר בכטייתי וכטא
יא קומי בני אסר ומוקע תחנני בין ידי אללה עלי גבל קדסה׃ ועוד
אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה
מועף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב׃ ובין מא אנא פי אלדעא
בעד אלצלוה פאדי בגבריל אלמלך אלדי ראיתה פי אלרויא אבתדי
טאירא בסרעה ואצל אלי ענד צלוה אלמגרב׃ ויבן וידבר עמי
ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה׃ פפהמני אד כאטבני
וקאל יא דניאל אלאן כרגת לאעלמך פהם׃ בתחלת תחנוניך יצא דבר
ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה׃
ודלך אן מן אבתדא אתחננך כרג לך אמר ואנא גית לאכברך
בה אד אנת אלכאיץ פאפהם אלאמר ותאמל אלמנטר׃ שבעים
שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם ולהתם

יח
חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתום חזון ונביא
ולמשח קדש קדשים: הי סבעין אסבוע קד קטעת עלי קומך
ועלי קריה קדסך לפנא אלגרם ולבטייה וגפראן אלדנב ומגי
אלעדל אלדהור וכתם אלוחי ואלנבווה ומסח כאץ אלאקדאס: ותדע
ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד
שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב
וחרוץ ובצוק העתים: ותעלם ותפהם מן כרוג אלאמר פי אלרגוע
ובני ירוש' מע אלממסוח אלמדבר סבעה אסאביע תם אתנין וס'
אסבועא תעוד ותבנא רחאבהא ופצולהא ויכון דלך פי או'
קיאת מנהא: ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין
לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ
מלחמה נחרצת שממות: ובעד אלאתנין וסתין אלאסבוע ינקטע
אלממסוח מן אלמוצע פליס לה ואלקריה ואלקדס יפסדהמא קום
אלמדבר אלמקבל ואגלה באלגרק ואלי אכר אלחרב תנבתר עלי וחשאת:
והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה
ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתך על שמם: ויתבת
אלעהד לגמאעה אסבועא ואחדא לכנה פי נצפה ינכת פיעטל אלדבח
ואלבר ומע בסטה אלרגס והשהי אן אלאנפנא ואלתדביאר יצבאן עלי אלוחשה:

בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא
שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר
ובינה לו במראה׃ פי אלסנה אלתאלתה למלך כורש מלך אלפרס
אמר צהר לדניאל אלדי אסמה בלטש׳ ואלאמר חק ואלמראד לה
כביר וקד פהם אלאמר ואפהם אלמנטר׃ בימים ההם אני דניאל
הייתי מתאבל שלשה שבעים ימים׃ פי דלך אלוקת אקמת אנא
דניאל מתחזנא ג׳ אסאביע איאם׃ לחם חמדות לא אכלתי ובשר
ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבעים ימים׃
טעאם לדיד׳ לם אכל ולחם ושראב לם ידכלא פאי ולם אדהן
דהנא אלי אן תמת ג׳ אסאביע איאם׃ וביום עשרים וארבעה
לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל׃ ופי
אלכ״ד מן אלשהר אלאול כנת ואקפא עלי שאטי אלנהר אלכביר והו
אלדגלה׃ ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים
ומתניו חגרים בכתם אופז׃ פמדדת בצרי פראית פאדי במלך
בצורה רגל לאבס עשר ומשדודה חקויה בפצוץ מן אלפאיז׃
וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו
ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון׃ וראית גתתה
כאלאדרך מן אלגוהר ווגהה כרויא אלברק ועינאה כפלאיל אלכתל

ויראנה ורגלאה כלון אלנחאס אלמגלי וצות כלאמה כצות גמהור:
וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי
לא ראו את המראה אבל חרדה גדולה נפלה עליהם ויברחו
בהחבא: וראית אנא דני וחדי הדי אלמנטר ואלקום אלדין כאנוא
מעי לם ירוה לכן וקע בהם אנדעאג עטים חתי הרבו פאכתבו:
ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא
נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: פבקית
אנא וחדי וראית הדי אלמנטר אלעטים ולם תבקי בי קוה ובהגי אנ
קלב עלי מתגירא ולם אחבס קוותי: ואשמע את קול דבריו
וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה:
פלמי סמעת כלאמה וכסמאעי כטאבה כנת מסבתא עלי וגהי
ווגהי אלי אלארצא: והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי: פאדי
ביד קד לאמסתני פכמא מסתני אסותני עלי רכבתיי וכפיי: ויאמר
אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך
ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה
עמדתי מרעיד: פקאל יא דני אלרגל אלמאז אפהם אלכלאם אלדי
אקולה לך וקף עלי וקפך פאני קד ארסלת אליך פלמא כלמני
בהדא אלכלאם וקפת מרתעדא:

ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את
לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי
בדבריך׃ פקאל לי לא תכ'אף יא דניאל אד' מן אליום אלאול אלד'י צירת
קלבך לתתוב ותצום קדאם אלאהך קד סמע כ'טאבך ואנא אתית
בה׃ ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל
אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי
פרס׃ ורייס ממלכה פרס ואקף חד'אי כ'א יומא פאד'י במיכאל
אחד אלריסא אלאולין גא ליעננֿי ואנא תבקית תם לדק מלוך פרס׃
ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד
חזון לימים׃ פאתית לתפטינך אלד'י יואפי שעבך פי אכ'ר אלאיאם
אד' קד בקי והי לזמאן׃ ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני
ארצה ונאלמתי׃ פלמא כלמני בהד'י אלכלאם אנחנית עלי אלארץ
ואסבתת׃ והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה
ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא
עצרתי כח׃ פאד'י בשבה אנסאן קד דנא בשפתיי פפתחת פאי
וקלת לאלד'י הו קאים חד'אי יא סיידי מן רויא הד'י אלשבה קד
אכ'רני אלמכ'אץ ולם אחבס קוותי׃ והיך יוכל עבד אדני זה
לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה
בי׃

פכיף יסתטיע עבד סיידי הדי אן יכאטב סיידי הדי ואנא מן רויתה
לם תתבת ביקווה ותבאר אן לא תבקא בי נסמה: ויסף ויגע בי
כמראה אדם ויחזקני: פעאוד אלמלך בצורה אנסאן ודנא בי
ושדדני: ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק
ובדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: וקאל לי
לא תכאף יא רגל אלמכאן אלסלאם לך תשדד ותאייד פלמא כלמני
ברשך תשדדת וקלת יתכלם סיידי במא שא פאנך קד שדדתני:
ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר
פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: פקאל לי הל עלמת לאיש גית אליך
פאלאן אנא סאעוד אלמחארבה מע אלמלך אלמוכל באפרס
תם אנצרף ויקבל אלמלך אלמוכל באליונאניה: אבל אגיד לך את
הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם
מיכאל שרכם: לכני אכברך במא קד רסם פי כתאב אלחק
וליס אחד יעאונני עלי הולאי אלא מיכאל אלמוכל בכם:

ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו:
ואנא מן אלסנה אלאולי לדריוש אלמדי אוקפת לאשרה ואעדה:
ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס
והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל

׃ וכאן חקא אקול לך לקד בקי לפרס ג מלוך ולרא
סתגני גנאא עט׳ימא מן גמיעהם פאד׳י תמכן מן
׃ צהר אכבר מלך ליונאנין ׃ ועמד מלך גבור ומשל ממשל
רב ועשה כרצונו ׃ פיקום להם מלך גבאר ויתסלט סלטאנא עט׳י
מא ויעמל מא יריד ׃ וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע
רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש
מלכותו ולאחרים מלבד אלה ׃ ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק
עליו ומשל ממשל רב ממשלתו ׃ וישתד מלך אלגנוב ובעץ׳ ריסאה
הם יקוי עליה ויתסלט מן סלטאנה סלטאן עט׳ים ׃ ולקץ שנים
יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים
ולא תעצר כח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה
והילדה ומחזקה בעתים ׃ ובעד מדה סנין ירתפקאן ובמיאעה מלך
אלשאם תציר אלי מלך אלעראק לתעמל עליהא וטיאה ולא תחבס
קוה דראעהא ולא אלשאם תתבת גמאעתה ולא קוותה ותסלם
הי ומדכליהא ומרליהא ואסתארהא ומולדיהא באלמשורה ׃
ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון
ועשה בהם והחזיק ׃ תם יקום מן פרע אצולהא עלי מנברה וירכב
גיש מלך אלעראק וירכב חצונה ויצנע באהלהא מא יריד ויתמכן מנהם ׃

וענד תמאם ק׳אמה
תנכסר ממלכתה
ותנקסם לארבע
גהאת אלסמא ולא
תכון לעקבה ולא
כסלטאנה אלדי תסלט
לכן ממלכתה תתשוב
ותציר לאכרין סוי
הולאי׃ ניח׳

וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב
מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: תם מעבוו
כואצהם מע אניתהם אלמנא מן פצה ודהב ירכלהא
סביא והו יעיש סנין בער מלך אלעראק: ובא במלכות מלך הנגב
ושב אל אדמתו: תם ירכל פי ממלכה מלך אלגנוב וירגע אלי בלדה:
ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ובנו רו
ויתגרה עד מעזה: ובניה יתחרשון בה פיגמעון אליה גיש עטים מעזו
פירכלון בלדה רכולא וינסאבון ענה ויעברון תם יעודון ויתערצון
לה צונה: ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון
והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו: ויחתר חינידׄ מלך אלגנוב פיכרג
ויחארב מלך אלשמאל ויעבי גישא עטימא ויסלם דלך אלגמהור
בידה: ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעוז: ויסתפיה וקם
ספיא ויעטם קלבה ויוקע מעה רבואת ולא יעתז בהא: ושב מלך
הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא
בוא בחיל גדול וברכוש רב: תם יעוד מלך אלשמאל ויגהז גמהורא
אכתר מן אלאול ובעד מדה אוקאת מן אלסנין ירכל בלדה רכולא
וירגע בגיש כביר וסרח כתיר: ובעתים ההם רבים יעמדו על
מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו:

ופי דׄלך אלעצר אלכתירין יקומון מלך אלשאם ואחדאת קומך אל
מגתרין יתחאמלון עלי אקאמה נבווה פיעתרון: ויבא מלך הצפון
וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם
מבחריו ואין כח לעמד: תם יקבל מלך אלעראק וידקי אלחסך ויפתח
מדינה אלחצינה וסלאטין אלשאם לא תקום בין ידיה וכׄיאר אלקום פלא
קוה פיהם ללקיאם: ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד
בארץ הצבי וכלה בידו: תם יתנע אלמסלט עליה כמא ירצא ולא
מקאום לה ויתבת פי בלד אלשאם ואלסיף בידה: וישם פניו לבוא
בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה
ולא תעמד ולא לו תהיה: ויקצד אלי אותק מא פי מלכה ואלמסתאמנין
מעה פיצנע ודייסהׄ אלמרה יסלמהא אליה ליהלכהא פלא תתבת
וישם ?
ולא תכון לה: וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו
לו בלתי חרפתו ישיב לו: ויקצד איצׄא אלגזאיר ויפתח מנהא כתירן
ויעטל מא עיירה בה ראך אלמלך בעד אן יבאפיה עלי פעלה: וישב
פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא: תם ירדד וגהה אלי חצון
בלדה תם יעתר פיסקט ולא יוגד: ועמד על כנו מעביר נוגש הדר
מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: ויקום פי
מרתבתה מן יקתני גלאוזה אלקום ואנמא ראך לבהגה אלמלך ופי

ואיאם יסירה ינכסר מן גיר גצ'ב ולא מלחמה ׃ ועמד על כנו נבזה
ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות ׃
ויקום פי מרתבתה רגל דני לם יגעל עליה בהא אלמלך פיאתי
באטמנאן ויחוז אלמלך באלחילה ׃ וזרעות השטף ישטפו מלפניו
וישברו וגם נגיד ברית ׃ ואגלא אלמנסאבין ינסאבון מן בין ידיה
וינכסרון חתי ולי עהד פיהם ׃ ומן התחברות אליו יעשה מרמה
ועלה ועצם במעט גוי ׃ ומן אלמלתפין מעה מן יעאמלה בארב
חתי יצער גידה פיעצם בקום קלילין ׃ בשלוה ובמשמני מדינה
יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל
ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת ׃ וידכל
מדינתה ופי נעמתהא בהדו פיצנע בהא מא לם יצנעה אבאיה
ואבא אבאיה ויגיז אנתהאבה מן גנימתה וסלבהא וסרחהא
וידבר תדבירא עלי אלחצון אלי וקת אכ'ר ׃ ויער כחו ולבבו על מלך
הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום
עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות ׃ ויצהר קותה וקנוה
עלי מלך אלגנוב בגיש כביר ומלך אלגנוב יתערץ למחארבתה בגיש
כביר עטים גדא ולא יתבת ממא ידברון עליה אלתדאביר ׃

ואכלי

ואכלי פתבגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים: וחתי אכלי
ותאיפה מן כבז ואדאמה יכסרונה פינסאב בגישה ויקע מעה
ינדעא כתירין: ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד
כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד: ואלאתנאן אלמלכאן
יתפק ראיהמא פי אלאסאאה ויתכלמאן באלבאטל בסבב מאידה
ואחדה ולא תנגח להם אד קד בקת מדה לטוקת: וישב ארצו
ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו: ולכן
ירגע אחדהמא אלי בלדה בסרח כביר ופי קלבה אלאסאאה עלי דוי
עהד אלקדס ואלאכד יקציה ויחרבה וירגע אלי בלדה: למועד ישוב ובא
בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה: ובעד אלחול יעוד פידכל אלי
אלגנוב ולא תכון וקעה כאלאולי ולא כאלתאניה: ובאו בו ציים
כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קדש ועשה ושב ויבן על
עזבי ברית קדש: ויריאכלה אלמפאדין ואלבחריין ויציר מגתמא
ויעוד ויסכט עלי דוי עהד אלקדס ויצנע דלך תם יעוד ויתאמל
תארכי עהד אלקדס: וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש
המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוץ משומם: ואגלא יקומון מנה
ויבדלון אלקדס אלחצין וידילון אלדאים ויגעלונה רגסא: ומרשיעי
ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו: ואלטאלמי עהד

ידיהם באלחייל ותקום אלטאיעי מעבודה יתמכנון ויתנעון רשך׃
ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה
ימים׃ ועלמא כל אמה יעלמון גמהורהא ויבתלון בסיף וחריק
וסבי וגנימה מדה׃ ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם
רבים בחלקלקות׃ ועבר אבתלאהם יעאנון עונא יסירא וינצם
אליהם כתירון באלחייל׃ ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר
וללבן עד עת קץ כי עוד למועד׃ ומן אלעלמא יפתקדו לכי יסבכו
ויחלדו וינקפו אלי וקת אלאגל אלדי קד בקת אליה מדה׃ ועשה כרצונו
המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות
והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה׃ תם יצנע אלמלך אלאבר
כמא ירידאה וירתפע ויתכבר עלי כל אמראהב ועלי רב אלאר
באב יתכלם באלעגאיב וינגח פי אמרה אלי אן יפנא אלסכט כמי וקע
בה אלאנבתאר׃ ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל
כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל׃ ולא מעבודי אבאיה לא ילתפת
ולא מעבודי אמהאתה בל ירתפע עלי אלכל׃ ולאלה מעזים על
כנו יכבד ולאלה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד בזהב ובכסף
ובאבן יקרה ובחמודות׃ ומעבוד עדיד פי מכאנה יכרמה
ומעבוד לם יערפוה אבאיה יכרמה בדהב ופצה וגואהר ותיאב

פאכרה: ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר יכיר
ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיר: ויצנע כרא
כתירא לחצון אלמעבור אלגריב אלדי אעתרפה לה ויצלטר עלי אלאמ
ור להא ויקט עהם אלצ'יאע באלתמן: ובעת קץ יתנגח עמו מלך
הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות
ובא בארצות ושטף ועבר: ובעד מדה ינאטחה מלך אלרום וינתקל
אליה מלך אלפרס בכיל ופרסאן וספן כתיר פידכל פי בלדאנהם
וינסאב ויגוז: ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו
אדום ומואב וראשית בני עמון: ואדי דכל בלד אלשאם יהרך
אכתרה ויפלת מן ידה בלד אדום ומואב וטרף בלד בני עמון:
וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: ויבסט ידה
[illegible]יר אלבלדאן ובלד מצר לא תפלת מן ידה: ומשל במכמני
הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולובים וכשים במצעדיו:
ויתסלט עלי מכאזן אלדהב ואלפצ'ה וגמיע דך מצר ויכון בעצ'
אלנובה ואלחבשה פי כטאה קדמיה: ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון
ויצא בחמא גדולה להשמיד ולהחרים רבים: ואכבאר תדהשה
אלאכבאר מן אלמשרק ומן אלשמאל פיכרג בחמיה כבירה ליכפר
אלכתירין ויתלפהם: ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש

ובא עד קצו ואין עוזר לו׃ ויכ׳רב כ׳באה ופסטאטה בין אלבחר וגבל
אלשאם חתי יאתיה אגלה פלא מעין לה׃ ובעת ההיא יעמד מיכאל
השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא
נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל
הנמצא כתוב בספר׃ ופי ד׳לך אלוקת ינתצב מיכאל אלרייס אלכביר
אלמוכל בקומך פיכון וקת שדה מא לם יכ׳ מת׳להא מד כאנוא
אמה אלי ד׳לך אלוקת ופיה יתכ׳לץ׳ קומך כל מן וגד מכתובא פי
אלכתאב׃ ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם
ואלה לחרפות לדראון עולם׃ וכת׳יר מן אלניאם פי אלתראב יס׳
תיקט׳ון פהולאי להיוה אלדהר והולאי לעאר ועברה אלדהר׃
והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים
לעולם ועד׃ ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר
עד עת קץ ישוטטו רבים ותרבה הדעת׃ ואנת יא דניאל אחפץ׳
הד׳י אלכלאם ואכתם הד׳י אלכתאב אלי וקת אלאנגלא יטוף פיה אלכת׳יר
ותכת׳ר אראהם׃ וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים
אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר׃ ואנא דניאל
ראית פאד׳י באת׳נין אכ׳ראן ואקפאן עלי שאטי אלדג׳לה ימנה
ויסרה׃ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר

׃ אלי מתי אגל [...]פיאות ׃ וָאֶשְׁמַע

מִמַּעַל לְמֵימֵי הַיְאֹר וַיָּרֶם יְמִינוֹ וּשְׂ[...] אֶ

[...]בְּחֵי הָעוֹלָם כִּי [...] מוֹעֲדִים וָחֵצִי וּכְכַלּוֹת

[...]ש תִּכְלֶינָה כָל אֵלֶּה ׃ וסמעת אלמלך אללאבס אלעש

[...] פוק מא אלנהר רפע ימינה ויסארה אלי אלסמא וחלף

׃ אלעאלם אנה אלי וקת אוקאתהם ונצפהא ועבר תבדיד יד

[...]ום אלקדס תפני גמיע הדה ׃ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי וְלֹא אָבִין וָאֹמְרָה

[...]דֹנִי מָה אַחֲרִית אֵלֶּה ׃ ואנא סמעת דלך ולם אפהמה פקלת

א סיידי מא אכר דלך ׃ וַיֹּאמֶר לֵךְ דָּנִיֵּאל כִּי סְתֻמִים וַחֲתֻמִ[...]

הַדְּבָרִים עַד עֵת קֵץ ׃ קאל אמץ יא דניאל פאן אלכלאם מחפוץ מ[...]

אלי וקת אלאגל ׃ יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצָּרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ [...]

וְלֹא יָבִינוּ כָּל רְשָׁעִים וְהַמַּשְׂכִּלִים יָבִינוּ ׃ פיתחרר ויתנ[...] וינס[...]

אלכתיר ויצלמהא אלצאלמין ולא יפהמונה ואלעלמא יפהמונה ׃

[...] הַתָּמִיד וְלָתֵת שִׁקּוּץ שֹׁמֵם יָמִים אֶלֶף מָאתַיִם וְ[...]

[...]ים וירגע אלרגס וחשא אלף סנה ומאיתין

[...]ימים אֶלֶף שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים [...]

...ר הימין ואתנח...

...פי ותקום לקיץ ...ך ענר אגבל אי...

סכום הפסוקים של ספר דניאל

שלש מאות ושבעה וחמשים סימ׳ שנ״ז

והוה ביומי אנטיוכס מלכא דיון מלך רב ותקיף הוה
בשלטניה וכל מלכיא ישתמעון ליה וכאן פי איאם אנג
מלך אליונאניה והו כאן מלכא מאיירא וותיקא פי ממלכתה
אלממלך [illegible]ין לה והוא כבש מדינן סגיאן ומלכין תקיפין באיסור
אסר [illegible] נדי בירניתהון והיכליהון אוקיד בנורא וגיבריהון
...סור אסר והו פתח מדן כתירה ואסר מלוך ותאך ואכרב
...יהם ואחרק היאכלהם באלנאר וקייד גבאברתהם באלקיוד
בנא [illegible]תא על ספר ימא למהוי ליה לבית מלכו
וקרא ...ה אנטוכיא על שמיה והו בנא מדינה כבירה על סאחל
אלבחר לתכון לה דאר אלמלך וסמאהא אנטכיה באסמה ואיף
...גרס תניניה בנא ליה מדינתא אחרנתא לקבלה וד...
...ת בגרס וכין שמהתהון עד דנא ואיצא בני...
מדינה אכרי באזאהא וסמאהא מד...
...שניו למי...

הנא יוחנן בן מתתיה אמראס אליהוד גית לשרכ׳ול אלי ניקנור: אדין
עאלין נטורייא ותרעייא ואמרו לניקנור כהנא רבא די יהוד קאים
על תרעא ואמר להון ייעול: חינ׳יד׳ דכ׳לו אלבואבין ואחצ׳רוה וקאלו
לניקנור אמראס אליהוד אלכביר ואקף באלבאב אג׳אבהם וקאל ידכ׳ל:
אדין הוא על יוחנן קדם ניקנור ענה ניקנור ואמר ליוחנן אנתא הוא
חד מן מרודייא די מרדו במלכא ולא בעין שלם מלכותיה: חינ׳יד׳
אדכ׳ל יוחנן בין ידי ניקנור פאבתדי ניקנור וקאל לה אנתה הו ואחד
מן אלעצאה אלד׳ין תמרדו באלמלך וליס ירידון סלאם מלכה: ענה
יוחנן קדם ניקנור ואמר כען אתיתי קדמך למעבד מא די את בעי:
אג׳אב יוחנן בין ידיה וקאל אלאן קד גית אלי חצ׳רתך לאצנע מא תריד:
ענה ניקנור ואמר ליוחנן הא כמצבי את בעי סב חזירא ונכסיה
לצלמא ואלבשנך לבושא דמלכותא ואדכבנך על סוסא דמלכא
ותהוי מן רחמי מלכא: אג׳אבה וקאל אן כנת תצנע מראדי
כד׳ כנזיר ואד׳בחה לצ׳נם חתי אלבסך תיאב אלמלך וארכבך על
פרס אלמלך ותכון כואחד מן מחבי אלמלך: וכדי מא פתגמא שמע
אתיביה יוחנן ואמר מארי אנא דחיל מן בני ישראל דלמא ידעין
די עבדית כן ורגמונני באבניא יפקון כל אינש מן קדמך דלמא
יחוון בית ישראל: וכמא סמע יוחנן הד׳א אלג׳ואב וקאל יא סידי אנא אכאף

מן בני אסר לדא יסמעון אני קד צנעת דלך פי רגמוני בלחגאר
ואסאלך אן יכרג כל אלנאס מן בין ידיך לדלא יכברון בדלך ׃ אדין
ניקנור הנפיק כל אינש מן קדמוהי ׃ חינידׄ אכרג ניקנור כל אלנאס
מן בין ידיה ׃ ביה זמנא זקף יוחנן בר מתתיה עינוהי לשמיא וסדר
צלותיה קדם רבון עלמא ואמר אלהי ואלהא דאבהתי אברהם
… יצחק וישראל ׃ פענד דלך שאל יוחנן בן מתתיה עיניה אלי
… אלסמא ונצב צלותה בין ידי סייד אלעאלם וקאל יא אלאהי
ואלאה אבאי אבר׳ ויצח׳ ואסר׳ ׃ וכן אמר לא תמסרנני ביד ערלא
הדין דלמא יקטלנני ויהך וישתבח בבית דגון טעותיה ויאמר
טעותי מסרתיה בידי ׃ וכדא קאל לא תסלמני פי יד הדי אלאקלף לילא
יקתלני וימצי וימתדח פי בית מעבודה ויקול מעבודי אסלמה פי
ידי ׃ בה שעתא פסע לותיה תלת פסעין ודקר חרבא בלביה ורמא
יתיה קטילא בעזרתא דקודשא ׃ מן סאעתה ותב אליה ג׳ כטא ודג
אלחרבה פי קלבה וטרחה קתילא פי אלמוצע אלמקדס ׃ ענה יוחנן
קדם אלה שמיא ואמר מארי לא תשוי עלי חובין דקטלתיה בבית
מקדשך כען תמסר כל עממיא די אתן למטעי בני ישראל
די בירושלם ׃ אבתדא יוחנן בין ידי רב אלסמא וקאל יא רב לא תגעל
עלי דנבא בקתלי להדי פי אלקדס לאן אסאלך אן תסלם גמיע
אלשעוב

וקאתל ליו[...]א בגרס אלבאטי אן עהר אבאינא לא יזול ענא הלא

אלדין גאו ליטגו אליהוד אלדי פי מדינה אלסלאם׃ אדין נפק יוחנן ביומא
ההוא ואגיה קרבא בעממיא האלין וקטל בהון קטליא סגיא ועדקון
עמא די אשתיזבו מן חרבא בספינתא לות מלכא אנטיוכס׃ חינד
כרג יוחנן פי ראס אליום וחארב אולאיך אלשעוב וקתל מנהם קתלה
כבירה והרב אלקום אלדי תכלצו מן אלסיף פי אלמראכב אלי אנטיוך אלמלך׃
ומנין קטוליא די קטל ביומא ההוא שבעין ותרין אלפין ושבע מאה
די הוו קטלין גבר חבריה׃ וכאן עדד אלקתלא אלדי קתל פי ראס אליום
אתנין וסבעין אלפא ותש לאן כאן יקתל בעצהם בעץ׃ במותבלותיה
בנא מנרתא וקרא לה מקבי קטל תקיפין׃ ופי רגועה בנא אסטואנה
וסמאהא מקבי קתל אלאקויין׃ וכדי שמע אנטיוכס מלכא די
אתקטיל ניקנור רבניה עקת ליה לחדא ושלח וקרא לבגרס
חייבא מטעי עמיה׃ פלמי סמע אנטיוך אלמלך אן קד קתל ודירה
צעב עליה גדא פבעת ודעא בבגרס אלבאטי מצל קומה׃ ענה
אנטיוכס מלכא ואמר לבגרס הלא ידעת אם לא שמעת מה
דעבדו לי בני ישראל קטלו חילי ובזו ית משריתי ורברבני׃ אבתדי
אנטיוכס וקאל לבגרס אמא עלמת או סמעת מא צנעו לי בני
אסראיל קתלו גנודי ונהבו עסאכרי ורוסאי׃ כען על נכסיכון אתון
רחיצין או על בתיכון דילכון וכען אותו ונסק עליהון ונבטיל

מנהון קימא דגזיר עליהון שבתא וירחא ומהולתא׃ אלאן ערלא
אמותכם אנתם מתוכלין אן תקדרון אן ביזתכם הי לכם אלאן תעאשר
נתער אליהם ונעטל אלעהד אלמקטוע עליהם דלך אלסבת ואלעיד ואל
כתאנה׃ אמרין קם בגלם חייבא וכל משריתיה ואתא לירושלם׃
חינייד כרג בגרס וסאיר עסאכרה וואפא מדינה אלסלאם׃ קטל
בה קטלא סגיא וגזר בה גזירא גמירא על שבתא וירחיא
ומהולתא׃ קתל פיהא קתלה עטימה וקטע פיהא אקטאע אלפנא
עלי מן יחפט אלסבת ואלעיד ואלכתאנה׃ כל קבל דנא מן די מרדת
מלכא מהחצפא כל די יגזר ברייה אית יאו גוברא ואתרניה
ויצלבונון לקביל ינקיא בחריא׃ פענד דלך למי כאן אמר אלמלך
חיאתא פאי רגל כתן ולדה גאו בטל רגל וזוגתה ויצלבוהמא חדא
אלטפל׃ ואף איתתא ילידת בר בתר דמית בעלה וגזרתיה
לתמניא יומין וסליקת על שורא דמדינתא וברה דגזרתיה
בידה׃ ראיתא בעץ אלנסא ולדת אבנא בעד מות אביה וכתנתה
לתמאניה איאם ונערת עלי אלסור וולדהא אלמכתון מעהא׃
ענת ואמרת לך אמרין בגרס חייבא קימא דאבהתנא לא יפסוק
מננא ולא מבני בננא ואפילת ית ברה לתחות שורא ונפלת בתרוהי
ומיתו תרויהון וסגיאין מן בני ישראל הוו עבדין כדין ולא משנין קים אבהתהון׃
אלאכבאר

וקאלת לך יה[illegible]א בגרס אלבאטי אן עהד חבאיבה לא יזול ענהא ולא
ען בני בנינא וסק[illegible] ולדהא תחת אלסור ורמת נפסהא וראחה ומאתא
גמיעא וכתירין מן בני אסר כאנו יצנעון כדאך ולא יגיירון סנן
אבאיהם: ביה דמנא אמרין בני ישראל גבר לחבריה איתו ונשבות
במערתא דלמא נחליל יומא דשבתא ואכלו קרציהון דיהודאי
קדם בגרס: פירשך אלוקת קאלו בני אסר בעצהם לבעץ תעאלו נסבת
פי בעץ אלמגאיר לליא נבדל יום אלסבת פסעו בהם אלי בגרס: אזלין
שלח בגרס בגבריא מרי דינא ואתו לפום מערתא ואמרין בני
ישראל פוקו ולותנא ואיכולו מן לחמנא ושתו מן חמרנא ועובדנא
אתון עבדין: חינד בעת בגרס ברגאלה וסלאח פגאו וגלסו פי באב
אלמגארה וקאלו יא יהוד אכרגו אלינא כלו מן טעאמנא ואשרבוא
מן שראבנא ואצנעו מא נחן צאנעין: ענין ואמרין בני ישראל
חד לחבריה דכירין אנחנא מא דאתפקדנא על טורא דסיני
שתה יומין תעבדון עבידתכון וביומא דשבתא תנוחון כען טב
לנא דנמות מדנחליל יומא דשבתא: אגאבו בני אסר וקאלו בעצהם
לבעץ אנא דאכרין מא וצינא בה עלי גבל סיני סתה איאם תצנע
[illegible]אגמיע ופי אליום אלסאבע תסתריח אלאן אצלח לנא אן נמות מן אן
נבדל יום אלסבת: כל קבילו דנא כיד לא קבילו להום איתיאו אלעין

רטיבין ואוקידו על פום מערתא ואתקטילו כאלף גברי ואיתא׃
פענד דלך כמי לם יכרגו אליהם גאבו חטבא רטבא ואשעלו פי פם
אלמגארה פמאת מנהם שביה באלף רגל ואמראה׃ בתר דנא נפקו
חמשא בני מתתיה יוחנן וארבעה אחוהי׃ ואגיחו קרבא בעממיא
האלין׃ פבעד דלך כרגו כמסה בני מתתיה יוחנן וארבעה אכותה
וחארבו אולאיך אלשעוב׃ קטלא סגיא קטלו בהון ועריקו ריאשתארו
לאפרכי ימא ראתרחיצו על אלה שמיא׃ קתלו מנהם קתלה
כבירה והרב מן בקי מנהם אלי גזאיר אלבחר אד׳ אתכלו עלי רב אל
סמא׃ באדין יתיב בגרס חייבא בספינתא ועריק לות מלכא אנטיוכס
ועמיה גברין דאשתיזבו מן חרבא׃ וחינד׳ גלס בגרס אלכאטי פי
ספינה והרב אלי אנטיוכס אלמלך ומעה רגאל קד הרבו מן אלסיף׃ ענה
בגרס ואמר לאנטיוכס מלכא אנתא מלכא שמתא טעים לבטלא
מן יהודי שבתא וירחא ומהולתא ואשתדור רב בגוה ולא אר־־כו
אלהון כל עממיא אומיא ולישניא לא כהלין לחמשה בני מתתיה
די אנון מן אריון תקיפין ומן נשרין קלילין ומן דיבין חציפין׃ פא
פאכבתרא בגרס וקאל לאנטיוכס אלמלך יא איה[illegible] אנת אמרת
אן ימנעו אליהוד מן אלסבת ואלעיד ואלכתאנה ואנ[illegible]ם אן תבטלוא [illegible]ם
עטימה וקלה בתיר פי מא בינהם ו־־־ו ח־־־בית ימריגו

תבו בני ישראל ... א על דנא קמו חמשה בני מתתיה

ת ההוא ואגיחו קרבא בעממיא האנון וקטלו מנהון

[...]א סגיא ואתקטיל מנהון יהודה. חין ראו וקע פי קלובהם

איא גיירא וכאן אסמאיהם יהודה אלבכר שמעון אלב׳ יוחנן

אלג׳ יונתן אלד׳ אלעזר אלה׳ פקבל אן ינפרהם אביהם לאלמחארבה

עא להם ובארכהם וקאל להם יא יהודה אשכר פעלך בפעל

יהודה בן יעקב אלדי כאן משבה באלאסד ואנת יא שמעון אשכר

פעלך כפעל שמעון בן יעקב אלדי קתל אהל שכם למא אכטו עלי

יינה אכתה ואנת יא יוחנן אשכר פעלך מתל אבנר בן נר

רייס גיש בני אסר ואנת יא יונתן אשכר פעלך כפעל יונתן ב[ן]

שאול אלדי קתל אלפלסטין ואנת יא אלעזר אשכר פעלך כפעל

[...] ב׳ אלעזר אלדי גאר לרבה וכרץ בני אסר מן אלסכט עלא

[...] יעא כרגו כמסה בני מתתיה פי דלך אליום וחארבו או

לאיך אלשעוב וקתלו מנהם קתלה כבירה וקתל מנהם יהודה:

בה שעתא ההיא כד חזו דאתקטיל יהודה תבו ואתו לות

אבוהון ואמר להון למא תבתון: מן וקת כאן קד קתל יהודה

רגעו וגאו אלי אביהם וקאל להם לם רגעתם: ענה ואמרין יהודה

אחונא אתקטיל דהוה מתחשיב כות כולהון: אגאבו וקאלו

יהודית אבונא קטל אלף ביאן יחסב [...]זעין: עני מו
ואמר להון אפיק עמכון ואגיחו קרבא עמ[...]מיא האל
יהובדון בני ישראל ואתון תתנחמון על אחוכון: פאגאב מתת
וקאל אנא אכלג מעכם ואחארב הולאי אלשעוב כילא יבידון
בני אשר ואנתם אתרכו אגתמאעכם עלי אכיכם: ונפק מתתיה
ביומא ההוא עם בנוהי ואגיחו קרבא בעממיא: פכרג מתתיה
פירוזך ליום מעבניה וחארבו אולאיך אלשעוב: ואלהא שמיא מסר
כל גברי עממיא האלין בידהון וקטלו מנהון קטלא סגיא כל
שלוף חרבא וכל אחיד קשתא ורברבי פרוותא ולא אשתאר
מנהון משיזיב וערק מן דאשתיזב מנהון לאפרכי ימא ולעזר
הוה מתעסיק בקטלא דפילא וטבע בפורתא דפילא: ורב אלסמא
אסלם גמיע גבאברה הולאי אלשעוב פי אידיהם פקתלו קאדה
כבידה כל מאסך סיף וכל מאדר קוס ורוסא אלכלפא ולם יבקא
מנהם פלית והרב מן בקי מנהם אלי גזאיר אלבחר ואלעזר כאן מש'
תגל פי קתל אלפילה פגרק פי פרת פילה: ובעוהי אחוהי בין חייא
ובין מיתיא ולא אשכחו יתיה ובתר כן אשכחו יתיה טביע בפורתא דפילא:
פלמי רגעו אכותה טלבוה בין אלמותי ואלאחיא פלם יגדוה ובעד דלך וגדוה קד
גרק פי פרת פילה: והדר בני ישראל אתמסרו סנאיהון בידהון מנהון קרו

ונחתון יגלבו על אילנא ובגרס חייביא מטעי עמיה קלוהי בגדריא
עמא בית ישר׃ ופרחו בני אסר אל אסלמון אעדאיהם פי אידיהם
מנהם מן אחרקו בלנאר ומנהם מן יצלבוה עלי אלאשגאר ובגרס
אלכאטי מתל קומה אחרקוה בלנאר שעב אל אסר׃ ואנטיוכס
מלכא כד שמע די אתקטיל בגרס תנינה וכל רברבוהי דעמיה
יתיב בספינתא וערק לאפרכי ימא וכל אתר די ייתי מורדין ביה
ואמרין ליה ערוקא ערקא ורמא בנפשיה לימא׃ ואנטיוכס
אלמלך סמע אן קד קתל בגרס ודידה וסאיר מן מעה גלס פי ספינה
והרב אלי גזאיר אלבחר פכאן אי מוצע וצל אליה עצוה וסמוה אלהארב
פאגרק רוחה פי אלבחר׃ בתר דנא עלו בני ישראל לבית מקדשא
ובנו תרעיא ודכיאו בית מקדשא מן קטילייא ומן סאבתא׃ בעד
אן דכלו בני אסר אלי בית אלמקדס ובנו אלתלם אלמפתוח וטהרו
דס מן אלקתלא ומן תלך אלנגאסאת׃ ובעו משחא דזיתא דכיא
לאדלקא בוציניא ולא אשכחו אלא צלוחית חדא דהות חתימא
בעזקת כהנא שמואל נביא וידעו דהיא דכיא׃ וטלבו דהן זית
טאהר לאשעאל אלסראג פלם יגדו אלא ברנייה ואחדה מכתומה
בכהנם לאמאם אלכ... ...שמ...

דהבה ברכתיה ואדליקו מניה תמניא יומין : פכאן פיהא מקדאר
מא ישעל מנה יומא ואחדא ולרב אלי אסכן אסמה הנאך געל
פיהא אלברכה פאשעלו מנהא ח׳ איאם : על כן קימו בני חשמונאי
הדין קימא ואסרו הדין אסרא אנון ובני ישראל כלהון : פלדאך
תבתו בני חשמנאי הדה אלתתביה ואיידו הדה אלתאייד ורסמו הדה
אלרסם ובני אסר אגמעין בעדהם : להודעא לבני ישראל למעבד
הדין תמניא יומין חדוא ויקר כיומי מועדיא דכתיבין באוריתא
לאדלקא בהון להודעא למן דייתי מבתריהון ארי עבד להון
אלההון פורקנא מן שמיא : ליערפו בני אסר אן יעמלו הדה אל
תמאניה אלאיאם סרור מתל איאם אלאעיאד אלמכתובה פי אל
תוריה לישעלו פיהא צ׳יאא ליערפו [מן יגי] מן בעדהם אן אלאההם
צנע להם אלמגותאת מן אלסמא : ובהון לא למספד ולא למבכי
ולא למגזר צומא וכל גבר דיהי עלוהי נדרא ישלמניה ופיה
לא ינדב ולא יבכא ולא ינדר צומא ואי רגל כאן עליה נדרא פליופיה :

ברוך יוי לעולם אמן ואמן

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה. חמשה כתיב בהון ויהי ראנון לישן וי ואלין
אנון ויהי בימי אמרפל ומאי ויהוה ביומי אמרפל דאתכנשו מלכין
ולא הוה ויבעלמא עד דאתא אמרפל ויהי בימי שפט השפטים
ויהוה ביומיהון דהוה כפנא בארעא דכת ויהי רעב ויהי בימי אחז
ויהוה ביומי אחז מאי כתיב תמן נערה ביהודה ונקיתנה מיכן אתיליף
כולהון דכתיב בהון ויהי בימי לישן דוי הוא ויהי בימי יהויקים ויהוה
ביומוהי דכת ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו הוה מן יומי עלמא
מן שנין קדמיתא כד הוו עקתין אתין על בני ישראל הוו מילן קדם
אל[illegible] בשמיא ועני יתהון דכת והיה טרם יקראו ואני אענה
ויהוה ביומוהי הוא אחשורוש חד מן עשרה מלכין דמלכו ועתידין
ימלכו בעלמא ואלין אנון מלכותא קדמיאה דמלך מלכא יוי צב
דיבעגלא תתגלי מלכותיה תנינא נמרוד תליתאה פרעה רביעאה
שלמה חמישאה נבוכדנצר שתיתאה אחשורוש שביעאה
כורש תמני רומי תשיעאה משיחא בר דוד עשיראה מלך מלכיא
יוי צב יתרומם ויתעלה דבעגלא תתגלי מלכותיה על דיירי ארעא
כי מטת מלכות בבל למיבדר מן ארעא ושלטנה דא עדוי מנה לא
הוו ידעי אנשי מדינתא מן ישון עליהון מלך ובד מית נבוכדנצר

קם אויל מרודך בריה בתריה ולא הוו צביין אנשיא מדינתא למיקם
יתיה מלכא עליהון בדם מתיבין ואמרין ליה נבוכדנצר אבוך לא
הוה מרודיה עם בני אנשא והדר מקימין אנחנא יתך מלכא עלנא
ויקטל יתן וכד שמע אויל מרודך ית פתגמא דבני מדינתא אמר
להון אבי נבוכדנצר מית וטריד מן עלמא ועד כען לית אר־בון
מהימנין מתיבין ליה נבוכדנצר אבוך לא הוה מרודיה עם בני אנשא
והדר מקימין אנחנא יתך מלכא עלנא ויקטל אבוך ארגיש ית ארעא
כולא וית מלכיא כולהון דעלמא כתיב הזה האיש מרגיז הארץ
מרעיש ממלכות מה עבד אויל מרודך בההיא שעתא על לבית
גנזי מלכא ונסיב מתמן שלשלן דפרזל ורמא בעקבוי נבוכד
נצר אבוהי ונגריה ואפקיה מן קבריה רמה ביה ואתה השלכת מקברך
כנצר נתעב וכד חזו אנשי מדינתא דעבד אויל מרודך לעות אבוהי
דבשמיא קמו כל אנשי מדינתא בחדוא רבא ואלבישו ית אויל
[illegible]ך ארגונא טבא דמלכותא ויהבו ליה יקר סגי ורבו יתירא מתיב
דניאל גברא חמידתא ואמר לאויל מרודך לאפוקי אסירי מן בתיה
לעלם דכן כתיב אסיריו לא פתח ביתה כד אתחייבו ושרי אתגבר
וסליק עליהון נבוכדנצר אבוך ואחריביה ית ארעא דישראל ובז קרתא
ירושלם וסליה ואוקיד בית מקדשא בנורא ואגלי עמהון מלכא

מלכין מפתח פומיה בה נותרתא מרומם ומשבח למלכא רמא
ליה אתיהיב מפתחתא לבא דפתיחין כל תרעי חכמתא וביכת
ליבא ידע ושמע מלי עופא כחדא בעירא וחיות ברא טבין
ואחרין להטין קדמוהי אדין ונמלין אחרון זינא חכים בלישנהון
מכל אומיא כחדא כל מתיבתא דייעין מניה כל מלכותא לתיתה
אחרת כל שלטוניא וליה אתיהיב כליל דנצחין דרמא דשעבד
על כל בני אנשא   הוא הוה לאש כל מלכותא ומלכותיה לקביל
חברתה לא נסיבת זינין כל מלכיא אתרעדו מניה וכל מרינן
גלי רזין גליא ליה לדין וידע כל הרהר בגו בני אנשא במן דעבד
יהיב צדקתא ועביד גמילות חסדיא   מן בראשית הוא זכי
לעלמא דין דיהוי מלכא ואף זכי לעלמא דאתי הוא שלמה
מלכא דעבד כורסייא לבא חפייה בדהבא טבא דאופיר מקבע
ביה ומשקע באבני שישא ומקבעין זמרגדין וכרכדין ובלורין
ומרגלין וכל מינין דאבנין טבין דכל מלכין לא אתעביד
כותיה וכל מלכותא לא יכלין למתקן כורסיא דדמי ליה ודין
הוה עובדא דכורסיא קיימין עליה תרי עסר אריון דדהבא
ולקבלהון תרי עשר נשרין דדהבא אריא לקביל נשרא
נשרא לקביל אריא ממונין אלין לקביל אלין ידא דאריא

דימינא דדהבא לקביל אפיה דנשרא דדהבא ודיא דסמאליה
לקביליה דאריא דדהבא דימינא סכום מנין אריותא שבעין
ותרין ודנשריא שבעין ותרין ורישׁ סגלגל כרסיא מלעיל
אתר בית מותביה דמלכא וליה שתא דרגין דדהבא כתבא מפרש
ויעש המלך כסא שן גדול ושש מעלות לכסא ועל דרגא
קדמאה תורא דביע דדהבא ולקבליה אריא דדהבא ועל
דרגא תניינא דביע דובא דדהבא ולקבליה דביע טלה דדהבא
ובדרגא תליתאה דביע נשרא דדהבא ולקבליה טאוסא
דדהבא ועל דרגא חמישאה סונארא דדהבא ולקבליה
דביע תורנגלא דדהבא ועל דרגא שתיתאה דביע בר נצא
דדהבא ולקבליה בר יונה דדהבא דאתה כן עתידין כל עממיא
אומיא ולישניא לאתמסרא בידיהון דישראל ועל ריש כרסיא
קימא מנרתא דדהבא מתקנא בתקונה בבוציניהא חזורהא
ועיבתהא ומחתיתהא ובכלידהא ובשושנהא וקימין לקבל
סטרא דמנרתא שבעין קנין דמנרתא דדהבא דציירין עליהון
שבעה אבהת עלמא ואלין אינון שמהתהון אדם נח שם
אברהם יצחק יעקב ואיוב ביניהון ולקביל סטרא תניינא
די מנרתא קימין שבעה קנין אוחרנין דמנרתא דדהבא

דמלכא שלמה לא הוה לכל מלכא   וכד אתחייבו שנאיהון
דישראל אתגבר וסליק עליהון נבוכדנצר רשיעא מלכא דבבל
אחריב ית ארעא דישראל בז ית קרתא ירושלם וקלא ית בית
מקדשא בנורא ואגלי ית עמא בית ישראל ואיתי יתהון לבבל
בארע חמת ואגלי עמהון ית כורסיא דמלכא שלמה וכד בעא
נבוכדנצר רשיעא למסק ולמיתב עלוהי לא הוה ידע דבמוכנא
הן סלקין ליה אפריש ית רגליה על דרגא קדמאה ואריא דדהבא
פשיט אטמיה דימינא ומחא יתיה על דרגא קדמאה ואריא
דדהבא פשיט אטמיה דימינא ומחא יתיה על אטמא דסמאליה
והוה מיתגר מניה עד יום מותיה   ומבתר נבוכדנצר
מלכא דבבל אתא אלכסנדרוס מקדון ושבא ית כורסיא
ואוביל יתיה למצרים וכד חזא שישק מלכא דמצרים ית
שבחיה דכורסיא דהוה משובח מכל כורסיא הוה מחמיד למסק
ולמיתב עלוהי ולא הוה ידע דבמוכניא סלקין אפריס ית רגליה
על דרגא קדמאה ואריא קדמאה פשט אטמיה דימינא ומחא
יתיה על אטמא דסמלא והוה מתקרי פרעה חגירא עד יום
מותיה   וכד אתא אפופינוס בר אנטיוכס מלכא וסליק על ארע
דמצרים ואחריב יתה ושבא ית כורסיא ואיתי יתיה בספינן

ואשתמטת כרעא דכרסיא בשלשלתא דדהבא ואתו כל תמיא
וכל אומניא למתקנא ית כרעא דכרסיא ולא יכילו למתקנא
יתיה עד יומא הדין וכד בטילת מלכותיה וקם כורש פרסאה
בתריה בזכות דאתעסק בבית מקדשא זכא למיתב ולמסק
עלוי הוא כרסיא דמלכא שלמה לא הוה בכל מלכיא: פי דלך
אליום ענד גלוס אלמלך אחש׳ עלי כרסי מלכה אלדי פי סוס אלגוסק:
בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל
פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: בשנת תלתה למלכותיה
דמלכא נבוכדנצר הוו בית ישראל בכלין ומתמהין ואמרין אלין
לאלין אתגזר עלן סגאה בז ית ארען אחריב ית מדינתן בגלותן
אגלי יתן ודלית כשר עבר וטפלן אוביל בשביא כליל תשבחא
אתנסיב מננא וכד קמו דבית דויד דאנון מלכי עלמא כוליה
ומבתר דויד קם שלמה בריה דאמליך יתיה קב״ה על חיות ברא
ועל עופי שמיא ועל רחשא דארעא ועל שדין ועל לוחין ועל
לילין והוא ידע ממלל כלהון ואנון הוו ידעי ממללין דהכין כתב
מפרש וידבר על העצים ועל האבנים   כד שפר לביה דמלכא
שלמה בחמריה שלח וזמין כל מלכי מדנחא ומערבא דהוו
סמיכין לארעא דישראל ואתבני יתהון בגו טרקלינא בבית מלכותיה:

כד הוה שפר ליביה דמלכא שלמה בחמרא שלח לאייתאה
חיות ברא ועופי שמיא ורחשא דארעא ושידין ורוחין ולילין
למרקדי קדמוהי לאחואה רבותיה לכל מלכיא דגחין קדמוהי וספרי
דמלכא קרין יתהון בשמהתהון וכולהון מתכנשין ואתין לותיה
כד לא אסירין וכד לא דקיקין וכד לא אנש יתהון בההיא שעתא
אתבעי תרנגולא ברא ביני עופי ולא אשתכח ופקיד עלוהי
מלכא ואייתוי יתיה ברגזא מתיב תרנגול ברא קדם מלכא שלמה
אמר שמע מלי מרי אציית באודנך פתגמי הא תלתא ירחין דיהבית
בלבי ומלין קשיטין מזוני לא בעיתי מן קדם דסטית בעלמא
ליה ואמרית איזו מדינתא או שולטנא דלא משתמעא ליה
למרי מלכא ואסתכלית אנא וחזית מדינתא חדא בארע מדנחא
כרכא דקיטור שמה עפרה יקיר מן דהבא כספה כזבל בשוקין
ואילני מן בראשית תמן נציבין ומן גנת דעדן אנון שתן מיא ואית
תמן אכלוסין סגיאין כלילן ברישיהון מן תמן ציבין מן גנתא
דעדן למקם בקיבלא לית ידעין בקשטא וקמיתי אתתא חדא
שליטא בכולהון ושמה מלכת שבא כען אם שפר על מרי מלכא
אסר חרצי האי גברא ואיטוס ואיזיל לכרכא דקיטור למדינת
שבא מלכיהון בשושלתא אסר ושלטוניהון בכבלי ואייתי יתהון

לות מלכא ושפרו פתגמיא קדם מלכא שלמה ואתקריו ס[פרי]
שלמה וכתבו אגרתא בגפיה דתרנגול ברא וקם וסליק לשנדי
מרומא ותניף גדפוי והוה נבח פרח ביני עופיא ופרחו בתריה
ואזלו לכרכא דקיטור למדינת שבא והוה לעידן צפרא נפקת
מלכת שבא למסגד לימא ואחשיכו עופיא ית שמשא ורמת ידה
על לבושה ובזעת יתהון והות תמיהא וכד הות תמיהא נחת לותה
תורנגולא ברא וחזת והא אגרתא קטירא בגפה שרת וקר[ת]
יתה ומא הוה כתיב בגוה מני מלכא שלמה שלם ליכי [illegible]ני
את ידעת דאמליך יתי קב"ה על חיות ברא ועל עופא דשמ[יא]
ועל רוחין ועל לילין וכל מלכיא דמדנחא ומערבא דדרומא
ודצפונא אתן ושאלין בשלמי כען אם תצביין ותיתין ותש[אלין]
בשלמי יקר שגיא אנא אעביד לך מכל רבנו קדמי ואין ל[א]
תצביין ולא תיתין ולא תשאלין בשלמי אשדר עליכון מלכין
ולגיונין ופרשין אית ליה למלכא שלמה חיות ברא אנון מלכין
ועופי שמיא אנון פרשין חילי אנון שדין ורוחין ולילין אנון לגיוני[ן]
חנקין יתכון על ערסיכון בגוא בתיכון חיות ברא קטלין יתכון
בחקלא עופי שמיא אכלין ית בסרכון מנכון וכד שמעת
מלכת שבא ית פתגמי אגרתא רבית רמת ידה על לבושה ובזעת

יתהון שלחת וקרת לסביא ולרברביא ואמרת להון הלא ידעתון
מא שלח לי מלכא שלמה מתיבין ואמרין לה לית אנחנא ידעין
ית מלכא שלמה ולא חשיבין ית מלכותיה והיא לא איתחת ולא
אשתמעת ית מליהון ושלחת וקרת לכל ספינא דימא ואטענת
ית ספינתהון אשכרין ומרגלוון ואבנין טבין ושדרת ליה שיתה
שיתה אלפין טליא וטליתן כלהון בני שתא חדא וכולהון בני
ירחא חדא וכלהון בני יומא חדא וכלהון בני שעא חדא וכלהון
בני קומתא חדא וכלהון קיצימן קיציה חדא וכלהון לבשין לבושין
ד[illegible] וכתבא אגרתא ושדרת ליה למלכא שלמה בידיהון
[illegible]ן כרכא דקיטור לארעא דישראל מהלך שבע שנין כען בצלותך
ובעותך דאבעי מן קדמך איתי לותך לסוף תלת שנין אתת
מלכת שבא לות שלמה מלכא וכד שמע מלכא שלמה דאתת
מלכת שבא אפיק לותה בניהו בר יהוידע דדמי לצפרפרא
דנפיק בצפרא ודמי לכוכבא דנגהא דמזהר וקאים ביני
כוכביא ודמי לשושנה דקאים על פצידי מיא וכד חזת
מלכת שבא ית בניהו בר יהוידע אר[illegible] מן רכובה מרי
ואמרא ליה אנת מלכא שלמה מת[illegible]מר לה לית ז
אלא חד מן שמשיא דקיימין קדמוהי מ[illegible]דרת אפה

ומתליא מתליא לדברבנה אין לא חזון לכון אריא איתנן חזון
חזון מלביעיה ואין לא חזיתון מלכא שלמה איתון חזון שפר
גבר דקאיי קדמוי ואיתי יתה בניהו בר יהוידע לות מלכא
שלמה וכד שמע מלכא שלמה דאתת לותיה קם ואזל ויתיב
בבית זוגיתא מתיבא ומחשבא בלבה ואמרת מלכא שלמה
במיא יתיב וחליזת חלוזה דתעבר חזא לה מלכא שלמה שער
ברגלה מתיב מלכא ואמר לה שופריך שופרא דנשי ושעריך
שער גברא לגברא שפיר ולאתתא גנאי מתיבא מלכת שבא
ואמרא מרי מלכא שלמה אמתיל לך מתלין תלת אם תפשר
יתהון ידענא דגבר חכים את ואי לא את כשאר אנשא מתיבא
ואמרה ליה מה הוא גרגרין דאע ודולין דברזל ודלו אבנא
ומשקי מיא מתיב ואמר לה גובתא דכוחלא מתיבה ואמרה
ליה מה הוא עפר מן ארעתא כפן ומאבליה מעפרא נשפך
כמיא אמר לה נפטא אמרת ליה מהו ארקלין אזל בריש
כולהון ורוח צוחא רבתא ומרירא רישיה כאגמון ישבח
הורין גנאי למסבינן שבח למתים גנאי לחיים חדי לצפרין
לגנונין מתיב ואמר לה סתוא אמרה ליה אשריך ואשרי
ואעיל יתה מלכא שלמה בגו טרגונא בבית מלכו

וכד חזת מלכת שבא רבותיה ויקריה דמלכא שלמה יהבת שבח
לרבונא יתיה ואמרת יהי יי אלהך בריך דאתרעי בך למיתב
על כרסי מלכותיה למעבד צדקתא ודינא ויהבת ליה דהבא טבין
סגי להדא ויהב לה מלכא שלמה כל מה דרעיית ומלכי מדנחא
ומערבא וצפונא ודרומא כד שמעו שמעיה כולהון כחדא אתו
דעדעו ואתן מאתריהון ביקר רב ובדבו רבא ובדהב ובכסף
ובאבנין טבין ומרגלין   וכד אתחייבו שנאיהון דישראל הוה
ירמיה נביא מתנבי נבואן סגיאן עליהון ולא מקבלין מניה
נטלת יתיה רוחא דקודשא ואובלת יתיה לארע שיבט בנימין
דהכין כתיב ויצא ירמיהו מירושלם ללכת וג׳ כד הוה ירמיה נביא
בגו ירושלם הוה בעי רחמין מן קדם אבוהי דבשמיא דלא תתמסר
קרתא ירושלם בידהון דכסדאי   וכד אתחייבו שנאיהון דישר׳
ונפק ירמיה נביא ועל בארע שבט בנימין אתגבר נבוכדנצר
מלכא דבבל ואחריב ית ארעא דישראל ובז ית קרתא ירוש׳ וקלא
ית בית מקדשא בנורא ועוד כבוכדנצר מלכא דבבל כניש כל
לותיה דכסדאי וקם ועל לבית מקדשא והוה מניר ברישיה
יל ומיתי בידיה מן קדם דהוה ידע מה דהוה בסוף מעליתיה
ב כד אשתלח עליהון מלאכא ממרומא וקטל בהון

מאה ותמנן וחמשה אלפין רברבין ולא אשתאר במשריתיה
דסנחריב אלא הוא בלחודוהי וכד על נבוכדנצר מלכא דבבל
בגו קרתא ירושלם נפקת ברת קלא ואמרת ליה נבוכדנצר
מלכא דבבל קום ואיזיל ותיב ברכובה בארע חמת קל קל
בחצים שאל בתרפים שרא גירא למערבא הדר ונפל לגו ירוש
שרא גירא לרומי חייבתא דתתעקר בעגלא מן עלמא והדר
ונפל לגו ירושלם ושדר רברבנוהי לירושלם ואלין שמהתהון
דרברבנוהי דנבוכדנצר נרגל שראצר שמגר נבו שרסכים רב
סריס רבמגר דהכין כתיב ויבואו כל שרי מלך בבל וקם ואזל
בתר רברבנוהי ועל לבית מקדשא מתיב וכן אמר אנתה הוא
אלהא רבא דארגישת ואהיתן על קרתך ועל היכלך וכד חזא
פתחא דבית מקדשא דעמא מסאבין קיימין לקבליה סתם
נפשיה ולית צבא למפתחיה ואתין כל חילותיה דכסראי איתי
עמהון תלת מאה ושתין טועני דגמלא נגרין דפרזלא ובלעת
יתהון פרי בריתא בית מקדשא ולא יהבו נפשהון למפתח עד
דיאתא פריסטנוס ונכס חזירא וזריק מדמיה על בית מקדשי
וסאיב יתיה ומן בתר דאסתאב פתח נפשיה ועל נבוכדנ׳
רשיעא לבית מקדשא ואזל ויתיב על עזרתא דזבד׳

יהוידע כהנא רבא וחזא נבוכדנצר לדמיה דמטרטיע בארעא
ואזדל ושאל לסביא דישר׳ ואמר להון דמא הדין דמן גבלא הוא
מתיבין ואמרין ליה נבייא חד הוה בינגא והוה מוכח לן ולא
קבילנא מניה וקמנא וקטלנא יתיה בבית מקדשא וכד שמע
נבוכדנצר לשיעא פתגמא הדין אמר להון איזילו איתו לי
ארבעה אלפין כהנין בחירין ואזדלו סביא ואייתיאו ליה כמא
דאמר ונכס יתהון עלוי ההוא דמא ועד כען לא אתבלע
בארעא עד דנזף ביה נבוכדנצר רשיעא ואמר ליה כוליה
אומתך בעית תחריב עלך ובתר כן אתבלע דמא וכד חמא
באפוריא [illegible] ית כהניא דאתקטלו לבש ית מעילא ואיתקן
ונסיב ית מפתחי דביתא בידיה וסליק וקם על איגרא בהיכלא
ענא ואמר יהיב ביתא ושליט למריה ונטורא לא הוינא ביה
מא נפשיה לגו נורא ויקד וכד חזא שאר כהניא דכהנא רבא
ד בנורא אף אנון נסבו ית נבליהון ומנוריהון וכל מני זמרהון
לגו נורא ויקדין וכד בעא נבוכדנצר למיעל להדס
ית קדש קדשיא אסתתמו תרעי היכלא ולא פתחו
מן דנפקת ברת קלא מן מרומא ואמרת פתח לבנון
כין פתח נפשיה ועל נבוכדנצר רשיעא לבית קדש

קדשיא וחזא ית שכינתיה דמלך מלכיא ייי צב׳ וחזא מני קדשיא
אתברעו מן קדמוהי ודגר רוגזיה רבא ונפק מתמן כד מתבהיל
וקטר קטולא רבא ושבא שביא רבא ואפיק ית עמיא בית ישר׳
אסירין בשושלין דברזל ואוביל יתהון ערטלאין טעונין בחולא
על צואריהון וירמיה נביא אזיל עמהון ועד רמתא דלקברי
אבהתא ויבח ובכא ענה ואמר אבהתא מרחמני אברהם יצחק
ויעקב קומו מגו קבריכון וחזו ית עמא דבית ישר׳ דאתסרין
ואזלין בשביא ומהלכין בגלותא מתיבא רוחא דקודשא ואמרת
ליה כבר אמרית לך ירמיה נביא כי אספתי את שלומי מאת
העם הזה וקם מקברי אבהתא ואזל ונפל על קברי אמהתא
ענה ואמר אמהתנא מרר מיתנא שרה רבקה רחל ולאה קומון
מקבריכון ותחזיין בניכון ובנתכון דאזלין בשביא ומהלכין
בגלותא בלא מסנא   מתיבא רוחא דקודשא ואמרת ליה
כבר אמרית לך אם יעמוד משה ושמואל לפני וג׳   קם מקב
אבהתא ואזל ונפל על מרדחיא ענה ואמר אבלון יתי ו
אבלין ואשקיין יתי כוס תנחומין דאנא מתאבל על ע
ישר׳ דאזלין בשביא ומהלכין בגלותא   מתיבא רוח
ואמרית ליה כבר אמרית לך אל תבוא בית מרזח וה

נבייא ספיר ובכי ומייליל על בית ישראל דאזלין בשביא ומהלבין
בגלותא על דטרחין דטעינין חלא על צואריהון אנון מלכיהון
ורברבניהון ושלטוניהון עד דמטון לאתרא שמיה בית לבלת
ואפיקו לבושי ואלבישו יתהון ענני ירמיה ואמר לנבוכדנצר
רשיעא ולהילותיה דלמא תיזלון לטעותהון ותימרון עם דא
קטילא אנחנא קטלין ועמא שבייא אנחנא שבין והוו מרבנין
ואזלין עד דימטון להדיא מרינתא והוה ירמיה בכי ומתאנח
ובהלין מן עינוי תרתין דמעין והוות מן תרין מבועי דמיא עד
[illegible] אתון ומטון לנהרותא דבבל ענני נבוכדנצר
[illegible] להון לבית ישראל אלין אנת זמריא דהויתון מזמרין
קדם מריכון דבא רבירותי ייתון ויזמרון קדמי וכד שמעו בנו
ליואי דבירוש נטלו ית כנוריהון בערבתא דקימין על
הלותא דבבל דהכין מפרש על נהרות בבל שם ישבנו על
[illegible]בים בתוכה וג' ענין ליואי ואמרין לנבוכדנצר רשיעא אין
[illegible]א עבדין רעות אבונא דבשמיא והוינא משבחין קדם
[illegible]ו דבשמיא בירושלם בידא דילך לא אתמסרנא השתא
[illegible]ין קדמך שבחא דמרנן דהכין כתיב איך נשיר את שיר
[illegible]ת נכר כד שמע נבוכדנצר רשיעא ית פתגמיא

האלין עני ואמר קטולו יתהון על דעברו על גזירת מלכהון
עני פלטיה בר יהוידע חד מישראל ואמר לנבוכדנצר רשיעא
עאני דמסלה מרה ביד רעיא ואתא רובא ונסיב יתה מן מן
מתבעיא עני ואמר ליה מן רעיא אמר מן פומך ישמעון ״
אודנך ופקיד מלכא ואייתיאו לערקיה מלכא ואעברו
מניה שלשלין דברזל ודנחש ושני ית לבושי איסריה ובשנת
תלת למלכותיה דאחשורוש עבד משתיא אית דאמרין דמלוו
עלוי אפרכין ואזל ובבשנון אתא ועבד משתיא ואית דאמרין
יומין דחדוה הוה ליה ושדר אגרתא לכלהון מרינן למיתי למעבד
קדמוי חדותא אתו לותיה מאה ועשרין ושבע מלכין דמן מאה
ועשרין ושבע מרינן כלהון קטירין תגא דמלכותא בדרישיהון
והוו סמיכין על גזירי מלכא ואכלין ושתן וחדן קדמוי והוו
ואמטון פרתונאי ורברבי מדינתא קדמוי ורברבי ישראל הוו תמן
דחזו תמן מני דבית מקדשא הוו בכין ומספדין תמן׃ פי אל
אלתאלתה מן מלכה צנע מגלסא לגמיע ריסאה וקואדה ב
פארס ומאיה אתה וריסא אמרן בין ידיה׃ בהראתו
בכבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
ומאת יום׃ לא דחזו ית עותריה אלא כד בהראתו

הוי ית עתרה והוה עותרא דהוה בבית המקדש הוה ולבסלא
ורמא ית עותרא כוליה עותרא דקדשא בריך הוא דכן כתיב
לי הכסף ולי הזהב מדי הילוותיה אושתא   בית גנזי הוה מחזי
להון בכל יומא רבת את עשר כבור הא אישתא וכד חמון ישר
תמן מאני מקדשא לא הוו צבן למגנן קדמיה אמרין למלכא
לא צבן יהודאי למגני מטול דחזון מאני בית מקדשא ואמר
מלכא עבידו סמכא אחרינא לגרמיהון: ענד אנקצא הדה יסאר כנס
מלכה וזאר פכר עצמתה איאמא כתירה קפ יום: ובמלואת
הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:
ובמשלם יומיא האלין אמר מלכא אעביר משתיא לבני אתלי
ואעילנון לדרת גינתא דנציבא אילני דפירי ורבוסמנו: וענד
כמאל הדה אלאיאם צנע אלמלך לגמיע אלקום אלמוגודין פי סוס אלגוסן
מן כבירהם אלי צגירהם מגלסא סבעה איאם פי צחן בסתאן
[illegible]לך: חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על
[illegible] כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש
[illegible]רת: מא עבד כף אילנא לאילנא ועבד כיפין וחבר
זמנו דאתיבנון ושרא קדמיהון אבנין טבין ומרגליתא

ח
כב
מן
אתלי
גזו

ואילנין מטללין עליהון׃ בסתאיר מזהריר ואסמיאנגון מעלקה
בחבלי בוץ וארגוון עלי תבלאתג פלה ואעמודיה דכאם ואסדיה
מן דהב ופלה עלי רצוף בלאט ודכאם ומרמר ופסיפס׃ וְהַשְׁקוֹת
בִּכְלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיֵין מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ ושתין
במאני דדהבא ובכסי דדהבא דהוה שתי בכספא לא הוה הדר
ושתי ביה תוב אלא מעיילין ליה להוא כסא ומפקין אחרינא
והוה תמן מקוקס ובאתסי דלא הוו דמיין להדדי מטול דכת׳ וכלים
מכלים שונים מני מן מאה משניין אלא כד הוו מפקין להון מבי
רבית מקדשא ומזגין בהון אנון אומי עלמא הוה משתני זיותהון
ומטול כן כתיב וכלים מכלים שונים וחמרא דמלכא רב הוה מן
שתויי ומטול דהוה רב מן שותויי מטול דהוה משאיל ליה לגברא
בר כמה שנין את והוה אמר ליה בר ארבעין שנין ורבותה דכל
גברא וגברא מטול כן כתיב ויין מלכות רב׃ ופסקיא באנייה דהב
ותברל׳ אאנייה בגדהיא ובמר אסלטיאן כתיר ממבנה אמר דך :
וְהַשְּׁתִיָּה כַדָּת אֵין אֹנֵס כִּי כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂו׳
כִּרְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ׃ ושתין כנמוסי לית למתנדין מטול טכסא
פרסאי כדין הוה איתי להון כסא רבא דהוה לכיד חמש
והוה מתקרי שמיה סיתקא והוו משקן ביה לכל גברי

עב״ד
נה

הוו שבקין ליה עד דשתין ביה חד ומזגא דהוה מזיג להון לפרסאי
עותרא רבא הוה עתיר והיכי עביר הוה מזיג להון ועד לא
משכח גוברא דישתי הוה רמין ליה למזוגא עבידו מנהי ולך
אלפין זוז מטול דלא הוו משכחו לשתי׳ א אחשורוש אמר
לא ייעול כסא הדין לשירותי אלא היך דיצבו כל גברא וגברא
ושתי מטול כן כתיב והשתיה כדת אין אנס׳ ושרב עלי׳ ססנה
בגיר קהר לאן כדאך דסס ׳מלך עלי׳ אגלא מנדלה אן יצבעון
דנא כל אמר׳ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית
המלכות אשר למלך אחשורוש׳ ולחור ושתי מלכתא עבדת
משתיא לנשי והות מזגא להון חמרא אוכמא ואותיבת יתהון
בגו פלטין מטול תחדי להון עותרא דמלכא והוו משאלין לה
היך דמיך מלכא והות מחויא להון דמיא נשי כען דירען כל
מדי והות אמרא להון מגניא דמלכא לכא אכיל ולבא שתי ונבג
יר קטול כן כתיב בית המלכות תם אן ושתי מלכה צנעת
סא לכנסא פיבית מלך עלי׳ לאחשורוש מלך׳ ביום
עי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא
אבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את
אחשורוש׳ ביומא שביעאה כד שפר לביה דמלכא

בחמרא ומאה ועסרין ושבעה מלכין דהוו קטירין תגא כלילא
דמלכותא הוה תיגר ומצו ביניהון בטעים חמריהון הוו מתע׳
סקין בזנותא מלכי מערבא הוון אמרין דילן שפיר ומלכי
צפונא הוין אמרין דילן שפיר ומלכי דרומא ואף אחשורוש
בטעים חמרא מתיב להון לית נשין שפירן בעלמא אלא כבלאתא
ואם לית מהימנין ליהא בבליתא דילי אשדר ואקרי יתה
קדמיי ולקדמיכון ותחזון יתה דהיא שפירא מכל נשיא: ולמי
כאן פי יום אלסאבע חין טאבת נפס אלמלך באלשראב קאל למהומן
בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס אלסבעה אלכדאם אלדי יכדמון בין
ידי אלמלך אחש׳: לְהָבִיא אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר
מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפְיָהּ כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִיא:
בההיא שעתא שלח עלה מלכא אחשורוש שבעת סריסיא
מתיב ואמר להון איזילו ואימרו לה לושתי מלכתא קומי כדון
כורסי מלכותיך ושלוחי ערטילאה ורמי תגא דדהבא בסמל
ועולי לקדמי ולקדמיהון דמאה ועסרין ושבעה מלכין קט
תגא יחזון יתיך דאת שפירא מכל נשיא ואמרה להון וי
מלכתא

מן ארום תרשיש מן מיתריס מרס מרסנא ממוכן מן ירושלם

ושתי מלכתא גוהי אידילו ואמרו למריכון שטיא דאתה אתון
שבריתון כותיה אנא היא ושתי מלכתא ברת מלכא דמלכי בבל מן
שירותא בלשצר אבא לקביל אלפא חמרא שתי ולא אטרעי ··
יתיה חמרא למימר מלין דלא כערין כותך ׃ בההיא שעתא
אזלו ואמרו ליה למלכא מא דשלחת ליה ושתי מלכתא למימר
ליה · וכד שמע מלכא ית פתגמיא האלין רגז מלכא רוגזא
רבא ורוגזיה דליק ביה ותוב שלח עלוהי שבעת רברבנוהי
דיתבין קדמוהי במלכותא כען אזילו ואימרו לה לושתי מלכתא
אין לא תשמעין מלי ותיעלין לקדמי וקדם מלכיא האלין קטלנא
יתיך ומובירנא ית שופריך מניך וכד אזלו רברבני מלכא
ואמרו לה לא ספית יתהון אלא מתיב ואמרה להון אידילו
ואימרו למלכא טפשא דמיקלקלין עינתיה ולא מתקיימין
ילתיה הלא אנא ושתי מלכתא בת אויל מרודך ברתיה
ליה דנבוכדנצר מלכא דבבל ומן דאתבריתי ועד כען לא
אנש גופי וגויתי אלא אנת מלכא בלחודך כען אין אנא
לקדמך ולקדמיהון דמאה ועסרין ושבעה מלכין קטולי
לין יתך ונסבין יתי לאנתו ׃ מתיבה רבתא דפרסיתא
ושתי מלכתא אי קטיל יתיך מלכא ומוביר ית שופריך

מניך ולא תפרשין ית שמא דילך וית שמא דאבהתיך ולא
תחזין גופיך וגויתיך לכל בר אנש אלהין למלכא בלחודוהי: אן
יורא בושתי אלמלכה בין ידי אלמלך בתאג אלמלך אן יורי אלאמם
ואלריסא גמאלהא אנהא חסינה אלמנטר: ותמאן המלכה
ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך
מאד וחמתו בערה בו: בההיא שעתא כד אמרין לבני מלכא
למלכא די מלכא ושתי מלכתא למיעל היך מא דאמר מלכא
דשלח ביד סריסיא ורגז מלכא לחדא וחמתיה תקיפת עלוהי:
פאבת ושתי אלמלכה אן תגי באמר אלמלך אלדי בעת' מע אלכדם
פסכט אלמלך גדא ואשתעלת פיה חמייתה: ויאמר המלך
לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין:
ואמר מלכא לחכימיא ידעין זמניא ארי כן פתגמוי דמלכא
קדם כל דידעין גזרתא ודינין: פקאל אלמלך לאלעלמא עאר
אמר אלזמאן לאן כדא כאן סביל אלמלוך אן ידברו בחצ'ר
עארף אלסנן ואלאחכאם: והקרב אליו כרשנא שתר א
תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי
המלך הישבים ראשנה במלכות: ודקריבין לותיה
דרחיקין ודקריבין כרשנא מן אפריקי שתר מן הו

מן אדום תרשיש מן מצרים מרס מרסנא ממוכן מן ירושלם
שבעת רברבניא דפרסאי ומדאי אנון דחזיין אפי מלכא
היינון דיתבין קדמוהי במלכותא ׃ ואלאקרבין אליה כרשנא שתר
אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן סבעה רוסא פארס
ומאדאי אלדאכלין בין ידי אלמלך אלגאלסין אולא פי מגלס אלמלך ׃
כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר
המלך אחשורוש ביד הסריסים ׃ ואמר להון מלכא הבו עיצתא
מא נעביד לושתי מלכתא על דלא עבדת פתגמיה דמלכא
אחשורוש די שלח ביד סריסיא ׃ מא אלסנה אן יצנע בושתי
אלמלכה עלי מא לם תמתתל אמר אלמלך אלדי אמרסל פי יד
ממוכן ז אלכדם ׃ ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך
לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים
אשר בכל מדינות המלך אחשורוש ׃ ואמר ממוכן דהוא
דניאל ולמא אתקרי שמיה ממוכן מטול דכדו גלון שבטא
דבית יהודה לבבל גלו עמהון חנניה מישאל ועזריה והוה
מנש בגלותא ואתעביד על ידוהי נסין וגבורן ותוב על ידוי
יש מתרומא דתתקטיל ושתי מלכתא בריל כן אתקרי
ייה ממוכן מתקן ואמר ממוכן קדם מלכא ושלטוניא

דהבין היא גזרת מלכא ביצבא יהון יהיבין עיטו הוו שליטי
דעיריהון יעיטון קדמוי ואין שפרת עיטה עבדין יתה ואי לא
שפרת עיטו ורברבין מנהון וממוכן הוה זעירא דבלהון
והוא יהיב עיטתא קדמיתא קדם מלכא והוא ממוכן הורין
דתמלוך
עקיל איתתא פרסיתא והות עתירא מניה ולא הות צביא
עמיה אלא בלישנא דפרסאי ואמר ממוכן בגרמיה כען אשכחית
עילתא למכבש ית כל נשיא דיהון מיקרן גבריהון בכין אמר
ממוכן קדם מלכא ושלטוניא לא על מלכא בלחודוהי אסטית
ושתי מלכתא אלא על כל עממיא ועל כל שלטוניא דאית בכל
מדינתא דמלכא אחשורוש׃ פקאל ממוכן בין ידי אלמלך ואלריסא
ליס עלי אלמלך וחדה אדנבת ושתי אלמלכה בל עלי גמיע אלריסא
ואלכברא אלדי פי גמיע מדן אלמלך אחשו׳׃ כי יצא דבר המלכה
על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך
אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה׃
ארום יפוק פתגמא דמלכותא על כל נשיא למהוי שיטין
בעליהון ותהו אמרא איתתא לבעלה דלמא את יקיר מן מלכא
אחש׳ דאמר דתיתי ושתי מלכתא קדמוהי ולא צביית למיתי׃ כלאן
אדי כרג כבר אלמלכה אלי סאיר אלנסא אזדרין בעולהן בעינהם אדי יק׳
אחש אל

תמר באן תגי ושתי אלמלכה בין ידיה פלס תגי: והיום
הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: ובזמן דגזר
ממוכן גזירתא הדא אתחיל מן נפשיה ואמר דלמא לא
יעביד מלכא גזירתא וכד תיעול ושתי ותשמע גזירתא
דגזרית עלה תדון יתי דינין בישין ותקטל יתי: ופי הדי אליום
בעגל תתקאול ריסא פארס ומאדאי אלדי קד סמעו כבר
אלמלכה לגמיע ריסא אלמלך וכפא ברטך אזדראא וסכטה:
אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב
בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה
ממנה: אי ילא אחור דמילי אחשורוש מלכא דלא תיעול
ושתי קדמוהי ואומי יתיה במומתא דפרסאי ומדאי דלא
יבטל דלא תיעול ושתי קדמוהי דמלכא אחשורוש
ומלכותה יתן מלכא לחברתה דטבא מנה: פאן ראי אל
מלך אן יכרג אמר מן חצרתה וירסם פי סנן פארס ומא
דת ולא יתגאוז באן לא תדכל ושתי בין ידי אחשורוש
אלמלך ויתן ירפע מלכהא לצאחבתהא אלאגוד מנהא:

ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה
היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן ׃ ויִשתמע
פתגמא קדם מלכא דיעביד בכל מלכותיה ארום סגיאה
וכל נשיא יתנון יקרא לבעליהון מן עתירא ועד מסכינא מן
רברביא ועד זעירא ׃ פיסמע כבר אלמלך אלדי יצנעה פי
גמיע ממלכתה אנהא עטימה וגמיע אלנסא יעטין וקארא
לבעולהן מן כביר אלי צגיר ׃ וייטב הדבר בעיני המלך והשרים
ויעש המלך כדבר ממוכן ׃ ושפר פתגמא קדם מלכא ורבר־
בניא ועבד מלכא כפתגמי ממוכן ׃ פחסן אלכלאם ענד אל־
מלך ואלרוסא פעמל אלמלך בקול ממוכן ׃ וישלח ספרים
אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם
ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון
עמו ׃ ושלח מלכא אגרתא על כלהון מדינתא כתבא על
מדינתא ומדינתא היך כתבא ועל עמא ועמא היך לישנה
למהוי כל גברא מתיקר בביתיה ומטול דלא הות אתתיה
דממוכן ממללא עמיה אתכתב באגרתא הדא דיהוי כל
גבר וגבר מתיקר בביתיה וממליל עמיה היך לישניה ׃ ובע
בכתב אלי גמיע מדן אלמלך אלי מדינה ומדינה בכטהא ׃

ותחזה ותמה בלגתהא באן יד׳ כל דגל לידיא פי מגדלה וסא׳
ירת עלי מרהב קומה׃ אחר הדברים האלה
כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר
עשתה ואת אשר נגזר עליה׃ בתר פתגמיא האלין כד נח
רוגזיה דמלכא אחשורוש שדר וקריא לרברבנוהי ואמר
להון לא על ושתי אנא רגיז אלהין עליכון אנא רגיז מטול
דאתון אנא אמרית מלתא בחמרא אתון למא גדרתון
עלי למקטל לושתי ואעבר שמה מן מלכותא אף לכון אנא
קטיל ואוביד שומכון מן מלכותא׃ בעד הדיה אאמור ענד
סכון חמייה אלמלך אחשורוש דכר ושתי ומא צנעת ומא
קטע עליהא׃ ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך
נערות בתולות טובות מראה׃ ואמרו עולימי דמלכא ומש׳
ומשמשוהי בגין דאתקטלא דכר ית ושתי וית מא דעברת
וית מא דאתגזר עלה דלא הוות שויא לגדירתא דקטלא
אלא אף מן מרומין אתגזר דיסוף זרעיה דנבוכדנצר
מלכא דבבל ואמרו עולימי מלכא וכל שלטונוהי ומשמשוהי
ישון למלכא עולימן בתולן שפירן בריון׃ פתשו גלמיאן
מלך ע׳ די יכ׳ דמונה יטלבון לאלמלך גואר אבכאר חסאן
אלמנט׳ר׃

ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את
כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית
הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן:
וימני מלכא שליטין מהימנין על כל מדינתא דמלכותיה
ויכנשון עולימן בתולן ושפירן בריוא לשושן בירתא על
בית נשיא על יד הגא סריסא דמלכא נטר נשיא ויתיהבון
תקוניהון: ויוכל אלמלך וכלא פי גמיע מדן ממלכתה ויחשרון
כל גאריה בכר חסנה אלמנטר אלי כוס אלגוסק אלי דאר אלחרם אלי
יד הגא כאדם אלמלך חאפט' אלחרם ויעטין גמדהן: והנערה
אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר
בעיני המלך ויעש כן: ועולימתא דתשפר באנפוהי דמלכא
תמלוך חלף ושתי ושפר פתגמא באנפוהי דמלכא ועבד כין:
ואלגאריה אלתי תחסן ענד אלמלך תמלך מכאן ושתי פחסן
הדי אלקול ענד אלמלך ופעל כדאך: איש יהודי
היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש
איש ימיני: גברא יהודאה הוה בשושן בירתא ושמיה מרדכי
ולמא אתקרי שמיה מרדכי גברא יהודאה אלא דהוה
מן קדשא יהי שמיה מברך דעלוהי אתנבי דויד ואמר

מרדכי הוא דין גברא הורא ומן מישר' גברא יקום הדין יומא
בר יאיר בר שמעי בר קיש בר עדריקס בר אתל בר אלעשה
בר רפה בר כנניה בר מוצא בר זמרי בר יהועדה בר אחז בר
מיכה בר מפיבושת בר יהונתן בר שאול בר קיש בר אביחיל
בר צרור בר בכורת בר אפיח בר שחרית בר עזיה בר ששון
בר מלכיאל בר תליאל בר עמיהור בר שפטיה בר פתואל בר
פינון בר מלוך בר ירובעל בר ירוחא בר חנניא בר זברי בר
אלפעל בר שמרי בר זכריה בר מרמות בר חושם בר שחורה
בר עזה בר גרה בר בלע בר בנימין בריה דיעקב דאתקרי
שמיה ישר' דמהי מרדכי אתקרי שמיה בר שמעי אלא ביומוהי
דדויד מלכא דישר' אקיל שמעי לדויד מלכא דישר' ואמר שמעי
לדויד פוק לך גברא רשיעא גברא דחייב קטלא   אבשי בר
צרויה אמר לדויד אידיל ואיסב ית רישיה דשמעי מניה אסתכל
דויד בנבואה וחמא דמרדכי עתיד קאים מניה פקיד לשלמה
בריה ואמר ליה בשעה דיפוק שמעי בר גרא מן בני בנימין --
קטול יתיה דיזכי לעלמא דאתי מטול דקאים מניה גברא
צדיקא דעל ידוהי מתעבדין נסין וגבורן לישר' בארע גלותהון
הוא מרדכי מורא דכיא בר יאיר בר שמעי בר קיש משבטא

ואת
דבנימן ושמעי הוה חייב דיתקטיל בדינא כמא דכתיב ואתה
דמשה דיינא דקשטא לא תנטר ודבא בעמך לא תלוט והוא
שמעי אקיל לדוד מלכא דישראל וחס עלוהי דלא למקטל יתיה
דחמא דוד ברוחא דקודשא דקיימין מניה הינון תרין צדיקיא
ומתפרקין על ידיהון בית ישראל כאן פיסוס אגוסטא דגבר יהודי אסמה
מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש דגבר מן בני ימיני: אֲשֶׁר הָגְלָה
מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגֹּלָה אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֶגְלָה
נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: מרדכי ואסתר הוו מן ירושלם בגלותא דגלת עם
יכניה מלך שבטא דבית יהודה וחזר וסליק מרדכי עם עזרא
אתנבון דיסקון וייבנון ית בית מקדשא אתניכות ותוב אגלי יתיה
נבוכד מלכא דבבל זמניא תרתין ואף בארע גלותיה לא נחת נפשיה
דמרדכי נסין וגבורן שרי אגלי מן ירושלם מע אגלוהו שרי אגלות מע יכניה
מלך יהוה שרי אתגלאה הא בבל נצר מלך באבל: וַיְהִי אֹמֵן אֶת הֲדַסָּה
הִיא אֶסְתֵּר בַּת דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה
וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת: והוה מרבי ית הדסה
היא אסתר והדסה אתקרי שמה כמא דאסא מטול דבסים ליחיה
דאסא בגוא עלמא היא אסתר דהכיך שמה כדין עובדהא ואתקרי שמה
הדסה בלישנא דעבראי למה אתקרי שמה הדסה מטול דצדיקיא אתקריין

בהדס דעלה אתנבי ישעיה ואמר תחות הנעצוץ יעלה ברוש ותחת
הוא נעצוץ המנא וחלף הגתא יסק בלותא וחלף מרדכי צדיקא
יפוק המן לזיקפא וסלפתר היא ארנבא וחלף ארנבא יסק אסא
וחלף ושתי תמלוך אסתר ובגין אסתר גליא מרדכי דאמר בגלותיה
מה טב לי אזיל ואדבייה לאסתר דמן דאיתיה בארעא דישר
אתקרי שמה אסתר בשום כוכב נגהא ואניא אסתרא והדסה
אתקריאת בשום צדיקיא דכן אמר על דנ״א חנניה מיש״ל ועזריה
והוא קאים בין הדסיא דבמצולתא ומצולתא היא בבל דכתיב
האומר לצולה חרבי ואסתר אתקרי שמה הדסא בשום דאסא
דך לא יבש קיטא וסתווא אף צדיקיא כדין לית להון אגרא
ביה טובא בהדין עלמא ובעלמא דאתיא היא אסתר הוות בת
אחוי דאתבויי מרדכי היא אסתר בטליותה היא אסתר בסיבותה
לא פסקת מן עובדיא טביא ולא הוה לה אבא ואמא וטליתה
ות יאיא בריוא ושפירא בחדוא וכד מית אבוהא ואמה נסבה
רדכי והוות ליה מן קושטא היך ברתיה׃ וכאן חאצנא להרסה
בנת עמה אד׳ לם יבק לה לא אב ולא אם ובאנת אנאדיה
אחליה גמילה אמנצר ובעד מות אביהא ואמהא אכ׳דהא
בי לה אבוה׃ וַיְהִי בְּהִשָּׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהִקָּבֵץ

נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית
המלך אל יד הגי שמר הנשים׃ והוה כד אשתמעו פתגמי דמלכא
וגזירתה וכד אתכנשו עולימתא סגיאתא וטבתא לשושן
בירתא על ידוי דהגי סריסוי דמלכא אחשורוש לשיעא נטר
נשיא וכד שמע מרדכי דבתולתא מתבעיין עקל וטשיה לאסתר
מן רברבנוהי דמלכא אחשורוש דנפקו למבעי בתולתא דילא יאחדון
וידברונה וטשה בקיטון בגו קיטון דלא מחמון יתה שלוחי
מלכא עלין הוון מרקדין ומתחדיין שופריהון מן כוייא ונפקין
שלוחי מלכא ואתיין בתולן סגיאן מן מדינתא ושלוחי מלכא
הוו ידעין לה וכד חמון דלית אסתר עם בתולתא אמרין לחד
וחד מגדל עיין בי מדינתא איתגר ליבא במדינתא טליתא חדא
יאיא ב[illegible]יא ושפירא בחזוא וחסירא יתיר מכל בתולתא דאיתינון
וכד איתבעת אסתר ולא אשתכחת אודעון למלכא אחשורוש
וכד שמע מלכא כתב וקטיר בריג מעים דכל בתולתא דמטשיא
מן קדם שלוחוהי דמלכא לאסתר ברת אחוי כאבין בשורתין
ואידברת אסתר לבית מלכותא על ידוי דהגי נטר נשיא׃ פל׳
סמע כבר למלך ותנקיעה וחשר גואר כהיר לי סוס לגוסק לי ל
הגי פאכרת אסתר לי בית למלך לי יר הגי חאפט׳ לחרם׃ ות וחד
ויטב

ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה
ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית
המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: ושפרת טליתא
בעינוהי ואתגמלת חסד קדמוהי ואוחא צבואתהא ומנאתהא דהוו
יהבין לה לאסתר הות יהבה לה בפוס עולימתא מטול דלא
הות טעמא אסתר מידי מן ביתיה דמלכא ושני יתה וית עולימ
תהא לטב בית נשיא: פחסנת אלגאריה פי עינה ונאלת חט׳א ענדה
פבאדר בגמרהא וסאיר אנצבאתהא פאעטאהא ואלסבע אלגואר
אלואגבאת אן תעטא מן בית אלמלך ונקלהא וגואריהא אלי כיר דאר
אלחרם: לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי
צוה עליה אשר לא תגיד: לא חויאת אסתר ית עמה וית מולדתה
מטול דמרדכי פקיד עלה דלא תחוי ומטול מא דפקדה דלא
תחוי עמה דחשיב מרדכי בלביה ואמר ושדי דעברת איקרא
לנפשה ולא צבת דתיתי למחמיא שופרא דילה למלכא
ולשלטוניא דן יתה דינין בישין וקטלה ודלמא לא חויאת אסתר
עמה ומולדתה דלמא רגז עלה מלכא וקטיל לה ומוביד לעמ
דהיא מניה לכן פקיד יתה מרדכי דלא תחוי עמה ומולדת
תכבר אסתר באמתהא ומולדהא לאן מרדכי אמרהא

תכבר אחרא ברתך׃ ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר
בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה׃ ובכל יומא
ויומא מרדכי מהליך קדם דרתא דבית נשיא למידע ית שלמה
דאסתר ומא נסין וגבורן יתעבדון על ידהא׃ ובאן מרדכי פי כל
יום יתמשיא בין ידי יצחן דאור אחרם ליתערק סר׳אמה׳ אסתר
ומא יתנע בהא׃ ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך
אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן
ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים
בבשמים ובתמרוקי הנשים׃ וכד מטא זמנא דרוביא ודוביא
למיעל לות מלכא אחשורוש מסוף דהוה לה כגזירת נשיא תרי
עסר ירחין ארום כן ישתלמון יומי תקוניהון מטול יתבשמות
שיתא ירחין במשחא דמורא ושיתא ירחין בבוסמניא ובתקוני
נשיא׃ וענר בלוג נובה באריה וגאריה לשרבול לי למלך אחשבער
אן ימד׳ לה אכסבי׳ לנסא יב שהרא ליאן כראך באנת תכמל
איאם גמ׳ יהן סתי . . יזהר ברהן למסך וסתה תשהר בטאט׳ יאב
גמר לנסא׃ ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר
[...]ן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך׃ ובהכדין רוביתא
[...]ית מלכא וכל מא דהות אמרא ובעיא הוה מתיהיב לה

2,19

ואמר להון לית הכשרין עמיך והכשרין תולדתיך ואמ

2,14

מבית נשיא עד בית מלכו׃ ובהדי אלרסס כאנת תגאר
אלי אלמלך אן תעטיה כל מא תקולה אן תחמלה מעהא מן דאר
אלחרם אלי בית אלמלך׃ בערב היא באה ובבקר היא שבה אל
בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים
לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם׃
ברמשא הות עלא ובצפרא הות נפקא לבית נשיא תנינות על
ידוהי דשעשגז סריסוהי דמלכא נטר נשיא ושמה מתכתב
ומתיהיב למלכא ולא הות עלא עוד לות מלכא אלא אם את
רעי בה מלכא וקריה בשמה׃ בלעשי הי דאכלה ובלגדאה הי
ראגעה אלי דאר אלחרם אלתאניה אלי יד שעשגז כאדם אלמלך חאפט
אלגואדי לא תדכל איצא אלי אלמלך אלי אן ירידהא ותדעא באסמהא׃
ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת
לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי
סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כ
וכד מטא זמנא דאסתר מלכתא ברתיה דאביחיל ברת אחוי
דאבוהי דמרדכי דרבי יתה לברת למיעל לות
לא בעת כל מידעם אלהן מידי די אמר הגי
נשיא והות אסתר גמלא חנא וחסדא

תכבר אחר אבר טאר׃ ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר

וענ[illegible] [illegible]בה אסתר אבנת אביחיל עם מרדכי אלדי אתכדהא
לה אבנה לעתרבל שי אלמלך לם תכון תטלב שיא אלא מא יקולה
הגי כאדם אלמלך וחאפץ אלחרם וכאנת אסתר נאילה חט׳ואא
פי עין כל מן יראהא׃ ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל
בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע
למלכותו׃ ואידברת אסתר לבית דמלכא אחשורוש לבית
מלכותיה לפלטין בירחא עשיראה הוא ירחא דטבת בשתא
דשבע למלכותיה׃ ואכדת אסתר אלי אלמלך אחש׳ אלי בית מלכה פי אלשהר
אלעאשר הו שהר טבת פי אלסנה אלז׳ מן מלכה׃ ויאהב המלך
את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות
וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי׃ ורחים מלכא
לאסתר מכל נשיא ואתגמירת חינא וחסדא קדמוהי מן כולהון
בתולתא ויהב תגא דמלכותא ברישה ואמליך יתה חלף
ושתי׃ פאחבהא אלמלך מן גמיע אלנסא ונאלת חט׳ואא פצ׳לא ענדה
פוק גמיע אלאבכאר פגעל תאג אלמלך עלי ראסהא ומלכהא
[illegible] ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה
[illegible]יגות עשה ויתן משאת כיד המלך׃ ועבד מלכא
[illegible]טונוהי ועבדוהי ית משתיתא דאסתר ומתנן [illegible]
יהב

2,19

ואמר לה הוי לי היכדין עמיך והיכדין תולדתיך ואמ[…]
112 אנא חכמא ית עמי וית תולדתי מטול דאנא טליתא ומית אבא
ואימא ועדיתא שבקון יתי ׃ וכד שמע מלכא אחשורוש ושבק
שבקון לכולהון עלמא ומתנן למדינן יהב מטול דחשיב מלכא
בלביה ואמר בגרמיה האנא מסאב לכולהון אומיא ומלכותא
מטול דאסתר ביניהון חייתיר׃ ורננע עמלך מגלסא עצימות לגמיע
ריסאהו וקדוהדה ראך מגלס אסת׃ ורננע רפאהיה לאהל עמרך
ואגאד בגואיז כמכנת עמלך׃ ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי
ישב בשער המלך׃ ובאתכנשות בתולן תנינות ולמא אתכנשות
תנינות מטול אסתר הוות יתבא בפלטין דמלכא ומלכא רחים
יתה מכל נשיא ושוי תגא דמלכותא ברישה ובתולתא האלין
למא מתכנשין תנינות מטול דאמרו שלטוניא דמלכ[…]
בעית תגלי לך אסתר תולדתה מטול הכי כת תנ[…]
בתולן תנינות ומרדכי יתיב בתרע מלכא […]
תאניה וענר גלוס מרדכי איתא כבאב ע[…]
מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה […]
מרדכי אסתר עשה כאשר היתה ב[…]
מחוייא עמה ומולדתה היך דפקיד […]

ג . אתנינות לא גליא אסתר היך דפקיד מרדכי אסתר
עברת היא אסתר בטליותה מכיבתא הות וכד עלת למלכותא
במכיבתא עלת מטול הכי אמר כתבא וית מימריה דמרדכי
אסתר עבדא היך מא דהות מרביא עמיה ׃ ליס אסתר מכבוה
באמתהא ומולדתהא כמי אמרהא מרדכי ודאימיא הי עאמלה
באמרה כחלריא חין כאנת מח צונה ענרה ׃ ביו׳ בימים
ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש ׃ ביומא
ההוא ומרדכי יתיב בתרע מלכא רגיז בגתן ותרש תרין סריסוי
דמלכא מנטרי מניה ובעו למשטא ידיהון למקטל מלכא אחש
ויהבו עיטה ביניהון ויהבו חויא חרמנא בכודא דדהבא דהוה
ני׳׳ ׳׳ מלכא מיא דכד יבעי מלכא נשתי ביה נתחלחל ליה
ונקטליה ׃ ורכאן פיתלך איאס ומרדכי גלס בבאבב
גצבא פארארא אן ימרא אידיהמא אי אחש
כל למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר
דכי ׃ בכין אתחוי פתגמיא ברוח קודשא
ני לאסתר מלכתא ואמרת אסתר
פצהר אמרהמא אי מרדכי ואכבר

יוב

בה אסתר מלכתה ואמרת אסתר למלך על מרדכ

וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך׃

ואתבעי פתגמא ואשתכח ואיצטליבו תרויהון על קיסא ואתכתב

בספר דכרן יומיא קדם מלכא ופטרב אמר פוגר כריאך פנלבא

גמיעא עלי כשבה וכתב רשך פדריותן אכלבאר אמאן בין ידי

מלך׃ אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש

את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל

השרים אשר אתו׃ בתר פתגמיא האלין רבי מלכא אחשורוש

ית המן בר המדתא אגגיא בר בודא בר אפלוטוס בר דיוסים בר

פרוס בר מען בר אנתימרוס בר חרום בר הדרוס בר שגר בר

נגר בר פרמשתא בר ויזתא בר עמלק בר לחינתיה דאליפז

בוכריה דעשו ורבי יתיה ונטיל יתיה ושוי ית כורסייה לעי

רברבנוהי ועבדוהי ולמי כען בער הדה אמור עלי

אחני המן בן אמר אאגגי ושרפה וגעל מרתבתה

וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעי

כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא יש

רבתרע מלכא כרעין וסגדין להמן מטול

מלכא ומרדכי לא הוה כרע קדמוהי ולא

דמלך דרין בבאב דמלך יגחנון ויסגדון להמן לאין
ברם ארום אמר המן דמלך ומרדכי לא יגחון ולא יסגוד וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמָרְדֳּכָי מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֵת
מִצְוַת הַמֶּלֶךְ׃ ואמרו עבדי מלכא דבתרע בית מלכא למרדכי מא
רבותא אית לך יתיר עלנא דאנחנא כרעין וסגדין קדם המן ואנת
לא כרעת קדמוהי מטול מא אנת מעבר על פקודיה דמלכא ענה
מרדכי ואמר טפשיא חסירי ליבא שמעו מני מילתא חדא ואמרין
ליה פתגמא מן איליה בר נשי דהוא מתגאה ומתרברב והוא ילוד
איתתא ויומוהי זעירין ובתולדתיה בכיא ואליא ורבויא עקתא
ותנחתא וכל יומי מלי חמתא וסופיה חזר לארעא ואנא אסגוד
קדמוהי לא אלהא אנא אסגוד לאלהא חיא וקיימא דהוא חד בשמיא
גורא ומרא אבוהי גורא תלא ארעיה בארעיה מתח רקיעא
וכצבוניה מחשיך שמשא ברעותיה מנהר חשוכא
סגר יתיה בחלא במדוזפיתיה שוי טעים מוי מלחא
יא אתסר יתיה היך דיקין פקדיה באוצרי תהומא
עא יתבא רעש ולא עבר תהומיה במימריה
דיה היך ענגא באוירא פרס היך ערפלא על מיגין
רע טעין בחליה דלעיל ודלרע דהטין שמשא וסיהרא
וכימה

כוכביא ומזליא לאבטלין שעה חדא וראניה
כמו אזגדין אזדלין לימינא ולסמלא למעבר רעות
עלמא וברא יתהון ליה יאי למשבחא ולמסגד קדמוהי
ואמרין הא אשבחנן דאבהתך סגדין קדם אבהתוהי
ליה לא כרע יעקב קדם עשו אחוהי דהוא אבוהי דהמן
להון אנא מדעיתיה דבנימן אנא וכד סגד יעק
בטמין לא הוה יליד מטול כדין נטר יתיה קייס לי
אמיה עד עידן דיפקון לאתרעא רישי יהי
ותשרי שכינתיה בתחומיה וכל בית ישר
כרעין וסגדין באתריה דאנא לית אנ
רשיעא בעיל דבבא הדין ופקא
מא באך מתגאו: [illegible]ר אמ
ולא שמע אליהם ויגידו ל
כי הגיד להם אשר הוא י
בכל יומא ולא שמע
די מטול דאח
בל

לא המן חמה וחזא המן מטול דלא זקיף מרדכי
וסגד קדם המן ואתמלי המן על מרדכי חימתא:
המן אין מרדכי לא יגחין ולא יסגד לה אמתלא עליה חרוא:
בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי
המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש
הוה קלילא בעינוהי למשטי ידוהי במרדכי בלחודוהי:
מרדכי יהודאה הוא ובעא המן לשיצאה ית
בכל מלכותיה דאחשורוש עמא דמרדכי:
דירה ש׳ מרדכי ותרה לאנהם אכברהם
גמיע ש׳יהוד ש׳רי פי ממלכת אחשורוש
שון הוא חדש ניסן בשנת שתים
הוא הגורל לפני המן מיום
חדש אדר: בירחא קדמאה
לכות אחשורוש אפיל מיותא
ירחא לירחא דתרי
יסן סיסלנה שתהבה
מן מן יום

ורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמי
מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אי
ולמלך אין שוה להניחם׃ ואמר המן למלכא אחשורוש
חד יהודאי מבדר ומיטלטל ביני עממיא בכל מדי
גוותכון ולוחין דמה מלקטין פשרי טבת ויתבין בח
עובדיהון שנין מכל עמא ונמוסא לא מהלכין
לא צביין נפשהון ועבידתא ד[illegible] לא עבד
רקקין בארעא וחדין לנא במרעם מסאב
למשמע בעבידתיה דמלכא מנהון סלי
ועלין בחדרין ונפקין בחדר נפקין ובר
וקימין מברקין עיניהון וחרקין ש
ומבהלין יתנא ולית אנחנא יד
יהבין לנא ומן בנתנא לא נ
עבידתא למלכא מפיק
למזבן מננא אמרין
צביין למזבן מנה
הוא׃ בשעת
אמרין מי

בחמי

׃ רבשמיא מברכינן רי־ לא דחמיא ומריא

ואמרין

דהייתא נפקין בטביעית ־ין נשיהון לאפיהון

יסויא דעקת לכו בעבירתא ומלכא רשיעא עלין

ישתהון קרין בספריהון ומתרגמין בנביאיהון ולייטין

־ברין לשלטוננא ואמרין הדין הוא יומא שביעאה

הא לבא נדרהון לשבעה יומין ונפקין נשידהון

ומסאבין ית מיא לתמניא יומין גזרין ערלת

־ריהון ואמרין נהוי שנין מן בני עממיא

ירחא חסיר חד ומליא חד אמרין בירח

־ברין ביה הליתא ומרורתא וגד־ פין

־רין דין הוא יומא דאיפרקו

־ד יומא דפסחא עלין לבי

־גמין בנביאיהון ואמרין

מבינונא וכן יתעביר לנא

־יון תרין יומין טבין

שמע ומצלין קרין

־א והדברין לשלטוננא

־אלההון ושרין

תזורי ולקטין יתהון ואמרין הא דמתקטלין חזורי הברין יתלקטון
בניהון מביננא ואמרין דין הוא יומא דאתיהיבת אוריתא לאבהתנא
תננא בטורא דסיני לעידן בעידן דאשיתא קריין בחד בתשרין
עללין לבי כנישתא קריין בספרא ומתרגמין בנביאי ולליטין
למלכנא ואמרין יומא דין על דכרן אבהתנא קדם אבונא די
בשמיא דוכרנא דילן ייעול לטב ובעלי דבבנא לביש   ומריד
בתשעה ביה נכסין חיון ודזין אכלין ושתין ומתפנקין אנון נשיהון
מעיקין ודימין ומענין נפשהון ולא חייסין עליהון ואמרין יומא
הדין מתכפרין חובנא וחטאנא חובא דילנא   מתכנשין ומתוספין
על בעלי דבבנא ועלין לבי כנישתא וקרין באוריתא ומתרגמין
בנביאיהון ולייטין מלכנא ואמרין הברין תתכפר הדרא מלכותיה
טפשא מן עלמא ובעין רחמי ומיתחמין דימות מלכא ויתבר
שלטניה   בחמשה עשר ביה מטללין איגר בבתיהון ונפקין
לבוס תננא ושמטין לולבנא וקטפין אתרוגנא ומפשחין ערפניא
והדרין בוסתננא ועקרין סייגהון ולא חייסין ועבדין להון הושענא
ואמרין כמהר עם דעבר מלכא בגו סרדיא אנחנא עברין ועלין
לבי כנישתא וצלין והדרין והדרין ושחקין ומרקדין וגרסין ולא
ידעינן אם ליטין לנא ואם מברכין להון וקריין יתיה חגא דמטללתא

ולא עבדין עבידתא דמלכא אמרין לנא יומא אסירא הוא
ומפקי ליה לשתא בשיהי פיהי ולא יעבדין להון עבידתא דמלכנא
לחמשין שנין קריין יובילא לשבע שנין קריין שמטה ותרי
עסר ירחין קריין שתא לשבעה יומין קרן שבת ועבדין ליה
יומא לבא דביזתא מריי עלמא כד הוה מלכותהון קימא עליהון
קם מנהון מלכא דויד הוא שמיה והוה מחשיב עלנא מחשבין
בישין ובעא לשיצאה יתנא ולאבדא יתנא מן עלמא תרין
פעימן קטלו יתנא וחד שבקו די שבק לעבדין כביש יתהון דבית
ויד את מואב וימדדם בחבל ובתר כן קם מלכא חד מן מלכיא
דהוו קדמך נבוכדנצר שמיה סליק עליהון ואחריב ית מקדשהון
ובז ית קרייתהון וקלא ית בית מקדשא בנורא ואייתי יתהון
בגלותא ומן רוחיהון דמתא ועד כען לא שבקין ואמרין בני אבהת
דמן עלמא אנן דמלכיא לית אנחנא משתמעין ולכל אתר ואתר
אגרתהון אזלין ומטין למבעי רחמין קדם אלהא דימות מלכא
ויתבר נחתו למצרים בשבעין נפש וכד סליקו מתמן סליקו
בשתין רבוון והשתא אנון בגלותא לית להון מדעם ואמרין בני
חסידין וטבין אנחנא דמן עלמא ולא מסכינין וסחורין בותהון
בעלמא ועמארין בייני קריתא מיבדר מנהון מזבנין קורא ומנהון תלין בנין
כל דמזבנין

מזבנין בשוקא וכל דזבנין זבנין בשוריא: פקﭏ המן לﭏמלך אחשו
מוגוד שעב ואחד מבדד מתפרק בין ﭏשעוב פי גמיע מדן ממלכתך
וסננהם מתגירה מן כל אמה וסנן ﭏמלך גיר צאנעין ולא ישבה
ﭏמלך תרכהם עלי רסלך: אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכָּתֵב לְאַבְּדָם
וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כִּכַּר כֶּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהָבִיא אֶל
גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ: והשתא אם צבי מלכא אתין עשרא אלפין ככרי
כספא מן בית גנזי דילי לגנזי דמלכא מן קדם דבנמוסי מלכא
לא מהלכין ועציר תוה דמלכא לית אנון עבדין ולמרי מלכא לא
צבו לאנחותהון אי צבי מרי מלכא יתכתב לאובדיהון בה
שעתא קמו מלאכיא ובעו מן קדשא בריך הוא ואמרין רבון כל
עלמיא אין עמא ישראל ייבדון שמשא וסיהרא יחשוך נהורהון
ולא ינהר דהא לא אתבריין אלא בדיל עמך ישראל ונפלין על
אפיהון ואמרין עננו אבינו עננו ושופרי תקעין עמהון ועמא
עניין בתריהון עד דבכן הילי שמיא ונדו אבהתהון מן קבריהון
ומרדכי צדיקא הוה ידע ברוחא דקדשא מא דאתעביד שדר
קדשא בה להיכליה בגד עבדוהי דכליה ומלכי דיתבין בלשכת
הגזית ומתנבן תמן על שורא רבא דירושלם ומן בתר ראת
נבן ביה שבעין ותרין מגדלא שדר אחשורוש רשיעא ואית

מאה ועסרין ושבע ספרין מן מאה ועסרין ושבע מדינן גבר
גבר ומגלתיה ופנקסיה בידיה ויתיבו בארע שושן ויהבו ושלחו
גדירתא קשיתא על יהודאין ועל נמוסיהון ואגרתא קדמותא
כתבו ליה בשמיה ותתמו ליה בעזקתיה דמלכא ושדרו יתהון
ביד רהטיא והכרין הוה כתיב באגרתיה ובפוגע נגמר למלכא
אחשורוש לכל עממיא אומיא ולישניא דיאדין בכל ארעא
שלמכון ישגא   מהודענא לכון   דגברא חד אתא לותנא
לא מן אתרנא ולא מן מדינתנא הוא ואתא לאתוספא עלנא
ולאתגברא על בעלי דבבנא פריקנן ביה והמן שמיה בר אגג ״
מלכא בר עמלק בר אליפז בר דעוו בוכריה דעשו בר יצחק
שלטונין ומרי נכסין ועתירי ארעין ושאיל מני שאילתא זעירתא
וקלילתא וחוי לי על יהודאי ועל נמוסיהון דלא כשרין ואמר לי
כד נפקו ממצרים שתין רבוון לכל גבר וגבר עמא זבינית ליה
לקטלא ואנא מלכא אחשורוש סגי חדיתי ודעתי שפרת עלי
וכספא נסיבית מניה ועמא זבינית ליה לקטלא כען אתכנשו ושתו
וחדו כמא דאנא אכיל ושתי וחדי   דאחד בקשתא דליחור
בקשתא ודאחיד בסייפא ליחור בסייפא ותקנו ושלוטו בהון
לארבעה עשר ולחמשה עשר לירח אדר ולישנא לא תחוסן

לא על מלכיה ולא על שלטוניהון ולא על רברבניהון ולא על
דרדקיהון אלא יהוון קטולו וממוניהון בוזו גבר וגבר לנפשיה
דמני מלכא אחשורוש לכל עממיא אומיא ולישניא ולכל
אתר ואתר ולכל מדינה ומדינה ולכל שבטא ושבטא ולכל זרעי
וזרעי ולכל קריה וקריה דמשתכחבה עבדא יהודאה או אמתא
יהודיתא יתנכסון לרברביהון על תרעי בתיהון מן קדם דלא קבילו
גזירתיה דמלכא דאנא מלכא אחש׳ עבידנא ישתכח יהודאה
על ארע מלכותי׳ אן דאי למלך אן יכתב באבארתהם ועשרה
שאף בררה ורך אתן עלי ידי עמש׳ לגהאבריה ירבלונדיא לי כנזין
למלך׃ וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמָן בֶּן הַ׳
הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר הַיְּהוּדִים׃ ואעדי מלכא ית עזקתיה מן
ידיה בתר דאמר ליה אנא ואת נרמי עדבין אם עלין כספיא
בידי ועמא בידך אנא מזביננא לך יתהון ואם עלין עמא בידי
וכספא בידך לא מזבינא לך ואינון מיפקדין בידי רמו עדבין
ובדיל חוביהון דישר׳ עלין עמא בידיה דהמן ועקליה על
כספא עקתא סגיאה כיון דחזא מלכא דעקת נפשיה בדיל
כספא אמר ליה אנון וכספא יהיבין לך היך דכת ועל עמי ידוי
גורלו ופנדע למלך באתמה מן ידה ורפעה לי המן בן המד׳ לאגגי

ערו אליהוד׃ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות
בו כטוב בעיניך׃ ואמר מלכא להמן כספא יהיב לך אמא
יהיב להמן דהא סכום כסף ועץ שוה׃ וקאל לה אלדראהם מוהוב לך
ואלקום תצנע בהם מא תחסן ענדך׃ ויקראו ספרי המלך בחדש
הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל
אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל
שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם
המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך׃ פדעי כתאב
אלמלך פי דלך אלוקת פי שהר אלאול הו שהר ניסן פי אליום אלי״ג מנה
וכתב בגמיע מא אמר בה המן אלי בטארקה אלמלך ואלאמרא
מדינה ומדינה בכטהא ואמה ואמה בלגתהא באסם אלמלך
אחשורש כתב דלך וכתם בכאתמה׃ ונשלוח ספרים ביד הרצים
אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז׃ ובעת בדלכתב
מע אלפיוג אלי גמיע מדן אלמלך לינפד ויקתל ויבאד גמיע אליהוד
מן צבי אלי שיך ואטפאל ונסא פי יום ואחד פי אליום אלתאלת
עשר מן אלשהר אלתאני עשר הו שהר אדר וסלבהם יגנם׃

ויל להמן רשיעא
די ביומא דהוו
ישראל נכסין
פסחיהון ביה
ביומא גזר
עליהון דיקטל
שנאיהון דישראל
וקודשא בה צווח
ואמר ישוב
עמלו בראשו׃

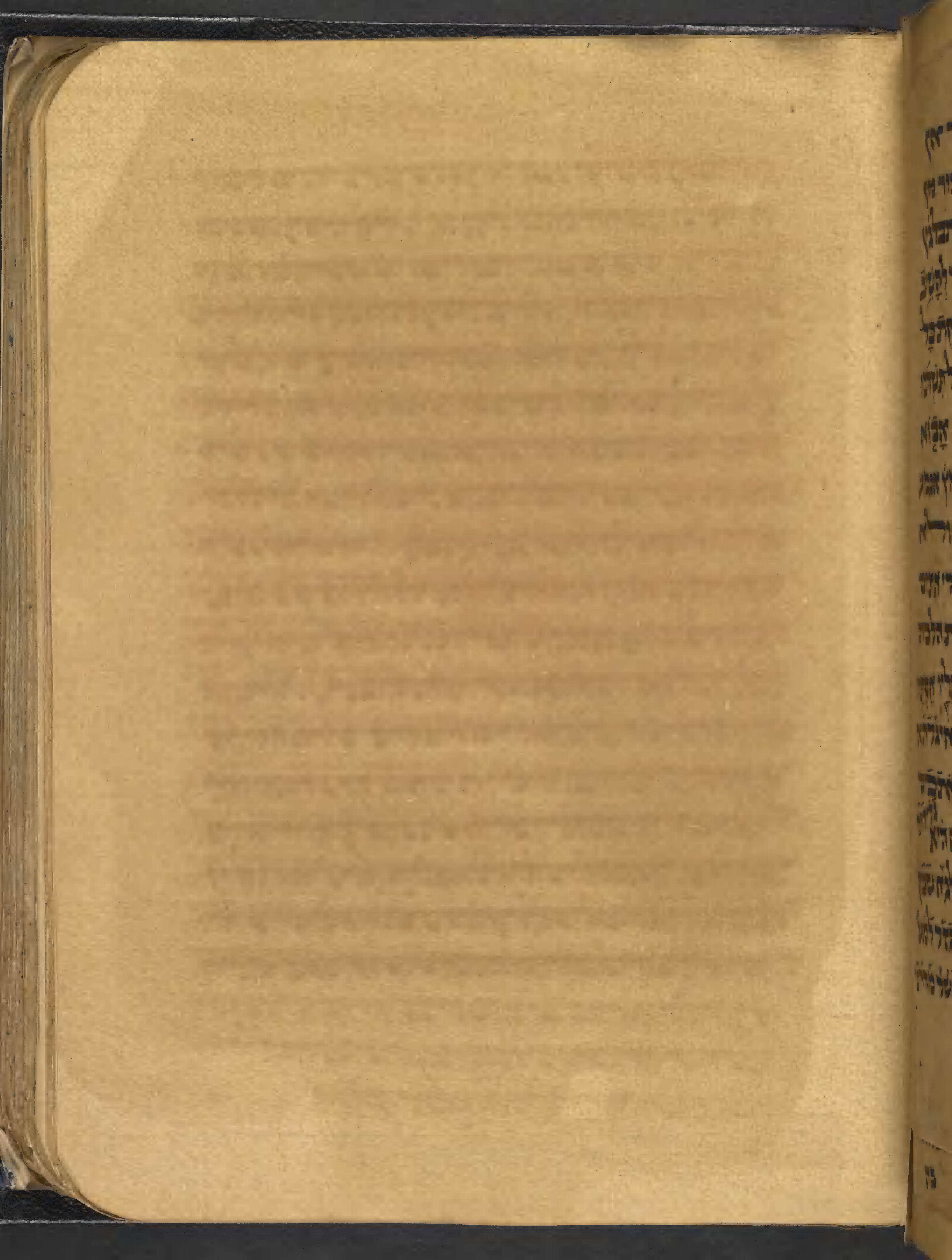
לם יוגד
להם תרג

119

פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים להיות עתדים ליום הזה׃ ונסך אלכתאב וגעל תוקיעה
פי כל מדינה ומדינה מנשור לגמיע אלאמם ליכונו מסתעדין
להדי אליום׃ הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה׃
אלפיוג כרגו מכרפעין באמר אלמלך ואלתוקיע געל פי סוס אלגוסן
ואלמלך והמן גלסא ללשרב וקריה אלסוס מתחיירה׃ ומרדכי
ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק
ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה׃ פלמא עלם
מרדכי במא צנע כרק תיאבה ולבס אלמסח ואלרמאד וכרג
אלי וסט אלקריה וצרך צרכה עטימה מרה׃ ויבוא עד לפני
שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק׃ וגא אלי
קרב באב אלמלך אד ליס יצלח אן ידכל אלי באב אלמלך
בלבאס אלמסח׃ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד
שק ואפר יצע לרבים׃ ופי כל מדינה ומדינה מוצע קד
בלג אמר אלמלך ותוקיעה חזן עטים ללאיהוד וצום
ונוב ומסח ורמאד יפרש ללאגלה׃ ותבוא

אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח
בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל׃ ולמא
גאת גואר אסתר וכ'דמהא אכ'ברוהא בד'לך תקלקלת אלמלכה
גדא ובעתת בת'יאב לתלבס מרדכי ותנזע מסחה ענה פלם
יקבל מנהא׃ ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר
העמיד לפניה ותצוהו אל מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה׃
פדעת אסתר בהתך והו אחד כ'דם אלמלך אלדי אוקפה בין ידיהא
פאמרתה באלמציר אלי מרדכי ליעלם מא הדא ותגלה ומא דעא
כאן׃ ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער
המלך׃ פכ'רג התך אלי מרדכי אלי רחבת אלקריה אלדי בין ידי באב
אלמלך׃ ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף
אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם׃
פאכ'ברה מרד' בגמיע מא נאלה ובשרח מבלג אלורק אלדי צמנה
המן אן ירגלה אלי כ'זאין אלמלך פי אליהוד ליבידהם׃ ואת
פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות
את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן
לו ולבקש מלפניו על עמה׃ ונסכ'ה כתאב אלתוקיע אלדי געל
פאמ'רהם דפעה אליה ליריה אסתר מע מא יכבדהא

כה

בה ויסאלהא אן תדכ'ל אלי אלמלך פתתצ'רע אליה ותטלב מנה פי
אמתהא ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי פדכ'ל
התך ואכ'בר אסתר בכלאם מרדכי ותאמר אסתר להתך
ותצוהו אל מרדכי פקאלת אסתר להתך ואמרתה אן יקול
למרדכי כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר
כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו
המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלשים יום גמיע קואד אלמלך ורעיה מדן אלמלך
עלמין אנה אי רגל או אמראה ידכ'ל אלי אלמלך אלי אלדאר אלג'ואניה
ממן לם ידעא פסנה פיה ואחדה והו אן יקתל סוי מן מד
אלמלך אלצולג'אן אלדהב פאנה יחיא ואנא לם אדעא לאדכ'ל אלי
אלמלך הדי תלאתין יומא ויגידו למרדכי את דברי אסתר
פאכ'ברו מרד' בכלאם אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל
אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים
פקאל מרדכי מג'יבא לאסתר לא תט'ני פי נפסך אן בית אלמלך
יכ'לצך מן גמיע אליהוד כי אם החרש תחרישי בעת הזאת
רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך

תאבד ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות׃ פאנך אן
אמסכת פי מתל הדי אלוקת פפרג ונגאה יחדתאן לליהוד מן
מוצע אכר ואנת ואל אביך תבידון תם מן יעלם אנך תבלגין
אלי מתל הדי אלוקת ואנת פי בית אלמלך׃ ותאמר אסתר להשיב
אל מרדכי׃ פקאלת אסתר מגיבה למרדכי׃ לך כנוס את כל
היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו
שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא
אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי׃ אמץ אגמע
גמיע אליהוד אלמוגודין פי אלסוס וצומו עליי ולא תאכלו ולא
תשרבו ג׳ איאם לילהא ונהארהא ואנא איצא וגוארי אצום
כדאך וחינ׳ אדכל אלי אלמלך עלי גיר אלסנה פאן הלכת הלכת
מגתהדה׃ ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר׃
ועבר חדא מרדכי צדיקא ית גזירתא דאתגזרת וית איגרתא
דאתחתמת ערא לבושוהי מן קדמוהי ומן אחורוהי ואתכבס
שקא ואתפלפל בקטמא ואתריס קליה ואמר וי מא היא גזירתא
הדא די גזר ערלנא מלכא והמן לא על פלגא גזר ופלגא שבק
ולא על תולתא או רביעיתא אלהין על גופנא כוליה גזר למע
קר ולשיצאה יתה מן שרשהא וכד חזו עמא בית ישר׳ מרדכי

רחמין קדם מלכא על אחסנתי ומלאך רחמין
עמי היכא וחסדא דזכותא דאברהם תיעול קדמ
תזקוף יתי חיניה דיעקב אתיהיב בפומי חסדיה דיוו
טוביה לאנש דמתרחיץ עלוהי ולא בהית כל דמסו
ימיניה וסמאליה יפשוט בידי בהון ברא עלמא
בעיין עלי רחמין ועליכון אנא עלא למבעי רו
על אחסנת דמדיר עם די מתחנן אנש קדם קבל
בעידן עקתיה וחדי בעובדי אבהתנא ונ
יעביד לנא בעיתנא שמאליה אחידא בי
על סבינא עביד ברעוא דעות מימר
פתחת דרין מן רקיעא למלאכי מ
במדר וכן אמרין חבל לעלמא
דאת עני לכל מן דרחיק לכו
דנפשי רחמנא וחננא אח
טבון וקשוט שביק לעוי
נטרין פקודי אוריתי
הדין קיימא דקיימ
מתברא שמע

Esth. V 4.

אילך מא איבול למעבר ובתר יומא תליתאה
לבושא דמלכותא בבית מלכותא לקביל תרעה
המר מלכא לאסתר מה שאילתיך אסתר מלכתא
יר ותתיהיב ליך ופקאלהא אלמלך מא לך יא אסתר
ז טלבתך ולו אלא נצף אלממלכה פתקצא. ותאמר
היום
המלך טוב יבוא המלך והמן אל המשתה אשר
ית אסתר למלכא אין על מלכא שפיר ייתי
ייאמ די עבדית להון. פקאלת אן ראי אלמלך אן יגי
יס אלדי צנעתה לה. ויאמר המלך מהרו
ר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה
ולך אסרעו בהמן אן יקצי חאגת
יס אלדי צנעת אסתר. ויאמר
שאלתך וינתן לך ומה בקשתך
י מגלס אלכמר מא סואלך יא
יר ולו אלא נצף אלממלכה
י ובקשתי. פאגאבתה
המלך ואם על המלך
יא המלך והמן אל

Esth. V 8

...א נאיסולה
...ביה בדוליא
...רא שליבוהוה שביב
...ר מתכנשין ויתבין קדמוהי ואמרין
...ן לבית ישל׳ כל בעתא הדא דאתם את קמת
...נא וסגירת ליה לא אתת עלנא כל עקתא הדא
...להון לבית ישל׳ לבושא דהוה לביש המן
...תרין כלמין חד מן קדמוהי וחד מן אחורוי
...יתליה לטעותא יאבד מן עלמא הדין
...ו ישתקין מניה כל בית ישל׳ ביה
...י רשיעא דהוה מתקן ית צליבא
...לא ידע די לנפשיה הוא מתקן
...לבא טפשא אחשורוש דהוה
לא שכיב
...וחא דנקטא למלכיא וכן
...לא הני לי ומא דאשתיתי:
...ועמי שמיא מרימין
...מדינתא ולא שבקית

להון אי אס

רותא אלא להון

דאברהם יצחק ויעקב קו יוו

מלאכא משמיא מרומא הוא מיכאל רב ו

ברישא דמלכא ונדת שינתיה מניה כל ליליא ל

לאעלא ית ספר דכרניא דיומיא והוו קרן בי

עברי דיניהון דמלכי קדמאי דהוון מן קד

מן עינוהי דמלכא אחשורוש והוה מסתכל מה

גברא עני ואמר ליה למלכא המן דנקט

חלופך והוא מקריס בנפרא ובעי

מן מותא ובשור דיקטלוהי אלא אמ

לגברא דמלכא צאבי ביקריה

לבושין וכתרא די מלכותא וסוי

פי תלך אלילה ארץ נגב אמרן

נאת אכבאר זמאן פקד

אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכַי עַ

מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף אֲשֶׁ

Esth. VI 9

ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו
את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב
העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:
ויתנון לבושיא וסוסיא על ידוי דגבריא מן שלטוני מלכא
פרתונאי וילבשון ית גובריא דמלכא צבי ביקריה וירכבון יתיה
על סוסיא דמלכא בפתיי קרתא ויהון מכריזין קדמוהי ואמרין
כדין יתעביד לגבריא דמלכא צבי ביקריה וירפע ראס' ואחד
מן ריסא אלמלך ארתות וילבס אלרגל אלדי יריד אלמלך אכראמה
וירכבוה עלי אפרס פי רחבה אלקריה וינאדו בין (ידיה) הכדי יצנע
באלרגל אלדי יריד אלמלך אכראמה: ויאמר המלך להמן מהר
קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי
היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת:
בכין אסתכל מלכא וחזא המן דחשיב בלביה ואמר המן
נקטליניה באעי ונמלוך חלופוי כמא דחזית בחלמי ואמר
מלכא להמן סרהיב אוחי ועול לבית גנזי מלכא וסב מתמן
חד מכלסיא דארגונין טבין וסב מתמן לבושא שיראה טבא
פרוגנן דמטכס באבנין טבין ומרגליין ותליין בארבע קרנתי
דיליה זגא דדהבא ורמונא לכל חדא וחדא וסב מתמן כלילא

רבא דדהבא מקרומא דאיתין ייתון ליה מן קדיש מרינן ביומא
קדמאה דקמית במלכותא וסב מתמן ספסירא שירונא טבא
דילי דאיתון יתיה לי מן כוש מרינתא ותרין דרינין דלבושיהון
לבושא דמלכותא דמרגליתא דאיתון יתיה לי ממרינת אפריקי
ופוק לאוריא דמלכא וסב מתמן סוסיא דרכיב בריש אוריא
ושמיה שפרגז דעלוהי רכבת ביומא קדמאה דקמית במלכותא
ועל אלין מני מיקרא ודבותא דאמרית לך תזיל ותעביר למרדכי
יהודאה דיתיב אתרעא דילי   וכד שמע המן ית פתגמיא באיש
עלוהי ודיוהי אשתני ועינוהי אתחשכן ופומיה אסתלם ורעיו
נוהי אשתגיש וקטרי חרציה משתרין וארכובתיה דא לדא
נקשן   עני המן ואמר למלכא מרי מלכא נפישין אנון מרדכי
דאית בעלמא ולית אנא ידע על הדין מרדכי את אמר   עני
מלכא ואמר להמן מא אמרית אלא על מרדכי דיתיב בתרע
מלכא   עני המן ואמר למלכא מרי מלכא גברא סניא דילי
וסני דאבהתי עסרה אלפין ככרי כספא יתיהבון ליה והדין
יקרא לא יתעביר ליה   עני מלכא ואמר להמן עשרה אלפין
ככרי כספא יתיהבון ליה ועל כל ביתך אנא משליט יתיה והדין
יקרא לא יתמנע מניה   עני המן ואמר למלכא עשרה בנין

124

ענ׳ מלכא ואמ׳
את ובנך ואחיך
עברין הוו למלך
והדין יקרא לא
יתמנע מניה׳
ענ׳ המן גבר
הדיוט הוא מני
יתיה על מדינתא
חדא או על קסטלי
חדא והדין יקרא
לא יתעביר ליה׳

דאית לי ידהטון קדם פרסיא הדין והדין יקרא לא יתעביר ליה
ענ׳ מלכא ואמר על מרין ועל מחוזין אנא משליט יתיה ועל
מלכות ימא וביבשתא ישתמעון ליה והדין יקרא לא יתמנע מניה
אמר המן טבעך וטבעיה יידיל בכל מדינתא והדין יקרא לא
יתעביר ליה   ענ׳ מלכא ואמר גברא דאמר טבתא על מלכא
ושידיב רישיה מן קטלא טבעי וטבעיה ייזול בכל מדינתא
והדין יקרא לא יתמנע מניה   אמר המן פלורתקין ואיגרא
אשתדרנא לכל מדינת מלכא והדין יקרא לא יתעביר ליה
תנינות נזף ביה מלכא ואמר ליה המן המן בעגלא לא תבטיל
פתגמא מכל דאמרית: פקד אלמלך להמן אסרע כד׳ אללבאס וא׳
פרס כמא קלת ואצנע כד׳אך למרדכי אליהודי אלגאלס בבאב אל׳
מלך לא תסקט אמרא מן גמיע מא קלתאה: וַיִּקַּח הָמָן אֶת
הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת מָרְדֳּכָי וַיַּרְכִּיבֵהוּ בִּרְחוֹב הָעִיר
וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ: ואכד׳
המן אללבאס ואלפרס ואלבס מרדכי וארכבה פי רחבה׳ אלקריה
ונאדא בין ידיה הכד׳י יצנע ברגל יריד אלמלך אכראמה:
וַיָּשָׁב מָרְדֳּכַי אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ אָבֵל וַחֲפוּי
רֹאשׁ:   בר הדא המן רשיעא דפתגמוהי לא מתקבלין על לבי

גנזא דמלכא כד כפיפא קומתיה וכד אבל והפי רישיה כד
ארנוהי מרטשן וכד עינוהי מחשכן וכד פומיה אשתלח ולביה
מטמטים ומנוהי מבזען וחרציה משתדיין וארכובתיה דא
לדא נקשן ונסיב מתמן לבושא דמלכותא דאיתגן ליה למלכא
אחשורוש ביומא קדמאה דקם במלכותא ונסיב מתמן כל מני
מלכותא כמדעם דאתפקד ונפק מתמן כד מיבהל ועל לאוריא
דמלכא ונסיב מתמן סוסיא דקאים בריש אוריא דמיתקלין
ביה מחטפין די דהבא ואחד בריננסי די סוסיא וכל מני מלכו
תא טען על כתפוהי ומתקטרין קטרוהי ומחלדין חלזוהי ואזל
וקם על מרדכי צדיקא עני ואמר ליה קום מרדכי צדיקא
אמר המן רשיעא בר זרעא בישא דבית עמלק אוריך שעה
איכול לחמא דגירון אמר ליה המן קום לך מרדכי זרעא
טבא מן יומיכון נסין דברבין מתעבדין לכון קום לך מרדכי
לבוש לבושא דמלכותא ורכיב על סוסיא דמלכותא ופתגמי
מלכא לא תבטיל אמר מרדכי מן די יאתיב אר—בעין
יומין וארבעין לילוון בצומא היכדין לרכיב על סוסיא
כד שמע המן רשיעא ית פתגמא הדין דאמר מרדכי
על לבי גנזי מלכא ואפיק מתמן כל מיני בוסמנין טבין

מן

טבין ומשרנין ואסחי יתיה ומשח יתיה ואלביש יתיה לבושא
דמלכותא ותקין יתיה שפיר בכל תקוני מלכותא ואוכיל יתיה
מן סעודתא דעבדת ליה אסתר מלכתא ומן קדם דירכוב
על סוסיא אשתדרין ליה מן בית מלכא עסרין ושבעה אלפין
עולימין בחידי וכסי דדהבא בימינהון וכרזין דדהבא בסמלהון
ומשבחין ואזלין קדם מרדכי צדיקא ואמרין ליה מרין יתעבד
לגברא דמלכא צבי ביקריה אריקת אסתר וכד חזו בית ישראל
אזלו מן ימיניה ומן סמאליה ומעניין ואמרין הכדין יתעביד
לגברא דמלכא רבא שמיא וארעא צבי ביקריה אריקת
אסתר וחזת מרדכי בר אחוהי דאבוהא לביש לבושא דמלכותא
וכתרא דמלכותא ברישיה ורכיב על סוסיא דמלכותא אודיאת
ושבחת לאלהא שמיא על פורקנא הדין כד יהיב מרדכי שקא על
גישמיה וקטמא על רישיה דעני מעיקין ובההיא שעתא דחזותיה
למרדכי בר אחוהי דאבוהא ענת ואמרת ליה עלך נתקיים
כתבא דכתיב בנביאי קודשי מקים מעפרא מסכינא מקיקלתא
מרים למסכיני דוחא למותבא יתהון עם שלטונין וכרסיא דיקרא
מחסין יתהון ואף מרדכי שבח ואמר הפכת מספדי לחדותא
עברת שקא מני ואלבישת יתי לבושא דמלכותא אשבח יתך

יי אלהא פריקא דלא אחדית לכהון דבעלי דבבי בכין חזר מרדכי
לתרע מלכא ביקר וברבו יתיריא והמן אסתחף לביתיה אבל
ומכסי ית רישיה: ובההיא שעתא הוון ביד יודאי דהמן ארבע אומנון
ספרא דספריה למרדכי ובלנא דאסחי יתיה גלייר דהוה נגיד
סוסיא כרוזא דהוה מכריז קדמוהי ואמר כדין יתעביד לגברא
דמלכא צבי ביקריה: פרגע מרדכי ט׳ כ אב ט׳ מלך והמן אנרפע
ט׳ ביתה חדינא מגטא ט׳ ראס: ויספר המן לזרש אשתו
ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו
אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל
לו כי נפול תפול לפניו: ותני המן לזרש אתתיה ולכל רחמוהי ית
כל דאירע יתיה ואמרין ליה חכימוהי וזרש אתתיה שמיע לך
מן קדמיתא דהוו תלת גברין יהודאין במדינת בבל חנניה מישאל
ועזריה ועל דלא שמעין למלוי דנבוכדנצר שדא יתהון לאתונא
דנורא ונפקו שלהון מביתא דנורא ומומא לא הוה בהון אלא נפק
לישנא מן גו אתונא דנורא ואוקיד למן דאכלו קרציהון
והשתא אין איתיאו מרדכי מבניהון דגובריא
אילין דאין שריתא למיפל קדמוהי לא
תיכול ליה ארי מיפל תיפול

תפול קדמוהי׃ וקץ המן עלי זרש זוגתה וסאיר אצדקאה גמיע
מא גרא פקאלו לה עלמאה וזרש זוגתה אן כאן מרדכי אלדי בדין
נסל אליהוד וקד אבתדית אן תקע בין ידיה פלא תסתטיע אלתנצ
איצא בין ידיה׃ עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו
ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר׃ עד
דאנון ממללין עמיה ושלטוני מלכא קריבו וסרהיבו לאיתאה
ית המן למשתיא דעבדת אסתר׃ בינהם יכאטבוה פי דלך
אד וצל כדם אלמלך פבאדרו בהמן אן יגי אלי אלמגלס אלדי צנעת
אסתר׃ ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה׃ ועל
מלכא והמן למשתי עם אסתר מלכתא׃ פגא אלמלך והמן
לישרבא מע אסתר אלמלכה׃ ויאמר המלך לאסתר גם ביום
השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה
בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃ ואמר מלכא לאסתר אף
ביומא תנינא במשקיא דחמרא מה שאלתיך אסתר מלכתא
ויתיהיב ליך ומא בעותיך דמן לפלגא דמלכותא ויתעביד׃
פקאל להא אלמלך איצא פי אליום אלתאני פי מגלס אלכמר מא סולך
אסתר אלמלכה פתעטינה ומא טלבתך ולו אלי נצף אלממלכה
פתקצא׃ ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך

המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:
ענת אסתר מלכתא ואמרת אין אשכחית חינא וחסדא ורחמין
קדמך מלכא ואם על מלכא שפיר תתיהיב לי נפשי בשאלתי
ועמי בבעותי: פאגאבתה וקאלת אן וגדת חטוה ענד אלמלך וראי
אלמלך אן יהב לי נפסי בסואלי וקומי בטלבתי: כי נמכרנו אני
ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו
החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: ארום אזדבנת אנא ועמי
לאשתיצאה לאתקטלא ולהובדא ואלו לעבדין ולאמהן אזדבנת
שתקית הוינא ארום לית בעיל דבבא דמלכא שוי ליקרא: פאננא
קד אבענא אנא וקומי לננפי ונקתל ונבאד ולו אבענא עבידא
ואמאא לאנא סכתו לא יסאוי אדיה אלמלך: ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר
מלאו לבו לעשות כן: ואמר מלכא אחשורוש למתורגמנא ואמר
מתורגמנא לאסתר מלכתא מן הוא דין ובאי דין הוא דין דחשיב
למעבד כן: פקאל אלמלך אחשורוש לאסתר אלמלכה מן הו דא ואי אל
נאס הו אלדי אגתרא קלבה אן יצנע דלך: ותאמר אסתר איש
צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה:
ענת אסתר מלכתא ואמרת גברא בישא הדין המן הוא מן

רבעא למישט ידיה באומתהון דיהודאי דאתקריין בנוהי דמרי
כולא והא בעא למקטל יתהון והמן איתדע מן קדם מלכא ומלכתא:
קתלת רגל עדו ובאגץ הד'י המן אלרדי פאנבהת המן מן בין ידי אלמלך
ואלמלכה: והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן
עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו
הרעה מאת המלך: ומלכא קם בחמתיה מן משתיא ועאל לגינת
ביתנא והוו מקצצין קדמוהי אילנין טבין דתינוח חמתיה ודלא
נחת והמן קם למבעי על נפשיה מאסתר מלכתא מטול דחמא
דשלימא בישתא עלוהי מן קדם מלכא: ואלמלך קאם בחמיתה
מן מגלס אלכמר אלי גנאן אלבסתאן והמן וקף ליטלב פי נפסה מן
אסתר אלמלכה למי ראי אן קד כמל אליה אלרדא מן אלמלך: והמלך
שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר
אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית
הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ומלכא תב מגנת ביתנא
ובית משקיא דחמרא מסתכל וחמי ית המן רמי על ערסא
דהות אסתר יתבא עלוהי ואמר לה מלכא אף למכבש ית
מלכתא עמי בטרקלינא אתבעי פתגמא נפק מפום מלכא ואפי
המן הוו חפיין: ואלמלך רגע מן גנאן אלבסתאן אלי בית מגלס אלכמר

והמן ואתקף עלי ספריר ארי אסתר פוקה פקט למלך איתנא ליכבס
למלכה מעי פי למנדל לכלמה כרגת מן פס למלך ווגה המן גטי׃

וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד מִןהַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעֵץ
אֲשֶׁר עָשָׂה הָמָן לְמָרְדֳּכַי אֲשֶׁר דִּבֶּר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בְּבֵית
הָמָן גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תְּלֻהוּ עָלָיו׃ ואמר חרבונה
חד מן סריסיא קדם מלכא והוה חרבונא דכיר לבושתא אילא
על הדא דכיר לטב מטול דעם המן הוה בעיצתיה דנסב למעבד
צליבא למרדכי צריכא וכד חמא דשלימא בשתא על המן
ועל ביתיה אזל אוף הוא חרבונה ואמר ליה למלכא אף
מלכא בעי המן נקטול ונסב ית מלכותא מנך ואי לא מהימנת
לי שדר וחזי ית צליבא דעבד למרדכי מטול דאמר טבתא
עלך טבתא מלכא קאים בבית המן רומא חמשין אמין ענ׳
מלכא ואמר למרדכי מרדכי יהודאה דשיזיב נפשי מן קטלא
קום איזיל סב ית המן בעיר רבבא בישא מעיקנהון דיהודאין
ותצלוב יתיה על צליבא דאתקין לנפשיה ודון יתיה דינין בישין
ועביד ליה כד שפיר באפך בה שעתא נפק מרדכי מן קדם
מלכא ונסיב ית המן מתרע בית מלכא ענ׳ מרדכי ואמר להמן
איתי עמי המן סנאה ובעיר רבבא בישא ונצלוב יתך על

דריצטליב בריש   רא יכלנא דדבורה מינקתה דרבקה קבילת

צליבא דאתקינת לדרגמך   עני המן רשיעא ואמר למרדכי צדיקא
מרדכי לא תצלובנני בהדין צליבא דעלבין לגברין הדיוטין
גבורי עלמא לא ספינת יתהון ורברבני מדינתא אשתעבדו
קדמי ארגישית מרכין במימר פומי ובממלל ספותי אבהי דלה
מדינן   ואנא המן פתשגר דמלכא הוה שמי והוה מתקרי אבא
דמלכא   זייע אנא מנך מרדכי צדיקא דלא תעביד לי היך
מא דחשיבת לך חוס על איקרי ולא תקטלנני כאגג טב: אחרת
מרדכי עיביד היך טיבותך בקטל נפש לא תדכר ליה שנאתיה
דאגג וקנאתיה דעמלק לא תקני בעיל דבבך בלבך ולא תנטר
ליה דנטר עשו אבי נסין דברכין אתעבידו לך כמא דאתעבידו
לאבהתך כד עבדו בימא   עיני בהתן למחזי יתך ופומי לית
אנא יכיל למפתח קדמך על דנסיבית עלך עצה מן לחמי ומן
זרעי אנתתי בבעו מנך חוס על נפשי מרי מרדכי צדיקא דלא
תמחי שמיה בפריע כעמלק אבא וסיבתי על צליבא לא תצלוב
והיך דאת בעי קטול יתי דישיתעדי בסיפיה דמלכא דביה מית'
קטלין כל רברבי מדינתא   שאלי המן צוח ובכי ולא מרכין
מרדכי אודניה ליה וכד חזא המן דלא משתמעין מלוהי   נטל
אליא ובכותא על נפשיה במציעות גינת ביתנא מתיב ואמר

והמן ואקים עלי אסדיר אורי אסתר פוקה פקט אמלך איתנא ליכבס

אתיתון לי כל אילניא וכל שתליא דשתלית מיומי בראשית כד
המן באעי למסק לאפפנדריא דבר פנדורא דאתכנשו כלהון
ועצו עצתא מן דרומיה חמשין אמין יצטליב המן עד רישיה גופנא
אמר קצרה אנא ולית אנא יכיל דיצטליב ברישי מחמת דמנע
נסבין חמר דנסוכין אודרא אמר יצטליב ברישי לא יכלנא יצטליב
ברישי חילה אנא אמרא תאינתא יצטליב לא יכלנא יצטלב ברישי
דמני נסבין לבכוריא ומני לבש ארס והוה זיתא אמר יצטליב
ברישי לא יכלנא דמני נסבין משחא למנרתא חכים דדיא בלא
יתי למסרע שטריה דעובדיה נביא טבא דינא דיצטליב ברישי
ואמר דקלא קדם נטוריה ידעין כל בסרא דהוה המן דעיעא בר
בריה דאגג עמלקאה כל מלכיא ידין קדמך דאתהוא אלהא
ולית בר מנך לך יאיא למפרק בנא כמא דפרקתא אבהתנא
מתיב קבלה ואמר ליה לישריא להיילך על מא דאמרת שבתך בענה
דאצטליב בראשך דאתהגא לכנשתא דציון צבידיה אמרא
אתרוגא דאצטליב ברישי ולא יכלנא עלי אתו מל עמך כלהון
למסב מני לשבחא קדמך פתח אסא פומיה ואמר דיצטליב
ברישי ולא יכלנא דעלי אמרין ששון ושמחה ועור דאנא
שותף עם אתרוגא ענה בלוטיא ואמר ———

דריצטליב בריש דא יכלנא דדבורה מינקתה דרבקה קבורה
תחותי קריא בוטמא ואמר דיצטליב ברישי לא אילנא דאבשלום בר
דוד אצטליב ברישי דמוני אמר יצטליב ברישי ולא יכלנא דצדיקיא
מהילין לקבלי׃ פקאל חרבונה אחד כדם אלמלך בין ידיה הודא אלכשבה
אלדי צנעהא המן למרדכי אלדי קאל כיר עלי אלמלך קאימה פי מנזלה
שמכהא נ׳ דראע קאל אלמלך אצלבוה עליהא׃ ויתלו את המן על
העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה׃ שמעון מני אמר
ארזא תלין להמן רשיעא ולעשרת בנוי על צליבא דאתד
לנפשיה וכן כתבא מפרש ואמר ונלבו ית המן על צליבא דאתקן
למרדכי וחמתא דמלכא נחת׃ פצלבו המן עלי אלכשבה אלדי היאהא
למרד׳ תם סכנת חמייה אלמלך׃ ביום ההוא נתן המלך אחשו
לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודים ומרדכי בא לפ
המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה׃ ביומא ההוא יהב מל
אחש׳ לאסתר מלכתא ית ביתא דהמן רשיעא בעיל דבב
דיהודאין ומרדכי יהוה קרי ליה אבוהי דמלכא מטול דחוי
אסתר מה הוא לה׃ פי דלך אליום והב אלמלך אחש׳ לאסתר אל
בית המן עדו אליהוד ומרדכי כאן בין ידי אלמלך אד׳ ערפתה
מא הו מנהא׃ ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מ

ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: ושויא
אסתר יתיה בגו פלטונין ועבר מלכא ית עזקתיה די עבר מהמן
ויהב יתה למרדכי ושויאת אסתר ית מרד' על ביתא דהמן: פנזע
שמלך כאתהמה ארי כאן אנתזעה מן המן פרעה למרדכי ונכלת
אסתר מרדכי בבית המן: ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל
לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת
מחשבתו אשר חשב על היהודים: ואוסיפת אסתר ומלילת קדם
מלכא ונפלת קדם ריגלוהי ובכת ואתחננת ליה למעברא ית בשתיה
דהמן בר המדתא האגג וית מחשבתיה דחשיב על יהודאי:
ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד
לפני המלך: ואושיט מלכא לאסתר ית שרביטא דדהבא דהוה
בידיה וקמת אסתר ועלת לקדם מלכא: פמר לדא אזנולגאן ארהנ
זר' קאמת בין ידיה: ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן
לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את
הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את
היהודים אשר בכל מדינות המלך: ואמרת אין על מלכא שפיר
אשבחית חסדא ורחמין קדמוהי וכשר פתגמא קדם מלכא
ינא בעינוהי יתכתב כתבא לבטלא ית איגרתיה וית מחשבתיה:

ורת
פכלמת
ויצאת
ובכות
לה
על

דהמן בר המדתא אגגאה דכתב למובדא ית כל יהודאי דאית בכל
מדינת מלכותא אחשורוש: פקאלת אן ראי אלמלך ווגדת חטוה פי עינה וגלה
הדי אלאמר ענדה ורכנת בה גיירה פליכתב בכרד אלכתב אלדי בה ...
תדביר המן בן המדתא אלאגגי אלדי כתב ליביד גמיע אליהוד אלדי פי גמיע
מדן אלמלך: כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי
ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: מטול דהיך אנא איכלא
למחזי בבשתא דתשכח ית אומתי והיך אנא איכלא למחזי בהובדנ׳
דהולדתי: פאני אקול כיף אטיק אן אנטר באבארה אלבלא אלדי יחל
בקומי או כיף אטיק אן אנטר באבארה מולדי: ויאמר המלך
אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי
לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים: ואמר מלכא
אחשורוש לאסתר מלכתא ולמרדכי יהודאה הא את סרחת מן שירויא
ואתשאולתיך ואמרת ליך מן הירא דרעיתא איתך ומן הירא אומתא
איתך ואמרת ליך דאעביר מנהון הגמונין ופולי מלכין ואמרת לי
לית אנא ידעה אבא ואימא דמדונן ושבקין יתי זעירתא ובדרון
הא ביתיה דהמן יהבית לאסתר ויתיה צלבו על צליבא על דפשט
ידיה ביהודאי: פקאל אלמלך אחשורוש לאסתר אלמלכה ולמרדכי אליהודי הוא
בית המן קד והבתה לאסתר והו פצלב עלי כשבה כמי מד ידה פי
אליהוד:

ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו
בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת
המלך אין להשיב׃ ואתון כתבו על יהודאי כשפר בעיניכון בשום
מלכא וחתומו בעזקתיה דמלכא ארום כתבא דמכתב בשום
מלכא ומתחתם בעזקתיה דמלכא לא בטיל׃ ואנתם פאכתבו
עלי אליהוד כמא יחסן ענדכם באסם אלמלך ואכתמו בכאתמה מן
חית אן אלכתאב אלדי יכתב באסם אלמלך ויכתם בכאתמה ליס
לה מרד׃ ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא
חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל
היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו
ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם
ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם׃ ואתקריו ספרי
דמלכא בזמנא ההוא בירחא תליתאה הוא ירח סיון בעשרין
ותלתא ביה ואתכתיב ית כל מא דפקיד מרדכי על יהודאי ועל
יקירוהי דמלכא ועל רברבנוהי ועל שלטוני מדינתא דאיתמן
הפרכי מדינתא דמהודו ועד כוש מאה ועסרין ושבע מדינתא
מדינתא ומדינתא היך כתבא ולעמא ועמא היך לישניה ועל יהודאי
היך כתבהון והיך לישנהון׃ פדעי בכתאב אלמלך פי דלך אלוקת פי

אלשהר אלת̇אלת̇ והו שהר סיון פי אליום אלת̇אלת̇ ועשרין מנה פכתב כג̇מיע
מא אמר בה מרדכי אלי אליהוד ואלבטארקה ואלאמרא ורויסא אלמדן
אלתי מן אלהנד אלי אלחבשה קכ"ז מדינה מדינה ומדינה בכ̇טהא
ואמה ואמה בלגתהא ואלי אליהוד בכ̇טהם ולגתהם׃ וַיִּכָּתֵב
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד
הָרָצִים בַּסּוּסִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים׃ ואתכתב
בשמיה דמלכא ואשתדריין אגרתא ביד רהוטיא בסוסיהון
רכבי רכשיא ערטלאי בני רמכיא׃ וכתב באסם אלמלך אחש'
וכ̇תם בכ̇אתמה ובעת̇ בכתב מע אלפיוג עלי אלמסאר ראכבי
אלכ̇יל ואלבגאל נתאג אלרמאך׃ אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר
בְּכָל עִיר וָעִיר לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
אֶת כָּל חֵיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לָבוֹז׃
דיהב מלכא ליהודאי דאית בכל קרתא וקרתא למתכנשא
ולמקם על נפשהון למשיצי ולמקטל ולמובדא ית כל חילותא
ומדינתא דעיקין יתהון עמא וטפלא ונשיא אף עובריהון נכסיהון׃
אן אלמלך קד געל ליהוד אלדי פי כל קריה אן יתגוקו וינתצרו
לאנפסהם אן ינפדו ויקתלו ויבירו גיש כל מדינה ואמה אלמחא
צריהם ואטפאלהם ונסאהם ויגנמון סלבהם׃ בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל

מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר׃ ביומא חדא בכלהון מדינת מלכא אחשורוש בתלתת עסר
לירחא לירח תרי עסר דהוא ירחא דאדר׃ פי יום ואחד פי גמיע
מדן אלמלך אחשורוש פי יום אלתלאתה עשר מן אלשהר אלי״ב הו שהר אדר׃
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאויביהם׃ פירוש
כתבא ודייטיגמא אתפרסת די שדר מלכא אחשורוש אגרתא על
יתבי ימא דבשתא ארכוני ומחוזאי וכל רברבני חילותא די
דיירין בכל ארעא שלמכון יסגי׃ ונסך אלכתאב וגעל תוקיעה
פי כל מדינה ומדינה מנשור לגמיע אלאמם ליכונו אליהוד מסת
עדין להדא אליום לינתקמו מן אעדאיהם׃ הרצים רכבי הרכש
האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה׃ רהטיא רכבי רכשיא ושרטוני נפקו טרידין
ודחיפין בגזירתיה דמלכא ודייטיגמא אתפרסת בשושן בירתא׃
אלפיוג ראכבי אלפיול ואלבגאל כרגו מבאדרין מנדפעין באמר אלמלך
ואלתוקיע געל פי סוס אלגוסק׃ ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש
מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן
והעיר שושן צהלה ושמחה׃ ומרדכי נפק מן קדם מלכא ביקרא

רבא ורברבותא סגיאתא ומודה ומשבח קדם רבון כל עלמא יי
דעבד ליה נסין וגבורן לעמא בית ישר׳ ומרדכי יהוד׳ יאי בחזוא
ושפיר להדרא בעיני כל שלטוני מלכא ככוכב נגהא והוה הודה
לביש לבושא דמלכותא דתכלא ודארגוונא ודזהוריתא טבא
וסמרין דדהבא סגיאה ותלבשתא מרייתא הות יתבא על פגדיה
מלגו והייא מכבשין באבנין טבין ומרגלין פסקון דבוצא דחיור
יהבין בשקוהי ועל חרצוהי הוון אסירין בתרין זופלין דדהבא חד
מן ימיניה וחד מן סמליה ותלין בהון אבנין טבין ומרגלין מסאנין
עמוקין פרושין עובד מידי תכלין דדהבא מן ענוהי ודכרבלא
מריתא מנטרא יהיבה ברישיה ועלה צייר קרתא ירוש׳ והי מכבהא
שוקין ופליטין והוא רכיב על סוסיא מפגר באבנין טבין ומרגלין
ועטיה באונטרלין אולו סריקין חיורא מצנפתא כמצנפתא דיהו׳
ראי וכל עולימי דמלכא קלעיא קשתיא הוו טעינין קשתתה דדהבא
ואילן קדמוהי ועליהון קעיתאין דדהבא וכל שוקיא ושוקיא זמרין
ותשבחתא משתמע בכל פינתא ופינתא מנרתא דדהבא ודכספא
דקלן וסיען דיהודאי הוו קיימין מן ימיניה ומן סמליה לימקריה
ושבחא ליה וכל שלטוני דמלכא ורברבני הוו מכרזין קדמוי
ואמרין דין הוא אבא דמלכא ורבא ויקירא על יהודאי וקרתא

דשושן צהלא וחדיא ומרדכי נפק מן קדם מלכא בלבושא דמלכו
תא כרתי ושפיר ליביה ביקרא סגי וברבו יתירא לבוש מלכותא
מילא קרפסא ותכלתא שיר בדהבא טבא דאופיר לגינן סרבלא
לבוש מיינסיא דכרפס ימא עליה ומקבעין ביה מרגלין ואבנין טבין
דאופיר ודמות כל ציפר גפא דפרח ועופי שמיא והוין דמהדבתונא
ארבע מאה ועסרין ככרין דהבא והמינא מיאחי בחרציה דמקבע
באלבוהי אבני ברלא מוקין פרתאין דמי ברגליה מחתין במקלוין
דדהבא ומתהתמין בזמרגדין וספסירא מראה תלי בחרציה
מחתא ביה ולתחלה דידהבא וצייר עלוהי קרתא דירוש ועל
ירדיה ספסיר צייר עלוי נורא דמחויא בידא מראה מחית בלישיה
דצייר בצפעונין ועביד למלבי לעילא מניה כלילא דדהבא מקלונא
לעילא מן כלילא דדהבא מקדונא לעילא מן כלילא טוטפן
דמקבעין בדהבא דידעין עממיא אומיא ולישניא דהוא מרדכי
יהודאה וכל עממי הארץ וג׳ במפקיה מרדכי שוקיא באסא מדבין
ורדותא בארגונא כגיר פיילא ובהניא נקיטין בידיהון חמצדתא
מכריזין ואמרין כל דלא תבע שלמא למרדכי ושלמא ליהודאי
הדמין יתעביד וביתיה עלי ישתוה ועסרה בני דהמן פבירין יזקון
ואזלין קדם מרדכי צדיקא אמרין מן דאיהב אגרא ליהודאי

ומשלם אגריהון דרשיעיא ברישיהון והדין המן אבונן טפשא דאתלהין
על עותריה ועל איקריה מרדכי ענותנא תבריה בצומיה ובצלותיה
ואסתר צדיקתא מריקתא מן חרבא דלית אפשר להלכא בשוקא
חזר מרדכי ענוי ואמר ברוך ייי שלא נתנני טרף לשני מחיבא אסתר
ואמרה עזרי מעם ייי עושה שמים וארץ סגיאין מבני אנשא הוו
חדין על מפלתיה דהמן רשיעא ומשבחין ומודין על פורקנא ויקרא
דהוה ליה למרדכי צדיקא בזמנא הדין דהפרין כתב מפרש אמר
ומרדכי נפק מן קדם מלכא בלבושא דמלכותא תכלא וארגונא
ומילא וכלילא דדהבא טבא ומכתך בוצא וארגונא ויקרתיה דשושן
צהלא וחדיא׃ ומרדכי כרג מן חצרה אלמלך בלבאס אלמלך מן אס
מאנגון ואזרק ותאג מן דהב כבירה ומדרג מן עשר וארגואן וקריה
אלסוס פארחה סארה׃ ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר׃
ליהודאי הות נהורא וחדוא ודיצא ויקרא׃ וכאן לאליהוד אלנור ואל
סרור ואלפרח ואלעז׃ ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום
אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום
טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם
ובכל מדינתא ומדינתא ובכל קרייתא וקרייתא אתר דפתגמא
דמלכא וגזירתיה מטיין דוצא וחדוא ליהודאי ומשקיא ויומי

טביא וסגיאין מעממי ארעא מסתגיירין מטול דנפלת דחלתא דיהודאי
עליהון׃ ופי כל מדינה ומדינה וקריה וקריה מוצע קד בלג אמר אל
מלך ותוקיעה פרח וסרור ליהוד ומגלס ויום צאלח וכתיר מן אהל
אלארץ׳ יתיהודון ממא וקע פזע אליהוד עליהם׃ ובשנים עשר
חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך
ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם
ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם׃ ובתרתי
עסר ירחין לירחא דתרי עסר הוא ירחא
דאדר בתלתא עשר יומין ביה דקריבו
פתגמי דמלכא וגזירתיה למתעבדא ביומא
דסכיין בעלי דבביהון דיהודאי למשלט
בהון ביה ביומא ההוא אתהפכו יהודאי למשלט
בסנאיהון׃ ופי אלשהר אלתאני עשר הו שהר אדר פי יום
אלתאלת עשר מנה אלדי בלג בה אמר אלמלך ותוקיעה אן
ימתתל פיה והו אליום אלדי רגא אעדא אליהוד אן יתסלטו
עליהם פאנקלב הו אלא אן יתסלטו אליהוד הם באעדאהם׃
נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש

ויהון קדם מרדכי ... אמרין ... דיהודאי

לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד ל
כל העמים׃ ואתכנשו יהודאי בקרויהון בכל מדינתא דמלכא א
למפשט ידהון למקטל באנשי דבעיין בלבישתהון וגברא לא קם
קדמיהון מטול דנפלת אימתהון על כל אומיא ועל שלטוני מדינתי
ועבדי עבידתיה דמלכא משבחין ית יהודאי׃ תגמעו אליהוד פי
קראהם פי גמיע מדן אלמלך פמדו אידיהם עלי טאלבי שרהם ולם
יקף אנסאן בין אידיהם ממא וקע פזעהם עלי גמיע אלשעוב׃ וכל
שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר
למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם׃ וגמיע
ריסא אלמדן ואלבטארקה ואלאמרי ועמאל צנאיע אלמלך משרפין
ליהוד ממא וקע פזע מרדכי עליהם׃ כי גדול מרדכי בבית
המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול׃
מטול דתקיף ביה מרדכי בביתיה דמלכא ושמעיה אזיל בכל
מדינתא מטול דגברא מרדכי אזיל ותקיף׃ לאנה עט'ים פי ביד
אלמלך וכ'ברה מתנקל פי גמיע אלמדן לאנה כל מא גא עט'ם׃ וי
היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בש
כרצונם׃ וקטילו יהודאי בכל בעלי דבביהון מחתא דח
ודקטולא ודשיציאותו ועבדו בסנאיהון היך דתבעו נפש

... איהם צרב סיף וקתל ואבאדה וצנעו באעדא
הם רצ׳אהם: ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות
איש: ובשושן בירתא קטלו יהודאי ושיציו חמש מאה גברין:
ופי סוס אלגנס קתלו אליהוד ואבאדו כ׳מס מאיה רגלא:
ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא: ז
ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא: ח
ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ט
ואת ויזתא: עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים י
הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: עסרתי בני המן בר המדתא
אגגיא דהוה מעיק ליהודאי קטילו אלא בביזתא לא אושיטו
ית ידיהון: עשרה בני המן בן המד׳ אלאגגי עדו אליהוד קתלוא ופי
אלגנימה לם ימדו איריהם: ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן
הבירה לפני המלך: ביומא ההוא על מניינא דקטילייא בשושן
בירתא קדם מלכא: פי ד׳לך אליום רפע עדד אלמקתולין פי סוס אל
...סן אלי חצרה אלמלך: ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן
...ה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן
... מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך
... ואמר מלכא לאסתר מלכתא בשושן בירתא קטלו
יהוד

יהודאי וגמרו חמיש מאה גברין וית עסרתי בני המן בשאר
מדינתיה מא עבדו ומא שאלתיך אסתר מלכתא ומא בעותיך
תתיהב ויתעביד׃ פקאל אלמלך לאסתר אלמלכה אד כאן פי סוס אלקצר
קתלו אליהוד ואבאדו כמס מאיה רגלא ועשרה בני המן פי באקי
מדן אלמלך מא דא צנעו ומא סואלך פיעטינה ומא טלבתך איצא
פתקצא׃ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן גַּם מָחָר
לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן
יִתְלוּ עַל הָעֵץ׃ ואמרת אסתר אין על מלכא שפיר יתיהיב אף
למחר ליהודאי דאית בשושן למעבד היך גזירת יומא דין וית
עסרתי בני המן יתלון על צליבא׃ קאלת אסתר אן ראי אלמלך
אן יגעל איצא גדא פרחה ליהוד אלדי פי סוס אן יצנעו סביל הדי
אליום ועשרת בני המן יצלבו עלי כשבה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת
כֵּן וַתִּנָּתֵן דָּת בְּשׁוּשָׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן תָּלוּ׃ ואמר מלכא
דיתעבד כין ואתפרסת דינא בשושן וית עסרתי בנוי דהמן
צליבו יתהון על צליבא המן אצטליב על תלת אמין פרשנדתא
רחיק מניה אמה חדא׃ פרשנדתא אצטליב על תלת אמין דלפון
על תלת אמין אספתא רחיק מניה אמה חדה׃ וכין
דרין אורחא אצטליבו׃ עסרתוהי בנוי דהמן גברין

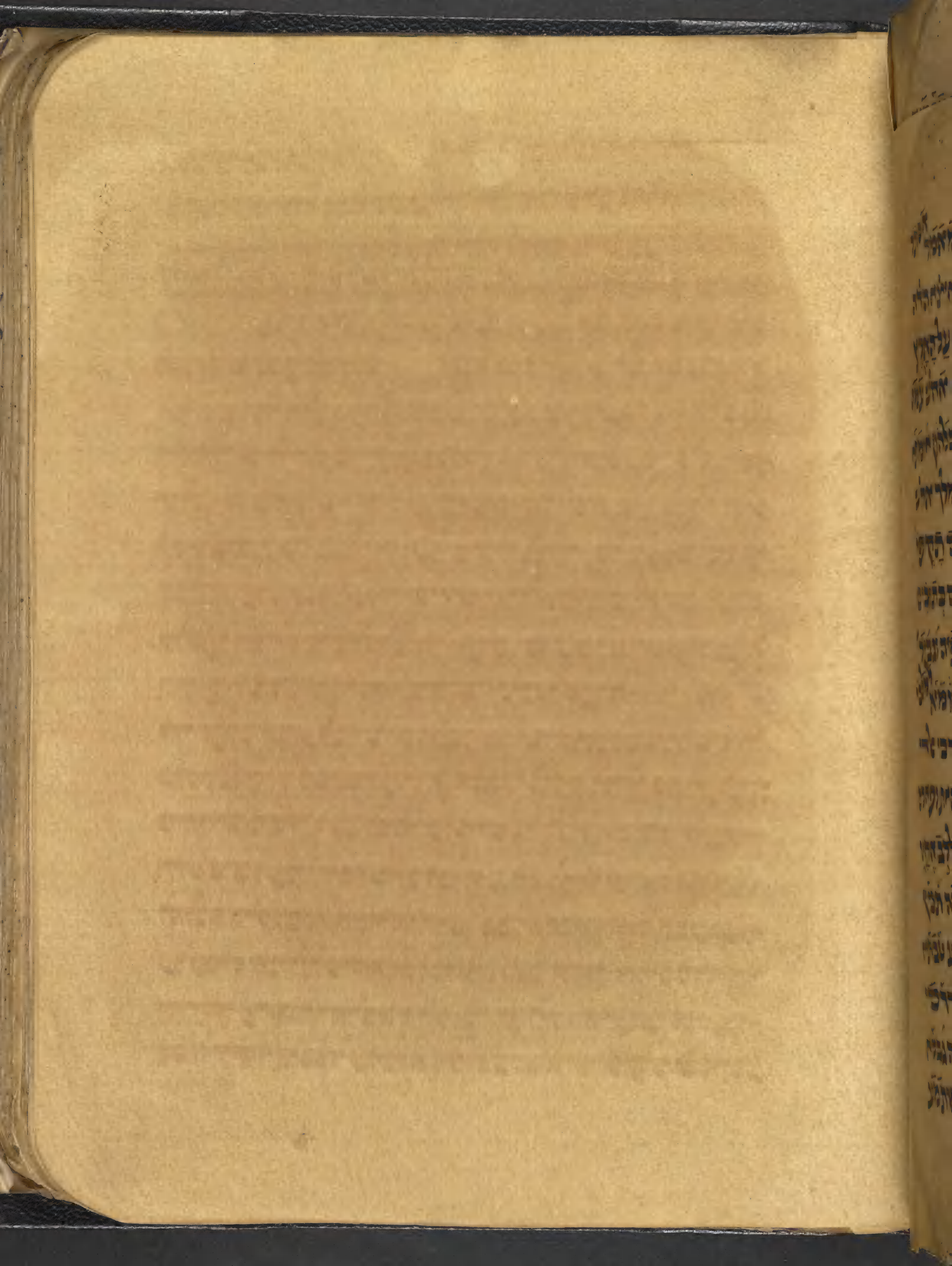
אתטליבו על צליבא חדא ארבעין ואדבעה אמין והוה המן
צליב ברישיה סכום חמשין אמין והוה המן ובנוי צליבין על
חדא צליבא אתא מרדכי והדא ית המן וית עסרת בנוי צליבין
על חדא צליבא   ענא מרדכי ואמר להמן את חשבת למעבד
בישתא לעמא בית ישראל זרע סתירתא וגליתא אסיק מחשבתך
ברישך   את בעית למקטל יתן ולשיצאה יתן מן תחות כנפוהי
דאבונן דבשמיא ואנן עבדין עמך טיבותא ויצלבנך תחות
כנפך ׃ ופסח אלמלך אן יצנע כדאך וגעל אלתוקיע פי אלסוס ועשרה
בניהמן צלבוו׃ ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה
עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא
שלחו את ידם׃ ואתכנשו יהודאי דהוו בשושן בירתא תוב
ביומא ארבסר לירחא דאדר וקטלו בשושן תלת מאה
גברין ובבזתא לא אושיטו ית ידיהון׃ ותגמעו אליהוד אלדי פי
אלסוס פי יום יד מן שהר אדר איצא וקתלו פי אלסוס ש רגל׳
ופי אלגנימה לם ימדו אידיהם׃   ושאר היהודים אשר
במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם וה
בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו י
ושארא דיהודאי דהוו במדינתא דמלכא אתכ׳

וקמו והוו מרי נפשיהון ואתניחו מן בעלי דבביהון וקטלו בסנאיהון
שבעין וחמשה אלפין ובבזתא לא אושיטו ידיהון ובאקי אליהוד
אלדי פי סאיר מדן אלמלך תגמעו ואנתצרו לאנפסהם ואסתראחו
מן אעדאהם וקתלו בשאניהם עה אלפא ופי אלגנימה לם ימדו
אידיהם׃ ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר
בו ועשה אתו יום משתה ושמחה׃ ואלין אנון גובריא דקטלו
יהודאי אנון סנאיהון דישראל דהוו חמרין להון מיכן ועד דקליל
יומין אנון קטלין לכון וטרפינן בניכון לארעא ביום תלת עסר
לירח אדר ואתניחו בארבסר ביה ועבדו יתיה יום משקיא וחדותא׃
דלך פי יום יג מן שהר אדר ואסתראחו פי אליד וגעלוה יום שרב
ופרחו׃ והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובא־ יח
ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה
ושמחה׃ ואליהוד אלדי פי אלסוס תגמעו פי אליום אליג מנה ואליום אליד
ואסתראחו פי אלטו וגעלוה יום שרב ופרח׃ על כן היהודים
הפרוזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר יט
לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש
לרעהו׃ מטול הכא יהודאי דהוו בכפרניא דיתבין בקרוייא
דקיקתא עבדין ית יומא דארבעת עסר לירח אדר חדותא

ומשקיא ויומא טבא ומשלחין מני גבר לחבריה׃ לדלך אליהוד אלבדוין
אלמקימין פי קרא אלארבאץ יגעלון יום יד׳ מן שהר אדר פרח ויום
צלאח אלי אן ובעת אנצבה כל רגל אלי צאחבה׃ ויכתב מרדכי את
הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים׃ וכתב מרדכי ית פתגמיא האלין
ושדר אגרתא על כלהון יהודאי דאית בכל מדינתא דמלכא אחש׳
קריביא ודרחיקיא׃ פכתב מרדכי גמיע הדה אלאמור ובעת בכתב
אלי גמיע מן אלמלך אחש׳ אלקריבין ואלבעידין׃ לקים עליהם להיות
עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר
בו בכל שנה ושנה׃ למקימא עליהון למהוי עבדין ית יום ארבע
עסר לירחא אדר וית יומא דחמיסר עסרא ביה בכל שתא ושתא׃ גב עליהם אן יתכדו יום יד שהר אדר ויום טו פי כל סנה וסנה
כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך
להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אתם ימי משתה
ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים׃ היך יומא
דאתניחו בהון יהודאי מן בעלי דבביהון וירחא דאתהפיך להון
מן אבליא לחדותא ומן עקתא ליומא טבא למעבד יתהון
יומי דמשקיא לחדותא ומשלחין מני גבר לחבריה ויהבין
מתנתא למסכינא׃ כאליומין אלדי אסתראחו פיהמא מן אעדאהם

ואלשהר אלדי אנקלב להם מן חסרה לפרח ומן חזן ליום צאלח פיגעלו
המא יומי שרב ופרח ובעת הדאיא בעץ לבעץ והבאת ללמסא׳
כין׃ וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי
אליהם׃ וקבילו יהודאי עליהון ית מא דשריין למעבד וית מא
דכתב מרדכי עליהון׃ פקבלו אליהוד מא אבתדו אן יצנעו ומא
כתב מרדכי אליהם׃ כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים
חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם׃
לאן המן בן המדא אלאגגי עדו גמיע אליהוד דבר עליהם אן יבידהם
ואוקע סהם אלקרעה ליהימהם ויבידהם׃ ובבאה לפני המלך
אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים
על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ׃ ועגד דכולהא בין ידי אלמלך
קאל קולא מע אלכתאב באן ירגע תדבירה אלרדי אלדי דבר עלי אל
יהוד עלי ראסה ויצלבוה ובניה עלי כשבה׃ על כן קראו לימים
האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת
ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם׃ וכמיעלת אסתר קדם מלכא
אמרת מה דכתיב בספרא משיזיא תשיזון ית שום דכל נהון
דבית עמלק מן תחות שמיא ואתחשיב מחשבן בישין על בית ישראל
ומחשבתיה ברישיה סליקת וצליבו יתיה וית בנוי על צליבא על

שום פורתא ועקתא דערען יתהון מטול כדין כתבא מפרש
באגרתא הדא מה חזון על דין ומה אירע להון: ולדלך סמיא
הדין אליומין אלסהאם עלי אסם דלך אלסהם עלי מא פי צאהרה ג'
רסאלה ואי שי כאן ואי שי נאלהם: קימו וקבל היהודים עליהם   וקבלו
ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את
שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: קיימו וקבילו
יהודאי עליהון ועל בניהון ועל די מתוספין עליהון ולא יפסקון
למהוי עבדין ית תרין יומיא האלין היך ככתבהון והיך כזמניהון
בכל שתא ושתא: אוגבו אליהוד וקבלו עלי אנפסהם ועלי נסלהם
אלמנצאפין אליהם ולא יתגאוזונה אן יתבדון הדין אליומין שבה
כתאבהמא ווקתהמא פי כל סנה: והימים האלה נזכרים ונעשים
בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה עיר ועיר וימי
הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:
ויומיא האלין נדכרין ומתעבדין בכל דרא ודרא זרעיתא וזרעיתא
מדינתא ומדינתא קריתא וקריתא ויומי פוריא האלין לא יפסקון
מגו יהודאי ודכרהון לא יפסוק מן גו בניהון: ואן יכ' הדין אליומין
מדכורה ומצנועה פי כל גיל וגיל עשירה ועשירה ומדינה וקריה
והדה אלסהאם לא תזול מן בין אליהוד ודכרהא לא ינקטע מן נסלהם:

רמז ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל
גדול תקף לקים את אגרת הפרים הזאת השנית׃ וכתבת אסתר מלכתא
ברתיה דאביחיל ומרדכי יהודאה ית כל תקפא לקימא ית אגרתא
דפוריא הדא תניינות׃ פכתבת אסתר אלמלכה אבנת אביחיל
ומרדכי אליהודי בג'מיע אלתשדיד לתוג'ב הדה אלספאר אלתאניה׃
וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת׃ מטול דלא עברין שתא
דעבורא פורין וקרן מגלתא באדר קדמאה אלא באדר תנינא
יקרון יתה ושדר אגרתא על כלהון יהודאי למאה ועסרין ושבע
מדינתא מלכות אחשורוש מלי דשלמא וקשטא׃ ובעת' באלכתב אלג'מיע
אליהוד אלי קכ״ז מדינה ממלכה אחשורוש אמור אלסלאם ואלחקיקה׃
לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי
היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי
הצומות וזעקתם׃ למקימונא ית יומיא דפוריא האלין בזמניהון היך
כמא דקיימו עליהון מרדכי יהודאה ואסתר מלכתא והיך מא דקיימו
עליהון ועל נפשהון ועל בניהון מלי דצומיא ודתעניתא׃ ליוג'בו עליהם
הדין אליומין אלספאר פי וקתהמא כמי אוג'ב עליהם מרדכי אליהודי
ואסתר אלמלכה וכמי אוג'בו עלי אנפסהם ועלי נסלהם אמור אלצום
וזעקהא׃

ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר׃ ומאמר אסתר
קיים מילי דפוריא האילין ואתכתב בספרא׃ וקול אס אוגב איאם הדה
אלסהאס וכתב פי אלכתאב׃ וישם המלך אחשרש מס על הארץ אחשורוש
ואיי הים׃ ושוי מלכא אחש׳ תמה על ארעא וכד ידע מלכא אחש׳ עמא ל בא
דאסתר ותולדתה שויתהון בניחמין בגו עלמא ושעבד כלהון אומיא כן
וכלהון מלכותא ושוי תמה על ארעא ותגרי ימא׃ וגעל אלמלך אחש׳
דמה באלגזיה עלי אלבלדאן ועלי סואחל אלבחר׃ וכל מעשה תקפו גאיר
וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס׃ וכל עובדא דתוקפיה וגבור
תיה ופירוש רבותא דמרדכי דרביה יתיה על ספרא דמלי יומיא דמלכי
מדי ופרס׃ וגמיע כבר שדתה וגבורתה ושרח תעצים מרדכי אלדי
עצמה אלמלך הי מכתובה פי דיואן אכבאר אלזמאן למלוך מאדי ופארס׃
כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו
דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו׃ מטול מרדכי יהודאה הוה תנין
למלכא אחש׳ לבהון דיהודאי ידעין בסגיאתהון דהוא תבע טבתא
על עמיה וממליל שלמא לכל זרעיה בנבואתהון אלרום מרדכי
יהודאה פרשגן דמלכא אחש׳ וכד חזן ליה מזרעין מנה גברא
סבא דיהודאי בכל עממיא מסוף עלמא ועד סופיה אשתמע

[illegible]ין עליהם חנקי ומן פרחתה אלמלעון מא צדקי ואחיין באלעד
[illegible]ן שקי מרתגי ימשי והו יקדר אליום אשפי מנהם אלגלילו ואבלג
[illegible]יכם מכייתי ואוסילו לאשפין מנכם אלפואדי ואבלגן פיכם מראדי
ואמחאכם מן עדד אלעבאדי ואקתל אלאבא מע אלאולאדי פענד
ד׳א אגאב טלעתהו אלמלך ופי רצא המן אלמלעון קד סלך ולם ירכל
פיקלבה שך וקאל הם ואלמצ[illegible]יבין לך ובעד ד׳א וקע לה אלתוקיעי
וכאן יום אנכר קטועי ואח[illegible] מהם גמיעי וכאן פי פעלה בדיעי פנפ׳
אלכתב אלי גמיע אלבלדא[illegible]קיה צ׳יאת מנהם ואלרואני מע אלעביד בני
אלדואני תם מצו [illegible] בלא תואני וקאלו כונו ד׳ו אסתעדאדי ואסתעמלו
צנאדם חדאדי ואגעלו קלובכם שדאדי ואר צרו כלכם אלמיעאדי
ואקתלו אליהוד כבאר אדאדא ולא תבקו מנהם דיארא צגארהם איצ׳
מע אלכבאר[illegible] ואסבו אלעואתק אלאבכארא ומל והו יתגר באלתלעידי
אלי[illegible] יעאד ואלועידי אנת מא אבקי מנהם שרידי ואתכל אר׳
[illegible]הם עבידי למי אסתחקק מרדכי אלכברא צאח
[illegible]תעלא צות ואלתוב פרא ואבתדית דמועהו תתבאדרא וכאד מנה
[illegible]לב ינפטרא תם לבס מסחא מן אלכשן עלי נעומה גסמהו ד׳אך אל
[illegible]ז ואלחול מנה ואלקוי קד אנכזן וקאל הדא מן נואיב אלזמאן תם זעק
[illegible]עד ד׳א וצאחא ועג באלגרב ואלניאחא וילי מן דמהם אלמבאחא
[illegible]אנא אלדי כנת להם מפתאחא ובדלי אלסהאר באלרקאדא ותחת רגליה
[illegible]בסט אלרמאדא וקאל יא חנאן יא גואדא שעבך כלצהם מן זא אנגא
יא יא רב יא רחמאן יא רחימו יא אלאה אבר בחק מוסי
אלכלימו אכרל לנא הדי אלספלה אלאימו יא מבאסט אלרזק יא כאלקי

יא קדים יא אזלי יא טראיקי · יא מן פרא בכבשה אצחאקי · יא
לנא עהדך ואלמיתאקי · גנמך כלצתהם מן אלסבאע · פאנת ראעיה
ונעם אלראעי · ולא תמכן מנהם אלרעאע · פרתפע לכפרהם שנאעי
אנת אלדי כלצתנא מן מצרא · ואהלהא גרקתהם פי אלבחרא · ואנת
לנא דכרא ונעם אלדכרא · ומא נכאפך לא בגור אלשכרא · וכל מא
נקצדך פי אלשדאידי · תעיננא אד אנת עון אלקאצדי · יא רב אגבנא
עלי אלעואידי · ולא יקדרו באן פיהם זאהדי · נחן יארב מחיירינא · נעם
ופי טאעתך מכלצינא · פכן לנא יא סיידי מעינא · לאנך עון אלבאיס
ואלבאסכינא · ולאיהוד צאר חזן ובכא · וצאקת עליהם אלטרק ואלמסלכא ·
ליס ידרי אלאנסאן מנהם אין יסלכא · לאנה פזעאן יכשא אלהלכא · ועג
אלנסואן באלחניני · וודעו כלהם אלבניני · ויצרכו באלגוהר אלתמיני · ואקלעו
אלתובה מכלציני · ואסברו אלדמוע מן אלאמאקי · פוק אלכדוד אלביץ כאל
סואקי · וודעו אלאחבאב לאלפראקי · פראק לא ירתגא אלתלאקי · פצגת
אלמלאך פי אלהואיי · ועג כל וחש פי אלפלאיי · פגאהם אלוחי מן אלסמא · ב
אנא אפעל מא אשא · הדי מצא ואסתר באנת לאהיה
מא עלמת ולא דרית באלראהיה · פאעלמתהא באלחריה אלגאריה
קלת להא יא סת אנתי לאהיה · ומרדכי אלסייד אלעצימו · יקאסי אלחזן
המומו · סכראן לא יצחא מן אלגמומו · ודמעתה פי עינה סגימו · וראיתה
יא סת באכי אלעין · יצרך ירק באלידין · וחולה כל גלאם זין יבד לבסר
מן אלתיאב אלסודי · ואלקום טול לילתהם קעודי · ידעו אלרבהם אלמעבודי
וימרגו קדאמה אלכדודי · פנפרת באדמהא באלחלא · והי תקול יאואחר
יא גמלא · איש אלדי אוגב דא אלפעלא · ומן עליך אליום אסתבדלא פכברני

רסת עלי אלסרירי מן חוליה מסאנד חרירי וגהה כאלבדר מסתנירי
ולתהג פיך ראסה מעלקי ושראר מן היבתה תשרקי וחולה כל
פתי ממנתקי לו עבר אלסבע חראה לאפרקי ובאדרת אלי ארהליד
ואקלב רעב ובאפת אנטוה מנה ואגצב תם תגייר לונהא אלי אלרהב
לאנהא משרפה עלי אלעטב דר אליהא זרה אלגצבאני לאנהא גאת
בלא אסתיראני למי ראת ראת אלגצב קד באני לם תכטי מן רשך
אלמכאני פאסתאדנת וקלבהא קד חארא באיפה מן סטוה אלגבארא
וקד עדלא עלי אלבדין אתצפראר והי תקול יא ואחד יא סתארא
יא סיידי אנת אלדי איתמתני ואנת אלדי הדי אלמוצע אנזלתני ואנת
אלדי בהדי אלאמר אבליתני פמן יכון לי אדא כליתני כנר אלה לחסן
הלאהא ודאראהא חסנן עלי גמלתהא ואנגבחת פי מטרובהא וסוטהא
ובלגת מן ענדה מאמולהא רד אליהא רועהא ועקלהא ואדרי בהא
שבה ערוסתן תגלא ליס להא פי אלעאלמין שבלא קאל להא אהלא בך
וסהלא אומא אליהא בקציב אלדהבא בחצרה אלקואד תם אנקבא
יקול יא אסתר הדי עגבא מגייר אליום יא מלכה להו סבבא ערפיני
מא פטר בבאלכי ואכשפי לי אמרך וחאלכי וחדתיני אין מא סואלכי
תבגין נצף אלממלכה תעטיא לכי קאלת לה יא מלך אלזמאני וא עניס
שקיר תם אלשאני ויא צאחב אלאכליל ואלתיגאני יצפרך אלה בכל
שאני אני עמלת דעוה מליחה כם מן חלאוה ומן רביחה וקהוה
צאפיה סמיחה טייבה אלטעם מע אלראיחה ושראר יא מולאי קד
בכלתהא ובאלסתאיר אלחסאני קד סתלתהא וסאיר אלשאת קד
זהרתהא תעגבך יא מולאי אדי ראיתהא יאשתהיך אליום

רעותי· תאכל מן דארי ותשרב קהותי· אנת והמן אלדי דכלותי· הדי שחי
והדי טלבתי· קאל להא אמר ני חאגתך מקציה· לאנכי יא מלכה מחציה
ואכלאקך טאהרה מרציה· ונייתי פיך אביד אלניה· מרי ואתנעי· רעג׳
תך בלא צגר· לאנכא נגי יאוגה אלקמר· אנת מכאן אלסמע ואלבצר· יא
מלבכי וקית מן כל אלחדרי· הדי ובאת אלמלך בלילה טוילה·
וקאלת שך אן הדה חילה· יאיש אלדי אוגב די אלסוילה· המן דו מנזלתן
גלילא· פקאל אלמלך לאלרגאל ואלגלמאנא· יסרע בהמן אלי אלדיואנא· מן אגל
קצד אלמלכה אלינא· נחצר פי רעותהא כליגא· תם חצר המן תלך אלדע׳
וה· וכאנת תלך אלדעוה עליה שקוה· וצאל מלתד׳ בשרב אלקהוה· [illegible]
פי טיב עישה ואלצפוה· ביאנה קד בלג׳ אלאמאני· ומא דרא אן אבליה
קד חאני· פמא אסתקר באלמלך מכאני· לאנה מוסוס חיראני· קאל להא
אלמלך יא רבה אלגמאלא· חאגתכי מא הי ומא אלסואלא· תבגין מלך׳ אם
תרידין מאלא· אקצרייני אלאן פי אלמקאלא· קאלת לה באלמזח ואלמגוני· דעוה
מתל אליום תבוני· אסאלכם פי גרא אן תגוני· תקצון חאגתי תם תגלוני
ובעד דא ינכשף אלמסתורי· ואוצח אלמכנור ואלמתירי· יא מלך מאייר
מנכורי· דאמת לך אלנעמה ואלסרורי· ואנקצת אלדעוה ראח אליומא·
קדמת אלכיל וראחו אלקומא· אתנינהם מא אכלהם נומא· כמי לוי ענהם
פי אלעלומא· פאסתקבלוהמן בעץ׳ אגנאדה· וזוגתה זרש מע [illegible]
קאלו לה דאמת לך אלסעאדה· וכל מא גית אלי זיארה· קאל להם לי חשמה
וחלא ונעמה דאירה ומתלא לי אכיול ואלכמות ואלבגאלא· ולי דמאך כלהם
פליאיי· וכל מא תמלך פי דניאיי· ואלמלכה מארעת סואיי· לאנהא יא
[illegible] מתואיי· [illegible] הדי אלמא מא יסוא ענדי שיא· אדי ראית מרדי

..ב מן פעלה אלרוס יאסי מן צאחב אלתריאת ואלכנאיסי שיו
מא יכון אלעמרא פאני אבגץ הדי אלרגלא וקד להקני מנה כר..
..לא לא בר מן קתלהו מעגלא וכאן פי דאר אלעין עורו מרכב פוקהו
..עורו פקאל לאלגלמאן ואלעבידו הדו אלמבנא ואחצרו אלעורן תם אמר
בעץ אלעביד אנצבוהו ואותקו אלחבל פיה וסבסבוהו תם מינו אלי מרדכי
יאכדוהו מן חצרה אלפארסי ליצלבוהו הדי ובאת אלארד שי
ריפי כרב וקלבה פיה גראם באלהב וקאל הדי עגבן מן אלעגב רעוה
המן מעי להא סבב מא לאלמלכה תרעו מעי אלזירי וקד צירת המן
לי נצירי הדי חריות ליס לה יתירי לאבד מא יגרא להו תאתי ר..י
מא טלבת ולא רעת אלא הו לאי מענא מא רעית סואהו מגייהא תסלני
מגראהו לולאה לם תסלני לולאהו ובאת לם יאכלה קראדי מוסוס
פי אמרהו קד חאר וקאל קדמו לי אלתראכירי לעל תטפא מן פוארי
אלנארי ובדא יקרא אלכבר בעד כבר תם יגי אלי סורן בעד סורי יאחד
חדית מרדכי קד צהר פכרה פי קלבה ואפתכר וקאל הדי כברא צחיחא
קד כאן הדי משפק נציחא פעל פעלן חסנן מליחא ולם נכאפיה פר..
קביחא פענד דלך אומא אלי אלחגאבא וקאל אנצרו לי מן עלי אלבאבא
אן כאן מן גנדי ומן אתבאעי יאתו מן דיסא אלדולה ואלארבאבי קולו
לה יאתי פארעוהו ואפתחו אלבאב ואדכלוהו ובין ידיי אוקפוהו ומ..
תמרתכם פאצנעוהו פאבתדרו מן חולהו אלגלמאנא פנצרפו פי ..תהם
האמאנא וקאלו לה אדכל יא מולאנא יא צאחב אלפתר ואלדיואנא
למי אדכלוה באס אלאריכא וקאל כר מתך עלינא פרכא וכלמא אמרת
פיה יקנא כלת אלמכא יא סיידי ואלתנא יא מלך מופק סרידי נפדיך

באלאנואר ואלעביר· ואעראק יא סידי [illegible]ירי· מא תטיב [illegible]
[illegible]ירי· פקאל לה יא אהיא אלדירי· בראן [illegible] ועלינא שירי· באלגא[illegible]
ואלעז ואלתוקירי· פי בברין מא להו נצירי· ענדי רגאל פאצ̇לין נבילי [illegible]
וקדרהו גלילי· ליס להו ענדי מתילי· וקד פעל מעי אלגמילי· ואריד אן
אבלגה מנאהו· וארפע להו קדרו עלי סואהו· ואיש יכון אלפעל פי גזאהו·
קאל לה שר אנא איאהו· קאל המן יא מולאי· ראמת לך אלנעמה ואלבקאי·
ואלעז ואלאקבאל ואלרכאי· ונלת מן רגאך אלמנאי· אן כאן הדי אלרגל
ילוד בך והו שפיק נאצח פי דולתך· ואדרת אן תנעם עליה נעמתך·
תוסד תיאב קד ערתת האלך· ואתאג יא מולאי ואלחצאנה מלכובך
אלסאבק פי אלמידאנה· יאכ̇דה רגל עצים אלשאנה· אעז מן ענדך פי
אלמכאנה· ילבסה באלרפק ואלכ̇צועי· וירכבה מרכובך אלמ[illegible]לי ועלם
אלשריף ואלרציעי· באנה ענד אלמלך רפיעי· תם ינאדא פ[illegible]ד דא
קדאמה· ענד אהל דולתך ואלעאמה· הדי אלדי אריד לאו[illegible] אכראמ
מה· ראמת לך אלנעמה ואלסלאמה· קאל לה אחסנת פי אלגואב [illegible]נת פי
הדי עלי אלצואב· פאסמע קולי ואועי כתאבי· ולא ת[illegible] הזהלן
מתגאבי· גמיע מא קלת יא לאיימו· אפעלה ואנפק אל[illegible]ן במר
רכי אלרגל אלכרימו· שיך בבאב קצרנא מקימו· למי סמו[illegible] אמה
אכ̇רה אלזמע· ודלת ענה אלשיבה ואנקמע· ודל מא פי קנ[illegible]
ואהתז פי מכאנה תם אגתמע· תם אכבר מעה גמיע מא דבר· וקלבה פי גצה קד
אנפטר· וקאל הדה עברה מן אלעבר· מא מתל הדי עלי ראסי עבר· פאלבס אלכל
למרכאיי· ועינה תנטר אלעמאיי· וקאל יא דלה ויא שקאיה· כאב חמלה ואנטע
רגאיה· ואערץ לה מן בעד דא אלחצאנה ואלמות קד שאנה עיאנה· וקאם ארכב
אריאנה· פליס מעבודך מתל

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר
יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב
לאמר׃ כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה
אלהי השמים והוא אפקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה׃
מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה׃
ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם׃
וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו
בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר
בירושלם׃ ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים
לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר
בירושלם׃ וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש
ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב׃ והמלך כורש הוציא
יתיר נו — את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצור מירושלם ויתנם
בבית אלהיו׃ ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר
ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה׃ ואלה מספרם אגרטלי
זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים׃ כפורי
זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים
אחרים אלף׃ כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות

הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם׃
ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו׃ אשר באו
עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי
רחום בענה מספר אנשי עם ישראל׃ בני פרעש אלפים
מאה שבעים ושנים׃ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים׃
בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים׃ בני פחת מואב לבני ישוע
יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר׃ בני עילם אלף
מאתים חמשים וארבעה׃ בני זתוא תשע מאות וארבעים
וחמשה׃ בני זכי שבע מאות וששים׃ בני בני שש מאות
ארבעים ושנים׃ בני בבי שש מאות עשרים ושלשה׃ בני
עזגד אלף מאתים עשרים ושנים׃ בני אדניקם שש מאות
ששים וששה׃ בני בגוי אלפים חמשים וששה׃ בני עדין
ארבע מאות חמשים וארבעה׃ בני אטר ליחזקיה תשעים
ושמנה׃ בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה׃ בני יורה
מאה ושנים עשר׃ בני חשם מאתים עשרים ושלשה׃ בני
גבר תשעים וחמשה׃ בני בית לחם מאה עשרים ושלשה׃
אנשי נטופה חמשים וששה׃ אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה׃

בני עזמות ארבעים ושנים׃ בני קרית ערים כפירה ובארות
שבע מאות וארבעים ושלשה׃ בני הרמה וגבע שש מאות
עשרים ואחד׃ אנשי מכמס מאה עשרים ושנים׃ אנשי
בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה׃ בני נבו חמשים ושנים׃ בני
מגביש מאה חמשים וששה׃ בני עילם אחר אלף מאתים
חמשים וארבעה׃ בני חרם שלש מאות ועשרים׃ בני לד
חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה׃ בני ירחו שלש
מאות ארבעים וחמשה׃ בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות
ושלשים׃ הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים
ושלשה׃ בני אמר אלף חמשים ושנים׃ בני פשחור אלף
מאתים ארבעים ושבעה׃ בני חרם אלף ושבעה עשר׃
הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה׃
המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה׃ בני השערים בני
שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל
מאה שלשים ותשעה׃ הנתינים בני ציחא בני חשופא בני
טבעות׃ בני קירס בני סיעהא בני פדון׃ בני לבנה בני חגבה
בני עקוב׃ בני חגב בני שמלי בני חנן׃ בני גדל בני גחר בני שלמי
ראיה׃ בני רצין בני נקודא בני גזם׃ בני עזא בני פסח בני

עזרא

בסי׃ בני אסנה בני מעונים בני נפיסים׃ בני בקבוק בני
חקופא בני חרחור׃ בני בצלות בני מחידא בני חרשא׃
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח׃ בני נציח בני חטיפא׃ בני
עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא׃ בני יעלה בני
דרקון בני גדל׃ בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמי׃
כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים׃
ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו
להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם׃ בני דליה בני טוביה
בני נקודא שש מאות חמשים ושנים׃ ומבני הכהנים בני חביה
בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה
ויקרא על שמם׃ אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו
מן הכהנה׃ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים
עד עמד כהן לאורים ולתמים׃ כל הקהל כאחד ארבע רבוא
אלפים שלש מאות ששים׃ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה
שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים
ומשררות מאתים׃ סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם
מאתים ארבעים וחמשה׃ גמליהם ארבע מאות שלשים
וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים׃

ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית
האלהים להעמידו על מכונו׃ ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב
דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנות כהנים יתיר א׳
מאה׃ וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשררים והשערים והנתינים
בעריהם וכל ישראל בעריהם׃ ויגע החדש השביעי ובני ישראל
בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם׃ ויקם
ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו
את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה
איש האלהים׃ ויכינו המזבח על מכונתו כי באימה עליהם מעמי תין ל׳
הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב׃ ויעשו את ויעלו
חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו׃ ל׳
ואחרי כן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל
מתנדב נדבה ליהוה׃ מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות
עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד׃ ויתנו כסף לחצבים ולחרשים
ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן
הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם׃ ובשנה השנית
לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל
בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלוים

וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלוים מבן עשרים שנה
ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה׃ ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל
ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני
חנדד בניהם ואחיהם הלוים׃ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו
הכהנים מלבשים בחצצרות והלוים בני אסף במצלתים להלל את
יהוה על ידי דויד מלך ישראל׃ ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל
ליהוה על הוסד בית יהוה׃ ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות
הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם
בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול׃ ואין העם
מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים
תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק׃ וישמעו
צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל׃
ויגשו אל זרבבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם
כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן ולו
מלך אשור המעלה אתנו פה׃ ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר
ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי
אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך
פרס׃

ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם וסכרים
עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות
דריוש מלך פרס׃ ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו
שטנה על ישבי יהודה וירושלם׃ ובימי ארתחששתא כתב בשלם
מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב
הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית׃ רחום בעל טעם ושמשי
ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא׃
אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא
טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא׃ ושאר
אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין
ושאר עבר נהרה וכענת׃ דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על
ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת׃ ידיע להוא
למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם
קריתא מרדתא ובאישתא בנין ושוריא אשכללו ואשיא יחיטו׃
כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריא ישתכללון
מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנזק׃ כען כל קבל
די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על
דנה שלחנא והודענא למלכא׃ די יבקר בספר דכרניא די אבהתך

[illegible]

ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא
ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן יומת עלמא
על דנה קריתא דך החרבת: מהודעין אנחנה למלכא די הן
קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר
נהרא לא איתי לך: פתגמא שלח מלכא על רחום
בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין
ושאר עבר נהרה שלם וכעת: נשתונא די שלחתון עלינא
מפרש קרי קדמי: ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך
מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד
בה: ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה
ומדה בלו והלך מתיהב להון: כען שימו טעם לבטלא גבריא
אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם: וזהירין הוו
שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין: אדין
מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום
ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא
ובטלו המו באדרע וחיל: באדין בטלת עבידת בית אלהא
די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך
פרס: והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא

[illegible]

[illegible]

נאמ׳ ארץ מלחה לא תשב כלומר השבענו בעל ההיכל הזה״ שיהיה כארץ מלחה״

עליהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון׃
באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו
למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין
להון׃ בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר
בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה
לבנא ואשרנא דנה לשכללה׃ אדין כנמא אמרנא להם מן אנון
שמהת גבריא די דנה בנינא בנין׃ ועין אלההם הות על שבי
יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון
נשתונא על דנה׃ פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה
ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש
מלכא׃ פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא
שלמא כלא׃ ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא
לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא
ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם׃ אדין שאלנא
לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה
למבניה ואשרנא דנה לשכללה׃ ואף שמהתהם שאלנא להם
להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם׃ וכנמא פתגמא
התיבונא למאמר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין

ועדות מלכא לא אריך לנא למחזא׳ וצריו׳ המלך לא יפה לנו לראות׳׳ וכדברי רז״ל מאה פלפלין במאה ועשרין ואריך כלומר טוב ויפה וישראל בו מנשוס כבי׳ וכן אמרו מקשקשין בבמעד ואבני ריתא אריך אולא אריך כלומר כשר הדבר או לא מנע שנעבדו בשביעית ואשתדור עדרין בקהי׳ בעני׳ מרד ויתבו׳ שהם לשון לשון

שלוחות סנקריב ושלח ושדר״ כי המורדים שולחי׳ כבתך לאשר יעבדו בהם וכאשר ימצאו עבד ימרדו ויצא שר הין תחת ידו״ כשהוא״ עבי האגרת ופירושו כמו כתב השרים

וצ״ל המו כאחד בעיניך ובטלו אותם בזרוע ובכח״ ואשרנא דנה לשכללה״ וחזוק

ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב
בנהי ושכללה׃ להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב המו
ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי
לבבל׃ ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש
מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא׃ ואף מאניא די בית אלהא
די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם
והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא
די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה׃ ואמר לה אלה
מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא
יתבנא על אתרה׃ אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא
די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם׃
וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די
בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא
דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח׃ באדין דריוש
מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהחתין תמה
בבבל׃ והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתא מגלה
חדה וכן כתיב בגוה דכרונה׃ בשנת חדה לכורש מלכא
כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבני אתר

הדה / לשכללה״ / ואשרנא / זה כל / חומות העיר / שהם חוזק / העיר״ וכן / בדברי [illegible] / אשרנא חזוק / השלט אל / וקיומו / אדין [illegible] / אספרנא [illegible] / פירוש זה / הפסוק דברי / היונאי ושתר / בוזני וכנו / טרוזו אך / בשנאמר / מן שמם / להוס טעם / לבנות עוד / ואמרו להם / מי הם שמות / האנשים / אשר זה

הבנין בונים״ אספרנא״ במהירות ובזריזות״ היבל המו״ והציל אותם״ שא אזל המו
שא ולך והכיח אותם״ ששבצר דך״ זה״ באחמתא״ כמו חמת מים מלא אגרות וכתובות

ואשוהי מקבצה׳ וכתלין מקושרין דה בכה׳ וכבר דירלס במקובלי ותומי פירוש במחלוקות

די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין
שתין׃ נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן
בית מלכא תתיהב׃ ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די
נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבבל יהתיבון ויהך
להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא׃ כען
תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר
נהרה רחיקין הוו מן תמה׃ שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת
יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה׃ ומני
שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית
אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא
תהוא מתיהבא לגבריא אלך די לא לבטלא׃ ומה חשחן ובני
תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר
ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיהב להם יום ביום
די לא שלו׃ די להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא ומצלין
לחיי מלכא ובנוהי׃ ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא
דנה יתנסח אע מן ביתה וזקיף יתמחא עלהי וביתה נולו יתעבד
על דנה׃ ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח
ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש

די מן עבר נהרה׳ חסר במק עבר הנהר׳ מדת במו מנדה בלו ר׳ הם
שלקת המלך בעבר הנהר תעשה כמרדך ההוצאה׳ ומה חשחן׳ ומה שצריכים׳

שְׂמֶת טְעֵם אָסְפַּרְנָא יִתְעֲבֵד׃ אֱדַיִן תַּתְּנַי פַּחַת עֲבַר נַהֲרָה
שְׁתַר בּוֹזְנַי וּכְנָוָתְהוֹן לָקֳבֵל דִּי שְׁלַח דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא כְּנֵמָא אָסְפַּרְנָא
עֲבַדוּ׃ וְשָׂבֵי יְהוּדָיֵא בָּנַיִן וּמַצְלְחִין בִּנְבוּאַת חַגַּי נְבִיָּאה וּזְכַרְיָה
בַּר עִדּוֹא וּבְנוֹ וְשַׁכְלִלוּ מִן טַעַם אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל וּמִטְּעֵם כּוֹרֶשׁ
וְדָרְיָוֶשׁ וְאַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מֶלֶךְ פָּרָס׃ וְשֵׁיצִיא בַּיְתָה דְנָה עַד יוֹם
תְּלָתָה לִירַח אֲדָר דִּי הִיא שְׁנַת שֵׁת לְמַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא׃ וַעֲבַדוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּהֲנַיָּא וְלֵוָיֵא וּשְׁאָר בְּנֵי גָלוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית אֱלָהָא
דְנָה בְּחֶדְוָה׃ וְהַקְרִבוּ לַחֲנֻכַּת בֵּית אֱלָהָא דְנָה תּוֹרִין מְאָה דִּכְרִין
מָאתַיִן אִמְּרִין אַרְבַּע מְאָה וּצְפִירֵי עִזִּין לְחַטָּיָא עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
תְּרֵי עֲשַׂר לְמִנְיָן שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַהֲקִימוּ כָהֲנַיָּא בִּפְלֻגָּתְהוֹן וְלֵוָיֵא
בְּמַחְלְקָתְהוֹן עַל עֲבִידַת אֱלָהָא דִּי בִירוּשְׁלֶם כִּכְתָב סְפַר
מֹשֶׁה׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי הַגּוֹלָה אֶת הַפָּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃ כִּי הִטַּהֲרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם כְּאֶחָד כֻּלָּם טְהוֹרִים
וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח לְכָל בְּנֵי הַגּוֹלָה וְלַאֲחֵיהֶם הַכֹּהֲנִים וְלָהֶם׃ וַיֹּאכְלוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַשָּׁבִים מֵהַגּוֹלָה וְכֹל הַנִּבְדָּל מִטֻּמְאַת גּוֹיֵ הָאָרֶץ
אֲלֵהֶם לִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲשׂוּ חַג מַצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים
בְּשִׂמְחָה כִּי שִׂמְּחָם יְהוָה וְהֵסֵב לֵב מֶלֶךְ אַשּׁוּר עֲלֵיהֶם לְחַזֵּק יְדֵיהֶם
בִּמְלֶאכֶת בֵּית הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

כמו
וכיקו
גמרין
מגרת׳
גמירין׳׳
יקבים
כנת׳
כלשר כור
דתאלהי
השמים
כולם׳׳
ושבגע
יעטורי׳׳
ושבעת
יועצו׳׳
ושאר
השחור׳
ושאר יעלה
ועלה חי לא
כתב׳׳ ומלה
נצרך הנוכבות
יתנו אשר לא
כתעבד
מדע יתנו כל
דיצרך׳׳

בו לעקרו מן העולם הוא ובנו״ הן לענש ובמחרון״ או לענש ממון או לאסר

במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן
חלקיה׃ בן שלום בן צדוק בן אחיטוב׃ בן אמריה בן עזריה בן
מריות׃ בן זרחיה בן עזי בן בקי׃ בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן הראש׃ הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר
בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד
יהוה אלהיו עליו כל בקשתו׃ ויעלו מבני ישראל ומן
הכהנים והלוים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם
בשנת שבע לארתחשסתא המלך׃ ויבא ירושלם בחדש החמישי
היא שנת השביעית למלך׃ כי באחד לחדש הראשון הוא יסד
המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד
אלהיו הטובה עליו׃ כי עזרא הכין לבבו לדרש את תורת יהוה
ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט׃ וזה פרשגן הנשתון
אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי
מצות יהוה וחקיו על ישראל׃ ארתחשסתא מלך מלכיא
לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת׃ מני שים
טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמא ישראל וכהנוהי ולויא
למהך לירושלם עמך יהך׃ כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת
יעטהי שליח לבקרה על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך׃

כביתי
הקהק
ברוך ה׳
אלהי
אבותינו
אשר נתן
כזאת
בלב המלך
לפאר את
בית ה׳ אשר
בירושלם
וכביט האל
לגאות בבגען
הראש
חברים עם
כל
ישראל
בעגלה
ובו מן
קר צאמון
אמנין
ברוך
הוא
שעזרנו
בהשלימנו

ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל
די בירושלם משכנה׃ וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת
בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די
בירושלם׃ כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין
דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה
די בית אלהכם די בירושלם׃ ומה די עליך ועל אחיך ייטב
בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון׃
ומאניא די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה
ירושלם׃ ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן
בית גנזי מלכא׃ ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם
לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנא
ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד׃ עד כסף ככרין
מאה ועד חנטין כרין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין
משח מאה ומלח די לא כתב׃ כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד
אדרזדא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות
מלכא ובנוהי׃ ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא
תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא
שליט למרמא עליהם׃ ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך

מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמא די בעבר נהרה לכל
ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון׃ וכל די לא להוא עבד
דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד
מנה הן למות הן לשרשי הן לענש נכסין ולאסורין׃

ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך
לפאר את בית יהוה אשר בירושלם׃ ועלי הטה חסד לפני
המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד
יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי׃

ואלה ראשי אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכות
ארתחשסתא המלך מבבל׃ מבני פינחס גרשם מבני
איתמר דניאל מבני דויד חטוש׃ מבני שכניה מבני פרעש
זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים׃ מבני פחת
מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים׃ מבני
שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים׃ ומבני עדין
עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים׃ ומבני עילם ישעיה
בן עתליה ועמו שבעים הזכרים׃ ומבני שפטיה זבדיה בן
מיכאל ועמו שמנים הזכרים׃ ומבני יואב עבדיה בן יחיאל
ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים׃ ומבני שלומית בן יוספיה

ועמו מאה וששים הזכרים׃ ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו
עשרים ושמנה הזכרים׃ ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו
מאה ועשרה הזכרים׃ ומבני אדניקם אחרנים ואלה
שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים׃
ומבני בגוי עותי וזבור ועמו שבעים הזכרים׃ ואקבצם וזבור ק׳
אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם
ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם׃ ואשלחה לאליעזר
לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה
ולמשלם ראשים ולויריב ולאלנתן מבינים׃ ואוצאה אותם ואצוה ק׳
על אדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים
לדבר אל אדו אחיו הנתינים בכספיא המקום להביא לנו
משרתים לבית אלהינו׃ ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו
איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו
שמנה עשר׃ ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו
ובניהם עשרים׃ ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת
הלוים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות׃ ואקרא
שם צום על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו
דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו׃ כי בשתי לשאול מן

המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך
לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו׃
ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו׃ ואבדילה
משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם
עשרה׃ ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים
תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל
הנמצאים׃ ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים
וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר׃ וכפרי זהב עשרים
לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמודת כזהב׃
ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב
נדבה ליהוה אלהי אבתיכם׃ שקדו ושמרו עד תשקלו לפני
שרי הכהנים והלוים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות
בית יהוה׃ וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב והכלים
להביא לירושלם לבית אלהינו׃ ונסעה מנהר אהוא
בשנים עשר לחדש הראשון ללכת לירושלם ויד אלהינו היתה
עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך׃ ונבוא ירושלם ונשב
שם ימים שלשה׃ וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים
בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר

בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוים׃ במספר
במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא׃ הבאים
מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים
עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים
ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה׃ ויתנו את
דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחות עבר הנהר ונשאו את
העם ואת בית האלהים׃ וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר
לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות
בתעבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבוסי העמני המאבי
המצרי והאמרי׃ כי נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו
זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל
הזה ראשונה׃ וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי
ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם׃ ואלי
יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני
ישב משומם עד למנחת הערב׃ ובמנחת הערב קמתי מתעניתי
ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל
יהוה אלהי׃ ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני
אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים׃

מימי אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו
אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה
ובבשת פנים כהיום הזה ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת
יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו
להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו כי עבדים
אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי
פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו
ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם: ועתה מה נאמר אלהינו אחרי
זאת כי עזבנו מצותיך: אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר
הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי
הארצות בתעבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם:
ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם
ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם
את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: ואחרי כל הבא
עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו
חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת: השנשוב להפר
מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד
כלה לאין שארית ופליטה: יהוה אלהי ישראל

צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו
כי אין לעמוד לפניך על זאת ובהתפלל עזרא וכהתודתו
בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב
מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה
ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו עילם ל
באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה
לישראל על זאת ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים
והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה
יעשה קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה ויקם עזרא
וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות כדבר הזה
וישבעו ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן
בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל
על מעל הגולה ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה
להקבץ ירושלם וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת
השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה
ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים
הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית
האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים ויקם עזרא הכהן ויאמר

אלהם

אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת
ישראל׃ ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתיכם ועשו רצונו
והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות׃
ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך עלינו לעשות׃ אבל
העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום
אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה׃ יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים
מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף
אלהינו ממנו עד לדבר הזה׃ אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן
תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם׃ ויעשו כן בני
הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם
וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר׃
ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש
הראשון׃ וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים
נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב
וגדליה׃ ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם׃
ומבני אמר חנני וזבדיה׃ ומבני חרם מעשיה ואליה
ושמעיה ויחיאל ועזיה׃ ומבני פשחור אליועיני מעשיה

ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה׃ ומן הלוים יוזבד ושמעי
וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר׃ ומן המשררים
אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי׃ ומישראל מבני
פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה׃
ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה׃
ומבני זתוא אליועיני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא׃
ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי׃ ומבני בני משלם מלוך
ועדיה ישוב ושאל ירמות׃ ומבני פחת מואב עדנא וכלל ודמת
בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה׃ ובני חרם אליעזר
ישיה מלכיה שמעיה שמעון׃ בנימן מלוך שמריה׃ מבני
חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי׃ מבני בני
מעדי עמרם ואואל׃ בניה בדיה כלהי׃ וניה מרמות אלישיב׃ כלהו
מתניה מתני ויעשו׃ ובני ובנוי שמעי׃ ושלמיה ונתן ועדיה׃ ש׳
מכנדבי ששי שרי׃ עזראל ושלמיהו שמריה׃ שלום אמריה
יוסף׃ מבני נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה׃ כל ידי
אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים׃ נשאו
דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני
הייתי בשושן הבירה׃ ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים

153

מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השבי
ועל ירושלם: ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן השבי שם
במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה
נצתו באש: ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה
ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: ואמר
אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו: תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות
לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם
ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל
אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו: חבל חבלנו לך ולא
שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את
משה עבדך: זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך
לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: ושבתם אלי
ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים
משם אקבצם והבואתים אל המקום אשר בחרתי לשכן
את שמי שם: והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול
ובידך החזקה: אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת
עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה

נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי
משקה למלך׃ ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתח
שסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי
רע לפניו׃ ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה
אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד׃ ואמר למלך המלך
לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות
אבתי חרבה ושעריה אכלו באש׃ ויאמר לי המלך על מה זה
אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים׃ ואמר למלך אם על
המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה
אל עיר קברות אבתי ואבננה׃ ויאמר לי המלך והשגל יושבת
אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך
וישלחני ואתנה לו זמן׃ ואומר למלך אם על המלך טוב אגרות
יתנו לי על פחות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה׃
ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות
את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו
ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי׃ ואבוא אל פחות עבר הנהר
ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים׃
וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמוני וירע להם

רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל׃ ואבוא אל
ירושלם ואהי שם ימים שלשה׃ ואקום לילה אני ואנשים מעט
עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם
ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה׃ ואצאה
בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפות ואהי
שבר בחומת ירושלם אשר המ׳ פרוצים ושעריה אכלו באש׃ הם
ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה
לעבר תחתי׃ ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב
ואבוא בשער הגיא ואשוב׃ והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה
אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה
עד כן לא הגדתי׃ ואמר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו
בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת
ירושלם ולא נהיה עוד חרפה׃ ואגיד להם את יד אלהי אשר היא
טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו
ויחזקו ידיהם לטובה׃
וישמע סנבלט החרני וטביה
העבד העמני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה
הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים׃ ואשיב
אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו

עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם: ויקם
אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה
קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל
חננאל: ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי: ואת
שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו
ובריחיו: ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם
החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק
בן בענא: ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם
בעבדת אדניהם: ואת שער הישנה החזיקו יוידע בן פסח
ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריחיו:
ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון
והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה
צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה
הרחבה: ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם: ועל
ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן
חשבניה: מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת
מואב ואת מגדל התנורים: ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר
חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: ואת שער הגיא החזיק חנון

וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף
אמה בחומה עד שער השפות׃ ואת שער האשפות החזיק
מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו
מנעליו ובריחיו׃ ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך
המצפה הוא יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואת ויעמיד
חומת ברכת השלח לגן המלך ועד המעלות היורדות מעיר
דויד׃ אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד
נגד קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים׃ אחריו
החזיקו הלוים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך
קעילה לפלכו׃ אחריו החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך
קעילה׃ ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית
מנגד עלת הנשק המקצע׃ אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי זכי
מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול׃
אחריו החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח
בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב׃ ואחריו החזיקו הכהנים
אנשי הככר׃ אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו
החזיק עזריה בן מעשיה בן עניה אצל ביתו׃ אחריו החזיק
בנוי בן חנדד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה׃

פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון
אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש והנתינים היו ישבים
בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא אחריו החזיקו
התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל
מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו אחריו
החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה
שמר שער המזרח אחרי החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו
אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד
שער המפקד ועד עלית הפנה ובין עלית הפנה לשער הצאן
החזיקו הצרפים והרכלים ׃ ויהי כאשר שמע סנבלט כי
אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים ׃
ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים
היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות
העפר והמה שרופות ׃ וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים
אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם ׃ שמע אלהינו כי
היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה ׃
ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו
לנגד הבונים ׃ ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי

לב העם לעשות׃ ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים
והעמונים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי
החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד׃ ויקשרו כלם יחדו
לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה׃ ונתפלל אל אלהינו
ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם׃ ויאמר יהודה
כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה׃
ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם
והרגנום והשבתנו את המלאכה׃ ויהי כאשר באו היהודים
הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקמות
אשר תשובו עלינו׃ ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה
בצחחיים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבותיהם רמחיהם בצחיחים ק
וקשתתיהם׃ וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל
יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו
והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם׃
ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר האלהים
את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו׃ ויהי מן
היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים
והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל

בית יהודה׃ הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו
עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח׃ והבונים איש חרבו
אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי׃ ואמר אל
החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה
ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו׃ במקום אשר
תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם
לנו׃ ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות
השחר עד צאת הכוכבים׃ גם בעת ההיא אמרתי לעם איש
ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה׃
ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו
פשטים בגדינו איש שלחו המים׃ ותהי צעקת העם
ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים׃ ויש אשר אמרים בנינו
ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה׃ ויש אשר אמרים
שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב׃ ויש
אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו׃ ועתה כבשר
אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת
בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו
וכרמינו לאחרים׃ ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת

הדברים האלה וימלך לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסגנים
ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה
גדולה ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים
לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו
ולא מצאו דבר ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים ויאמר ק
הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו וגם אני אחי
ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה השיבו
נא להם כהיום שדתיהם כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף
והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם ויאמרו נשיב
ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את
הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה גם חצני נערתי ואמרה
ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה
מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן
ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה גם מיום אשר צוה אתי
להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים
ושתים לארתחשסתא המלך שנים שתים עשרה אני ואחי
לחם הפחה לא אכלתי והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו
על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם

נַעֲרֵיהֶם שָׁלְטוּ עַל־הָעָם וַאֲנִי לֹא־עָשִׂיתִי כֵן מִפְּנֵי יִרְאַת אֱלֹהִים׃
וְגַם בִּמְלֶאכֶת הַחוֹמָה הַזֹּאת הֶחֱזַקְתִּי וְשָׂדֶה לֹא קָנִינוּ וְכָל־נְעָרַי
קְבוּצִים שָׁם עַל־הַמְּלָאכָה׃ וְהַיְּהוּדִים וְהַסְּגָנִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים
אִישׁ וְהַבָּאִים אֵלֵינוּ מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־סְבִיבֹתֵינוּ עַל־שֻׁלְחָנִי׃
וַאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן שֵׁשׁ בְּרֻרוֹת וְצִפֳּרִים
נַעֲשׂוּ־לִי וּבֵין עֲשֶׂרֶת יָמִים בְּכָל־יַיִן לְהַרְבֵּה וְעִם־זֶה לֶחֶם הַפֶּחָה
לֹא בִקַּשְׁתִּי כִּי־כָבְדָה הָעֲבֹדָה עַל־הָעָם הַזֶּה׃ זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי
לְטוֹבָה כֹּל אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עַל־הָעָם הַזֶּה׃ וַיְהִי כַאֲשֶׁר
נִשְׁמַע לְסַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וּלְגֶשֶׁם הָעַרְבִי וּלְיֶתֶר אֹיְבֵינוּ כִּי בָנִיתִי
אֶת־הַחוֹמָה וְלֹא־נוֹתַר בָּהּ פָּרֶץ גַּם עַד־הָעֵת הַהִיא דְּלָתוֹת לֹא־
הֶעֱמַדְתִּי בַשְּׁעָרִים׃ וַיִּשְׁלַח סַנְבַלַּט וְגֶשֶׁם אֵלַי לֵאמֹר לְכָה וְנִוָּעֲדָה
יַחְדָּו בַּכְּפִירִים בְּבִקְעַת אוֹנוֹ וְהֵמָּה חֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה׃
וָאֶשְׁלְחָה עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים לֵאמֹר מְלָאכָה גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא אוּכַל
לָרֶדֶת לָמָּה תִשְׁבַּת הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר אַרְפֶּהָ וְיָרַדְתִּי אֲלֵיכֶם׃ וַיִּשְׁלְחוּ
אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה אַרְבַּע פְּעָמִים וָאָשִׁיב אוֹתָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּשְׁלַח
אֵלַי סַנְבַלַּט כַּדָּבָר הַזֶּה פַּעַם חֲמִישִׁית אֶת־נַעֲרוֹ וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ׃
כָּתוּב בָּהּ בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע וְגַשְׁמוּ אֹמֵר אַתָּה וְהַיְּהוּדִים חֹשְׁבִים לִמְרוֹד
עַל־כֵּן אַתָּה בוֹנֶה הַחוֹמָה וְאַתָּה הֹוֶה לָהֶם לְמֶלֶךְ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃

וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה
ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו ואשלחה
אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך
אתה בוראם כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה יתיר א
ולא תעשה ועתה חזק את ידי ואני באתי בית שמעיה בן דליה
בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך
ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך
ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי
לא אבוא ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי
וטוביה וסנבלט שכרו למען שכור הוא למען אירא ואעשה
כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני זכרה אלהי לטוביה
ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים
אשר היו מיראים אותי ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול
לחמשים ושנים יום ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל
הגוים אשר סביבתנו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו
נעשתה המלאכה הזאת גם בימים ההם מרבים חרי יהודה
אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם כי רבים
ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו

לקח את בת משלם בן ברכיה׃ גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו
מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני׃ ויהי כאשר נבנתה
החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלוים׃
ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם כי הוא
כאיש אמת וירא את האלהים מרבים׃ ויאמר להם לא יפתחו ואמר
שערי ירושלם עד חם השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ל
ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד
ביתו׃ והעיר רחבת ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין בתים
בנוים׃ ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת
העם להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא
כתוב בו׃ אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו לירושלם וליהודה איש לעירו׃
הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי
בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל׃
בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים׃ בני שפטיה שלש
מאות שבעים ושנים׃ בני ארח שש מאות חמשים ושנים׃
בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות שמנה
עשר׃ בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה׃

בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות
וששים: בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה: בני בבי שש
מאות עשרים ושמונה: בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים
ושנים: בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה: בני בגוי אלפים
ששים ושבעה: בני עדין שש מאות חמשים וחמשה: בני אטר
לחזקיה תשעים ושמונה: בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה:
בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה: בני חריף מאה שנים
עשר: בני גבעון תשעים וחמשה: אנשי בית לחם ונטופה
מאה שמנים ושמנה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה:
אנשי בית עזמות ארבעים ושנים: אנשי קרית יערים כפירה
ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: אנשי הרמה וגבע שש
מאות עשרים ואחד: אנשי מכמס מאה עשרים ושנים: אנשי
בית אל והעי מאה עשרים ושלשה: אנשי נבו אחר חמשים
ושנים: בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: בני
חרם שלש מאות ועשרים: בני יריחו שלש מאות ארבעים
וחמשה: בני לד חדיד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד: בני
סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: הכהנים בני ידעיה
לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר אלף חמשים

ושנים׃ בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה׃ בני חרם אלף
שבעה עשר׃ הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים
וארבעה׃ המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה׃
השערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני
שבי מאה שלשים ושמנה׃ הנתינים בני צחא בני
חשופא בני טבעות׃ בני קירס בני סיעא בני פדון׃ בני לבנה
בני חגבא בני שלמי׃ בני חנן בני גדל בני גחר׃ בני ראיה בני
רצין בני נקודא׃ בני גזם בני עזא בני פסח׃ בני בסי בני מעונים
בני נפישסים׃ בני בקבוק בני חקופא בני חרחור׃ בני בצלית
בני מחידא בני חרשא׃ בני ברקוס בני סיסרא בני תמח׃ בני
נציח בני חטיפא׃ בני עבדי שלמה בני סוטי בני ספרת בני פרידא׃
בני יעלא בני דרקון בני גדל׃ בני שפטיה בני חטיל בני פכרת
הצביים בני אמון׃ כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
ושנים׃ ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר
ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם׃ בני דליה
בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים׃ ומן הכהנים
בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה
ויקרא על שמם׃ אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו

מן הכהנה ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים
עד עמד הכהן לאורים ותמים׃ כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים
שלש מאות וששים׃ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים
שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים
וארבעים וחמשה׃ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים׃ ומקצת ראשי
האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף
מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות׃ ומראשי
האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי רבות וכסף
מנים אלפים ומאתים׃ ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמנים
שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנות כהנים ששים ושבעה׃
וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים
וכל ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם׃
ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער
המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר
צוה יהוה את ישראל׃ ויביא עזרא הכהן את התורה לפני
הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש
השביעי׃ ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור

עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם
אל ספר התורה׃ ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר
עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה
ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם
וחשבדנה זכריה משלם׃ ויפתח עזרא הספר לעיני כל
העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם׃ ויברך עזרא
את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל ידיהם
ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה׃ וישוע ובני ושרביה ימין חוו
עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים ל
מבינים את העם לתורה והעם על עמדם׃ ויקראו בספר בתורת
האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא׃ ויאמר
נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים המבינים
את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו
ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה׃ ויאמר
להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון
לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם׃
והלוים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו׃
וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה

גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃ וביום השני
נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא הספר
ולהשכיל אל דברי התורה׃ וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה
ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃
ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר
והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ
עבת לעשת סכת ככתוב׃ ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות
איש על גגו ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער
המים וברחוב שער אפרים׃ ויעשו כל הקהל השבים מן השבי
סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל
עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃ ויקרא בספר תורת
האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג
שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט׃
וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום
ובשקים ואדמה עליהם׃ ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר
ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבתיהם׃ ויקומו על עמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רביעית היום ורביעית
מתודים ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃ ויקם על מעלה

הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול
גדול אל יהוה אלהיהם׃ ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני
חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה
אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על
כל ברכה ותהלה׃ אתה הוא יהוה לבדך את עשית את השמים אתה
שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר
בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים׃ אתה
הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים
ושמת שמו אברהם׃ ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות
עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי
והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃
ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃
ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת
כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃ והים בקעת לפניהם
ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו
אבן במים עזים׃ ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה
להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה׃ ועל הר סיני ירדת ודבר
עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות
טובים׃

ואת

ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם
ביד משה עבדך ולחם משמים נתתה להם לרעבם ומים
מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ
אשר נשאת את ידך לתת להם והם ואבותינו הזידו ויקשו את
ערפם ולא שמעו אל מצותיך וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך
אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם
במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסד
ולא עזבתם אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך
אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות ואתה ברחמיך הרבים
לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם
בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו
בה ורוחך הטובה נתתה להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים
נתתה להם לצמאם וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו
שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו ותתן להם ממלכות ועממים
ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון
ואת ארץ עוג מלך הבשן ובניהם הרבית ככוכבי השמים ותביאם
אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת ויבאו הבנים
ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישבי הארץ הכנענים ותתנם

בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם׃
וילכדו ערים בצורות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב
בורות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו
וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול׃ וימרו וימרדו בך וישלכו את
תורתך אחרי גוםם ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם
אליך ויעשו נאצות גדולות׃ ותתנם ביד צריהם ויצרו להם
ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים
תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃ וכנוח להם ישובו
לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויזעקוך
ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים׃ ותעד בהם
להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך
חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם
הקשו ולא שמעו׃ ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך
ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות׃ וברחמיך
הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה׃
ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד
אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו
ולכהנינו ולנביאנו ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד

היום הזה ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו: ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו
תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת
בהם: והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ
הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו מ
ממעלליהם הרעים: הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר
נתתה לאבתינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה:
ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל
גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו: ובכל
זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו:
ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה: שריה
עזריה ירמיה: פשחור אמריה מלכיה: חטוש שבניה מלוך:
חרם מרמות עבדיה: דניאל גנתון ברוך: משלם אביה מימן:
מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים: והלוים וישוע בן
אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה קליטא
פלאיה חנן: מיכה רחוב חשביה: זכור שרביה שבניה: הודיה בני
בנינו: ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני:
בני עזגד בבי: אדניה בגוי עדין: אטר חזקיה עזור: הודיה חשם

ביצי חריף ענתות נובי מגפיעש משלם חזיר משיזבאל צדוק יתיר יו
ידוע פלטיה חנן עניה הושע חנניה חשוב הלוחש פלחא שובק
רחום חשבנה מעשיה ואחיה חנן ענן מלוך חרם בענה:
ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתינים וכל
הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם
כל יודע מבין מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה
ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד
האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו
וחקיו ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא
נקח לבנינו ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום
השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את
השנה השביעית ומשא כל יד והעמדנו עלינו מצות לתת
עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו ללחם
המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים
למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת
בית אלהינו: והגורלות הפלנו על קרבן העצים
הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבתינו
לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה

אלהינו ככתוב בתורה׃ ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל
פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה׃ ואת בכרות בנינו ובהמתינו
ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו
לכהנים המשרתים בבית אלהינו׃ ואת ראשית עריסתינו
ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות
בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל
ערי עבדתנו׃ והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים
והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית
האוצר׃ כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת
הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים
והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו׃ וישבו שרי
העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן
העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים׃
ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם׃

ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה
ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים
ובני עבדי שלמה׃ ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן
מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה

בן מהללאל מבני פרץ׃ ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן
עדיה בן יויריב בן זכריה בן השילני׃ כל בני פרץ הישבים בירושלם
ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל׃ ואלה בני בנימן
סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל
בן ישעיה׃ ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמנה׃ ויואל
בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה׃
מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין׃ שריה בן חלקיה בן משלם
בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים׃ ואחיהם עשי
המלאכה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם
בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה׃ ואחיו
ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן
עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר׃ ואחיהם גבורי חיל
מאה עשרים ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים׃
ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה
בן בוני׃ ושבתי ויוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים
מראשי הלוים׃ ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש
התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע
בן גלל בן ידיתון׃ כל הלוים בעיר הקדש מאתים שמנים וארבעה׃ ידותון

והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה
שבעים ושנים: ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה
איש בנחלתו: והנתינים ישבים בעפל וציחא וגשפא
על הנתינים: ופקיד הלוים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן
מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית
האלהים: כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר
יום ביומו: ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך
לכל דבר לעם: ואל החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית
הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה: ובישוע
ובמלדה ובבית פלט: ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה: ובצקלג
ובמכנה ובבנתיה: ובעין רמון ובצרעה ובירמות: זנח עדלם
וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד
גיא הנם: ובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית אל ובנתיה: ענתות
נב ענניה: חצור רמה גתים: חדיד צבעים נבלט: לד ואונו גי החרשים:
ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימין: ואלה הכהנים והלוים
אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא:
אמריה מלוך חטוש: שכניה רחם מרמת: עדיא גנתוי אביה:
מימין מעדיה בלגה: שמעיה ויויריב ידעיה: סלו עמוק חלקיה:

ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע׃ והלוים
ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו׃
ובקבקיה ועני אחיהם לנגדם למשמרות׃ וישוע הוליד את
יויקים ויויקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יוידע׃ ויוידע
הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע׃ ובימי יויקים היו כהנים
ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה׃ לעזרא משלם
לאמריה יהוחנן׃ למלוכי יונתן לשבניה יוסף׃ לחרם עדנא למליכו ק
למריות חלקי׃ לעדוא זכריה לגנתון משלם׃ לאביה זכרי
למנימין למועדיה פלטי׃ לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן׃ וליויריב
מתני לידעיה עזי׃ לסלי קלי לעמוק עבר׃ לחלקיה חשביה לידעיה
נתנאל׃ הלוים בימי אלישיב יוידע ויוחנן וידוע כתובים ראשי
אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי׃ בני לוי ראשי
האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב׃
וראשי הלוים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם
להלל להודות במצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר׃
מתניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים
משמר באספי השערים׃ אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי
נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר׃ ובחנכת חומת ירושלם
בקשו

את הלוים מכל מקומתם להביאם לירושלם לעשות חנכה
ושמחה ובתודות ובשיר מצלתים נבלים ובכנרות: ויאספו בני
המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי נטפתי: ומבית
הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשררים
סביבות ירושלם: ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את
העם ואת השערים ואת החומה: ואעלה את שרי יהודה מעל
לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל
לחומה לשער האשפות: וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי
יהודה: ועזריה עזרא ומשלם: יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה:
ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה
בן מיכיה בן זכור בן אסף: ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי
מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא
הספר לפניהם: ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר
דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח:
והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל
לחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: ומעל
לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל
חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה:

למול
ל

ותעמדנה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי׃
והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה
בחצצרות׃ ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם
ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד׃ ויזבחו ביום ההוא
זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה
וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק׃
ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות
לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות
התורה לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל
הלוים העמדים׃ וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה
והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו׃ כי בימי דויד
ואסף מקדם ראש המשררים ושיר תהלה והודות לאלהים׃ ראשי ק
וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מניות
המשררים והשערים דבר יום ביומו ומקדשים ללוים
והלוים מקדשים לבני אהרן׃
ביום ההוא נקרא בספר
משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבא עמני ומואבי
בקהל האלהים עד עולם׃ כי לא קדמו את בני ישראל בלחם
ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו

הקללה לברכה׃ ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל׃
ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה׃
ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה
והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשררים
והשערים ותרומת הכהנים׃ ובכל זה לא הייתי בירושלם כי
בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך
ולקץ ימים נשאלתי מן המלך׃ ואבוא לירושלם ואבינה ברעה
אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית
האלהים׃ וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ
מן הלשכה׃ ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית
כתנג ז האלהים את המנחה והלבונה׃ ואדעה כי מניות הלוים לא נתנה
ויברחו איש לשדהו הלוים והמשררים עשי המלאכה׃ ואריבה
את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם
על עמדם׃ וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר
לאוצרות׃ ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר
ופדיה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו
ועליהם לחלק לאחיהם׃ זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח
חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו׃ בימים ההמה ראיתי

ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על
החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם
ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד׃ והצרים ישבו בה מביאים
דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם׃ ואריבה
את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם
עשים ומחללים את יום השבת׃ הלוא כה עשו אבתיכם ויבא
אלהינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים עלינו
חרון על ישראל לחלל את השבת׃ ויהי כאשר צללו שערי
ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא
יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדתי על השערים לא יבא
משא ביום השבת׃ וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם
פעם ושתים׃ ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד
החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת׃
ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש
את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך׃
גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות יתיר ו
עמוניות מאביות׃ ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים ית ו
לדבר יהודית וכלשון עם ועם׃ ואריב עמם ואקללם

ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו
בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם׃ הלוא
על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא היה מלך
כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל
גם אותו החטיאו הנשים הנכריות׃ ולכם הנשמע לעשת את כל
הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות׃
ומבני יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחהו
מעלי׃ זכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים׃
וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש
במלאכתו׃ ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי
אלהי לטובה׃

סכום הפסוקים שלספר עזרא
שש מאות ושמונים וחמשה סימ׳ הפס

אדם שת אנוש׃ קינן מהללאל ירד׃ חנוך מתושלח למך׃ נח שם
חם ויפת׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני
גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשישה כתים
ורודנים׃ בני חם כוש ומצרים פוט וכנען׃ ובני כוש סבא וחוילה
וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדן׃ וכוש ילד את

נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ ומצרים ילד את לודיים ית
ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים ואת פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים וכנען ילד את צידון
בכרו ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי ואת החוי
ואת הערקי ואת הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי
בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר
ומשך וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר ולעבר ילד
שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח ואת
הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא
ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן שם
ארפכשד שלח עבר פלג רעו שרוג נחור תרח אברם הוא
אברהם בני אברהם יצחק וישמעאל אלה תלדותם בכור
ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם משמע ודומה משא חדד
ותימא יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל ובני קטורה פילגש
אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק ושוח ובני יקשן
שבא ודדן ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה
בני קטורה ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל בני

עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח: בני אליפז תימן ואומר
צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק: בני רעואל נחת זרח שמה ומזה:
בני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישון ואצר ודישן: ובני
לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: בני שובל עלין ומנחת
ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה: בני ענה דישון ובני דישון
חמרן ואשבן ויתרן וכרן: בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון
עוץ וארן: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה:
וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב
וימלך תחתיו חושם מארץ התימני: וימת חושם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות: עוית ק
וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל
חנן בן עכבור: וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו
פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: וימת הדד
ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת: אלוף עלוה ק
אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז אלוף תימן אלוף
מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום:

אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבולן ב
דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר׃ בני יהודה ער ואונן ושלה
שלושה נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע
בעיני יהוה וימיתהו׃ ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח
כל בני יהודה חמשה׃ בני פרץ חצרון וחמול׃ ובני זרח זמרי
ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה׃ ובני כרמי עכר עוכר
ישראל אשר מעל בחרם׃ ובני איתן עזריה׃ ובני חצרון אשר
נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי׃ ורם הוליד את עמינדב
ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה׃ ונחשון הוליד
את שלמא ושלמא הוליד את בעז׃ ובעז הוליד את עובד
ועובד הוליד את ישי׃ ואישי הוליד את בכורו את אליאב
ואבינדב השני ושמעא השלישי׃ נתנאל הרביעי רדי החמישי׃
אצם הששי דויד השביעי׃ ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני
צרויה אבשי ויואב ועשהאל שלשה׃ ואביגיל ילדה את
עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי׃ וכלב בן חצרון הוליד
את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון׃
ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור׃
וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל׃ ואחר בא

חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה
ותלד לו את שגוב ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש
ערים בארץ הגלעד: ויקח גשור וארם את חות יאיר
מאתם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי
גלעד: ואחר מות חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה
ותלד לו את אשחור אבי תקוע: ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון
הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה: ותהי אשה אחרת לירחמאל
ושמה עטרה היא אם אונם: ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ
וימין ועקר: ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור:
ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד: ובני
נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: ובני אפים ישעי ובני ישעי
ששן ובני ששן אחלי: ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא
בנים: ובני יונתן פלת וזזא אלה היו בני ירחמאל: ולא היה
לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: ויתן ששן
את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: ועתי הוליד את נתן
ונתן הוליד את זבד: וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את
עובד: ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה: ועזריה
הוליד את חלץ וחלץ הוליד את אלעשה: ואלעשה הוליד את ססמי

וססמי הוליד את שלום׃ ושלום הוליד את יקמיה׃ ויקמיה הוליד את
אלישמע׃ ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי
זיף ובני מרשה אבי חברון׃ ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע׃
ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי׃ ובן שמי
מעון ומעון אבי בית צור׃ ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת
מוצא ואת גזז וחרן הוליד את גזז׃ ובני יהדי רגם ויותם וגישן
ופלט ועיפה ושעף׃ פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחנה׃
ותלד שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכבנא ואבי גבעא ובת
כלב עכסה׃ אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי
קרית יערים׃ שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר׃ ויהיו בנים
לשובל אבי קרית יערים הראה חצי המנחות׃ ומשפחות קרית
יערים היתרי והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי
והאשתאלי׃ בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית
יואב וחצי המנחתי הצרעי׃ ומשפחות ספרים ישבו יעבץ
תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הבאים מחמת אבי
בית רכב׃ ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון
הבכור אמנן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל
הכרמלית׃ השלשי לאבשלום בן מעכה בת

171

תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית׃ החמישי שפטיה לאביטל
הששי יתרעם לעגלה אשתו׃ ששה נולד לו בחברון וימלך שם
שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם׃
ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה
לבת שוע בת עמיאל׃ ויבחר ואלישמע ואליפלט׃ ונגה ונפג
ויפיע׃ ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה׃ כל בני דויד מלבד בני
פילגשים ותמר אחותם׃ ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא
בנו יהושפט בנו׃ יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו׃ אמציהו בנו
עזריה בנו יותם בנו׃ אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו׃ אמון בנו יאשיהו
בנו׃ ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו
הרביעי שלום׃ ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו׃ ובני יכניה
אסר שאלתיאל בנו׃ ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע
ונדביה׃ ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן זרבבל משלם וחנניה
ושלמית אחותם׃ וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש׃
ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני
שכניה׃ ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל
ובריח ונעריה ושפט ששה׃ ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם
הודויהו שלשה׃ ובני אליועיני הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה

וענני שבעה׃ בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל׃ וראיה
בן שובל הוליד את יחת ויחת הוליד את אחומי ואת להד אלה
משפחות הצרעתי׃ ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא
וידבש ושם אחותם הצללפוני׃ ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה
אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם׃ ולאשחור אבי תקוע
היו שתי נשים חלאה ונערה׃ ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר
ואת תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה׃ ובני חלאה צרת
יצחר ואתנן׃ וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל וצחר ק
בן הרום׃ ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר
כי ילדתי בעצב׃ ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך
תברכני והרבית את גבולי והיתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי
עצבי ויבא אלהים את אשר שאל׃ וכלוב אחי שוחה הוליד
את מחיר הוא אבי אשתון׃ ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח
ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה׃ ובני קנז עתניאל
ושריה ובני עתניאל חתת׃ ומעונתי הוליד את עפרה ושריה
הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו׃ ובני כלב
בן יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז׃ ובני יהללאל זיף וזיפה
תיריא ואשראל׃ ובן עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את

את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשתמע׃ ואשתו היהדיה ילדה
את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח
ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד׃ ובני אשת הודיה
אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי׃ ובני שימון אמנון
ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת׃ בני שלה בן יהודה ותילון
ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבץ לבית
אשבע׃ ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי
לחם והדברים עתיקים׃ המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם
המלך במלאכתו ישבו שם׃ בני שמעון נמואל וימין יריב
זרח שאול׃ שלום בנו מבשם בנו משמע בנו׃ ובני משמע חמואל
בנו זכור בנו שמעי בנו׃ ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש
ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה׃ וישבו
בבאר שבע ומולדה וחצר שועל׃ ובבלהה ובעצם ובתולד׃ ובבתואל
ובחרמה ובציקלג׃ ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי
ובשערים אלה עריהם עד מלך דויד׃ וחצריהם עיטם ועין רמון
ותכן ועשן ערים חמש׃ וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה
עד בעל זאת מושבתם והתיחשם להם׃ ומשובב וימלך ויושה בן
אמציה׃ ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן עשיאל׃ ואליועיני

ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניה וזיזא בן שפעי
בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה אלה הבאים בשמות
נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב וילכו למבוא
גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם וימצאו מרעה
שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן חם הישבים
שם לפנים ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך
יהודה ויכו את אהליהם ואת המעינים אשר נמצאו שמה ו ל
ויחרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם׃
ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש
מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם ויכו
את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה׃
ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו
נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה׃ כי
יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף׃ בני ראובן
בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃ בני יואל שמעיה בנו
גוג בנו שמעי בנו׃ מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו׃ בארה בנו אשר
הגלה תלגת פלנאסר מלך אשור הוא נשיא לראובני׃ ואחיו
למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל וזכריהו׃

ובלע בן עזז בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון׃
ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם
רבו בארץ גלעד׃ ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו
בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד׃ ובני גד לנגדם
ישבו בארץ הבשן עד סלכה׃ יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט
בבשן׃ ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן
וזיע ועבר שבעה׃ אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד
בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז׃ אחי בן עבדיאל בן גוני ראש
לבית אבותם׃ וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי
שרון על תוצאותם׃ כלם התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי
ירבעם מלך ישראל׃ בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן
בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה
ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא׃ ויעשו
מלחמה עם ההגריאים ויטור ונפיש ונודב׃ ויעזרו עליהם וינתנו
בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור
להם כי בטחו בו׃ וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים
וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף׃ כי חללים
רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה׃

ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון׃
ושניר והר חרמון המה רבו׃ ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי
ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל
אנשי שמות ראשים לבית אבותם׃ וימעלו באלהי אבתיהם ויזנו
אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם׃ ויער
אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנסר מלך
אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח
וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה׃ בני לוי גרשון קהת ומררי׃
ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל׃ ובני עמרם אהרן ומשה
ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ אלעזר הוליד
את פינחס פינחס הוליד את אבישוע׃ ואבישוע הוליד את בקי ובקי
הוליד את עזי׃ ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות׃
מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב׃ ואחיטוב
הוליד את אחימעץ׃ ואחימעץ הוליד את עזריה׃ ועזריה הוליד
את יוחנן׃ ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר
בנה שלמה בירושלם׃ ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד
את אחיטוב׃ ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום׃
ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה׃ ועזריה

הוליד את צדוק וצדוק

הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק ויהוצדק הלך בהגלות
יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנצר   בני לוי גרשם קהת
ומררי ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי ובני קהת עמרם
ויצהר וחברון ועזיאל בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי
לאבתיהם לגרשום לבני ושמעי לבני בנו יחת בנו זמה בנו יואח
בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו
אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו
בני ושאול בנו ובני אלקנה עמשי ואחימות אלקנה בנו אלקנה צופי בנו
נחת בנו אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו ובני שמואל הבכר ושני
ואביה   בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו שמעא
בנו חגיה בנו עשיה בנו   ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר
בית יהוה ממנוח הארון ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד
בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם
על עבודתם   ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן
המשורר בן יואל בן שמואל בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח
ציף בן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי בן אלקנה בן יואל בן עזריה
בן צפניה בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח בן יצהר בן קהת
בן לוי בן ישראל   ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו

בן שמעא: בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: בן אתני בן זרח בן
עדיה: בן איתן בן זמה בן שמעי: בן יחת בן גרשם בן לוי: ובני
מררי אחיהם על השמאול איתן בן קושי בן עבדי בן מלוך: בן
חשביה בן אמציה בן חלקיה: בן אמצי בן בני בן שמר: בן מחלי בן
מושי בן מררי בן לוי: ואחיהם הלוים נתונים לכל עבודת משכן
בית האלהים: ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל
מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל
ככל אשר צוה משה עבד האלהים: ואלה בני אהרן אלעזר
בנו פינחס בנו אבישוע בנו: בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: מריות בנו
אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו אחימעץ בנו: ואלה
מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם
היה הגורל: ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה
סביבתיה: ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה: ולבני
אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה
ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: ואת חילז ואת מגרשיה
את דביר ואת מגרשיה: ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש
ואת מגרשיה: וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת
עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש

עשרה עיר במשפחותיהם׃ ולבני קהת הנותרים ממשפחת
המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר׃ ולבני
גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי
וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה׃ לבני מררי
למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים
שתים עשרה׃ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגרשיהם׃
ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה
בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות׃
וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים׃ ויתנו להם
את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר
ואת מגרשיה׃ ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה׃
ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה׃
וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת
מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים׃ לבני גרשום
ממשפחת חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת
עשתרות ואת מגרשיה׃ וממטה יששכר את קדש ואת
מגרשיה את דברת ואת מגרשיה׃ ואת ראמות ואת מגרשיה ואת
ענם ואת מגרשיה׃ וממטה אשר את משל ואת מגרשיה

ואת עבדון ואת מגרשיה ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב
ואת מגרשיה׃ וממטה נפתלי את קדש בגליל ואת
מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קריתים ואת מגרשיה׃
לבני מררי הנותרים ממטה זבלון את רמונו ואת מגרשיה
את תבור ואת מגרשיה׃ ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן
ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה
ואת מגרשיה׃ ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת
מגרשיה׃ וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה
ואת מחנים ואת מגרשיה׃ ואת חשבון ואת מגרשיה ואת
יעזיר ואת מגרשיה׃ ולבני יששכר תולע ופואה ישיב
ושמרון ארבעה׃ ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי
ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל
לתולדתם מספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש
מאות׃ ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה
ויואל ישיה חמשה ראשים כלם׃ ועליהם לתולדתם לבית
אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו
נשים ובנים׃ ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים
ושבעה אלף התיחשם לכל׃ בנימן בלע ובכר וידיעאל שלשה׃
ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית

אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים
וארבעה׃ ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני ועמרי
וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר והתיחשם לתלדותם
ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים׃ ובני ידיעאל
יעוש ק בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר
כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף
ומאתים יצאי צבא למלחמה׃ ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר׃
בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה׃ בני מנשה אשריאל
אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד׃ ומכיר
לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד
ותהינה לצלפחד בנות׃ ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו
פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃ ובני אולם בדן אלה בני
גלעד בן מכיר בן מנשה׃ ואחתו המלכת ילדה את אישהוד ואת
אביעזר ואת מחלה׃ ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם׃
ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו
ותחת בנו וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת
הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם׃ ויתאבל אפרים אביהם
ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו׃ ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן

ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו: ובתו שארה ותבן
את בית חורון התחתון ואת העליון ואת אזן שארה: ורפח בנו
ורשף ותלח בנו ותחן בנו: לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו:
נון בנו יהושע בנו: ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה
ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה:
ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו
ובנתיה דור ובנותיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: בני
אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם: ובני בריעה חבר
ומלכיאל הוא אבי ברזות: וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ברזית
ואת חותם ואת שועא אחותם: ובני יפלט פסך ובמהל ועשות
אלה בני יפלט: ובני שמר אחי ורוהגה יחבה וארם: ובן הלם
אחיו צופח וימנע ושלש ועמל: בני צופח סוח וחרנפר ושועל
וברי וימרה: בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: ובני יתר
יפנה ופספה וארא: ובני עלא ארח וחניאל ורציא: כל אלה בני
אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים
והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף:
ובנימן הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרח השלישי:
נוחה הרביעי ורפא החמישי: ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד:

ואבישוע ונעמן ואחוח וגרא ושפופן וחורם ואלה בני אחוד
אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת ונעמן ואחיה
וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד ושחרים הוליד בשדה
מואב מן שלחו אותם חושים ואת בערא נשיו ויולד מן חדש אשתו
את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם ואת יעוץ ואת שכיה
ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות ומחשים הוליד את אביטוב
ואת אלפעל   ובני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה
את אונו ואת לד ובנתיה ובריעה ושמע המה ראשי האבות
ליושבי אילון המה הבריחו את יושבי גת ואחיו ששק וירמות
וזבדיה וערד ועדר ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה וזבדיה
ומשלם וחזקי וחבר וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל ויקים
וזכרי וזבדי ואליעני וצלתי ואליאל ועדיה ובראיה ושמרת
בני שמעי וישפן ועבר ואליאל ועבדון וזכרי וחנן וחנניה ועילם
ועשתתיה ויפדיה ופניאל בני ששק ושמשרי ושחריה ועתליה
ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים
אלה ישבו בירושלם   ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו
מעכה ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב וגדור ואחיו
וזכר ומקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם

עם אחיהם׃ ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול
הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל׃ ובן
יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה׃ ובני מיכה פיתון
ומלך ותארע ואחז׃ ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את
עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא׃ ומוצא
הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו׃ ולאצל ששה בנים
ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן
כל אלה בני אצל׃ ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט
השלשי׃ ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי קשת ומרבים בנים
ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן׃ וכל ישראל
התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל
במעלם׃ והישבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם
ישראל הכהנים הלוים והנתינים׃ ובירושלם ישבו מן בני יהודה
ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה׃ עותי בן עמיהוד בן עמרי
בן אמרי בן בני מן בני פרץ בן יהודה׃ ומן השילוני עשיה הבכור
ובניו׃ ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים׃ ומן בני
בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן הסנאה׃ ויבניה בן ירחם ואלה
בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה׃

כת חלם שלץ

בני קרי כת מלה חדית וקרי תלתה

ואחיהם לתולדתם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים
ראשי אבות לבית אבותיהם׃ ומן הכהנים ידעיה ויהויריב
ויכין׃ ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב
נגיד בית האלהים׃ ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן
עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר׃ ואחיהם ראשים
לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת
בית האלהים׃ ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן
חשביה מן בני מררי׃ ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן זכרי בן מיכא
בן אסף׃ ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא
בן אלקנה היושב בחצרי נטופתי׃ והשערים שלום ועקוב
וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש׃ ועד הנה בשער המלך
מזרחה המה השערים למחנות בני לוי׃ ושלום בן קורא בן אביסף
בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה שמרי הספים
לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא׃ ופינחס בן אלעזר
נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו׃ זכריה בן משלמיה שער פתח
לאהל מועד׃ כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים
עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה
באמונתם׃ והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל

למשמרות

לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה: ואחיהם
בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה: כי באמונה
המה ארבעת גברי השערים הם הלוים והיו על הלשכות ועל
האצרות בית האלהים: וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם
משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר: ומהם על כלי העבודה כי
במספר יביאום ובמספר יוציאום: ומהם ממנים על הכלים ועל
כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים: ומן בני
הכהנים רקחי המרקחת לבשמים: ומתתיה מן הלוים הוא הבכור
לשלם הקרחי באמונה על מעשה החבתים: ומן בני הקהתי מן
אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת: ואלה המשוררים
ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה:
אלה ראשי האבות ללוים לתולדתם ראשים אלה ישבו בירושלם
ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה: ובנו
הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב: וגדור ואחיו וזכריה
ומקלות: ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגד אחיהם ישבו
בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את
שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת
אשבעל: ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה:

ובני מיכה פיתן ומלך ותחרע׃ ואחז הוליד את יערה ויערה
הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא׃
ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו׃ ולאצל
ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן אלה בני אצל׃ ופלשתים נלחמו בישראל
וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע׃ וידבקו
פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת
אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול׃ ותכבד המלחמה על שאול
וימצאהו המורים בקשת ויחל מן היורים׃ ויאמר שאול אל נשא
כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי
ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל
עליה׃ וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת׃
וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו׃ ויראו כל איש ישראל
אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו
ויבאו פלשתים וישבו בהם׃ ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבע׃
ויפשיטהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים
סביב לבשר את עצביהם ואת העם׃ וישימו את כליו בית אלהיהם

ואת גלגלתו תקעו בית דגון׃ וישמעו כל יביש גלעד את כל
אשר עשו פלשתים לשאול׃ ויקומו כל איש חיל וישאו את
גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם
תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים׃ וימת שאול במעלו
אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב
לדרוש׃ ולא דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי׃
ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך
ובשרך אנחנו׃ גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה
המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה
תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל׃
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית
בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר
יהוה ביד שמואל׃ וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס
ושם היבוסי ישבי הארץ׃ ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה
וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד׃ ויאמר דויד כל מכה
יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן
צרויה ויהי לראש׃ וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד׃
ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר

העיר׃ וילך דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו׃ ואלה
ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם
כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל׃ ואלה מספר
הגבורים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא
ג עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת׃ ואחריו אלעזר
בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים׃ הוא היה עם דויד בפס
דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה
שעורים והעם נסו מפני פלשתים׃ ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה
ויכו את פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה׃ וירדו שלשה מן
השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים
חנה בעמק רפאים׃ ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית
לחם׃ ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער׃
ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם
אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם
וינסך אתם ליהוה׃ ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם
האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה
לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים׃ ואבשי אחי יואב הוא היה
ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולא שם

בשלושה מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה
לא בא׃ בניה בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא
הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור
ביום השלג׃ והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד
המצרי חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגזל את החנית
מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃ אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם
בשלושה הגבורים׃ מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלשה לא
בא וישימהו דויד על משמעתו׃ וגבורי החילים עשהאל
אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם׃ שמות ההרורי חלץ הפלוני
עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי׃ סבכי החשתי עילי
האחוחי׃ מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי׃ איתי בן
ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני׃ חורי מנחלי געש אביאל
הערבתי׃ עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני׃ בני השם
הגזוני יונתן בן שגה ההררי׃ אחיאם בן שכר ההררי אליפל
בן אור׃ חפר המכרתי אחיה הפלני׃ חצרו הכרמלי נערי
בן אזבי׃ יואל אחי נתן מבחר בן הגרי׃ צלק העמוני נחרי הברתי
נשא כלי יואב בן צרויה׃ עירא היתרי גרב היתרי׃ אוריה החתי
זבד בן אחלי׃ עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו

שלשים׃ חנן בן מעכה ויושפט המתני׃ עזיא העשתרתי
שמע ויעואל בני חותם הערערי׃ ידיעאל בן שמרי ויחא
אחיו התיצי׃ אליאל המחוים ויריבי ויושויה בני אלנעם
ויתמה המואבי׃ אליאל ועובד ויעשיאל המצביה׃
ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה
בגבורים עזרי המלחמה׃ נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים
ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן׃ הראש אחיעזר ויואש בני
השמעה הגבעתי ויזואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי׃
וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים׃ וירמיה ויחזיאל
ויוחנן ויוזבד הגדרתי׃ אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו
החריפי׃ אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים׃ ויועאלה
וזבדיה בני ירחם מן הגדור׃ ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה
גבורי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה
פניהם וכצבאים על ההרים למהר׃ עזר הראש עבדיה השני
אליאב השלשי׃ משמנה הרביעי ירמיה החמישי׃ עתי
הששי אליאל השביעי׃ יוחנן השמיני אלזבד התשיעי׃
ירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר׃ אלה מבני גד ראשי
הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף׃ אלה הם אשר

עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיותיו ויבריחו גדותיו
את כל העמקים למזרח ולמערב׃ ויבאו מן בני בנימן ויהודה ל
עד למצד לדויד׃ ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום
באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי
בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח׃ ורוח לבשה את עמשי
ראש השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום לעזרך
כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד׃ ל
וממנשה נפלו על דויד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה
ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול
אל אדניו שאול׃ בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח
ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים
אשר למנשה׃ והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם
ויהיו שרים בצבא׃ כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד
למחנה גדול כמחנה אלהים׃ ואלה מספרי ראשי החלוץ
לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה׃
בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמנה מאות חלוצי
צבא׃ מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה׃
מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות׃ ויהוידע הנגיד

לאהרן

לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות׃ וצדוק נער גבור
חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים׃ ומן בני בנימן אחי שאול
שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול׃
ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי
שמות לבית אבותם׃ ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף
אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דויד׃ ומבני יששכר יודעי
בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם
על פיהם׃ מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה
חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב׃ ומנפתלי שרים אלף ועמהם
בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף׃ ומן הדני ערכי מלחמה
עשרים ושמונה אלף ושש מאות׃ ומאשר יוצאי צבא לערך
מלחמה ארבעים אלף׃ ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי
שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף׃ כל אלה
אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך
את דויד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את
דויד׃ ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם
אחיהם׃ וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים
להם בחמורים ובגמלים ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים
ובפרדים

ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל׃ ויועץ דויד עם
שרי האלפים והמאות לכל נגיד׃ ויאמר דויד לכל קהל ישראל
אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו
הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים
בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו׃ ונסבה את ארון אלהינו אלינו
כי לא דרשנהו בימי שאול׃ ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר
הדבר בעיני כל העם׃ ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור
מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים׃
ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה
להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר
נקרא שם׃ וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית
אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה׃ ודויד וכל ישראל משחקים
לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים
ובחצצרות׃ ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את
הארון כי שמטו הבקר׃ ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח
ידו על הארון וימת שם לפני אלהים׃ ויחר לדויד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ ויירא דויד
את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים׃

אל הכינותי לו׃ כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי־
לא דרשנהו כמשפט׃ ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את־
ארון יהוה אלהי ישראל׃ וישאו בני הלוים את ארון האלהים כאשר
צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם׃ ויאמר דויד
לשרי הלוים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים
וכנרות ומצלתים משמיעים להרים בקול שמחה׃ ויעמידו
הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם
איתן בן קושיהו׃ ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל
ושמירמות ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו
ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים׃ והמשררים הימן אסף ואיתן
במצלתים נחשת להשמיע׃ וזכריה ועזיאל ושמירמות ויחיאל
ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות׃ ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות על
השמינית לנצח׃ וכנניהו שר הלוים במשא יסר במשא כי מבין הוא׃ מבין
וברכיה ואלקנה שערים לארון׃ ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי ל
וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני
ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון׃ ויהי דויד וזקני
ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן־

בית עבד אדם בשמחה׃ ויהי בעזר האלהים את הלוים נשאי
ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים׃ ודויד מכרבל
במעיל בוץ וכל הלוים הנשאים את הארון והמשררים וכנניה
השר המשא המשררים ועל דויד אפוד בד׃ וכל ישראל מעלים
את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים
משמעים בנבלים וכנרות׃ ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד
ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד מרקד
ומשחק ותבז לו בלבה׃ ויביאו את ארון האלהים ויציגו
אותו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני
האלהים׃ ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם
בשם יהוה׃ ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר
לחם ואשפר ואשישה׃ ויתן לפני ארון יהוה מן הלוים משרתים
ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל׃ אסף הראש
ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו
ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע׃
ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים׃
ביום ההוא אז נתן דויד בראש להודות ליהוה ביד אסף
ואחיו׃

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו:
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו:
זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו:
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק:
ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה:
ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר:
לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו:
שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו:
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו:
כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים:

כי כל אלהי העמים אלילים   ויהוה שמים עשה
הוד והדר לפניו   עז וחדוה במקמו
הבו ליהוה משפחות עמים   הבו ליהוה כבוד ועז
הבו ליהוה כבוד שמו   שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש
חילו מלפניו כל הארץ   אף תכון תבל בל תמוט
ישמחו השמים ותגל הארץ   ויאמרו בגוים יהוה מלך
ירעם הים ומלואו   יעלץ השדה וכל אשר בו
אז ירננו עצי היער מלפני יהוה   כי בא לשפוט את הארץ
הודו ליהוה כי טוב   כי לעולם חסדו
ואמרו הושיענו אלהי ישענו   וקבצנו והצילנו מן הגוים
להודות לשם קדשך   להשתבח בתהלתך
ברוך יהוה אלהי ישראל   מן העולם ועד העולם
ויאמרו כל העם אמן   והלל ליהוה

ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת
לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו ועבד אדם ואחיהם
ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים ואת
צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון
להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל

הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל ועמהם הימן וידותון
ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו
ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר
האלהים ובני ידותון לשער וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד
לברך את ביתו ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד
אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה
תחת יריעות ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי
האלהים עמך ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן
לאמר לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה
לי הבית לשבת כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את
ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן בכל אשר
התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל
אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית
ארזים ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות
אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל
ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך
ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ ושמתי מקום לעמי
ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני

עולה לבלתו כאשר בראשונה׃ ולמימים אשר צויתי שפטים
על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה
לך יהוה׃ והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך והקימותי את
זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכינותי את מלכותו׃ הוא
יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם׃ אני אהיה לו לאב והוא
יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה
לפניך׃ והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון
עד עולם׃ ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל
דויד׃ ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה
אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלם׃ ותקטן זאת בעיניך אלהים
ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה יהוה
אלהים׃ מה יוסיף עוד דויד אליך לכבוד את עבדך ואתה את
עבדך ידעת׃ יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה
הזאת להדיע את כל הגדלות׃ יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך
בכל אשר שמענו באזנינו׃ ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר
הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרש
מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים׃ ותתן את עמך ישראל לך
לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה יהוה הדבר

אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר
דברת׃ ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך׃ כי אתה
אלהי גלית את אזן עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל
לפניך׃ ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה
הזאת׃ ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך
כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם׃ ויהי אחרי כן ויך דויד
את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים׃ ויך את
מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה׃ ויך דויד את הדדעזר
מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת׃ וילכד דויד ממנו
אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃ ויבא ארם דרמשק
לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף
איש׃ וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי
מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך׃ ויקח דויד את שלטי הזהב
אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ ומטבחת ומכון ערי
הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת
ואת העמודים ואת כלי הנחשת׃ וישמע תעו מלך חמת כי הכה

דויד את כל חיל הדדעזר מלך צובה וישלח את הדורם בנו אל
המלך דויד לשאול לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר יל ו
ויכהו כי איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף
ונחשת גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב
אשר נשא מכל הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים
ומעמלק ואבשי בן צרויה הכה את אדום בגיא המלח שמונה
עשר אלף וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדויד ויושע
יהוה את דויד בכל אשר הלך וימלך דויד על כל ישראל ויהי
עשה משפט וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט
בן אחילוד מזכיר וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים
ושושא סופר ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד
הראשנים ליד המלך   ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני
עמון וימלך בנו תחתיו ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש
כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על אביו
ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו ויאמרו שרי
בני עמון לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים
הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך ויקח חנון
את עבדי דויד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם

ויגידו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים
נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם
ושבתם ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני
עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה
ומצובה רכב ופרשים וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת
מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו
מעריהם ויבאו למלחמה וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל
צבא הגבורים ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים
אשר באו לבדם בשדה וירא יואב כי היתה המלחמה אליו פנים פני
ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם ואת יתר
העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון ויאמר אם
תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך
והושעתיך חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב
בעיניו יעשה ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה
וינוסו מפניו ובני עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אבשי
אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם וירא ארם כי
נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר
הנהר ושופך שר צבא הדדעזר לפניהם ויגד לדויד ויאסף את

כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד
לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו וינס ארם מלפני ישראל ויהרג
דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת
שופך שר הצבא המית ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל
וישלימו עם דויד ויעבדהו ולא אבה ארם להו[illegible]
עוד ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב
את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה
ודויד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה ויקח דויד את
עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן
יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד ואת
העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות
וכן יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם
ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בגזר עם פלשתים אז הכה
סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו ותהי עוד מלחמה
את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ עיר
חניתו כמנור ארגים ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש
מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד
להרפא ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי
דויד אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו

ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל ויאמר
דויד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע
ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם ויאמר יואב יוסף יהוה
על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה
יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל ודבר המלך חזק על
יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם ויתן יואב את
מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף
איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב
ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב וירע
בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל ויאמר דויד אל
האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר
ר מגל בלג נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד וידבר יהוה אל גד חזה
דויד לאמר לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני
נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך ויבא גד אל דויד
ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך אם שלוש שנים רעב ואם שלשה
חדשים נספה מפני צריך וחרב אויביך למשגת ואם שלשת ימים
חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל
ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר ויאמר דויד אל גד צר

לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל
ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש וישלח
האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם
על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך
יהוה עמד עם גרן ארנן היבוסי   וישא דויד את עיניו וירא
את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה
בידו נטויה על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על
פניהם ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם
ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה
אלהי תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה   ומלאך
יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה
בגרן ארנן היבוסי ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה וישב
ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש
חטים ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן
הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה ויאמר דויד אל ארנן תנה לי
מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר
המגפה מעל העם ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני המלך
הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים

למנחה הכל נתתי ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה
בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולות חנם ויתן
דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות ויבן שם דויד
מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן
השמים על מזבח העלה׃ ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו
אל נדנה׃ בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן
היבוסי ויזבח שם׃ ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח
העולה בעת ההיא בבמה בגבעון׃ ולא יכל דויד ללכת לפניו
לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה׃ ויאמר דויד
זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל׃
ויאמר דויד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד
חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים׃ וברזל לרב
למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב
אין משקל׃ ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצדנים והצרים
עצי ארזים לרב לדויד׃ ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית
לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות
אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו׃ ויקרא לשלמה בנו ויצוהו
לבנות בית ליהוה אלהי ישראל׃ ויאמר דויד לשלמה בנו אני

היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי׃ ויהי עלי דבר יהוה לאמר
דם לרב שפכת ומלחמות גדולות עשית לא תבנה בית לשמי כי
דמים רבים שפכת ארצה לפני׃ הנה בן נולד לך הוא יהיה איש
מנוחה והניחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום
ושקט אתן על ישראל בימיו׃ הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן
ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם׃ עתה בני
יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך׃
אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת
יהוה אלהיך׃ אז תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים
אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת׃
והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף
אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים
ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף׃ ועמך לרב עשי מלאכה חצבים
וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה׃ לזהב לכסף ולנחשת
ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך׃ ויצו דויד לכל
שרי ישראל לעזר לשלמה בנו׃ הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח
לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני
יהוה ולפני עמו׃ עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם

וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה
וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה׃ ודויד זקן ושבע
ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל׃ ויאסף את כל שרי ישראל
והכהנים והלוים׃ ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם
לגלגלתם לגברים שלשים ושמנה אלף׃ מאלה לנצח על מלאכת
בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים׃
וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים
אשר עשיתי להלל׃ ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת
ומררי׃ לגרשני לעדן ושמעי׃ בני לעדן הראש יחיאל וזתם
ויואל שלשה׃ בני שמעי שלמית וחזיאל והרן שלשה אלה
ראשי האבות ללעדן׃ ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה
אלה בני שמעי ארבעה׃ ויהי יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה
לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת׃ בני קהת עמרם
יצהר חברון ועזיאל ארבעה׃ בני עמרם אהרן ומשה ויבדל
אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני
יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם׃ ומשה איש האלהים בניו
יקראו על שבט הלוי׃ בני משה גרשום ואליעזר׃ בני גרשום
שבואל הראש׃ ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה

לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה׃ בני יצהר שלמית
הראש׃ בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי
ויקמעם הרביעי׃ בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני׃
בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ וימת אלעזר
ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם׃ בני מושי
מחלי ועדר וירמות שלושה׃ אלה בני לוי לבית אבותיהם
ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה
לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה׃ כי אמר דויד הניח
יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם׃ וגם ללוים
אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו׃ כי בדברי דויד
האחרונים המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה׃ כי
מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות
ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים׃ וללחם
המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת
ולכל משורה ומדה׃ ולעמוד בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן
לערב׃ ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים
במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה׃ ושמרו את משמרת אהל
מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית
יהוה׃

ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃
וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר
ואיתמר׃ ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני
איתמר לפקדתם בעבדתם׃ וימצאו בני אלעזר רבים לראשי
הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות
ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה׃ ויחלקום בגורלות
אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני
איתמר׃ ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך
והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי האבות לכהנים
וללוים בית אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר׃ ויצא
הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני׃ לחרם השלישי לשערים
הרביעי׃ למלכיה החמישי למימין הששי׃ להקוץ השביעי
לאביה השמיני׃ לישוע התשעי לשכניהו העשרי׃ לאלישיב
עשתי עשר ליקים שנים עשר׃ לחפה שלשה עשר לישבאב
ארבעה עשר׃ לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר׃
לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר׃ לפתחיה תשעה עשר
ליחזקאל העשרים׃ ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים׃
לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים׃ אלה פקדתם

לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר
צוהו יהוה אלהי ישראל׃ ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל
לבני שובאל יחדיהו׃ לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה׃
ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת׃ ובני יריהו אמריהו השני
יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ בני עזיאל מיכה לבני מיכה
שמור׃ אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו׃ בני מררי מחלי
ומושי בני יעזיהו בנו׃ בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי׃
למחלי אלעזר ולא היה לו בנים׃ לקיש בני קיש ירחמאל׃
ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית אבתיהם׃
ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דויד המלך
וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים אבות הראש
לעמת אחיו הקטן׃ ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה
לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנרות בנבלים ובמצלתים
ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם׃ לבני אסף זכור ויוסף
ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך׃ לידותון
בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי
אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה׃ להימן
בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה

מלה
חדה

גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאות׃ כל אלה
בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים
להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש׃ כל אלה על ידי אביהם
בשיר בית יהוה במצלתים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים
על ידי המלך אסף וידותון והימן׃ ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי
שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה׃ ויפילו גורלות
משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד׃ ויצא הגורל
הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר׃
השלישי זכור בניו ואחיו שנים עשר׃ הרביעי ליצרי בניו
ואחיו שנים עשר׃ החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר׃
הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר׃ השביעי ישראלה בניו ואחיו
שנים עשר׃ השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר׃ התשיעי
מתניהו בניו ואחיו שנים עשר׃ העשירי שמעי בניו ואחיו שנים
עשר׃ עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר׃ השנים
עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר׃ לשלשה עשר שובאל
בניו ואחיו שנים עשר׃ לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו
שנים עשר׃ לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר׃
לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר׃ לשבעה עשר

לשמנה עשר לחנני בניו   לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר׃
לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר   ואחיו שנים עשר׃
לאחד ועשרים   לעשרים לאליאתה בניו ואחיו שנים עשר׃
לשנים ועשרים לגדלתי בניו   להותיר בניו ואחיו שנים עשר׃
לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו   ואחיו שנים עשר׃
לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים   שנים עשר׃
עשר׃ למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני
אסף׃ ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו
השלישי יתניאל הרביעי׃ עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני
השביעי׃ ולעבד אדום בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח
השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי׃ עמיאל הששי יששכר
השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים׃   ולשמעיה
בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה׃ בני
שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו׃
כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה
ששים ושנים לעבד אדם׃ ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל
שמנה עשר׃ ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה
בכור וישימהו אביהו לראש׃ חלקיהו השני טבליהו השלישי

זכריהו הרבעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר׃ לאלה מחלקות
השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית
יהוה׃ ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער׃
ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו
גורלות ויצא גורלו צפונה׃ לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים׃
לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר
לעמת משמר׃ למזרח הלוים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה
ליום ארבעה ולאספים שנים שנים׃ לפרבר למערב ארבעה
למסלה שנים לפרבר׃ אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני
מררי׃ והלוים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים׃
בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני
יחיאלי׃ בני יחיאלי זיתם ויואל אחיו על אוצרות בית יהוה׃
לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי׃ ושבאל בן גרשם בן משה
נגיד על האוצרות׃ ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו ויורם
בנו וזכרי בנו ושלמות בנו׃ הוא שלמות ואחיו על כל אוצרות
הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים
והמאות ושרי הצבא׃ מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק
לבית יהוה׃ וכל ההקדיש שמואל הראה ושאול בן קיש ואבנר

בֶּן־נֵר וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה כֹּל הַמַּקְדִּישׁ עַל־יַד־שְׁלֹמִית וְאֶחָיו׃
לַיִּצְהָרִי כְּנַנְיָהוּ וּבָנָיו לַמְּלָאכָה הַחִיצוֹנָה עַל־יִשְׂרָאֵל לְשֹׁטְרִים
וּלְשֹׁפְטִים׃ לַחֶבְרוֹנִי חֲשַׁבְיָהוּ וְאֶחָיו בְּנֵי־חַיִל אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
עַל פְּקֻדַּת יִשְׂרָאֵל מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מַעְרָבָה לְכֹל מְלֶאכֶת יְהוָה
וְלַעֲבֹדַת הַמֶּלֶךְ׃ לַחֶבְרוֹנִי יְרִיָּה הָרֹאשׁ לַחֶבְרוֹנִי לְתֹלְדֹתָיו לְאָבוֹת
בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְמַלְכוּת דָּוִיד נִדְרָשׁוּ וַיִּמָּצֵא בָהֶם גִּבּוֹרֵי חַיִל
בְּיַעְזֵיר גִּלְעָד׃ וְאֶחָיו בְּנֵי־חַיִל אַלְפַּיִם וּשְׁבַע מֵאוֹת רָאשֵׁי הָאָבוֹת
וַיַּפְקִידֵם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל־הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי לְכָל־
דְּבַר הָאֱלֹהִים וּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִסְפָּרָם רָאשֵׁי
הָאָבוֹת וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת וְשֹׁטְרֵיהֶם הַמְשָׁרְתִים אֶת־הַמֶּלֶךְ
לְכֹל דְּבַר הַמַּחְלְקוֹת הַבָּאָה וְהַיֹּצֵאת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ לְכֹל חָדְשֵׁי
הַשָּׁנָה הַמַּחֲלֹקֶת הָאַחַת עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ עַל הַמַּחֲלֹקֶת
הָרִאשׁוֹנָה לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן יָשָׁבְעָם בֶּן־זַבְדִּיאֵל וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ מִן־בְּנֵי־פֶרֶץ הָרֹאשׁ לְכָל־שָׂרֵי הַצְּבָאוֹת
לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃ וְעַל מַחֲלֹקֶת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי דּוֹדַי הָאֲחוֹחִי
וּמַחֲלֻקְתּוֹ וּמִקְלוֹת הַנָּגִיד וְעַל־מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
שַׂר הַצָּבָא הַשְּׁלִישִׁי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
רֹאשׁ וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ הוּא בְנָיָהוּ גִּבּוֹר

השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו׃ הרביעי לחדש
הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ הששי לחדש הששי עירא
בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ השביעי
לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ התשיעי לחדש התשיעי
אביעזר הענתותי לבני ימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף
העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף׃ עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה
הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ ועל שבטי ישראל
לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה׃
ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק׃ ליהודה אליהו מאחי
דויד ליששכר עמרי בן מיכאל׃ לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו
לנפתלי ירימות בן עזריאל׃ לבני אפרים הושע בן עזזיהו

לבני ימיני ג׳

לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו׃ לחצי המנשה גלעדה ידו בן
זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר׃ לדן עזראל בן ירחם אלה
שרי שבטי ישראל׃ ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה
ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים׃ יואב
בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא
עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד׃ ועל אוצרות
המלך עזמות בן עדיאל ועל האוצרות בשדה בערים ובכפרים
ובמגדלות יהונתן בן עזיהו׃ ועל עשי מלאכת השדה לעבדת
האדמה עזרי בן כלוב׃ ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים
לאוצרות היין זבדי השפמי׃ ועל הזיתים והשקמים אשר
בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אוצרות השמן יועש׃ ועל הבקר
שרטי הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי׃
ועל הגמלים אוביל הישמעאלי ועל האתנות יחדיהו המרנתי׃
ועל הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך
דויד׃ ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל
בן חכמוני עם בני המלך׃ ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי
רע המלך׃ ואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא
למלך יואב׃ ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי

השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים
ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים
והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם׃ ויקם דויד המלך על רגליו
ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון
ברית יהוה ולהדום רגלי אלהינו והכינותי לבנות׃ והאלהים אמר
לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת׃
ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על
ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי
ובבני אבי בי רצה להמליך על כל ישראל׃ ומכל בני כי רבים
בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה
על ישראל׃ ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי
בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב׃ והכינותי את מלכותו עד
לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה׃ ועתה לעיני
כל ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות
יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם
אחריכם עד עולם׃ ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך
ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל
יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניחך

לעד׃ ראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק
ועשה׃ ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו
וגנזכיו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת׃ ותבנית כל אשר
היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות
בית האלהים ולאצרות הקדשים׃ ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבדת בית יהוה ולכל כלי עבדת בית יהוה׃ לזהב
במשקל לזהב לכל כלי עבדה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל
לכל כלי עבודה ועבודה׃ ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב
במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנורות הכסף במשקל למנורה
ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה׃ ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת
לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף׃ והמזלגות והמזרקות
והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי
הכסף במשקל לכפור וכפור׃ ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל
ולתבנית המרכבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על ארון
ברית יהוה׃ הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית׃
ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא
ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד
לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה׃ והנה מחלקות הכהנים

והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב
בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך׃ ויאמר
דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך
והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים׃ וככל כחי
הכינותי לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת
הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך
ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב׃ ועוד ברצותי בבית אלהי
יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית
הקדש׃ שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר
כסף מזקק לטוח קירות הבתים׃ לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל
מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה׃ ויתנדבו
שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי
מלאכת המלך׃ ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת
אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו
ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים׃ והנמצא אתו
אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני׃ וישמחו העם
על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח
שמחה גדולה׃ ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר

דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם׃ לך
יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ
לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש׃ והעשר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל׃
ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך׃ וכי מי
אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך
נתנו לך׃ כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבתינו כצל ימינו
על הארץ ואין מקוה׃ יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינונו
לבנות לך בית לשם קדשך מידך היא ולך הכל׃ וידעתי אלהי
כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתי
כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך׃
יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבתינו שמרה זאת לעולם
ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך׃ ולשלמה בני תן לבב
שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל
ולבנות הבירה אשר הכינותי׃ ויאמר דויד לכל
הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה
אלהי אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך׃

ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא
פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב
לכל ישראל ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה
גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנגיד
ולצדוק לכהן וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד
אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל וכל השרים והגברים
וגם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך ויגדל יהוה
את שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות
אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל׃ ודויד בן
ישי מלך על כל ישראל והימים אשר מלך על ישראל
ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד
וימלך שלמה בנו תחתיו ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא
ועל דברי גד החזה עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר
עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות׃
ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו
למעלה ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות

ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות: וילכו שלמה
וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד
האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: אבל ארון
האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו
אהל בירושלם: ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי
בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ויעל
שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד
ויעל עליו עלות אלף: בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה
ויאמר לו שאל מה אתן לך: ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית
עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: עתה יהוה אלהים
יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר
הארץ: עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה
כי מי ישפט את עמך הזה הגדול: ויאמר אלהים
לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר
נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת
ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתיך
עליו: החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך אשר
לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן: ויבא

שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך
על ישראל׃ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב
ועם המלך בירושלם׃ ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ ומוצא
הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא
יקחו במחיר׃ ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף
וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם
יוציאו׃ ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו׃
ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב
בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות׃
וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דויד
אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו׃ הנה אני בונה
בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים
ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי
יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל׃ והבית אשר אני בונה גדול
כי גדול אלהינו מכל האלהים׃ ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים
ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם

להקטיר לפניו ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים
עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם ואלגומים מהלבנון
כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה
עבדי עם עבדיך ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני
בונה גדול והפלא והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים
מכות לעבדיך אלף ושמן בתים עשרים אלף ויאמר
חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו
נתנך עליהם מלך ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך
בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו
ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי בן אשה מן
בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת
בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל
ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיך
וחכמי אדני דויד אביך ועתה החטים והשערים השמן והיין
אשר אמר אדני ישלח לעבדיו ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון
ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם

כרים עשרים
אלף ושערים
כרים עשרים
אלף ויין
בתים עשרים

199

2. Chron. 2,15.

ירושלם׃ ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר
בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דויד אביו וימצאו
מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות׃ ויעש מהם
שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים
ושש מאות מנצחים להעביד את העם׃ ויחל שלמה לבנות את
בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר
הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי׃ ויחל לבנות בחדש השני
בשני בשנת ארבע למלכותו׃ ואלה הוסד שלמה לבנות
את בית האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים
ורחב אמות עשרים׃ והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית
אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור׃
ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו
תמרים ושרשרות׃ ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב
פרוים׃ ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח
כרובים על הקירות׃ ויעש את בית קדש הקדשים ארכו
על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו
זהב טוב לככרים שש מאות׃ ומשקל למסמרות לשקלים חמשים
זהב והעליות חפה זהב׃ ויעש בבית קדש הקדשים כרובים

שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב׃ וכנפי הכרבים ארכם
אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף
האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר׃ וכנף הכרוב
האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש
דבקה לכנף הכרוב האחר׃ כנפי הכרבים האלה פרשים אמות
עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית׃ ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרבים׃ ויעש
לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר
על ראשו אמות חמש׃ ויעש שרשרות בדביר ויתן על
ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות׃ ויקם את
העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא
שם הימיני יכין ושם השמאלי בעז׃ ויעש מזבח נחשת
עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו׃
ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול
סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב׃
ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה
מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו׃ עומד
על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה פנים ימה ושלשה

פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל
אחריהם ביתה ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה
מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל. ויעש כיורים עשרה
ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את מעשה העולה
ידיחו בם והים לרחצה לכהנים בו. ויעש את מנרות הזהב
עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול.
ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאול
ויעש מזרקי זהב מאה. ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה
ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת. ואת הים נתן מכתף
הימנית קדמה ממול נגבה. ויעש חורם את הסירות ואת
היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר
עשה למלך שלמה בבית האלהים. עמודים שנים והגלות והכתרות
על ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכסות את שתי גלות
הכתרות אשר על ראש העמודים. ואת הרמנים ארבע מאות
לשתי השבכות שנים טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את
שתי גלות הכתרת אשר על פני העמודים. ואת המכנות עשה
ואת הכירות עשה על המכנת. את הים אחד ואת הבקר
שנים עשר תחתיו. ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת

כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק
בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה
ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר
משקל הנחשת׃ ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים
ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים׃ ואת המנרות
ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור׃ והפרח והנרות
והמלקחים זהב הוא מכלות זהב׃ והמזמרות והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש
הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב׃ ותשלם כל המלאכה
אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו
ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים׃
אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות
נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית
יהוה מעיר דויד היא ציון׃ ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג
היא החדש השבעי׃ ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את
הארון׃ ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש
אשר באהל העלו אתם הכהנים הלוים׃ והמלך שלמה וכל
עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר

אשר לא יספרו ולא ימנו מרב׃ ויביאו הכהנים את ארון ברית
יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת
כנפי הכרובים׃ ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון
ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה׃ ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה
ויהי שם עד היום הזה׃ אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה
בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים׃
ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו
אין לשמור למחלקות׃ והלוים המשררים לכלם לאסף להימן
לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים
וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים
מחצררים בחצצרות׃ ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצצרות ובמצלתים
ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא
ענן בית יהוה׃ ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד יהוה את בית האלהים׃ אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל׃ ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים׃
ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
עומד׃

יתר יתר
ל צ

ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי
ובידיו מלא לאמר׃ מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים
לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם
ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל׃ ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל׃ ויהי עם
לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל׃ ויאמר יהוה
אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך׃ רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי׃ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת
דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי ישראל׃ ואשים שם את הארון אשר שם ברית
יהוה אשר כרת עם בני ישראל׃ ויעמד לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפרש כפיו׃ כי עשה שלמה כיור נחשת
ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות
שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמימה׃ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל
לבם׃ אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר

בפיך ובידך מלאת כיום הזה׃ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש
מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם
ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני׃ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן
דברך אשר דברת לעבדך דויד׃ כי האמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף
כי הבית הזה אשר בניתי׃ ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך׃ להיות עיניך פתוחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום
אשר אמרת לשום שמך שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה׃ ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן
השמים ושמעת וסלחת׃ אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה׃ ואתה תשמע מן השמים
ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו׃ ואם ינגף עמך ישראל
לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחננו
לפניך בבית הזה׃ ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך

ישראל והשיבתם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבותיהם׃
בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל
המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם׃ ואתה
תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם
אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לנחלה׃ רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו איביו בארץ
שעריו כל נגע וכל מחלה׃ כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל
האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש
כפיו אל הבית הזה׃ ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת
ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך
ידעת את לבב בני האדם׃ למען יראוך ללכת בדרכיך כל
הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו׃
וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ
רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובא׃
והתפללו אל הבית הזה׃ ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך
ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ
את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא

על הבית הזה אשר בניתי׃ כי יצא עמך למלחמה על
איביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ ושמעת מן השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ כי יחטאו לך כי אין
אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם
אל ארץ רחוקה או קרובה׃ והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו
שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו
ורשענו׃ ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר
שבו אותם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר
אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך׃ ושמעת מן השמים ממכון
שבתך את תפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת לעמך
אשר חטאו לך׃ עתה אלהי יהיו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות
לתפלת המקום הזה׃ ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך
אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך
ישמחו בטוב׃ יהוה אלהים אל תשב פני משיחיך זכרה לחסדי
דויד עבדך׃ וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים
ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית׃ ולא יכלו
הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה׃

וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו
אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו׃ והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה׃
ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן
מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם׃
והכהנים על משמרותם עמדים והלוים בכלי שיר יהוה אשר
עשה דויד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם
והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים׃ ויקדש
שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם
העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה
לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים׃ ויעש
שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל
גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים׃ ויעשו ביום השמיני
עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים׃ וביום
עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים
וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל
עמו׃ ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על
לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח׃

וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי
במקום הזה לי לבית זבח הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן
אצוה על חגב לאכל הארץ ואם אשלח דבר בעמי ויכנעו עמי
אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם
הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את
ארצם: עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה:
ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד
עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: ואתה אם תלך לפני כאשר
הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך וחקי ומשפטי תשמור:
והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מושל בישראל: ואם תשובון אתם ועזבתם
חקתי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם: ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי
להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני
ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים: והבית הזה אשר היה עליון
לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבתיהם אשר
הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם

ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת׃ ויהי מקץ
עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו׃ והערים
אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני
ישראל׃ וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה׃ ויבן את תדמר
במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת׃ ויבן את בית
חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים
ובריח׃ ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת
כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃ כל העם הנותר
מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל המה׃
מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל
ויעלם שלמה למס עד היום הזה׃ ומן בני ישראל אשר לא נתן
שלמה לעבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישיו
ושרי רכבו ופרשיו׃ ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה
חמשים ומאתים הרדים בעם׃ ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר
דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית דויד מלך
ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה׃ אז
העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם׃

וּבִדְבַר־יוֹם בְּיוֹם לְהַעֲלוֹת כְּמִצְוַת מֹשֶׁה לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים וְלַמּוֹעֲדוֹת
שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת׃
וַיַּעֲמֵד כְּמִשְׁפַּט דָּוִיד־אָבִיו אֶת מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל עֲבֹדָתָם
וְהַלְוִיִּם עַל מִשְׁמְרוֹתָם לְהַלֵּל וּלְשָׁרֵת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים לִדְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
וְהַשּׁוֹעֲרִים בְּמַחְלְקוֹתָם לְשַׁעַר וָשָׁעַר כִּי כֵן מִצְוַת דָּוִיד אִישׁ הָאֱלֹהִים׃
וְלֹא סָרוּ מִצְוַת הַמֶּלֶךְ עַל הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל דָּבָר וְלָאֹצָרוֹת׃
וַתִּכֹּן כָּל מְלֶאכֶת שְׁלֹמֹה עַד הַיּוֹם מוּסַד בֵּית יְהוָה וְעַד כְּלֹתוֹ שָׁלֵם
בֵּית יְהוָה׃ אָז הָלַךְ שְׁלֹמֹה לְעֶצְיוֹן גֶּבֶר וְאֶל אֵילוֹת עַל שְׂפַת
הַיָּם בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ וַיִּשְׁלַח לוֹ חוּרָם בְּיַד עֲבָדָיו אֳנִיּוֹת וַעֲבָדִים
יֹדְעֵי יָם וַיָּבֹאוּ עִם עַבְדֵי שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים כִּכַּר זָהָב וַיָּבִיאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וּמַלְכַּת שְׁבָא
שָׁמְעָה אֶת שֵׁמַע שְׁלֹמֹה וַתָּבוֹא לְנַסּוֹת אֶת שְׁלֹמֹה בְחִידוֹת בִּירוּשָׁלִַם
בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד וּגְמַלִּים נֹשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב לָרֹב וְאֶבֶן יְקָרָה
וַתָּבוֹא אֶל שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבָהּ׃ וַיַּגֶּד
לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל דְּבָרֶיהָ וְלֹא נֶעְלַם דָּבָר מִשְּׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד
לָהּ׃ וַתֵּרֶא מַלְכַּת שְׁבָא אֵת חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה׃ וּמַאֲכַל
שֻׁלְחָנוֹ וּמוֹשַׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וּמַשְׁקָיו
וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וַעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא הָיָה עוֹד בָּהּ רוּחַ׃

ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך׃ ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר
שמעתי׃ אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך
תמיד ושמעים את חכמתך׃ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ
בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את
ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט
וצדקה׃ ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד
ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך
שלמה׃ וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר חורם
הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה׃ ויעש המלך את עצי האלגומים
מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא
נראו כהם לפנים בארץ יהודה׃ והמלך שלמה נתן למלכת שבא
את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך
ותלך לארצה היא ועבדיה׃ ויהי משקל הזהב אשר בא
לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב׃ לבד
מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ
מביאים זהב וכסף לשלמה׃ ויעש המלך שלמה מאתים צנה

זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת: ושלש
מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת
ויתנם המלך בבית יער הלבנון: ויעש המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב טהור: ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים
וידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות
ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכה: וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה:
כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלש שנים
תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותכיים:
ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: וכל
מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר
נתן האלהים בלבו: והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב
ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה:
ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר
אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ויהי מושל
בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים:
ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן

כשקמים אשר בשפלה לרב ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה
ומכל הארצות ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא
הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות
יעדי החזה על ירבעם בן נבט וימלך שלמה בירושלם על כל יעדו
ישראל ארבעים שנה וישכב שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר
דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו   וילך רחבעם שכמה
כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו ויהי כשמע ירבעם בן
נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם
ממצרים וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו
אל רחבעם לאמר אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך   ויאמר
אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם   ויועץ
המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר וידברו
אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם
דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים ויעזב את עצת הזקנים
אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו
ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר

דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו וידברו אתו
הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך
לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם
קטני עבה ממתני אבי ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני
אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים ויבא ירבעם
וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו
אלי ביום השלישי ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את
עצת הזקנים וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את
עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים
ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען
הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השילוני אל ירבעם בן
נבט וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך
לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל
עתה ראה ביתך דויד וילך כל ישראל לאהליו ובני ישראל הישבים
בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם וישלח המלך רחבעם את
הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך
רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם ויפשעו ישראל
בבית דויד עד היום הזה ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית

יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם
ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם׃ ויהי דבר יהוה אל
שמעיהו איש האלהים לאמר׃ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך
יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר׃ כה אמר יהוה
לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה
הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם׃
וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה׃ ויבן את
בית לחם ואת עיטם ואת תקוע׃ ואת בית צור ואת שוכו ואת
עדלם׃ ואת גת ואת מרשה ואת זיף׃ ואת אדורים ואת לכיש ואת
עזקה׃ ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן
ערי מצורות׃ ויחזק את המצורות ויתן בהם נגידים ואצרות
מאכל ושמן ויין׃ ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה
מאד ויהי לו יהודה ובנימן׃ והכהנים והלוים אשר בכל ישראל
התיצבו עליו מכל גבולם׃ כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם
וילכו ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה׃ ויעמד
לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה׃ ואחריהם מכל
שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו
ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם׃ ויחזקו את מלכות יהודה

ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך
דויד ושלמה לשנים שלוש׃ ויקח לו רחבעם אשה את
מחלת בן ירימות בן דויד אביחיל בת אליאב בן ישי׃ ותלד לו בת
בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם׃ ואחריה לקח את מעכה ז
בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת שלמית׃
ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי
נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמונה
בנים וששים בנות׃ ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה
לנגיד באחיו כי להמליכו׃ ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות
יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל
המון נשים׃ ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת
יהוה וכל ישראל עמו׃ ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם
עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה׃ באלף
ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו
עמו ממצרים לובים סכיים וכושים׃ וילכד את ערי המצרות
אשר ליהודה ויבא עד ירושלם׃ ושמעיה הנביא בא אל
רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר
להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד

שישק ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה׃ ובראות
יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא
אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם
ביד שישק׃ כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות
הארצות׃ ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח
את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח
את מגני הזהב אשר עשה שלמה׃ ויעש המלך רחבעם תחתיהם
מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך׃
ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל
תא הרצים׃ ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה
וגם ביהודה היה דברים טובים׃ ויתחזק המלך רחבעם
בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו
ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום
את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית׃
ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה׃ ודברי רחבעם
הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא
ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים׃
וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו

על יהודה שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת
אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם ויאסר
אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף
איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף
איש גבור חיל ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים בחור
ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל הלא לכם לדעת כי יהוה
אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו
ברית מלח ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד
על אדניו ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על
רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק
לפניהם ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד
בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם
ירבעם לאלהים הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן
והלוים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו
בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים ואנחנו יהוה
אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלוים
במלאכת ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב
וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב

ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה
אלהינו ואתם עזבתם אתו והנה עמנו בראש האלהים וכהניו
וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם
יהוה אלהי אבותיכם כי לא תצליחו וירבעם הסב את המארב
לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם ויפנו
יהודה ~~והמארב מאחריהם~~ ויפנו יהודה והנה להם המלחמה
פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות ויריעו
איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם
וכל ישראל לפני אביה ויהודה וינוסו בני ישראל מפני יהודה
ויתנם אלהים בידם ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים
מישראל חמש מאות אלף איש בחור ויכנעו בני ישראל בעת
ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם
וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת
בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנתיה ולא עצר
כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת   ויתחזק
אביהו וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים
ושש עשרה בנות ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים
במדרש הנביא עדו וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר

דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים:
ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: ויסר את מזבחות
הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים: ויאמר
ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה:
ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה
לפניו: ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה
בשנים האלה כי הניח יהוה לו: ויאמר ליהודה נבנה את הערים
האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו
כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו:
ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף
ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה
גבורי חיל: ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות
שלש מאות ויבא עד מרשה: ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה
בגיא צפתה למרשה: ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה
אין עמך לעזר בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו
ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך
אנוש: ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו
הכושים: וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים

לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה
מאד׃ ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו
את כל הערים כי בזה רבה היתה בהם׃ וגם אהלי מקנה הכו וישבו
צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם׃ ועזריהו בן עודד היתה
עליו רוח אלהים׃ ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל
יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא
לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם׃ וימים רבים לישראל ללא אלהי
אמת וללא כהן מורה וללא תורה׃ וישב בצר לו על יהוה אלהי
ישראל ויבקשהו וימצא להם׃ ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא
כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות׃ וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר
כי אלהים הממם בכל צרה׃ ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש
שכר לפעלתכם׃ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה
עודד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן
ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר
לפני אולם יהוה׃ ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים
ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה
אלהיו עמו׃ ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש
עשרה למלכות אסא׃ ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל
הביאו׃

הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים ויבאו בברית לדרוש
את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם וכל אשר לא
ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למאיש
ועד אשה וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות
ובשופרות וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו
ובכל רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב וגם מעכה
אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת
ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון והבמות לא
סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו ויבא את קדשי
אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים ומלחמה לא
היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא בשנת שלשים
ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן
את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה ויצא אסא
כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך
ארם היושב בדרמשק לאמר ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך
הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך
ישראל ויעלה מעלי וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את
שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת

אֲבֵל מָיִם וְאֵת כָּל־מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל
מִבְּנוֹת אֶת־הָרָמָה וַיַּשְׁבֵּת אֶת־מְלַאכְתּוֹ׃ וְאָסָא הַמֶּלֶךְ לָקַח
אֶת־כָּל־יְהוּדָה וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת־עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא
וַיִּבֶן בָּהֶם אֶת־גֶּבַע וְאֶת־הַמִּצְפָּה׃ וּבָעֵת הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרֹאֶה
אֶל־אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהִשָּׁעֶנְךָ עַל־מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא
נִשְׁעַנְתָּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן נִמְלַט חֵיל מֶלֶךְ־אֲרָם מִיָּדֶךָ׃ הֲלֹא
הַכּוּשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחַיִל לָרֹב לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לְהַרְבֵּה מְאֹד
וּבְהִשָּׁעֶנְךָ עַל־יְהוָה נְתָנָם בְּיָדֶךָ׃ כִּי יְהוָה עֵינָיו מְשֹׁטְטוֹת בְּכָל־
הָאָרֶץ לְהִתְחַזֵּק עִם־לְבָבָם שָׁלֵם אֵלָיו נִסְכַּלְתָּ עַל־זֹאת כִּי מֵעַתָּה
יֵשׁ עִמְּךָ מִלְחָמוֹת׃ וַיִּכְעַס אָסָא אֶל־הָרֹאֶה וַיִּתְּנֵהוּ בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת
כִּי־בְזַעַף עִמּוֹ עַל־זֹאת וַיְרַצֵּץ אָסָא מִן־הָעָם בָּעֵת הַהִיא׃ וְהִנֵּה
דִּבְרֵי אָסָא הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר הַמְּלָכִים
לִיהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ וַיֶּחֱלֶא אָסָא בִּשְׁנַת שְׁלוֹשִׁים וָתֵשַׁע
לְמַלְכוּתוֹ בְּרַגְלָיו עַד־לְמַעְלָה חָלְיוֹ וְגַם־בְּחָלְיוֹ לֹא־דָרַשׁ אֶת־יְהוָה כִּי
בָּרֹפְאִים׃ וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם־אֲבֹתָיו וַיָּמָת בִּשְׁנַת אַרְבָּעִים וְאַחַת
לְמָלְכוֹ׃ וַיִּקְבְּרֻהוּ בְקִבְרֹתָיו אֲשֶׁר כָּרָה־לוֹ בְּעִיר דָּוִיד וַיַּשְׁכִּיבֻהוּ
בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר מִלֵּא בְּשָׂמִים וּזְנִים מְרֻקָּחִים בְּמִרְקַחַת מַעֲשֶׂה
וַיִּשְׂרְפוּ־לוֹ שְׂרֵפָה גְּדוֹלָה עַד־לִמְאֹד׃ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ

תחתיו ויתחזק על ישראל׃ ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות
ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו׃
ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא
דרש לבעלים׃ כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה
ישראל׃ ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט
ויהי לו עשר וכבוד לרב׃ ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את
הבמות ואת האשרים מיהודה׃ ובשנת שלוש למלכו
שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד
בערי יהודה׃ ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל
ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלוים ועמהם
אלישמע ויהורם הכהנים׃ וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת
יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם׃ ויהי פחד יהוה על כל
ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט׃
ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים
מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישים שבעת
אלפים ושבע מאות׃ ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה
ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות׃ ומלאכה רבה היה לו
בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם׃ ואלה

ושמירמות ל

בירניות ל

פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו
גבורי חיל שלש מאות אלף׃ ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאתים
ושמונים אלף׃ ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו
מאתים אלף גבור חיל׃ ומן בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי
קשת ומגן מאתים אלף׃ ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים
אלף חלוצי צבא׃ אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן
המלך בערי המבצר בכל יהודה׃ ויהי ליהושפט עשר וכבוד
לרב ויתחתן לאחאב׃ וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח
לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל
רמות גלעד׃ ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה
התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך
במלחמה׃ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את
דבר יהוה׃ ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש
ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו
עלה ויתן האלהים ביד המלך׃ ויאמר יהושפט האין פה נביא
ליהוה עוד ונדרשה מאתו׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו
מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא

מיכיהו ז

ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן ויקרא מלך ישראל אל סריס
אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא ומלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים ויושבים בגרן פתח
שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם ויעש לו צדקיהו
בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם
עד כלותם וכל הנביאים נבאים כן עלה רמת גלעד והצלח ונתן
יהוה ביד המלך והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו
לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך
כאחד מהם ודברת טוב ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר
יאמר אלהי אתו אדבר ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו
מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו
והצליחו וינתנו בידכם ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני
משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה ויאמר ראיתי
את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב
כי אם לרע׃ ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה
יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו׃

ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמת
גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה׃ ויצא הרוח ויעמד
לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה׃ ויאמר
אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן׃ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה
ויהוה דבר עליך רעה׃ ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו
על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך׃
ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר
להחבא׃ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל
אמון שר העיר ואל יואש בן המלך׃ ואמרתם כה אמר המלך
שימו זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי
בשלום׃ ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה
בי ויאמר שמעו עמים כלם׃ ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה אל רמת גלעד׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל
ויבאו במלחמה׃ ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר
לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו׃
ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא

ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים
ממנו׃ ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישובו
מאחריו׃ ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הד
הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן המחנה
כי החליתי׃ ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד
במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש׃

יתיר
יוד

וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם׃ ויצא אל
פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע לעזר
ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה׃ אבל דברים
טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך
לדרש האלהים׃ וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר
שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם׃ ויעמד
שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר׃ ויאמר אל
השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה
ועמכם בדבר משפט׃ ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו
כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד׃ וגם
בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות
לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם׃ ויצו עליהם לאמר

כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם׃ וכל ריב אשר
יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה
למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה
והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו׃ והנה
אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן יש
ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלוים
לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב׃ ויהי אחרי כן
באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה׃
ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים
מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי׃ ויירא ויתן יהושפט את
פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה׃ ויקבצו יהודה
לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה׃ ויעמד
יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה׃
ויאמר יהוה אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה
מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב׃
הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך
ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם׃ וישבו בה ויבנו לך בה
מקדש לשמך לאמר׃ אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב

נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך
מצרתנו ותשמע ותושיע ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר
אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי
סרו מעליהם ולא השמידום והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו
מירשתך אשר הורשתנו אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח
לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי
עליך עינינו וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם
ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי מן בני
אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל ויאמר הקשיבו כל יהודה
וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל
תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה
כי לאלהים מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם
אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל לא לכם להלחם בזאת
התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם
אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם ויקד
יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה
להשתחות ליהוה ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים
להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה וישכימו בבקר

ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה
וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו
והצליחו: ויועץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים
להדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם
חסדו: ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון
מואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו: ויעמדו בני עמון ומואב
על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר
עזרו איש ברעהו למשחית: ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו
אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: ויבא יהושפט
ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי
חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזזים את
השלל כי רב הוא: וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שם
ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד
היום: וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל
ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: ויבאו ירושלם
בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה: ויהי פחד אלהים
על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל:
ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב: וימלך

יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי וילך בדרך אביו
אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה אך הבמות לא
סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבתיהם ויתר דברי
יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני
אשר העלה על ספר מלכי ישראל ואחרי כן אתחבר יהושפט
מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות ויחברהו
עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר׃
ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך
עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו
ללכת אל תרשיש וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו ולו אחים בני יהושפט עזריה
ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט
מלך ישראל ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב
ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם
כי הוא הבכור׃ ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק
ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל בן שלשים ושתים
שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בדרך

מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה
ויעש הרע בעיני יהוה׃ ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד
למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר
ולבניו כל הימים׃ בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו
עליהם מלך׃ ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם
לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב׃ ויפשע אדום
מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת
ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו׃ גם הוא עשה במות בהרי
יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח את יהודה׃ ויבא אליו
מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך
תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא
מלך יהודה׃ ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת
ישבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך
הטובים ממך הרגת׃ הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך
ובנשיך ובכל רכושך׃ ואתה בחליים רבים במחלה מעיך עד
יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים׃ ויער יהוה על יהורם
את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים׃ ויעלו
ביהודה ויבקעוה וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו

ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו ואחרי כל זאת
נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא ויהי לימים מימים וכעת צאת
הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא
עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו   בן שלשים ושתים היה
במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברהו
בעיר דויד ולא בקברות המלכים וימליכו יושבי ירושלם את
אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים
למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה   בן ארבעים
ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו
עתליהו בת עמרי גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה
יועצתו להרשיע ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה
היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו גם בעצתם הלך וילך
את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם
ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם וישב להתרפא ביזרעאל כי
המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו
בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל
כי חלה הוא ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם
ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית

את בית אחאב ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את
שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם ויבקש
את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא
וימתהו ויקברהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה
בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה׃ ועתליהו
אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה
לבית יהודה׃ ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו
ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו
בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת
יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא
המיתתהו׃ ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה
מלכת על הארץ׃ ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח
את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן
ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן
זכרי עמו בברית׃ ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי
יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם׃ ויכרת כל
הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך
ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד׃ זה הדבר אשר תעשו השלשית

2 Chron 23, 4

מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספים והשלשית בבית
המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה ואל
יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים המה יבאו כי
קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה והקיפו הלוים את המלך
סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו
ובצאתו ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן
ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר
יהוידע הכהן את המחלקות׃ ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות
את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר
בית האלהים ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית
הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב
ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו
אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך׃ ותשמע
עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל
העם בית יהוה ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא
והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותקע
בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע
עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר׃ ויוצא יהוידע

הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית
השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית
יהוה: וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך
וימיתוה שם: ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל העם ובין
המלך להיות לעם ליהוה: ויבאו כל העם בית הבעל ויתצהו ואת
מזבחתיו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני
המזבחות: וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים
אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת
משה בשמחה ובשיר על ידי דויד: ויעמד השוערים על שערי
בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר: ויקח את שרי המאות ואת
האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את
המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך ויושיבו
את המלך על כסא הממלכה: וישמחו כל עם הארץ והעיר
שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב: בן שבע שנים יואש
במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר
שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: וישא
לו יהוידע נשים שתים ויולד בנים ובנות: ויהי אחרי כן היה עם
לב יואש לחדש את בית יהוה: ויקבץ את הכהנים והלוים

ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף
חזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו
הלוים ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת
על הלוים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה
והקהל לישראל לאהל העדות כי עתליהו המרשעת בניה פרצו
את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים ויאמר
המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה ויתנו קול
ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על
ישראל במדבר וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו
לארון עד לכלה ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד
הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן [illegible]
ויערו את הארון וישאהו וישבהו אל מקומו כה עשו [illegible] ם
ויאספו כסף לרב ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת
בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם
לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה ויעשו עשי המלאכה
ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו
ויאמצהו וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף
ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף

ות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע׃
ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו ויקברהו
בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים
וביתו׃ ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו
למלך אז שמע המלך אליהם ויעזבו את בית יהוה אלהי
אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על
יהודה וירושלם באשמתם זאת וישלח בהם נבאים להשיבם
אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו׃ ורוח אלהים לבשה את
זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה
אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו
כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם ויקשרו עליו וירגמהו אבן
במצות המלך בחצר בית יהוה ולא זכר יואש המלך החסד
אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו ובמותו אמר ירא
יהוה וידרש׃ ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם
ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל
שללם שלחו למלך דרמשק׃ כי במצער אנשים באו חיל ארם
ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם
ואת יואש עשו שפטים׃ ובלכתם ממנו כי עזבו אתו

וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב ׃ ויכן
להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות
ולאבני קלעים ׃ ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על
המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד
למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק ׃ וכחזקתו גבה לבו עד להשחית
וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח
הקטרת ׃ ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני
חיל ׃ ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה
כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת
ולא לך לכבוד מיהוה אלהים ׃ ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר
ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית
יהוה מעל למזבח הקטרת ׃ ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל
הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף
לצאת כי נגעו יהוה ׃ ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית
החפשית מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך
שופט את עם הארץ ׃ ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב
ישעיהו בן אמוץ הנביא ׃ וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו
עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא

וימלך יותם בנו תחתיו׃ בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו
ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק׃ ויעש
הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל
יהוה ועוד העם משחיתים׃ הוא בנה את שער בית יהוה העליון
ובחומת העפל בנה לרב׃ וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה
בירניות ומגדלים׃ והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו
לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים
חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה
השנית והשלישית׃ ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו׃ ויתר
דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
ויהודה׃ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם׃ וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך
אחז בנו תחתיו׃ בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו׃
וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים׃ והוא הקטיר
בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש
יהוה מפני בני ישראל׃ ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן׃ ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו

שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה
גדולה ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום
אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם ויהרג זכרי גבור
אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה
משנה המלך וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים
ובנות וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו את השלל לשמרון
ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם
בידכם ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע ועתה בני יהודה
וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק
אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם ועתה שמעוני והשיבו השביה
אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם ויקמו
אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו בן משלמות
ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא ויאמרו
להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם
אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו
וחרון אף על ישראל ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני
השרים וכל הקהל ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו

בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום ויאכלום
וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירחו עיר
התמרים אצל אחיהם וישובו שמרון׃ בעת ההיא שלח
המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו׃ ועוד אדומים באו ויכו
ביהודה וישבו שבי׃ ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה
וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה
ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם׃ כי הכניע
יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה
ומעול מעל ביהוה׃ ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר
לו ולא חזקו׃ כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים
ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו׃ ובעת הצר לו ויוסף למעול
ביהוה הוא המלך אחז׃ ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר
כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם אזבח ויעזרוני והם
היו לו להכשילו ולכל ישראל׃ ויאסף אחז את כלי בית האלהים
ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש
לו מזבחות בכל פנה בירושלם׃ ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות
לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו׃ ויתר דבריו
וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה

ישראל וישכב אחז עם אבתיו ויקברהו בעיר בירושלם כי לא
הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו׃
יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך
בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו ויעש הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה דויד אביו הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון
פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם ויבא את הכהנים ואת הלוים
ויאספם לרחוב המזרח ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו
וקדשו את בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את הנדה מן הקדש׃
כי מעלו אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבהו ויסבו
פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף׃ גם סגרו דלתות האולם ויכבו את
הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל׃
ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה לשמה ולשרקה לזעוה
כאשר אתם ראים בעיניכם׃ והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו
ובנותינו ונשינו בשבי על זאת׃ עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה
אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו׃ בני עתה אל תשלו כי בכם
בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים׃
ויקמו הלוים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן
בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני יואח בן

זמה ועדן בן יואח: ומן בני אליצפן שמרי ויעואל ומן בני אסף
זכריהו ומתניהו: ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן בני ידותון
שמעיה ועזיאל: ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות
המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה
בית יהוה לטהר ויציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה
לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון חוצה: ויחלו
באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם
יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר
לחדש הראשון כלו: ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך
ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה ואת מזבח העולה ואת כל כליו
ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: ואת כל הכלים אשר הזניח
המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח
יהוה: וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל
בית יהוה: ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה
וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל
יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: וישחטו
הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו
הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה ויגישו את

ויעיאל ק
יחיאל ק

שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם וישחטום
הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי
אמר המלך העולה והחטאת: ויעמד את הלוים בית יהוה במצלתים
בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד
יהוה המצוה ביד נביאיו: ויעמדו הלוים בכלי דויד
והכהנים בחצצרות: ויאמר חזקיהו להעלות העלה
להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי
כלי דויד מלך ישראל: וכל הקהל משתחוים והשיר משורר
והחצצרות מחצצרים הכל עד לכלות העלה: ובכלות להעלות
כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו: ויאמר יחזקיהו המלך
והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו
עד לשמחה ויקדו וישתחוו: ויען יחזקיהו ויאמר עתה
מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו
הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: ויהי מספר העלה אשר
הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה
ליהוה כל אלה: והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים:
רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום
אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים

להתקדש מהכהנים ׃ וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבדת בית יהוה ׃ וישמח יחזקיהו וכל העם
על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר ׃ וישלח
יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה
לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל ׃
ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש
השני ׃ כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו
למדי והעם לא נאספו לירושלם ׃ ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני
כל הקהל ׃ ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע
ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא
לרב עשו ככתוב ׃ וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל
ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם
מכף מלכי אשור ׃ ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו
ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים ׃ עתה
אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר
הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו ׃
כי בשובכם על יהוה [illegible] יכם לרחמים לפני שוביהם

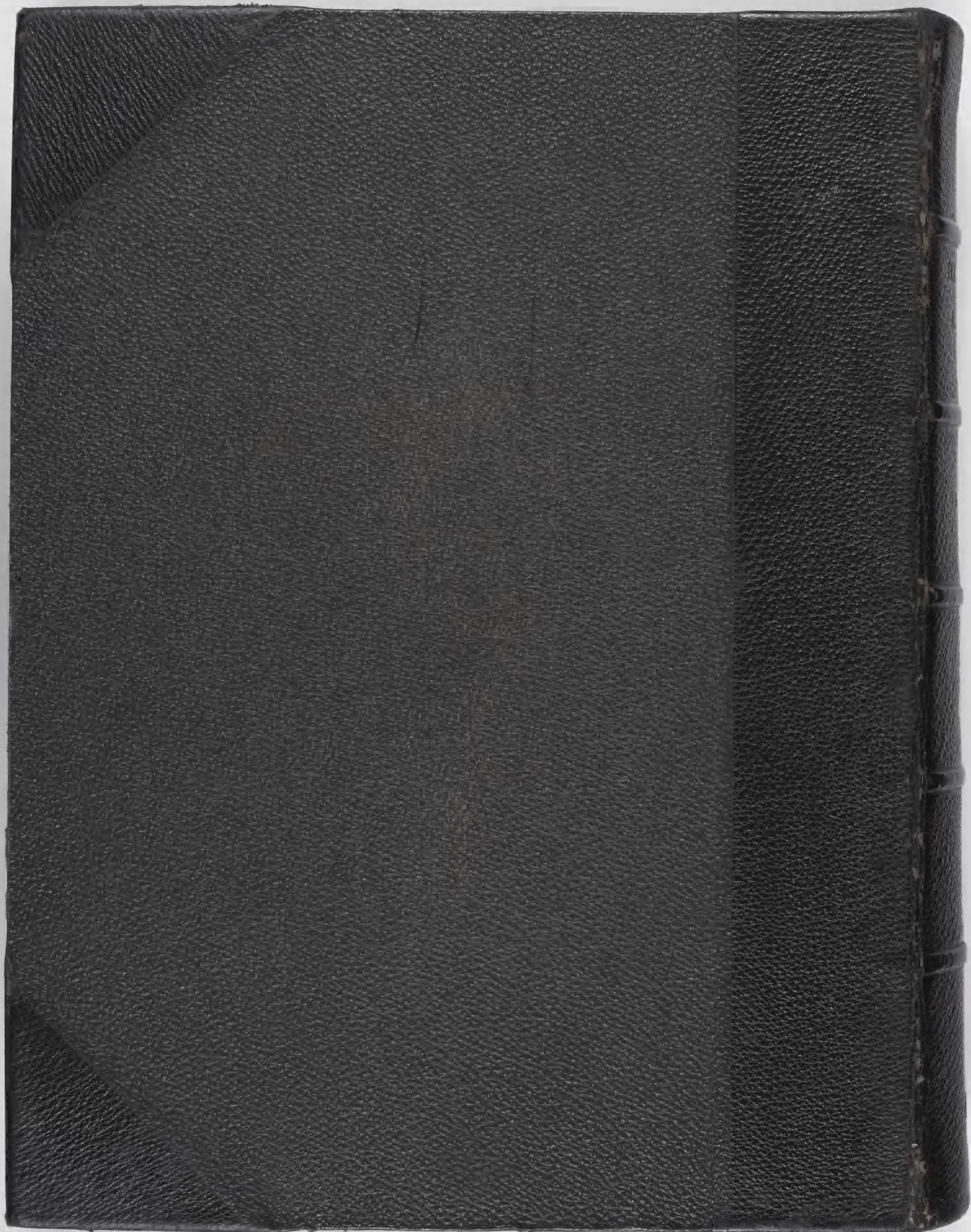
2 Chron. 30.3

ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים
מכם אם תשובו אליו׃ ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר
בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים
בם׃ אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם׃
גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות
המלך והשרים בדבר יהוה׃ ויאספו ירושלם עם רב לעשות את
חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד׃ ויקמו ויסירו את המזבחות
אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון׃
וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה׃ ויעמדו על עמדם כמשפטם
כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלוים׃
כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיטת הפסחים
לכל לא טהור להקדיש ליהוה׃ כי מרבית העם רבת מאפרים
ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב
כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד׃ כל לבבו
הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש׃
וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם׃ ויעשו בני
ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים
בשמחה

גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה׃
וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה
ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים
ליהוה אלהי אבותיהם׃ ויועצו כל הקהל לעשות שבעת
ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה׃ כי חזקיהו מלך יהודה
הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל
פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב׃ וישמחו
כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל
והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה׃ ותהי שמחה
גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל
לא כזאת בירושלם׃ ויקמו הכהנים הלוים ויברכו
את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו
לשמים׃ ובכלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים
לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את
הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים
ומנשה עד לכלה וישובו כל בני ישראל איש לאחזתו
לעריהם׃ ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים
והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים

הלוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה
ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות
לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה ויאמר לעם
ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת
יהוה וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר
ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו ובני ישראל
ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר
קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות
בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו
ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה
ואת עמו ישראל   וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים על
הערמות ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר
מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי
יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה   ויאמר יחזקיהו
להכין לשכות בבית יהוה ויכינו ויביאו את התרומה והמעשר
והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה יתיר ו
ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו
ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו יתיר ו

המלך ועזריהו נגיד בית האלהים׃ וקורא בן ימנה הלוי השוער
למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים׃
ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי
הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן׃ מלבד
התיחשם לזכרים מבן שלש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה
לדבר יום ביומו לעבדתם במשמרותם כמחלקותיהם׃ ואת התיחש
הכהנים לבית אבתיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה
במשמרותיהם במחלקותיהם׃ ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם
ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש׃ ולבני אהרן הכהנים
בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות
לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלוים׃ ויעש כזאת
יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו׃
ובכל מעשה אשר החל בעבדת בית האלהים ובתורה ובמצוה
לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח׃ אחרי הדברים
והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על
הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו׃ וירא יחזקיהו כי בא
סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם׃ ויועץ עם שריו וגבריו
לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו׃ ויקבצו עם

B

HAGIOGRAPHA
WITH
ARAB. VERS.
& TARGUM.
HEBREW.

Bt of M. W. Shapira
23 July 1881.

